

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4Β' (92) - ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2015
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ὙΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γεωραδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακρινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 10^ο,
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2015

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	772
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Προσφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν .....</i>	773
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ,</i> <i>Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν .....</i>	776
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου,</i> <i>Τό Μεταναστευτικό Πρόβλημα: Ποιμαντική καί Κοινωνική Ἀντιμετώπισις</i> <i>αὐτοῦ .....</i>	778
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,</i> <i>Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις.....</i>	788
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	807
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	846
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	856
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	861

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τρεῖς ἀπό τίς ὁμιλίες ποῦ ἐκφωνήθηκαν κατὰ τήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί συγκεκριμένα τήν Προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, τήν Ἀντιφώνηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ι.Σ.Ι., καί τήν εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρου. Οἱ ὑπόλοιπες τρεῖς εἰσηγήσεις θά δημοσιευθοῦν στό τεῦχος Δεκεμβρίου.

Στή στήλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων θά βρεῖτε τό ἄρθρο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, ὁ ὁποῖος καταγράφει τά πεπραγμένα τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της μέχρι σήμερα.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρῦξεων καί μέ τίς συνήθεις εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

Προσφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
6.10.2015)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐχαριστίες ἀναπέμπομεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι μίαν ἀκόμη φορὰ μᾶς ἀξιώνει νὰ συνέλθωμεν εἰς τακτικὴν σύναξιν τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας ὅτι μιά ἑκτακτὴ σύνοδος ἀντιμετωπίζει θέματα πού ἐκτάκτως παρουσιάζονται ἐνῶ ἡ τακτικὴ, κάθε Ὀκτώβριον, ἀντιμετωπίζει γενικότερα θέματα πού ἀνάγονται εἰς τὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν καθημερινότητα καὶ τὴν ἐν γένει πορείαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς.

Κρίνομε χρήσιμο νὰ κάνουμε μιά ἀναδρομὴ στό παρελθόν, νὰ κάνουμε λόγο γιὰ τὴ σημερινή μας ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα, νὰ σχεδιάσουμε καὶ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ αὐριο, πάντοτε ὑπὸ τὸ ἔλεος καὶ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκδοσὴ τοῦ Συνοδικοῦ τόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καθίστατο Ἀυτοκέφαλος καὶ μετὰ παρέλευση διετίας, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία στίς 9 Ἰουλίου 1852, ἐψήφισε καὶ ἐδημοσίευσε τὸν νέον Καταστατικὸν Νόμον διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων. Ὁ Καταστατικὸς αὐτὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς Νόμους Σ καὶ ΣΑ!

Αὐτὸς ὁ ψηφισθεὶς Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τὸν Α' (πρῶτο) Ὅρο τῆς «ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», πού ὀρίζει ὅτι: «Σύνοδος διαρκῆς ἔσται ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, διοικοῦσα τὰ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς θείους καὶ Ἱερούς Κανόνας ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως».

Δεῖγμα τοῦ πνεύματος τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ εἶναι ἡ ε' παράγραφος:

«Παρὰ τῆ Ἱεραρχίας Συνόδου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, βασιλικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, δίδει ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸν νενομισμένον ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ὑπερτάτην βασιλικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ἐναπόκειται ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀνήκει καὶ ἡ ἐποπτεία ἐξ ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων, ὁ βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔχει τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκειται, ἄνευ ψήφου, εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου καὶ νὰ προσυπογράφεται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων καὶ πράξεων, ἀναγομένων εἴτε εἰς τὰ ἐσωτερικὰ εἴτε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Πᾶσα δὲ ἀπόφασις ἢ πράξις τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ μὴ φέρουσα τὴν προσυπογραφὴν αὐτοῦ εἶναι ἄκυρος».

Ἐκτοτε καὶ μέχρι περιτοῦ τὸ ἔτος 1910 ἡ Ἐκκλησία βιώνει τὴν «Βαβυλώνεια» αὐτῆς αἰχμαλωσία ὠθουμένη στό περιθώριο καὶ συνεχῶς λεηλατουμένη.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ «ἀνοιξη» πού φάνηκε στὴ δεκαετία τοῦ 1910 γρήγορα ἐσβησε γιὰτὶ ἀκολούθησαν πόλεμοι, πολιτικὲς διχοστασίαι, τὰ Βασιλικά-Βενιζελικά, ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφή, δικτατορίες, δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, ἐμφύλιος πόλεμος κ.ἄ.

– Τὸ ἔτος 1977 δόθηκε στὴν Ἐκκλησία μέ τὸν Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146/31.5.77 Τεύχος Α) ὁ νέος Καταστατικὸς Χάρτης. Ὑπῆρξε ὁ καλύτερος ἀπ' ὅσους προηγήθηκαν καὶ «τέμνει νέαις ὁδοῦς διὰ τὴν ἀντιμτώπιση τῶν ποικίλων ἐκκλησιαστικῶν προβλημάτων».

Ὅπως σημειώνεται: «Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ διὰ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 13 τοῦ ἐν ἰσχύι Συντάγματος κατοχυρούμενοι Ἱεροὶ Κανόνες.

Ἀλλά αἱ διά τῶν περὶ Θρησκείας ἄρθρων τοῦ Συντάγματος καθοριζόμεναι σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καθιστοῦν ἀναγκαίαν τὴν θέσπισιν τῶν πλαισίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ σχέσεις αὐτῶν διαμορφοῦνται. Οἱ ὑπὸ Βουλῆς ψηφιζόμενοι Καταστατικοὶ Νόμοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χαράσσουν ἀκριβῶς τὰ πλαίσια αὐτά, χωρὶς νὰ θίγουν τὴν κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τήρησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὸ καὶ ἀποτελοῦν βασικά κείμενα διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον συνεργασίαν Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας».

Ὁ ἰσχύων λοιπὸν Καταστατικὸς Χάρτης ἐκτὸς τῶν ἄλλων:

– Τοποθετεῖ τίς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπὶ βάσεως συναλληλίας καὶ ἀπονεῖ ἡ ἀρχὴ τῆς «νόμῳ κρατούσης Πολιτείας» (ἄρθρα 1 καὶ 2).

– Τὸ βᾶρος τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πίπτει εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία ἀποκτᾷ κυριαρχικὰς τρόπον τινὰ ἀρμοδιότητος ἐναντι τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ νομοθετεῖ διὰ τῆς ἐκδόσεως κανονιστικῶν ἀποφάσεων περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

– Καταργεῖται ὁ θεσμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου στὴν Ἱερά Σύνοδο. Ἀσφαλῶς καὶ αὐτὸς ὁ Καταστατικὸς Χάρτης, ὡς ἀνθρώπινον δημιούργημα, ἔχει καὶ ἀτέλειες, ὅπωςδὴποτε ὅμως δέν ἔχει καμίας σχέσιν μέ ὄσους προϋπῆρξαν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς αὐτοκεφάλου καὶ ἐντεῦθεν. Δυστυχῶς δέν ἔχουμε ἀκόμη ἀξιοποιήσει ἀρκετὰς δυνατότητες πού μᾶς παρέχονται καὶ ὅπωςδὴποτε μέσα στά σαράντα χρόνια πού πέρασαν ἀπὸ τότε ἔχουν προκύψει καὶ ἄλλου εἴδους προβλήματα.

Βασικόν πάντως χαρακτηριστικόν αὐτοῦ γνώρισμα εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Καταστατικὸς αὐτὸς Νόμος παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἔπειτα ἀπὸ ἐπιμελεστάτην ἐπεξεργασία, τὴν ὁποία ὑπέστη ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ Χάρτη ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ στὴν ἀντιμετώπιση πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων στὴν διαρρέυσασα τεσσαρακονταετῆ ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα.

– Σήμερα ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα βρισκόμαστε σὲ μιά καινούργια ἐποχὴ. Οἱ σχέσεις μας μέ τὸν λοιπὸν εὐρωπαϊκὸν ὄχι, ἢ πνευματικὴ, ἢ οικονομικὴ καὶ οἱ ἄλλου εἴδους κρίσεις ταλαιπώρησαν καὶ

ταλαιπωροῦν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἡ φτώχεια, ἡ ἀνεργία, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καὶ ὁ εὐτελισμὸς τοῦ τείνουν νὰ κυριαρχήσουν στὴν κοινωνία μας.

Τὸ τραγικώτερον, ὁ ἀπόηχος καὶ τὰ ἀπόνερα τοῦ δυτικοῦ διαφωτισμοῦ διαχέονται καὶ ἀποθῶν ὅ,τι ὑγιές, ὅ,τι ὑπεύθυνον σ' αὐτὸ τὸν τόπο. Ἡ γλώσσα, ἡ ἱστορία, ἡ οἰκογένεια, ὁ γάμος, ἡ σχολικὴ ἀγωγή, ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι καθημερινὰ στό στόχαστρον. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἔκανε, κάνει καὶ θὰ κάνει τὸ καθήκον τῆς. Οἱ Μητροπολίτες, οἱ ἐνορίες, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ φορεῖς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος στάθηκαν, στέκονται καὶ θὰ σταθοῦν στό πλευρὸν τοῦ λαοῦ μας πού δεινοπαθεῖ.

Δέν χρειάζεται ἐπ' αὐτῶν νὰ λεχθοῦν περισσότερα καὶ ὁ πλέον κακόπιστος ἔχει πεισθεῖ. Σὲ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα εἴμεθα πάντοτε ἀνοικτοὶ πρὸς οἰονδήποτε θέλει νὰ συνεργασθοῦμε μέ σοβαρότητα, συνέπεια καὶ ἀνυστεροβουλία γιὰ τὴν βοήθεια τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας μας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μάνα ὄλου τοῦ λαοῦ καὶ δέν ὑπῆρξε μιά φορὰ μόνο «τροφὸς τοῦ Γένους ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξει πάντα ἡ τροφὸς του. Ἰδιαιτέρα ἀπ' αὐτὴ τὴν θέσιν, θὰ ἤθελα νὰ κάνω ἔκκληση πρὸς τὴν Πολιτεία, τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὄλον τὸν πολιτικὸν κόσμον: Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία νὰ συνεργαστοῦμε μέ εὐλικρίνεια καὶ συνέπεια καὶ νὰ δώσουμε τὸ παράδειγμα στό λαόν μας γιὰ συνεργασία καὶ ἐνότητα. Νὰ ἐνεργήσουμε ἔτσι ὥστε νὰ πείσουμε τὸν κάθε πολίτη, τὸν κάθε πιστό, ὅτι τὸ πρῶτον πού μᾶς ἐνδιαφέρει στίς ἡμέρας μας εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἰδιαιτέρα ὁ πληγωμένος. Τὰ προβλήματα πού ὑπάρχουν καὶ δημιουργοῦνται καθημερινὰ εἶναι πολλὰ. Νὰ ξεφύγουμε τίς ἀγκυλώσεις καὶ τίς ἰδεοληψίες καὶ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε μέ σταθερότητα, ψυχραιμία καὶ ἐπιμονή.

Ἡ Ἐκκλησία μας δέν παγιδεύθηκε ποτὲ καὶ δέν θὰ παγιδευθεῖ σὲ μονομερεῖς χωρισμοὺς μεταξὺ τοῦ ἀγιαστικοῦ καὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τῆς (μέ τὴν γενικώτερη ἔννοια) ἔργου.

Στὴν Ὁρθόδοξη παράδοσιν, ἡ διακονία τοῦ ἀνθρώπου ἔχει πάντοτε, τελικὸν στόχον τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν σωτηρίαν του καὶ ὑλοποιεῖται ὡς ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τῆς καινῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης. Φυσικὴ συνέπεια τοῦ χριστοκεντρικοῦ ἀγαπητικοῦ ἤθους τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καὶ ἡ μέριμνα γιὰ ὅλες τίς πτυχὰς τοῦ ἀνθρώπινου βίου καὶ ἰδιαιτέρα τῆς παιδείας, ἐκπαίδευσης καὶ ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν τῆς.

Φαινόμενα όπως τό πρόσφατο έπεισόδιο του μαθήματος των θρησκευτικών, φοβάμαι ότι είναι ή αίχμη του δόρατος. Φαίνεται ότι οί φίλοι μας, οί έδω και οί Εύρωπαίοι, έκμεταλλεόμενοι τήν δεινή μας οικονομική κατάσταση, στό πλαίσιο τής ρυθμίσεως των οικονομικών μας σχέσεων, δέν θά παραλείψουν αλλά αντίθετως θά έπιδιώξουν μέ κάθε τρόπο τήν αλλοίωση τής έλληνικής κοινωνίας μας άρχίζοντας από τήν σχολική μας εκπαίδευση. Τό τραγικό είναι ότι οί έχθροί μας δέν είναι πλέον πέρα και μακριά, είναι έντός των τειχών μας. Τό βλέπουμε, τό όσφρανόμαστε.

Έάν όμως υπάρχουν δεσμεύσεις και σχεδιασμοί που άποσκοπούν, όπως ψιθυρίζεται ζωηρά, στην αλλοίωση τής μορφής τής κοινωνίας μας και μάλιστα στην ύποτίμηση τής ιστορίας και των παραδόσεών μας, τό ξεθεμελίωμα του θεσμού τής οικογένειας και τήν έπιβολή τής διαστροφής, τήν περαιτέρω ύποβάθμιση τής γλώσσας μας και τήν περιφρόνησή του από αιώνες πολιτισμού μας, τής πατρίδος μας, των όσίων και των ιερών μας· άν όλα αυτά είναι μέσα στα «προαπαιτούμενα» (πράγμα άκατανόητο) τότε ή Ίεραρχία, ό κληρος, ό εύσεβής και πιστός έλληνικός λαός, θά γίνουμε ανάχωμα, τείχη όχυρά.

Τότε θά άποδειχθί άληθινή ή φράση του Μακρυγιάννη «ή Φραγκιά δέν μάς θέλει μέ τέτοιο ντύμα Ίορθόδοξον».

Τό πρόγραμμα, όπως ήδη έχουμε δεί, τής παρουσίας Τακτικής Συγκλήσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας θά είναι:

1. Έκθεσις πεπραγμένων των Συνοδικών Ίπιτρο-

πών διά τό Έκκλησιαστικόν έτος 2014-2015 υπό των Σεβασμιωτάτων Προέδρων αυτών.

2. Συγκρότησις των Συνοδικών Ίπιτροπών διά τά έτη 2016-2019.

3. Συμπλήρωσις του Καταλόγου των προς Άρχιερατείαν Έκλογίμων.

4. Εισήγησις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ίλίου, Άχαρων και Πετροπόλεως κ. Άθηνάγορου, μέ θέμα: «*Τό Μεταναστευτικόν πρόβλημα: ποιμαντική και κοινωνική αντιμετώπισις αυτού*».

5. Εισήγησις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμένισσης, Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημητρίου, μέ θέμα: *Τό Δημογραφικόν πρόβλημα*.

6. Εισήγησις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, μέ θέμα: *Η συμβολή τής Έκκλησίας τής Ελλάδος εις τήν ένότητα του έλληνικού λαού σήμερα*.

7. Προγράμματα τής παρουσίας Τακτικής Συγκλήσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας.

8. Εισήγησις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. Ίεροθέου έχουσα ως θέμα: *Η θεολογική κρίση σήμερα και οί έπιπτώσεις αυτής εις τήν καθημερινότητα τής εκκλησιαστικής ζωής*.

9. Πλήρωσις τής Ίεράς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας και τής Ίεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών.

10. Ψήφισις Κανονισμών

11. Ύπηρεσιακά θέματα

Η χάρις του Παναγίου πνεύματος νά μάς φωτίξει όχι μόνο τίς ήμέρες των έργασιών μας, αλλά πάντοτε.

Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 6.10.2015)

Μακαριώτατε,

Ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἑλλάδος συνήγαγεν ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῆς σύναξιν.

Τὴν πολλαπλὴ σημασίαν καὶ τὴν μεγάλη ἀξίαν τῆς Ἱεραρχίας ὅλοι γνωρίζομε καὶ ἀναγνωρίζομε καὶ ἡ παρουσία ἀποδυνάμει τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Μὲ τὴν ἐκούσιον ὁμως παρουσία συνδέεται ἡ ἐπιβεβλημένη παρηγορία εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν ψῆφον. Καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα θὰ προσπαθήσωμε νὰ ἐπιδείξωμε διὰ νὰ ἀποδείξωμε, ὅτι ἔχομε βαθιὰ ἐπίγνωσιν τοῦ ἀξιώματος καὶ πλήρη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης.

Τὰ ἐπιλεγέντα καὶ προταθέντα θέματα εἶναι ἐπικαιρα καὶ θὰ τύχουν τῆς δεούσης προσοχῆς ἐπεξεργασίας καὶ ἐφαρμογῆς.

Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν θεμάτων εἶναι·

- α) ἐγγραφὴ εἰς τὸν κατάλογον πρὸς ἀρχιερατείαν,
- β) ἐκλογή Μητροπολιτῶν τῶν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θρόνων,

ἐπιτρέψατέ μου Μακαριώτατε καὶ ἅγιοι Ἀδελφοί νὰ μεταφέρω στὸ Ἱερό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας σχετικὲς σκέψεις τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου πού ἀναφέρονται γενικῶς στὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα καὶ διακονία.

Ἐπειδὴ ὁ Παῦλος πρόκειται νὰ ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ θέμα τῆς ἐπισκοπῆς δείχνει κατὰ τρόπο ἀπόλυτο ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος.

Ἄν κάποιος ἐπιθυμεῖ ἐπισκοπὴν δὲν τὸ κατηγορεῖ, διότι εἶναι ἔργον προσφορᾶς καὶ διακονίας, ἂν κάποιος ἔχει αὐτὴ τὴν ἐπιθυμίαν ὥστε νὰ μὴν ἐπιθυμεῖ μόνον τὴν ἐξουσίαν ἀλλὰ τὴν φροντίδα, δὲν τὸ κατηγορεῖ, γιὰτὶ καλὸ ἔργον ἐπιθυμεῖ.

Πρέπει ὁμως νὰ εἶσαι ἄμεμπτος, καὶ σ' αὐτὴ τὴν λέξιν περιλαμβάνεται κάθε ἀρετὴ, ὥστε ἂν κάποιος αἰσθάνεται κάποια ἁμαρτήματα πού δὲν ἐνεργεῖ σωστά ἐπιθυμώντας ἓνα πράγμα (Ἐπισκοπὴ) ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπεμάκρυνε ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό του μετὰ τὰ ἔργα του.

Ἕνας τέτοιος δὲν πρέπει νὰ ἄρχῃ ἀλλὰ νὰ ἄρχεται.

Διότι ὁ ἄρχοντας πρέπει νὰ εἶναι λαμπρότερος ἀπὸ κάθε λαμπτήρα καὶ νὰ ἄρχῃ βίον ἀκηλίδωτο, ὥστε ὅλοι νὰ προσβλέπουν σ' ἐκεῖνον καὶ νὰ συμμορφώσουν τὴν ζωὴν τους σύμφωνα μετὰ τὴν δικὴν του ζωὴν, πρέπει νὰ εἶναι «νηφάλιος», δηλ. διορατικὸς, ἔχοντας ἀμέτρητα μάτια ἀπὸ παντοῦ βλέποντας μετὰ ὄξυ μᾶτι καὶ χωρὶς νὰ ἀμβλύνῃ τὸ μᾶτι τῆς διανοίας, διότι πολλὰ συμπίπτουν καὶ δὲν ἀφήνουν τὸ μᾶτι νὰ βλέπει καθαρὰ (λύπες, φροντίδες, πλῆθος ὑποθέσεων, κ.λπ.) πρέπει νὰ εἶναι ἄγρυπνος καὶ νὰ μεριμνᾷ ὄχι μόνον διὰ τὰ ἰδικὰ του ἀλλὰ καὶ γιὰ τῶν ὑπολοίπων· νὰ ζῆ τὴν ζωὴν πνευματικὴν· νὰ πνέῃ φωτιὰ, νὰ κοπιᾷ, καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸν στρατηγὸν νὰ περιτρέχῃ νύχτα καὶ μέρα τὸ στράτευμα καὶ νὰ τὸ ὑπηρετεῖ ἔχοντας τὴν φροντίδα γιὰ ὅλους.

Γιὰ νὰ μάθετε, ἓνας ἦταν ὁ Παῦλος καὶ τόσους ἀπέσπασε. Ἄν ἤμασταν ὅλοι τέτοιοι, πόσες οἰκουμένες δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ προσελκύσωμε στὸ Χριστό. Καὶ ἐνῶ εἴμαστε πολλοὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθητὲς πολὺ περισσότεροι κανένας ὁμως δὲν πλησιάζει. Διότι οἱ διδασκόμενοι προσέχουν στὴν ἀρετὴ τῶν διδασκάλων καὶ ὅταν ἰδοῦν ὅτι καὶ ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὰ ἴδια, δηλ. λαχταροῦμε τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν τιμὴν, βλέπουμε τρόπους ζωῆς ἐπιλήψιμους, ψυχὲς γήινες, φρίττομε ἐμπρὸς τὸν θάνατον, φοβόμαστε τὴν φτώχεια δυσανασχετοῦμε στὴν ἀρρώστεια ἐπιδιώκομε εὐκαιρίες, πῶς θὰ μπορέσουν νὰ θαυμάσουν τὸν Χριστιανισμό; Ἀπὸ ποῦ θὰ πιστέψουν; Ἀπὸ θαύματα; Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν γίνονται γνησίως ἀπὸ συναναστροφὴν; Ἀλλὰ χάθηκε, μήπως ἀπὸ ἀγάπην; Ἀλλὰ πουθενὰ ἴχνος τῆς δὲν φαίνεται.

Ἄς συνέλθωμε λοιπὸν καὶ ἅς δεῖξωμε οὐράνια πολιτεία.

Πῶς δὲν εἶναι παράλογο στὰ ἄλλα νὰ ἀξιῶνται τὰ

προτεία για τόν έαυτό σου και νά έχης τήν θέση τής κεφαλής στήν διδασκαλία, όμως νά ύστερης κατά τήν τάξι; οί άρχοντες πρέπει νά υπερέχουν από τούς άρχομένους όχι στίς τιμές αλλά στίς άρετές και όσον αυτό είναι τό γνώρισμα του άρχοντος. Γιατί οί τιμές είναι τών άρχομένων οί άρετές όμως είναι κατορθώματα του ίδιου του άρχοντα.

Διότι κι άν δέν έχωμε τόσο πνεύμα φθάνει όμως ή άγαθή πρόθεση για νά αποσπάση τήν χειρονία από τόν Θεόν. Άλλωστε ούτε οί απόστολοι είχαν τό πνεύμα όταν εξέλεξαν τόν Ματθία, αλλά έμπιστεύθηκαν τήν έκλογή στήν προσευχή. Έτσι πρέπει νά γίνεται και τώρα. Έμεις όμως και εκείνα πού είναι όλοφάνερα όρθά, νά απορρίπτουμε. Έάν όμως πα-

ραβλέπομε τά φανερά πώς ό Θεός θά μās αποκαλύψη τά μή φανερά;

Τά άξιώματα τής διδασκαλίας και τής Έρωσύνης είναι μεγάλα και θαυμαστά και πραγματικά χρειάζεται τήν ψήφο του Θεού, ώστε νά υποδεχθή ό άξιος σέ αυτά.

Έτσι γινόταν παλαιά, έτσι νά γίνεται και τώρα. Όταν κάνωμε τίς έκλογές χωρίς ανθρώπινο πάθος, όταν δέν αποβλέπομε σέ τίποτε τό βιωτικό ούτε σέ φιλία, ούτε σέ μίσος, αλλά μέ γνώμονα τήν άγάπη διά τήν ανάδειξιν επισκόπων πού θά περιβληθοῦν μέ έξουσία και πού θά αναλωθοῦν εις διακονίαν ως λειτουργικά πνεύματα διά τήν δόξα του Θεού και τής Έκκλησίας αυτού.

Τό Μεταναστευτικό Πρόβλημα: Ποιμαντική καί Κοινωνική Ἀντιμετώπισις αὐτοῦ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρου

(Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
7.10.2015)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί Πρόεδρε τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἱερώλυμε, Σεβασμιώτατοι καί λίαν ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, Θεοφιλέστατε Ἅγιε Ἀρχιερατῆ, Ἐπισημοῦ, Ἐπισημοῦ, Ἐπισημοῦ,

Εἰσαγωγή

Οἱ σύγχρονες διεθνεῖς γεωπολιτικές ἀνακατατάξεις, τῶν ὁποίων γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες, ἀλλά καί ἡ προϋπάρχουσα παγκόσμια οἰκονομική κρίσις, τὴν ὁποία βιώνουμε ἐπώδυνα καί στή χώρα μας, ἔχουν ἀλλάξει τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου, ὅπως τὴν γνωρίζαμε μέχρι σήμερον. Κραταῖα καθεστῶτα καταρρέουν σάν χάρτινοι πύργοι, ἰσχυρές οἰκονομίες καταποντίζονται καί ἡ συνοχὴ τῶν κοινωνιῶν δοκιμάζεται. Ὅλα αὐτά, σέ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀναξωπύρωση πολεμικῶν συγκρούσεων καί ἐμφύλιων ταραχῶν σέ ὅλα τὰ μῆκη καί τὰ πλάτη τῆς γῆς, καθιστοῦν πλέον τίς χώρες πού βρίσκονται μέσα στή δίνη αὐτῆ ἀφιλόξενης καί ἀνῆμπορης νά παράσχουν ἔστω καί τὰ στοιχειώδη τοῦ βίου στοὺς πολῖτες τους. Ἄμεση συνέπεια ἢ διόγκωσις τοῦ μεταναστευτικοῦ καί προσφυγικοῦ ρεύματος πρὸς ἄλλες περιοχὰς τοῦ πλανῆτη καί ἰδίως πρὸς τὴν Εὐρώπη μὲ σκοπὸ τὴν ἀναζήτησις ἑνὸς καλύτερου καί πιὸ ἐλπιδοφόρου αὔριο. Μάλιστα, τὰ φρικαλέα περιστατικά τοῦ πνιγμοῦ ἑκατοντάδων ἀνθρώπων καί ἰδίως μικρῶν παιδιῶν, θυμάτων ἀδίστακτων ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας, τῶν ὁποίων γίναμε μάρτυρες τίς τελευταῖες ἑβδομάδες, δίνουν καί μία ἄλλη τραγικὴ διάστασις στοῦ ὅλο ζήτημα. Μ' ἓνα τέτοιο ἐπίκαιρο καί πολὺπλοκο ζήτημα –μεταξὺ ἄλλων– ἀποφάσισε νά ἀσχοληθεῖ καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τακτικὴν συνεδρίασίν της γιὰ τὸ ἔτος 2015. Θεμελιῶδες εἶναι οἱ εὐχαρι-

στίας τῆς ἐλαχιστότητάς μου τόσο πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο ὅσο καί πρὸς τὰ μέλη τῆς προλαβούσης Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου γιὰ τὴν ἀνάθεσις τοῦ θέματος αὐτοῦ καί ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχὰς τῶν ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων γιὰ τὴν διαπραγματεύσειν του. Ἡ εἰσήγησις μου δομεῖται σέ τρεῖς βασικοὺς ἄξονες:

α) Τὸ θέμα τῆς προσφυγικῆς κρίσεως,

β) Τὸ μεταναστευτικὸ ζήτημα καί

γ) Οἱ πρωτοβουλίες τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ αἰχμὴ τοῦ δόρατος τὴν προσφορὰ τῆς ἀστικῆς μὴ κερδοσκοπικῆς ἐταιρείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἐπωνυμία «Κέντρο Συμπαράστασις Παλινοστούτων καί Μεταναστῶν - Οἰκουμενικὸ Πρόγραμμα Προσφύγων / ΚΣΠΜ - ERP».

1 Ἡ Προσφυγικὴ Κρίσις

1α. Μερικὰ χρήσιμα ἀριθμητικὰ στοιχεῖα

Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὄργανισμοῦ γιὰ τὴ Διαχείρισις τῆς Ἐπιχειρησιακῆς Συνεργασίας στὰ Ἐξωτερικὰ Σύνορα τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης (Frontex), πάνω ἀπὸ μισὸ ἑκατομμύριο πρόσφυγες ἔφτασαν στὰ σύνορα τῆς Ε.Ε. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 2015, ἐνῶ 156.000 εἰσήλθαν στὴν Ε.Ε. τὸν Αὐγούστου. Πολὺ χαρακτηριστικὸ εἶναι, ἐπίσης, καί τὸ γεγονός ὅτι τὸ πρῶτο ἑπτάμηνο τοῦ 2015, σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῆς Eurostat, συνολικὰ 133.000 παιδιά ζήτησαν ἄσυλο στὴν Ε.Ε., κάτι πού πρακτικὰ σημαίνει ὅτι 1 στοὺς 4 αἰτοῦντες ἄσυλο εἶναι παιδί! Τὸ 2014 συνολικὰ περίπου 280.000 πρόσφυγες πέρασαν τὰ σύνορα τῆς Ε.Ε. Ἀπὸ στοιχεῖα, ἐξ ἄλλου, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (Eurostat) προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ ἔτους 2015, οἱ αἰτήσεις παροχῆς ἀσύλου σέ χώρες τῆς Ε.Ε. ξεπέρασαν τίς 400.000, καί σχεδὸν μισὸ ἑκατομμύριο εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν

προσφύγων πού εισήλθαν στην Ευρώπη διά θαλάσσης χωρίς έγγραφα, σύμφωνα με τόν Διεθνή Όργανισμό Μετανάστευσης, ό όποιος δέν παραλείπει νά σημειώσει, ότι ή Έλλάδα και ή Ίταλία είναι οί χώρες πού έχουν επηρεαστεί περισσότερο από τήν προσφυγική κρίση². Είναι σαφές, όμως, ότι τό πρόβλημα δέν είναι ελληνικό, αλλά πρέπει νά αντιμετωπισθεί σέ ένα ευρύτερο, ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο. Αυτό επισήμανε και ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος κατά τή συνάντηση πού είχε στίς αρχές του καλοκαιριού μέ γερμανούς βουλευτές, εκπροσώπους τής Έπιτροπής για τούς μετανάστες στην Ευρώπη (CCME) του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες. Ειδικότερα, ό Προκαθήμενος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τόνισε τήν ευθύνη του λεγόμενου δυτικού κόσμου για τήν προσφυγική κρίση και υπογράμμισε τήν ανάγκη οί μετανάστες πού φθάνουν στά σύνορα τής Ευρώπης νά προωθούνται και νά φιλοξενοῦνται και στίς υπόλοιπες χώρες τής Ε.Ε., ανάλογα μέ τόν πληθυσμό καθεμιάς³. Στο ίδιο μήκος κύματος υπήρξε και ή παρέμβαση τής Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τούς πρόσφυγες, ή όποια σέ πρόσφατη ανακοίνωσή της «επαναλαμβάνει τή βαθιά της πεποίθηση ότι μόνο μέ μία ένιαία ευρωπαϊκή έκτακτη ανταπόκριση θά μπορέσει νά αντιμετωπιστεί ή παρούσα προσφυγική και μεταναστευτική κρίση. Ξεχωριστά μέτρα από μεμονωμένες χώρες δέν θά επιλύσουν τό πρόβλημα αλλά θά δυσχεράνουν τήν ήδη χαοτική κατάσταση πού επικρατεί, παρατείνοντας τήν ταλαιπωρία του κόσμου πού υποφέρει και αυξάνοντας τίς εντάσεις μεταξύ των κρατών σέ μία χρονική περίοδο πού ή Ευρώπη έχει ανάγκη από περισσότερη αλληλεγγύη και εμπιστοσύνη»⁴. Αλλά και στην άτυπη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών για τό προσφυγικό, τόν περασμένο Σεπτέμβριο, έγινε αντιληπτό από τούς ηγέτες των κρατών - μελών τής Ε.Ε. ότι ή προσφυγική κρίση είναι μία πρόκληση πού απαιτεί ένιαία απάντηση. Για τόν λόγο αυτό αποφασίστηκαν:

α) Η δημιουργία κέντρων καταγραφής (hot-spots) προσφύγων σέ Έλλάδα και Ίταλία και ή λειτουργία τους τό άργότερο μέχρι τά τέλη Νοεμβρίου του 2015,

β) Η χρηματοδότηση ύψους 1 δίσ € μέσω του Ο.Η.Ε. για τούς Σύρους πού παραμένουν στην Μέση Ανατολή και γ) ή ενίσχυση τής φύλαξης των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε (Frontex)⁵.

1β. Τό διεθνές νομοθετικό πλαίσιο

Σύμφωνα μέ τή Σύμβαση τής Γενεύης περί του καθεστώς των προσφύγων, ή όποια υπεγράφη στίς 28 Ίουλίου 1951 και κυρώθηκε Β' τό Ν.Δ.3989/1959, όπως τροποποιήθηκε από τό «συναφές Πρωτόκολλο τής Νέας Υόρκης τής 31ης Ίανουαρίου 1967, τό όποιο αντίστοιχως κυρώθηκε Β' τόν Α.Ν. 389/1968, πρόσφυγας είναι εκείνος ό υπήκοος τρίτης χώρας, ό όποιος συνεπεία δεδικοιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων εύρίσκεται εκτός τής χώρας τής όποιας έχει τήν υπηκοότητα και δέν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δέν επιθυμεί νά απολαύη τής προστασίας τής χώρας ταύτης, ή εάν μή έχων υπηκοότητα τινά και εύρισκόμενος συνεπεία τοιούτων γεγονότων εκτός τής χώρας τής προηγούμενης συνήθους αυτού διαμονής, δέν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δέν επιθυμεί νά επιστρέψη εις ταύτην (α'. 1 § 2).

Συνήθως ή έννοια του πρόσφυγα συνδέεται μέ τήν έννοια του άσύλου. Ός «αίτων άσυλο» θεωρείται κάθε άτομο πού αναζητά προστασία ως πρόσφυγας, ακόμα κι αν δέν έχει επισήμως αναγνωρισθεί ως τέτοιος. Συνήθως ό όρος αναφέρεται σέ κάποιον πού αναμένει ακόμα από μία κυβέρνηση νά αποφανθεί αν ό ίδιος είναι πρόσφυγας. Η έλλειψη, ωστόσο, επίσημης αναγνώρισης δέν μειώνει τό δικαίωμα του για προστασία από τό διεθνές προσφυγικό δίκαιο. Τά σχετικά μέ τά κριτήρια και τούς μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους - μέλους, τό όποιο είναι υπεύθυνο για τήν εξέταση αίτησης άσύλου πού έχει υποβληθεί σέ κράτος - μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ρυθμίζει ό Κανονισμός (ΕΚ) υπ' αριθμ. 343/2003 του Συμβουλίου τής 18ης Φεβρουαρίου 2003, γνωστός και ως «Κανονισμός - Δουβλίνο II». Θεμελιώδης αρχή του «Κανονισμού - Δουβλίνο II», ό όποιος αντικαθιστά τή Σύμβαση του Δουβλίνου του 1990, είναι ότι μόνο ένα κράτος - μέλος είναι αρμόδιο για τήν εξέταση μίας αίτησης άσύλου. Στόχος είναι ή αποφυγή τής αποστολής των αιτούντων άσυλο από τή μία χώρα στην άλλη, αλλά και ή αποτροπή τής κατάχρησης πού παρατηρείται μέ τήν υποβολή περισσότερων αιτήσεων άσύλου από ένα άτομο. Για τόν λόγο αυτό, καθορίζονται σαφή, αντικειμενικά και ιεραρχημένα κριτήρια προσδιορισμού του κράτους - μέλους πού έχει τήν αρμοδιότητα εξέτασης μίας αίτησης άσύλου. Είναι γνωστό, βέβαια,

ὅτι οἱ τεράστιες προσφυγικές ροές πρὸς τὴν Εὐρώπη δημιούργησαν πρωτόγνωρη κατάσταση καὶ ὀδήγησαν τὴ Γερμανία νὰ ἀναλάβει πρωτοβουλία ἀναστολῆς τοῦ Κανονισμοῦ - Δουβλῖνο II ἀπὸ τὴν 21η Αὐγούστου 2015, ὥστε νὰ διεκπεραιώνει ἐκείνη καὶ ὄχι ἡ πρώτη χώρα ὑποδοχῆς τὶς αἰτήσεις ἀσύλου τῶν ἐκ Συρίας προσφύγων⁶.

1γ. Κοινωνική καὶ πολιτική ἀντιμετώπιση

Ἀπώτερος σκοπὸς τῆς προστασίας τῶν προσφύγων εἶναι ἡ ἐξέυρεση τῶν πλέον βιώσιμων λύσεων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προβλημάτων τους. Ἡ διεθνὴς ἐμπειρία καταδεικνύει ὅτι τρεῖς εἶναι συνήθως οἱ ἀκολουθούμενες στρατηγικές: ὁ ἐθελοντικὸς ἐπαναπατρισμός, ἡ τοπικὴ ἔνταξη καὶ ἡ μετεγκατάσταση⁷. Εἰδικότερα:

Ὁ ἐθελοντικὸς ἐπαναπατρισμός. Ἡ δεκαετία τοῦ 1990 εἶχε χαρακτηριθεῖ ὡς ἡ «δεκαετία τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ». Ἀντίθετα, κατὰ τὴν πρώτη δεκαετία τοῦ 21ου αἰῶνα, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπαναπατριζόμενων προσφύγων μειώθηκε σημαντικὰ εἴτε λόγω τῶν συνεχιζόμενων συρράξεων καὶ τῆς βίας πού ἐπικρατεῖ στίς χώρες προέλευσης εἴτε λόγω τῆς καταστροφῆς τῶν βασικῶν ὑποδομῶν στίς χώρες αὐτές. Ἡ στρατηγικὴ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ πρέπει νὰ συνδέεται μὲ εὐρύτερες ἐπιδιώξεις, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν τὴ συνολικὴ κινητοποίηση τῆς διεθνοῦς κοινότητος καὶ τῶν διεθνῶν φορέων ἀνάπτυξης. Στόχος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σταθερότητας στίς χώρες προέλευσης, ἡ διαμόρφωση δημοκρατικοῦ πλαισίου διακυβέρνησης καὶ ἡ ἀναδιάρθρωση τῆς οικονομίας, τῶν ὑποδομῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ τοπικὴ ἔνταξη. Συνήθως οἱ χώρες ὑποδοχῆς εἶναι ἀπρόθυμες νὰ ἐξετάσουν πολιτικὴς τοπικῆς ἐγκατάστασης τῶν προσφύγων σὲ εὐρεία κλίμακα καὶ γι' αὐτὸ συνήθως ἀκολουθοῦν τὴν πολιτικὴ τῆς παραμονῆς τῶν προσφύγων σὲ *ad hoc* καταυλισμούς. Στὴν πράξη πάντως, ἡ ἔνταξη σὲ μεγάλο βαθμὸ πραγματοποιεῖται, ἰδίως ὅταν οἱ πρόσφυγες διαμένουν ἐπὶ μακρὸν ἢ γεννιοῦνται στίς χώρες ὑποδοχῆς. Οἱ ἴδιοι εἶναι δυνατὸ νὰ συντελέσουν στὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν προκοπὴ τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν, ὅταν μάλιστα τοὺς παρέχονται ἀνάλογες εὐκαιρίες.

Μετεγκατάσταση. Ἡ μετεγκατάσταση εἶναι ἓνα σημαντικό στρατηγικὸ ἐργαλεῖο γιὰ τὴν ἀντιμετώπι-

ση τῶν προσφυγικῶν ροῶν, ἀλλὰ οἱ προσφερόμενες θέσεις δὲν μποροῦν νὰ δώσουν συνολικὴ λύση στὸ πρόβλημα. Ὡστόσο, ἡ κατανομή τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν βαρῶν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρόσφυγες, μετὰξὺ τῶν ὑποκειμένων τῆς διεθνοῦς κοινότητος ἀποτελεῖ ἔκφραση ἔμπρακτης ἀλληλεγγύης.

1δ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ὀπτική

Τὸ δεδομένο, λοιπόν, ὅτι καὶ ἡ χώρα μας λόγω καὶ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσης ἔχει ἐξελιχθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια σὲ χώρα ὑποδοχῆς προσφύγων, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐφησυχάσουμε καὶ νὰ μὴν θέσουμε «τόν δάκτυλον εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων». Ἡ μετανάστευση, οἱ συνθήκες τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τὸ δυναμικὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ νεωτερικότητα στὴ μετανεωτερικότητα ἄλλαξαν ἐντελῶς τὰ δεδομένα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν σύνθεση τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν. Ἀπὸ τὶς συμπαγεῖς ἐθνολογικά, θρησκευτικὰ καὶ πολιτιστικὰ κοινωνίες, περάσαμε στίς λεγόμενες πολυπολιτισμικὴς κοινωνίες, δηλ. σὲ κοινωνίες ἐντὸς τῶν ὁποίων καλοῦνται νὰ συνυπάρξουν ἀρμονικὰ ἄνθρωποι ἀπὸ διαφορετικὴς ἐθνικῆς παραδόσεις καὶ μὲ διαφορετικὴς θρησκευτικὴς καὶ πολιτιστικὴς παραστάσεις. Σὲ τέτοια κοινωνία ἐξελίσσεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι. Ἄρα, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι νὰ δαιμονοποιήσουμε καταστάσεις, νὰ ἀρθρώσουμε ἱερεμιάδες γιὰ τὰ δεινὰ πού μᾶς βρῆκαν καὶ νὰ ἐξορκίζουμε τὸ «κακό», ἀλλὰ νὰ μπορέσουμε νὰ κατανοήσουμε ὅλες τὶς διαστάσεις τῆς νέας πραγματικότητος πού ἔχουμε μπροστὰ μας. Κάτι τέτοιο συνιστᾷ ὀπωσδήποτε γόνιμη πρόκληση γιὰ τὸν θεολογικὸ μας λόγο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ποιμαντικὴ μας πράξη, καθὼς δοκιμάζει τὰ κριτήριά μας καὶ θέτει ἐπιτακτικὰ τὸ θέμα τῆς ἀξιολόγησης καὶ τῆς στάσης μας ἔναντι τοῦ κάθε λογῆς «ἄλλου». Φαινόμενα τῶν ἡμερῶν, ὅπως ὁ ρατσισμὸς καὶ ἡ ξενοφοβία μαρτυροῦν ἐγωκεντρισμό, παθολογικὴ φοβία καὶ νέκρωση τῶν πνευματικῶν μας αἰσθητηρίων. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὁ «ἄλλος», ὁ ὁποιοσδήποτε «ἄλλος», δὲν εἶναι οὔτε ἐχθρὸς οὔτε ἀπρόσωπη μονάδα, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ κόλασή μου, ὅπως ὑποστήριξε μερίδα τῆς σύγχρονης φιλοσοφίας. Ἀντίθετα, ὁ «ἄλλος», ἀκόμη καὶ στὴν πιὸ τραγικὴ στιγμή τῆς ὑπαρξῆς του καὶ ἰδίως τότε, παραμένει μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὅπου τελικὰ μποροῦμε νὰ συναντήσουμε τὸν ἴδιο τὸν Κύριό μας. Ἄλλωστε, αὐτὸ πού συνολικὰ ὀνομάζουμε «κοινωνικὸ κακό»

δέν αποτελεί τίποτα άλλο παρά τήν παρατεινόμενη αγωνία του Χριστού, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νά ὑποφέρει στά πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν Του. Τό διακύβευμα στόν λόγο του Χριστοῦ, δηλ. στόν λόγο τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ξεκάθαρο: «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. 25, 40).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπό τήν πρώτη κιόλας στιγμή ἀνταποκρίθηκε στίς ἐκκλήσεις τόσο τοῦ κράτους ὅσο καί τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν γιά συμπαράσταση. Δέν ἔχουμε, ἀσφαλῶς, τήν δυνατότητα νά ἐπιλύσουμε συνολικά τό προσφυγικό πρόβλημα, ἀλλά μποροῦμε νά συμβάλλουμε –κατά τό μέτρο τῶν δυνάμεών μας– στήν ἀνακούφιση τῶν προσφύγων. Οἱ λύσεις ἀπαιτοῦν ἄθροισμα δυνάμεων. Πρός τήν κατεύθυνση αὐτή:

Συνεργαζόμαστε μέ ὄλους τούς ἐμπλεκόμενους κρατικούς φορεῖς, μέ τίς τοπικές κοινωνίες καί μέ τούς φορεῖς τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν.

Ἐνισχύουμε τή συνεργασία μας μέ τόν Διεθνή Ἐρυθρό Σταυρό, ἀλλά καί τήν Ὑπατή Ἀρμοστεία τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τούς πρόσφυγες (UNCHR) συμμετέχοντας σέ διάφορα προγράμματα καί δράσεις.

Ὄργανώνουμε ἐκστρατείες σίτισης, διανομῆς ἱατροφαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ καί εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Παρέχουμε κοινωνική στήριξη καί νομική βοήθεια, προκειμένου νά ὀλοκληρωθοῦν ἐπιτυχῶς οἱ διαδικασίες αἴτησης ἀσύλου.

Βρισκόμαστε σέ ἀνοιχτή καί συνεχῆ ἐπικοινωνία μέ ἐκκλησιαστικές ὀργανώσεις καί ὀργανισμούς τῆς Εὐρώπης (Ἐπιτροπή Μεταναστῶν τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, Caritas κ.ο.κ.) μέ στόχο ἀφ' ἑνός τήν ἐνίσχυση τῶν προσπαθειῶν μας, ἀφ' ἑτέρου τήν ἐνημέρωση καί εὐαισθητοποίηση τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης γιά τό προσφυγικό ζήτημα.

2. Τό Μεταναστευτικό Ζήτημα

2α. Ἡ ἔννοια τοῦ μετανάστη

Ἐπειδή πολλές φορές παρατηρεῖται στό δημόσιο διάλογο μία παρανόηση σχετικά μέ τούς ὄρους, κρίνουμε σκόπιμο νά ἀναφερθοῦμε δι' ὀλίγων στούς ὀρισμούς πού μᾶς παρέχουν οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί. Ἡ Ὑπατή Ἀρμοστεία τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τούς πρόσφυγες, λοιπόν, ξεκαθαρίζει ὅτι «μετανάστης εἶναι τό πρόσωπο πού... ἐγκαταλείπει οἰκειοθελῶς τή χώρα του μέ σκοπό νά ἐγκατασταθεῖ ἄλλου. Μπορεῖ δέ νά

ᾠθεῖται ἀπό τήν ἐπιθυμία γιά ἀλλαγὴ ἢ γιά περιπέτεια ἢ ἀπό οἰκογενειακοὺς ἢ ἄλλους προσωπικούς λόγους. Ἐάν ᾠθεῖται ἀποκλειστικά ἀπό οἰκονομικά κίνητρα, εἶναι οἰκονομικός μετανάστης καί ὄχι πρόσφυγας»⁸. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὡς «παράτυπος μετανάστης» (irregular migrant) θεωρεῖται κάθε πρόσωπο πού δέν ἔχει νόμιμη ἄδεια εἰσόδου καί παραμονῆς σέ κάποια χώρα. Ἐδῶ ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι ἡ Διεθνής Ἀμνηστία δέν χρησιμοποιεῖ τόν ὄρο «λαθρομετανάστης», πιστεύοντας ὅτι ὁ ὄρος «λαθραῖος» δέν εἶναι δόκιμος γιά ἕναν ἄνθρωπο καί ἐπιπλέον διότι εἶναι ἀρνητικά φορτισμένος, καθώς συνδέεται συχνά μέ τήν ἔννοια τῆς παραβατικότητας καί τῆς ἐγκληματικότητας.

2β. Μερικές παράμετροι τῆς μετανάστευσης

Πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας ὅτι ἡ μετανάστευση δέν αποτελεί μία ἀπλή μετακίνηση ἀνθρώπων ἢ πληθυσμῶν ἀπό μία γεωγραφική περιοχὴ τοῦ πλανήτη σέ μία ἄλλη, ἀλλά συνιστᾷ ἀναπόσπαστο τμήμα τῆς ἴδιας τῆς κοινωνικῆς ὀργάνωσης. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ μετανάστευση ἀποτελεῖ μορφή κοινωνικῆς σχέσης, στήν ὁποῖαν ἀναπόδραστα ἐμπλέκονται τό κράτος, ἡ ἀγορά, οἱ ἀντιλήψεις μας γιά τό ἔθνος, τόν πολιτισμό, τήν ἔννοια τοῦ «ἄλλου» καί τοῦ ξένου.

Ἡ εἰσροή μεταναστῶν κατά τή δεκαετία τοῦ 1990 ὑπῆρξε, ἀναμφισβήτητα, μαζική καί ἀποτέλεσε μία ἐκπληξη γιά τήν χώρα μας, ἡ ὁποία ἀπό χώρα προέλευσης μετατράπηκε σέ χώρα ὑποδοχῆς μεταναστῶν. Τό πρῶτο αὐτό μεταναστευτικό κύμα περιελάμβανε μετανάστες ἑλληνικῆς ἐθνοτικῆς καταγωγῆς (Ἕλληνες ἀπό τήν πρῶην Σοβιετική Ἐνωση, Βορειοηπειρώτες κ.λπ.), ἀλλά καί ὑπηκόους κρατῶν τῆς Ἀσίας καί τῆς Ἀφρικῆς. Ἀρχικῶς ἦταν αἰσθητή ἡ ἔλλειψη νομοθετικοῦ πλαισίου γιά τόν ἔλεγχο καί τή διαχείριση τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν. Ὁ πρῶτος νόμος πού ἐπιχείρησε νά ὀργανώσει τό νέο τοπίο ἦταν ὁ Ν. 1975/1991, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς βασικό στόχο τόν περιορισμό τῆς μετανάστευσης, τόν αὐστηρότερο ἔλεγχο τῶν συνόρων καί τήν ἀπέλαση τῶν παράνομων μεταναστῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα. Στά ἐπόμενα χρόνια, ἦρθαν στήν Ἑλλάδα καί βρῆκαν δουλειά πολλοί ἀκόμη μετανάστες, χωρίς νά διαθέτουν τά προβλεπόμενα νομιμοποιητικά ἔγγραφα. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ πολιτική διαχείρισης τῆς μεταναστευτικῆς ἐργασίας εἶναι ιδιαίτερα ἀναποτελεσματική στήν Ἑλλάδα. Σέ οἰκονομίες, ὅπως ἡ ἑλληνική, ὅπου

ή απασχόληση των μεταναστών γίνεται κυρίως σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, σε οικογενειακές επιχειρήσεις και νοικοκυριά, ή συνάντηση προσφοράς και ζήτησης γίνεται ως επί το πλείστον μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα και τις προσωπικές γνωριμίες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα αφ' ενός τη διόγκωση των παράνομων μεταναστευτικών ροών προς την Ελλάδα και αφ' ετέρου την αδυναμία των κρατικών αρχών να ελέγξουν και να διαχειριστούν αποτελεσματικά το φαινόμενο. Ο αριθμός των παράνομων μεταναστών δεν μπορεί με ακρίβεια να προσδιορισθεί και για τόν πρόσθετο λόγο ότι δεν αποτελούν μία ένια κατηγορία, αλλά διακριτές ομάδες προσώπων με ξεχωριστά χαρακτηριστικά.

Η έκταση του μεταναστευτικού φαινομένου σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο τελικός επιθυμητός προορισμός είναι –σε μεγάλο βαθμό– άλλες ευρωπαϊκές χώρες με καλύτερες προοπτικές εργασίας, καλύτερους όρους διαβίωσης ή και αποτελεσματικότερο σύστημα παροχής ασύλου έχει οδηγήσει στη συνειδητοποίηση της ανάγκης χάραξης μίας συνολικότερης πολιτικής της Ε.Ε. με βάση τους ακόλουθους άξονες:

- Αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης.
- Διάλογος και συνεργασία με τρίτες χώρες με στόχο την καλύτερη διαχείριση της μεταναστευτικής κινητικότητας, την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων και την προώθηση της διεθνούς προστασίας.
- Ενίσχυση της χρηματοδότησης για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης (π.χ. μέσω του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης /AMIF).
- Διαμόρφωση κοινής πολιτικής ασύλου με δεδομένο ότι η Ευρώπη δέχεται το 50% σχεδόν του συνολικού αριθμού αιτήσεων ασύλου παγκοσμίως και απώτερο στόχο την έναρμόνιση των προτύπων προστασίας και υποδοχής στην Ε.Ε.

2γ. Κοινωνική και πολιτική αντιμετώπιση του φαινομένου

Η καθημερινή εμπειρία πιστοποιεί ότι το μεταναστευτικό φαινόμενο αντιμετωπίζεται συχνά με έλλειψη νηφαλιότητας, με άναρθρες κραυγές, με συνθήματα, με λαϊκισμό και έλλειψη σοβαρότητας. Πολλές φορές ακούμε να υιοθετούνται ακραίες τοποθετήσεις, οι οποίες και απρόσφορες και ανεφάρμοστες είναι. Γίνεται, επί παραδείγματι, λόγος για μαζικές

απελάσεις μεταναστών, χωρίς να επεξηγείται ο τρόπος με τον οποίο θα υπερπηδηθούν μία σειρά από πρακτικά εμπόδια και διοικητικά προβλήματα. Από την άλλη πλευρά, προτείνεται ως «λύση» το σφράγισμα των συνόρων, χωρίς να γίνεται προφανώς αντιληπτό ότι κανένα σύστημα ελέγχου δεν είναι επαρκές και ότι ειδικά για την Ελλάδα, η οποία διαθέτει μία έκτεταμένη χερσαία και θαλάσσια συνοριακή γραμμή, κάτι τέτοιο φαντάζει ουτοπικό. Κατά καιρούς, η ελληνική Πολιτεία έλαβε συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση και διαχείριση του φαινομένου, τα οποία θα μπορούσαν –σε γενικές γραμμές– να συνοψισθούν στα εξής:

- Προγράμματα νομιμοποίησης παράνομων μεταναστών (π.χ. με τα Π.Δ. 358, 359/1997, τόν Ν. 2910/2001, τόν Ν. 3386/2005 κ.ο.κ).
- Ένθάρρυνση επιστροφής στις χώρες καταγωγής ή προέλευσης με την παροχή σχετικών κινήτρων.
- Σε περίπτωση αναγκαστικών επιστροφών για όσους δεν χρίζουν διεθνούς προστασίας ή στεροούνται δυνατότητας νόμιμης παραμονής, εξασφάλιση ότι δεν επιστρέφουν σε χώρες όπου κινδυνεύουν να υποστούν βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη μεταχείριση.
- Εξασφάλιση ελεύθερης μετακίνησης υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.
- Διαπραγμάτευση της Ελλάδας με τους υπόλοιπους ευρωπαίους εταίρους για τη λήψη μέτρων με στόχο την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών – μελών της Ε.Ε. και τόν καταμερισμό βαρών και ευθυνών για τα μεταναστευτικά ρεύματα.

2δ. Η εκκλησιαστική παρέμβαση

Η εμβληματική διακήρυξη του Άποστόλου των Εθνών Παύλου, ότι, «*οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληγ, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἑστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Γαλ. 3, 28) μᾶς υπενθυμίζει σε όλους τους τόνους ότι η αναγνώριση της ισοτιμίας τῶν ἀνθρώπων βρῖσκει τό πραγματικό της περιεχόμενο μόνο ἐν Χριστῷ καὶ ὅτι ἡ ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους εἶναι πραγματικότητα χάρις στὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριο. Ἄλλωστε, ὅπως πολὺ ὀρθά ἔχει ἐπισημανθεῖ, καὶ «*κατ' ἐξοχὴν μετανάστης εἶναι τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὁ Υἱός. Ὅχι μόνο «μεταναστεύει» ἀγαπητικά πρὸς τὰ ἄλλα δύο Πρόσωπα, ἀλλά μετανάστευσε καὶ στὸν ἀνθρώπινο κόσμο... Ὁ Υἱός δὲν ἐπισκέφτηκε τὸν ἀνθρώπο ἐξ ἀποστάσεως...*

ἀλλά ἔγινε ἀληθινός ἄνθρωπος ...μέχρι θανάτου. Στά πρώτα ἡδη χρόνια τῆς ζωῆς του βίωσε τὴν ξενιτειὰ ἑνὸς πολιτικοῦ πρόσφυγα... Ἔζησε περιπλανώμενος καὶ ἀνέστιος, δεχόμενος σάν σπίτι τοῦ ὅλους τούς τόπους»⁹. Μὲ δεδομένη αὐτὴ τὴν πολύτιμη πνευματικὴ παρακαταθήκη, ἀναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες καὶ προχωροῦμε σὲ δράσεις, κινούμενοι στοὺς ἀκόλουθους ἄξονες:

- Διατηροῦμε ἀνοιχτούς διαύλους ἐπικοινωνίας μὲ ὅλους τούς ἀρμόδιους φορεῖς τόσο σὲ κεντρικὸ (Ἵπουργεῖα, ὑπηρεσίες κ.λπ.) ὅσο καὶ σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο (Δῆμοι, ὀργανώσεις κ.ο.κ).
- Στήριζουμε ὑλικά τούς μετανάστες μὲ εὐρείας κλίμακας προγράμματα παροχῆς τροφῆς καὶ τοῦ ἀπαραίτητου ἰατροφαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ.
- Ἐπιδιώκουμε τὴν κοινωνικὴ ἔνταξη τῶν μεταναστών καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τους σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Τὸ θέμα εἶναι πολὺ σημαντικό καὶ μὲ εὐρύτερες διαστάσεις, διότι σημαντικὸς ἀριθμὸς μεταναστών, στερούμενων νομιμοποιητικῶν ἐγγράφων, ζεῖ σὲ συνθήκες κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ, χωρὶς νὰ εἶναι ὄρατές οἱ πιθανότητες κοινωνικῆς ἔνταξης, εἰδικὰ στὶς σημερινές συνθήκες κρίσης.
- Συνηγοροῦμε ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ἀρχῶν γιὰ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν μεταναστών.
- Συμμετέχουμε σὲ ἐκστρατείες εὐαισθητοποίησης τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ διεθνoῦς κοινῆς γνώμης σχετικὰ μὲ τὴ μετανάστευση καὶ ἰδίως γιὰ ὀρισμένες εὐαίσθητες πτυχές τῆς, ὅπως εἶναι ἡ περίπτωση τῶν ἀσυνόδευτων ἀνηλίκων.
- Προσπαθοῦμε νὰ συμβάλλουμε μὲ τὴν «μάχαιραν τοῦ Πνεύματος» (Ἐφ. 6, 17) στὴν ἄρση προκαταλήψεων καὶ τὴν καταπολέμηση φαινομένων ρατσισμού, ξενοφοβίας καὶ μισαλλοδοξίας.

3. Τὸ Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστώντων καὶ Μεταναστών - Οἰκουμενικὸ Πρόγραμμα Προσφύγων / ΚΣΠΜ - ERP

Ἐπειδὴ ἡ ποιμαντικὴ δὲν εἶναι ἀσκήσεις ἐπὶ χάριτος ἢ ἀπλῶς μεγάλοπνοι ὀραματισμοί, ἀλλὰ ἡ τέχνη τοῦ πραγματικοῦ, τοῦ ἐδῶ καὶ τοῦ τώρα, δὲν θὰ μπορούσε νὰ μείνει ἔξω ἀπὸ τὴ φροντίδα, τὴ μέριμνα καὶ τὸν σχεδιασμὸ τῆς Ἐκκλησίας τὸ δῆξυτατο πρόβλημα τῶν μεταναστών καὶ τῶν προσφύγων. Ἡ ἀνάγκη συστηματοποίησης καὶ συντονισμοῦ τῶν προσ-

παθειῶν τῆς στὸν τομέα αὐτό, ὀδήγησε τὸ 2012 τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος στὴν ἴδρυση τῆς ἀστικῆς μὴ κερδοσκοπικῆς ἐταιρείας μὲ τὴν ἐπωνυμία «Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστώντων καὶ Μεταναστών - Οἰκουμενικὸ Πρόγραμμα Προσφύγων / ΚΣΠΜ - ERP». Πρόεδρος τῆς τριμελοῦς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ὀμιλῶν καὶ μέλη τῆς ὁ Διευθυντῆς τοῦ Κέντρου, Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Συμεωνίδης καὶ ἡ Προϊσταμένη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Προγράμματος Προσφύγων κα Εὐθαλία Παππα. Ἡ ἐταιρεία αὐτὴ ἀποτελεῖ οὐσιαστικὰ τὴν μετεξέλιξη τοῦ Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλινοστώντων Μεταναστών, τὸ ὁποῖο εἶχε συσταθεῖ τὸ 1978 ὡς ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ στόχο τὴν παροχὴ ὑποστηρικτικῶν ὑπηρεσιῶν σὲ παλινοστώντες μετανάστες ἀπὸ γερμανόφωνες χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ὥστε αὐτοὶ νὰ ἀντεπεξέλθουν στὰ προβλήματα πού προέκυπταν κατὰ τὴν ἐπιστροφή καὶ ἐπανένταξή τους στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία. Τὸ 1994 τὸ ΚΣΠΜ ξεκίνησε τὴ λειτουργία ἑνὸς ἰδιαίτερου γραφείου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Προγράμματος Προσφύγων (ἐφ' ἑξῆς ERP), προκειμένου νὰ διαχειρίζεται ἀποτελεσματικότερα ὑποθέσεις αἰτούντων ἄσυλο, προσφύγων καὶ μεταναστών. Τὸ ERP ἀπέτελεσε διάδοχη κατάσταση τοῦ ἐπὶ 50ετία λειτουργήσαντος «Γραφείου Προσφύγων» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖο εἶχε ἐφαρμόσει πολυάριθμα προγράμματα ἀποκατάστασης καὶ μετεγκατάστασης προσφύγων (Καναδᾶς, Αὐστραλία, ΗΠΑ). Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 11 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Κέντρου, τὸ Οἰκουμενικὸ Πρόγραμμα Προσφύγων / *Ecumenical Refugee Program* ὀρίζεται ὡς Γραφεῖο νομικῆς προστασίας, κοινωνικῆς στήριξης καὶ συνηγορίας αἰτούντων ἄσυλο προσφύγων καὶ μεταναστών καὶ ἀναφέρονται ἀναλυτικὰ οἱ δραστηριότητές του, οἱ ὁποῖες συνοψίζουν τὴν εἰκοσαετῆ δράση τοῦ (1994-2014). Εἰδικότερα, τὸ ERP ἔχει ὡς ἀποστολὴ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν ἐνημέρωσης, συμβουλευτικῆς, νομικῆς καὶ κοινωνικῆς στήριξης τῶν αἰτούντων ἄσυλο, προσφύγων, καὶ ἀτόμων πού χρῆζουν διεθνoῦς προστασίας μέσα ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη καὶ ὑλοποίηση εἰδικῶν προγραμμάτων καὶ δράσεων στό πλαίσιο τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς ἔνταξης. Οἱ δράσεις αὐτές περιλαμβάνουν καὶ τὴν δικτύωση καὶ συνεργασία μὲ φορεῖς τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, ἔθνικές καὶ διεθνεῖς Μὴ Κυβερνητικὲς Ὀργανώσεις, τὴν εὐαισθητοποίηση τοῦ πλη-

θυσιοῦ ἐπὶ θεμάτων ἀσύλου, προσφύγων, ἀσυνόδεων ἀνηλίκων, κράτησης, καταπολέμησης τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τῆς ξενοφοβίας καὶ τῆς συνηγορίας ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν γιὰ θέματα πού ἀφοροῦν θεσμικά δικαιώματα τῶν ἀτόμων τῆς ομάδας στόχου, σύμφωνα μέ τό ἑλληνικό καί διεθνές δίκαιο. Εἰδικότερα, ἡ συνηγορία ἔχει σκοπό τή βελτίωση τῶν συνθηκῶν ὑποδοχῆς τῶν ἀτόμων τῆς ομάδας στόχου, μέσα ἀπό γραπτές παρεμβάσεις πρὸς τή Διοίκηση, ἀναφορές σέ Ἀνεξάρτητες Ἀρχές, συμμετοχή σέ συνεντεύξεις τύπου γιὰ θεσμικά θέματα, συμμετοχή σέ ἡμερίδες πού διοργάνωσαν στήν Ἑλλάδα ἐκπρόσωποι ἀπό διεθνή ἀλλά καί εὐρωπαϊκά θεσμικά ὄργανα μέ ἀφορμή ἐπιτόπιες ἀποστολές στήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί προτάσεις γιὰ ἄρση τῶν πρακτικῶν δυσκολιῶν πού ἀνακύπτουν κατά τή διάρκεια τῆς διαδικασίας τοῦ καθορισμοῦ τοῦ καθεστώτος τοῦ πρόσφυγα. Ἐπίσης, μεταξύ τῶν στόχων τοῦ ERP περιλαμβάνονται καί ἡ παρακολούθηση τῆς ἐξέλιξης τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν πρὸς τήν Ἑλλάδα, τῆς προσφυγικῆς κρίσης καί τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς γιὰ τό ἄσυλο καί τή μετανάστευση, ἡ συνέχιση τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῆς «Τράπεζας Πληροφοριῶν» πού τηρεῖται στό Κέντρο γιὰ τό μεταναστευτικό καί προσφυγικό φαινόμενο καί ἡ συνεργασία μέ συλλογικότητες μεταναστῶν.

3.1. Οἱ ἐπωφελοῦμενοι τοῦ ERP: Τό ERP συνηγορεῖ γιὰ θέματα πού ἀπτονται τῆς προστασίας τῶν προσφύγων καί τῶν αἰτούντων ἄσυλο καί ὑλοποιεῖ δράσεις πεδίου μέ σκοπό τή νομική καί κοινωνική στήριξη αὐτῶν τῶν ἀτόμων στήν Ἑλλάδα καί ἰδιαίτερα τῶν πλέον εὐάλωτων περιπτώσεων. Τό ταξίδι τῆς φυγῆς γίνεται κάτω ἀπό τραγικές καί ἐπικίνδυνες συνθήκες διακίνησης πού θέτουν ἀκόμα μία φορὰ σέ κίνδυνο τή ζωή τους. Ἀνάμεσα σέ αὐτό τόν ἦδη ἐξουθενωμένο πληθυσμό ἀπό τίς διώξεις καί τίς κακουχίες τοῦ μεγάλου ταξιδιοῦ πρὸς τήν ἐλευθερία καί τή σωτηρία τῆς ζωῆς τους, ὑπάρχουν ἄτομα ἀκόμα πιό εὐάλωτα, ὅπως εἶναι τά ἀσυνόδευτα παιδιά - πρόσφυγες, γυναῖκες ἀσθενεῖς ἢ ἔγκυοι ἢ κακοποιημένες πού ταξίδεψαν μόνες γιὰ νά σωθοῦν, θύματα βασανιστηρίων, ἠλικιωμένοι, ἀκόμα καί οἰκογένειες μέ βρέφη ἢ παιδιά σέ πολύ μικρή ἡλικία. Αὐτές οἱ τελευταῖες περιπτώσεις (οἰκογένειες μέ παιδιά) ἀποτελοῦν καί τό προφίλ τῶν ἐκ Συρίας προσφύγων πού φθάνουν στήν Ἑλλάδα τά τελευταῖα 2 χρόνια¹⁰. Οἱ αἰτοῦντες ἄσυλο φθάνοντας στή χώρα ὑποδοχῆς, ἐν

προκειμένω στήν Ἑλλάδα, ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν τήν ἔλλειψη δομῶν ὑποδοχῆς, τήν ἄγνοια τῆς γλώσσας καί ἕνα διοικητικό σύστημα μέ πολλά καί σοβαρά προβλήματα στή πρακτική ἐφαρμογή τοῦ Νόμου, ἀπό τό ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ νομιμότητα τῆς παραμονῆς, καθώς καί ἡ προστασία τους ἀπέναντι στό ἐνδεχόμενο τῆς ἐπαναπροώθησης στή χώρα καταγωγῆς.

Τό πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ 2014 ἡ Ἑλλάδα ἀνέλαβε τήν Προεδρία τῆς Ε.Ε. σέ μία συγκυρία κατά τήν ὁποία ἡ Εὐρώπη εἶχε μπροστά της προκλήσεις ἀλλά καί εὐκαιρίες ὅσον ἀφορᾶ στό ἄσυλο καί στή διεθνή προστασία. Ἡ Ὑπᾶτη Ἀρμοστεία κάλεσε τήν ἑλληνική Προεδρία, τά κράτη - μέλη καί τούς φορεῖς τῆς Ε.Ε. νά δώσουν ἰδιαίτερη προσοχή στή διασφάλιση τῆς προστασίας τῶν σύρων προσφύγων στήν Εὐρώπη, στήν ἐνίσχυση τῆς εὐελιξίας καί τῆς ἀνταπόκρισης τῶν συστημάτων χορήγησης ἀσύλου τῆς Ε.Ε., στήν πρόσβαση στήν ἐπικράτεια καί τίς διαδικασίες ἀσύλου, εἰδικότερα στή Μεσόγειο, στήν ἐφαρμογή τῆς νομοθεσίας τῆς Ε.Ε. γιὰ τό ἄσυλο μέ στόχο δίκαια καί ἀποτελεσματικά συστήματα ἀσύλου.

Κατά τή διάρκεια τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀυξήθηκε γεωμετρικά ὁ ἀριθμός τῶν προσφύγων πού εἰσήλθαν παράτυπα στή χώρα μας ἀπό τά ἀνατολικά θαλάσσια σύνορα. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία αὐτῶν τῶν ἀλλοδαπῶν εἶναι Σύροι. Ἡ κατάσταση στά νησιά τοῦ Αἰγαίου καί κυρίως τή Λέσβο, τήν Κῶ καί τή Σάμο ἄγγιξε τά ὅρια τῆς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, καθώς καθημερινές ἦταν οἱ ἀφίξεις ἑκατοντάδων προσφύγων μέ ἐπικίνδυνα πλοία, ἐνῶ δέν ἔλειψαν καί τά ναυᾶγια πού ἔθεσαν σέ συναγερμό τούς ἄνδρες τοῦ Λιμενικοῦ. Οἱ συνθήκες πρώτης ὑποδοχῆς ὑπολείπονταν σαφῶς τῶν ἀναγκῶν πού εἶχαν δημιουργηθεῖ. Τά προβλήματα πού ἐμφανίστηκαν καί μάλιστα μεσοῦσης τῆς τουριστικῆς περιόδου ἦσαν πολλά καί ἡ ἀδυναμία τῶν κατά τόπους ἀρχῶν νά ἀνταποκριθοῦν ἐκδηλη λόγῳ τοῦ ὄγκου τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν. Οἱ τοπικές κοινωνίες βρισκόνταν σέ ἀναβρασμό, καί δέν ἀποφεύχθηκαν καί περιστατικά συμπλοκῶν¹¹.

Τό ERP συνεργάζεται μέ τό τμήμα ἀσύλου τῆς Δ/σης Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς, τή νέα ὑπηρεσία ἀσύλου (Ὑπουργεῖο Προστασίας τοῦ Πολίτη), τήν Εἰσαγγελία Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν, τό Ὑπουργεῖο Ἐργασίας, Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης καί Πρόνοιας (Δ/ση Κοινωνικῆς Ἀντίληψης καί Ἀλληλεγγύης καί

ΕΚΚΑ), τό τμήμα Προστασίας τής Ύπατης Άρμοστείας τοῦ ΟΗΕ γιά τούς Πρόσφυγες (Άθήνα καί Άντιπροσωπεία στή Ρώμη), νοσοκομεία καί πολλές ἑλληνικές καί εὐρωπαϊκές Μή Κυβερνητικές Ὁργανώσεις. Στενή συνεργασία ἔχει ἀναπτυχθεῖ, ἐπίσης, καί μέ τήν Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν γιά τή Μετανάστευση στήν Εὐρώπη (C.C.M.E.).

3.2. Δράσεις πεδίου: Οἱ δράσεις πεδίου τοῦ Κέντρου θά μπορούσαν νά συνοψισθοῦν στά ἀκόλουθα:

3.2.1. *Εὐρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων* (Κοινοτικοί πόροι 75% καί ἔθνικοί πόροι 25%). Στό πλαίσιο αὐτό, ὑλοποιήθηκαν τά ἑξῆς προγράμματα:

ΙΛΙΣΟΣ ΙΙ / Ἐνέργεια Α3: Πρόκειται γιά πρόγραμμα παροχῆς νομικῆς βοήθειας μέ διερμηνεῖα κατά τήν περίοδο 1.7.2014 - 28.2.2015.

ΣΚΕΠΗ ΙΙ / Ἐνέργεια Α4: Πρόκειται γιά πρόγραμμα παροχῆς κοινωνικῆς στήριξης μέ διερμηνεῖα κατά τήν περίοδο 1.9.2014 - 28.2.2015.

3.2.2. *Ύπατη Ἀρμοστεία τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τούς πρόσφυγες (UNHCR).*

- Ἀπό 1/7 ἕως 31/12/2014 ἑξάμηνη παρὰταση τοῦ προγράμματος “Family Reunification, Legal and Social Interventions for Children” / Οἰκογενειακή Συνένωση, Νομικές καί Κοινωνικές Παρεμβάσεις γιά Παιδιά.
- Ἀπό 1/1 ἕως 31/8/2015 ὑλοποίηση τοῦ προγράμματος “Bring Families Together” / Συνενώνοντας τίς οἰκογένειες.

3.2.3. *Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν γιά τούς Μετανάστες στήν Εὐρώπη (C.C.M.E.)¹².*

- “Safer passage” project: Πρόκειται γιά δράση εὐαισθητοποίησης γιά τίς προσφυγικές ἀφίξεις στή Μεσόγειο, στήν ὁποία συμμετέχει ἀπό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2014 σέ συνεργασία μέ τήν C.C.M.E.
- “Building a Bridge” project(1/5-31.7.2015): Πρόκειται γιά συνέχιση καί ἐνίσχυση τοῦ προγράμματος παροχῆς νομικῆς βοήθειας σέ αἰτοῦντες ἄσυλο πού ὑλοποιήθηκε μέ χρηματοδότηση πρὸς τό Κέντρο ἀπό τήν Εὐαγγελική Ἐκκλησία τῆς Βεσφαλίας.

3.3. *Ἐπεξεργασία προτάσεων καί σχεδίων:* Τό «Κέντρο» ἔξετασε προσεκτικά τίς προϋποθέσεις γιά τήν ὑποβολή αἰτήσεων ἐπιχορήγησης σέ μία σειρά ἀπό προκηρύξεις.

3.4. *Δωρεές - Ἀναζήτηση πόρων:* Τό Κέντρο ἀναμένει ἀπάντηση στό αἶτημα στήριξης τῆς κοινωνικῆς

ὑπηρεσίας πού ὑποβλήθηκε στήν Ὁμοσπονδία Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλβετίας.

3.5. *Διανομή πακέτων ὑλικῆς βοήθειας:* Ὑλοποιήθηκε μία ἐκστρατεία διανομῆς τροφίμων, καθώς καί εἰδῶν ρουχισμοῦ, ὑπόδησης καί καθαριότητας τόσο σέ ἀνήλικους ὅσο καί σέ ἐνήλικες πρόσφυγες. Στό σημεῖο αὐτό ἀξίζει, ἐπίσης, νά ἐπισημανθεῖ ὅτι ὀλοκληρώθηκε ἡ διαδικασία χορήγησης στό «Κέντρο» τῆς Εἰδικῆς Πιστοποίησης ἀστικῆς μὴ κερδοσκοπικῆς ἐταιρείας στόν τομέα τῆς Πρωτοβάθμιας Κοινωνικῆς Φροντίδας μέ σχετική δημοσίευση στό οἰκεῖο ΦΕΚ (ἀρ.φ. 3101/18.11.2014, τεύχος Β’).

3.6. *Γραφεῖο Μελετῶν - Ἐρευνῶν τοῦ «Κέντρου» καί ἄλλες δράσεις εὐαισθητοποίησης καί ἐνημέρωσης:* Μεταξύ τῶν προτεραιοτήτων τοῦ Κέντρου εἶναι ἡ παρακολούθηση τῆς ἐξέλιξης τοῦ προσφυγικοῦ καί μεταναστευτικοῦ φαινομένου, ἡ ἐνημέρωση πάνω στή σχετική ἑλληνική καί ξένη βιβλιογραφία, ἡ ἀποδελτίωση τοῦ ἑλληνικοῦ καί ξένου τύπου γιά τά ζητήματα τῆς μετανάστευσης, ἡ συγκέντρωση τῆς σχετικῆς ἑλληνικῆς καί ξένης νομοθεσίας καί ὁ ἐμπλουτισμός τῆς βιβλιοθήκης τοῦ «Κέντρου». Ταυτόχρονα, οἱ συνεργάτες τοῦ κέντρου παρείχαν πληροφορίες γιά τό ἔργο του σέ ἐρευνητές καί φοιτητές, καί δέχθηκαν τίς ἐπισκέψεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς Διάσκεψης τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων τῶν Η.Π.Α., κοινωνικῶν λειτουργῶν ἀπό τή Σουηδία, ἐκπροσώπων τοῦ σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ Λουθηρανοῦ Ἐπισκόπου τῆς Κοπεγχάγης κ.ἄ.¹³

3.7. *Συμμετοχή στίς ἐργασίες τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς C.C.M.E.:* Τό «Κέντρο» συμμετεῖχε στίς ἐργασίες τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς C.C.M.E. τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν πού πραγματοποιήθηκαν τό Δεκέμβριο τοῦ 2014 στίς Βρυξέλλες καί τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2015 στή Μαδρίτη.

3.8. *Διαβούλευση μέ τίς Ἀρχές καί συνεργασίες μέ δίκτυα:* Τό «Κέντρο» συμμετέχει ἐνεργά σέ ὅλες τίς δημόσιες διαβουλεύσεις μέ τίς ἀρμόδιες γιά τά θέματα τῆς μετανάστευσης Ἀρχές (ὑπουργεῖο Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς, Δῆμος Ἀθηναίων κ.ο.κ). Παράλληλα ἀναπτύσσει συνεργασίες μέ κοινωνικά δίκτυα πού δραστηριοποιοῦνται στόν εὐαίσθητο χῶρο τῶν προσφύγων καί τῶν μεταναστῶν.

3.9. *Συμμετοχή σέ συνέδρια καί ἡμερίδες:* Καθ’ ὅλη τή διάρκεια τοῦ χρόνου τόσο ὁ ὁμιλῶν ὅσο καί

Διευθυντής του «Κέντρου», ή Προϊσταμένη του Οικουμενικού Προγράμματος Προσφύγων, αλλά και οι υπόλοιποι συνεργάτες, έλαβαν μέρος σε συνέδρια και ημερίδες είτε ως όμιλητές είτε ως εκπρόσωποι του «Κέντρου»¹⁴.

3.10. Γραφείο Ασφαλιστικής Συμβουλευτικής και Κοινωνικής Στήριξης Παλινοστούντων (Θεσσαλονίκη): Ο κύριος άξονας των εργασιών του Γραφείου της Θεσσαλονίκης είναι η συνταξιοδοτική, συμβουλευτική και η διεκπεραίωση θεμάτων στην γερμανική γλώσσα. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες περιελάμβαναν προφορική συμβουλευτική εργασία, επεξήγηση έγγραφων, τηλεφωνική επικοινωνία με συνταξιοδοτικούς, ασφαλιστικούς, εργοδοτικούς κ.λπ. φορείς της Γερμανίας και της Ελλάδος προκειμένου να λυθούν χρονοβόρα και πολύπλοκα ζητήματα, σύνταξη επιστολών στη γερμανική γλώσσα, καθώς και συμπλήρωση γερμανικών εγγράφων¹⁵.

Όλοκληρώνοντας τη σύντομη παρουσίαση του έργου και των δράσεων του «Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλινοστούντων και Μεταναστών - Οικουμενικού Προγράμματος Προσφύγων/ΚΣΠΜ-ERP, έπιθυμώ ως Πρόεδρος της Διοικούσης Έπιτροπής να εκφράσω δημοσίως τις ευγνώμονες ευχαριστίες μου:

- Στόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο για την στήριξη που παρέχει στη λειτουργία και τό έργο του «Κέντρου», αλλά και για τό γεγονός, ότι επί των ημερών του και μέ την καθοδήγησή του ή Έκκλησία της Ελλάδος έχει αναπτύξει ευρύτατο φιλανθρωπικό έργο, αναλαμβάνοντας δυσανάλογο προς τις δυνάμεις της βάρος από την οικονομική κρίση που μαστίζει τό λαό μας.
- Στόν Σεβασμιώτατο άδελφό, Μητροπολίτη Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, διότι κατά την διακονία του στην Αρχιεπισκοπή της Ίερās Συνόδου, συνέβαλε τά μέγιστα, προκειμένου τό «Κέντρο» μας νά λάβει τή σημερινή νομική του μορφή και υπόσταση.
- Στόν Σεβασμιώτατο άδελφό, Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο, για την καρποφόρα διακονία του ως Διευθυντής του Κέντρου από τό 2012 έως και τό 2014, χρονιά κατά την όποια αποχώρησε λόγω της εις Έπίσκοπον έκλογής και χειροτονίας του.
- Στόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Χρυσόστομο Συμεωνίδη, ό όποιος άφου διακόνησε μέ

έπιτυχία και σε μία δύσκολη και άπαιτητική συγκυρία τό φιλανθρωπικό έργο της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών ως Διευθυντής Οικονομικού του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, κλήθηκε από την Ίερά Σύνοδο νά αναλάβει τή Διεύθυνση του «Κέντρου» τό 2014, διαδεχόμενος τόν άγιο Θεσσαλιώτιδος, ενώ παράλληλα διακονεί ως Γραμματεός της Συνοδικής Έπιτροπής επί των Οικονομικών.

- Στόν Δρα Άντώνιο Παπαντωνίου, συνεργάτη της Έκκλησίας της Ελλάδος, πρωτοπόρο στά θέματα των προσφύγων και των μεταναστών, αλλά και έμπνευστή και στυλοβάτη του «Κέντρου» από τό 1978.
- Στήν κα Ευθαλία Παππά, Προϊσταμένη του Οικουμενικού Προγράμματος Προσφύγων (ERP), για την άποτελεσματικότητα, την έτοιμότητα και την προθυμία της νά στηρίξει τις προσπάθειές μας.
- Σε όλους τούς συνεργάτες του «Κέντρου», δικηγόρους, κοινωνικούς επιστήμονες, κοινωνικούς λειτουργούς, διερχομένους και λογιστές, οι όποιοι έχουν θέσει τις εξειδικευμένες γνώσεις τους στη διάθεση των σκοπών και των δράσεων του «Κέντρου».

«Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη έποχή οφείλουμε νά συνειδητοποιήσουμε ότι –σύμφωνα μέ τά σοφά προφητικά λόγια του μακαριστού Μητροπολίτου Χαλκηδόνας κυρού Μελίτωνος– «ή χθές πρό πολλού παρήλθεν. Ούτε καν την σήμεραν ζώμεν σήμεραν. Μάς προσέβαλε ή μεθαύριον. Είναι άπέλπιδα τά κτυπήματα εις την θύραν της Έκκλησίας... Άν δέν κατερχόμεθα προς την πραγματικότητα της εικόνας, του Θεού, του ανθρώπου και του κόσμου του αυτής της στιγμής. Για νά είμεθα Έκκλησία. Θά είμεθα μία εϋσομος, ίσως θαυμαστή, ιστορική πραγματικότητας αλλά παρελθοντολογία και μόνον. Ένώ ή Έκκλησία είναι Ζωή, είναι πάντοτε σήμεραν έν τή άτέρμονι έκτάσει της αιωνιότητας».

Η παρούσα όμιλία, ή όποια ολοκληρώθηκε την περασμένη Τετάρτη, δηλαδή μόλις πριν μία εβδομάδα, ίσως νά είναι ήδη ξεπερασμένη μετά την καταγκιστική εξέλιξη των γεγονότων στό μεταναστευτικό.

Αναφέρω χαρακτηριστικά:

1) Την περασμένη Πέμπτη ό ρωσικός στρατός άρχισε τις άεροπορικές έπιθέσεις στην Συρία σε θέσεις του Ίσλαμικού Κράτους, γεγονός που θά έχει άμεση επίπτωση στό μεταναστευτικό.

2) Τό Σάββατο ή γερμανίδα καγκελάριος δήλωσε ότι ή Ελλάδα πρέπει νά άντιμετωπίσει τό προσφυγικό σε συνεργασία μέ την Τουρκία, δήλωση που είτε

διαφωνούμε είτε δέν διαφωνούμε, αποτελεί τό πιθανότερο σενάριο, καθώς από τήν Τουρκία προέρχεται τό κύμα προσφύγων

3) Χθές ό τοῦρκος πρόεδρος καί ό πρόεδρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου ἔκαναν, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἢ ἔκφραση, σκληρό παζάρι γιά τό θέμα τῶν Σύρων προσφύγων, λέγοντας ό μέν πρῶτος ότι αὐτός ἔχει τό πρόβλημα, διότι στήν χώρα του βρίσκονται ἑκατομμύρια Σύροι καί ότι ἡ Εὐρώπη ἔχει ὑποδεχθεῖ μόλις 250.000 χιλιάδες, ό δέ πρόεδρος τοῦ εὐρωκοινοβουλίου δήλωσε ότι στό ἐπόμενο τρίμηνο μόνο ἡ Γερμανία θά ἔχει 1,5 ἐκ. Σύρους πρόσφυγες.

4) Ἡ Frontex χθές ἀνακοίνωσε γιά τό πρῶτο ἐννιάμηνο τοῦ 2015 ότι ἔχουν ἤδη περάσει στήν Εὐρώπη 630.000 χιλιάδες πρόσφυγες.

5) Ἡ προσφυγική ροή εἶναι ἡ μεγαλύτερη μετά τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ὡς σήμερα.

Κλείνοντας θά ἤθελα νά πῶ, ότι ἴσως καί αὐτά τά

στοιχεῖα πού εἶναι μόλις χθεσινά σήμερα νά ἀποτελοῦν μακρινό παρελθόν.

Τά ἐρωτήματα πού προκύπτουν ἀβίαστα εἶναι ἐάν ό πρόσφυγας εἶναι δοῦλος, δηλαδή ἄνθρωπος χωρίς πρόσωπο ἢ ἄν εἶναι δύο φορές δοῦλος, δηλαδή χωρίς πρόσωπο καί μέ ἀφεντικό του τόν φόβο. Θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά πῶ, ότι ἤρωας εἶναι αὐτός πού μένει ὀρθιος ἐν Χριστῷ μέσα στήν ἄβυσσο πού μᾶς περιβάλλει. Εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά διαχωρίσει τήν θέση του ἀπό ἕνα δυτικό πολιτισμό πού δείχνει νά ἔχει χάσει τήν ψυχή του.

Ἐναν πολιτισμό πού πόρρω ἀπέχει ἀπό τόν πολιτισμό τῆς ἀδελφοσύνης, τῆς ἀλληλεγγύης τῆς ἐλευθερίας καί ὅλων τῶν ὑψηλῶν ἀνθρώπινων ἰδανικῶν πού ἐδράζεται στόν Χριστιανισμό καί ἀντανανκλῶνται στίς μεγάλες εὐρωπαϊκές συνθήκες καί στά ἀνθρώπινα ἰδεώδη καί δικαιώματα πού αὐτές προασπίζουν.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. <http://fimotro.blogspot.gr/2015/09/unicef.html?m=1>
2. <http://www.skai.gr/news/world/article/293477/frontex-oi-kurioter-es-diadromes-pou-akolouthoun-oi-prosfuges/>
3. <http://www.romfea.gr/epikairo-tita-xronika /24-ekklisies/ekklisia-tis-ellados/1165-mudroi-arxiepiskopou-gia-to-metanasteutiko-stin-ee-enopion-germanon-bouleuton>
4. UNCHR, Press Release No. 15/34, Geneva 16.09.2015.
5. <http://www.antenna.gr/news/Politics/article/423591/oi-apofaseis-tis-synodoy-koryfis-gia-to-prosfygiko>
6. <http://www.ert.gr/parakampti-ti-sinthiki-douvlino-2-i-germania-h-merkel-zita-apo-ellada-italia-amesi-katagrafi-prosfigon/>
7. Ὑπατη Ἀρμοστεία ΟΗΕ γιά τούς Πρόσφυγες (UNCHR), «Οἱ πρόσφυγες τοῦ κόσμου (Σέ ἀναζήτηση ἀλληλεγγύης)», μτφρ. Σ. Κουτσοῦ, 2012, σσ. 12-13.
8. "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status", Geneva 1979, § 62: "A migrant is a person who, for reasons other than those contained in the definition, voluntarily leaves his country in order to take up residence elsewhere. He may be moved by the desire for change or adventure, or by family or other reasons of a personal nature. If he is moved exclusively by economic considerations, he is an economic migrant and not a refugee".
9. Θ. Παπαθανασίου, Ὁ Θεός μου ό ἀλλοδαπός (Κείμενα γιά μίαν Ἀλήθεια πού εἶναι «τοῦ δρόμου»), ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 2004, σσ. 45-46.
10. Παράρτημα Ι: Λόγοι Μετανάστευσης τῶν Σύρων προσφύγων.
11. Παράρτημα 4: Ἡ Ἑλλάδα στήν πρώτη γραμμή τῶν ἀφίξεων προσφύγων τό 2015.
12. Παράρτημα 3: Ἡ στάση τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἀέναντι στήν προσφυγική κρίση.
13. Παράρτημα 3.
14. Βλ. Ἐτήσια Ἐκθεση Πεπραγμένων στήν Ι.Σ. σσ. 18-23.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,
Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων

Ἀπὸ τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα (Ε.Ο.Κ) τὸ 1980 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξεδήλωσε ζωηρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ζητήματα. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ συνέστησε Ἐπιτροπές πού τὰ μέλη τους ἐπισκέφθηκαν τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κέντρα γιὰ νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὰ ἰσχύοντα στὰ Κράτη πού ἀποτελοῦσαν τὴν Κοινότητα σέ θέματα πού ἐνδιέφεραν τὴν Ἐκκλησία, ὅπως σχέσεις Ἐκκλησίας - Πολιτείας, θρησκευτικὴ ἀγωγή, Ἐκκλησιαστικὴ παιδεία, θέματα γάμου, οἰκογενείας, κ.λπ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἄρχισε ἡ ἐπικοινωνία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τὴν τότε Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα (Ε.Ο.Κ) καὶ μετέπειτα Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση (Ε.Ε.).

Ἡ πορεία αὐτῶν τῶν σχέσεων καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικοινωνίας τῶν συσταθεισῶν Ἐπιτροπῶν διήλθαν ἀπὸ διάφορα στάδια. Διακρίνεται δὲ αὐτὴ ἡ πορεία στὶς ἑξῆς περιόδους:

Πρώτη περίοδος 1980-1998, ἀπὸ τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος στὴν Ε.Ο.Κ. ἕως τῆς συστάσεως τῆς *Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων*.

Δεύτερη περίοδος 1998, δηλαδή ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς *Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων*, καὶ ἐντεῦθεν.

Τρίτη περίοδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες 1998 ἕως τῆς σήμερον 2015.

Πρώτη περίοδος 1980-1998

Ἡ προοπτικὴ ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδας στὴν τότε «*Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα*» προκάλεσε ἔντονο προβληματισμὸ στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ἱεράρχες, Καθηγητές Πανεπιστημίου, Ἐκκλησιαστικοὶ Σύλλογοι, Θρησκευτικὲς Ἐνώσεις καὶ Σωματεῖα καὶ λοιποὶ ἄλλοι, εἴτε μεμονωμένως εἴτε

συλλογικῶς, ἔλαβαν μέρος στὸν εὐρύτατο προβληματισμὸ. Διατυπώθηκαν τόσο γνῶμες ἀρνητικὲς ὅσο καὶ θετικὲς γιὰ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ καὶ τίς συνέπειές τῆς, κυρίως στὴν πνευματικὴ παρουσία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Προβλήθηκαν ἐπιφυλάξεις. Ἀναπτύχθηκαν προτάσεις. Ἀπὸ τίς διεργασίες αὐτές ἀσφαλῶς δέν ἀπουσίασε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἔσπευσε νὰ ἐνημερωθεῖ καὶ νὰ ἐνημερώσει ἀρμοδίως. Ἡ βιβλιογραφία γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ εἶναι ἐνδεικτικὴ. Δημοσιεύθηκαν ἄρθρα καὶ εἰδικὲς μελέτες.

Τὰ στάδια αὐτῆς τῆς ὑπεύθυνης διαδικασίας μελέτης καὶ προετοιμασίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁργανισμοῦ θὰ καταγράψουμε σέ ἀδρές γραμμές, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται τὸ ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ τοῦ ἐθνικοῦ βίου μας.

Α'

Μὲ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος τὸ 1980 στὴν «*Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα*» (Ε.Ο.Κ.) συνεστήθη τὸ ἴδιο ἔτος ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ «*πρὸς μελέτην τῶν προϋποθέσεων καὶ συνθηκῶν αἵτινες ἐπικρατοῦν εἰς τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὸν χῶρον τῶν Κρατῶν Μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ.*» (Συνοδικὸν ἔγγραφο ὑπ' ἀριθμοῦς 3645/1722/4.9.80), ἔχουσα Πρόεδρο τὸν Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης Χρυσόστομο καὶ μέλη Αὐτῆς: α. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη Τιμόθεο Τριβιζᾶ, τὸν μετέπειτα Μητροπολίτη Κερκύρας. β. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἰωάννη Σακελλαρίου, τὸν μετέπειτα Τιτουλάριο Μητροπολίτη Θερμοπυλῶν καὶ γ. Τὸν Πρωτοπρεσβύτερο Δημήτριο Δρίτσα.

Γιὰ τὴν διερεύνηση τῶν ἰσχυόντων καθεστώτων στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3645 καὶ διεκπεραιώσεως 1722/4.9.1980 ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεστά-

λησαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της ως άνω *Ειδικής Επιτροπής-Ερεύνης-Θεμάτων Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας* σε Χώρες της Ε.Ο.Κ. από 27ης Σεπτεμβρίου έως και 19ης Οκτωβρίου 1980 με σκοπό την επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων με τις Ορθόδοξες Εκκλησίες στην Ευρώπη, τις άλλες Ειδικές Υπηρεσίες και τα Κέντρα Αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως για θέματα σχέσεων Εκκλησίας και Πολιτείας σ' αυτές.

Στήν επίσκεψη αυτή διερευνήθηκε το πρώτον η νέα πραγματικότητα εντός της οποίας θα διεξήγεται η ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδας. Στο ύποβληθέν στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο Ένημερωτικό Υπόμνημα του Προέδρου της ως άνω αναφερομένης Επιτροπής με ημερομηνία 24 Οκτωβρίου 1980 καταγράφηκε το δικαιϊκό καθεστώς που ρύθμιζε τις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας στα όκτώ τότε Κράτη-Μέλη της Ε.Ο.Κ. (Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Μεγάλη Βρετανία, Ολλανδία) και ιδιαίτερος στους έξι τομείς:

- α. Νομική θέση της Εκκλησίας στο Κράτος
- β. Θέση της Πολιτείας κατά την εκλογή του Κλήρου
- γ. Γάμος
- δ. Οικονομική θέση της Εκκλησίας
- ε. Η Εκκλησία στην δημοσία Παιδεία
- στ. Εκκλησία και Μέσα Μαζικής Ένημερώσεως
- ζ. Παιδεία και μόρφωση του Κλήρου

Η Έπιτροπή Έρεύνης συνέχισε να μελετά τους θεσμούς της Ε.Ο.Κ. και να εισηγείται στην Ιερά Σύνοδο τά δέοντα.

Πολλάκις τά μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, ως έμφαίνεται από τά Πρακτικά Της συζήτησαν σχετικά θέματα.

Τό έτος 1980 σέ 5 Συνεδρίες. Τό 1981 σέ 2 Συνεδρίες. Τό 1982 σέ 9 Συνεδρίες. Τό 1983 σέ 14 Συνεδρίες. Τό 1984 σέ 2 Συνεδρίες. Τό 1985 σέ 5 Συνεδρίες. Τό 1986 σέ 6 Συνεδρίες. Τό 1987 σέ 3 Συνεδρίες. Τό 1988 σέ 8 Συνεδρίες. Τό 1989 σέ 5 Συνεδρίες. Τό 1990 σέ 2 Συνεδρίες. Τό 1991 σέ 2 Συνεδρίες. Τό 1992 σέ 2 Συνεδρίες. Τό 1993 σέ 5 Συνεδρίες. Τό 1994 σέ 6 Συνεδρίες. Τό 1995 σέ 3 Συνεδρίες. Τό 1996 σέ 3 Συνεδρίες. Τό 1997 σέ 6 Συνεδρίες. Τό 1998 σέ 12 Συνεδρίες. Τό 1999 σέ 14 Συνεδρίες. Τό 2000 σέ 7 Συνεδρίες. Τό 2001 σέ 25 Συνεδρίες. Τό 2002 σέ 18 Συνεδρίες. Τό 2003 σέ 11 Συνεδρίες. Τό 2004 σέ 16 Συνεδρίες. Τό 2005 σέ 25 Συνεδρίες. Τό 2006 σέ 14 Συνεδρίες. Τό 2007 σέ 15 Συνεδρίες. Τό 2008 σέ 15 Συνεδρίες. Τό 2009 σέ 17 Συν-

εδρίες. Τό 2010 σέ 16 Συνεδρίες. Τό 2011 σέ 20 Συνεδρίες. Τό 2012 σέ 15 Συνεδρίες. Τό 2013 σέ 14 Συνεδρίες. Τό 2014 σέ 16 Συνεδρίες. Τό 2015 από Ιανουάριο έως Ιούνιο σέ 8 Συνεδρίες

Β'

Η Ιερά Σύνοδος, για να οργανώσει αποτελεσματικότερα τις σχέσεις της Εκκλησίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την 2α Μαρτίου 1994, με Συνοδική Απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, συνέστησε τό Γραφείο Σχέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος μετά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ψηφίσθηκε από την Ιερά Σύνοδο ό ύπ' αριθμόν 68/1994 Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας του (Φ.Ε.Κ τ. α' 39, 21 Μαρτίου 1994).

Έπικεφαλής του Γραφείου τέθηκε Συντονιστική Έπιτροπή έχουσα:

Πρόεδρο τόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος και Άλμυρου Χριστόδουλο, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος, και μέλη αυτής τούς Μητροπολίτες:

- α. Νέας Σμύρνης Άγαθάγγελο,
- β. Τρίκκης και Σταγών Άλέξιο,
- γ. Ζακύνθου Παντελεήμονα,
- δ. Κερκύρας και Παξών Τιμόθεο,
- ε. Τόν Πρωτοπρεσβύτερο Στέφανο Άβραμίδη,
- στ. τούς Καθηγητές: Βλάσιο Φειδά, Χρήστο Βούλγαρη, Αντώνιο Παπαντωνίου.

ζ. Συνοδικό Σύνδεσμο τόν τότε Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας Ιερώνυμο, νυν Αρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος.

η. Γραμματεός ώρίσθη ό Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σαββάτος, νυν Μητροπολίτης Μεσσηνίας.

Στό ύπ' αριθμόν 4 άρθρο του ψηφισθέντος Κανονισμού καταγράφηκαν οί σκοποί και οί επιδιώξεις του Γραφείου, ως καθωρίσθηκαν από την Διαρκή Ιερά Σύνοδο, και είναι:

«α. Η συμμετοχή του Προέδρου και των μελών της Συντονιστικής Έπιτροπής του Γραφείου εις Συνέδρια, και Ευρωπαϊκά Σεμινάρια.

β. Η διοργάνωσις Συνεδρίων και Ημερίδων επί Ευρωπαϊκών θεμάτων διά Έκπροσώπους και Στελέχη των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος και

γ. Η επικοινωνία και ή ανταλλαγή απόψεων επί θεμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά του έν Βρυξέλλαις Γραφείου του Οικουμενικού Πατριαρχείου».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνδιαφέρθηκε ζωηρά καί ἐπιμονά νά ἐξασφαλίσει οικονομικούς πόρους γιά τά ἐκτελούμενα ἢ προγραμματιζόμενα ἔργα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (προνοιακά, ἀναστηλωτικά, ἐκπαιδευτικά, διοικητικά κέντρα, καί λοιπά). Γι' αὐτό καί μέ τό ὑπ' ἀριθμόν πρωτοκόλλου 3421 καί διεκπεραιώσεως 1170/22.11.94 ἔγγραφο Τῆς ἀπεστάλησαν στίς Βρυξέλλες οἱ Μητροπολίτες: α. Ἀττικῆς Παντελεήμων, β. Θηβῶν καί Λεβαδείας Ἱερώνυμος, καί γ. Κερκύρας καί Παξῶν Τιμόθεος, γιά νά ἐπισκεφθοῦν τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἀπό 10ης ἕως 20ῆς Νοεμβρίου «πρός ἐρευνῆσιν δυνατότητος ἀπευθείας χρηματοδοτήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων ὑπό τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως».

Παραλλήλως ἡ Ἱερά Σύνοδος μερίμνησε καί γιά τήν πνευματική προετοιμασία ἢ κατάρτιση τῶν πιστῶν ἐν ὄψει τῶν νέων συνθηκῶν διαβιώσεώς τους ἐντός τῆς Ε.Ο.Κ. Οὕτω μέ τό ὑπ' ἀριθμόν πρωτοκόλλου 3981 καί διεκπεραιώσεως 1397/19.12.1994 ἔγγραφο Τῆς ἀνακοινώθηκε, ὅτι ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ἀποφασίσθηκαν νά πραγματοποιηθοῦν συγκεκριμένα Προγράμματα. Ἡ εὐθύνη τῆς προετοιμασίας ἀνατέθηκε στό συσταθέν Γραφεῖο τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Τά Προγράμματα αὐτά ἀποσκοποῦσαν στήν περαιτέρω δραστηριοποίηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό πλαίσιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Συγκεκριμένως προβλεπόταν ἀπό τήν Συνοδική Ἀπόφαση:

«α. Ἡ ἔκδοση ἐνημερωτικοῦ φυλλαδίου γιά τά ἤδη ὑπάρχοντα προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος μετά τῶν σχετικῶν πληροφοριακῶν στοιχείων.

β. Ἡ ἐκπαίδευση σέ θέματα εὐρωπαϊκῆς ὁργανώσεως στελεχῶν κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων σέ συνεργασία μέ τίς ἀρμόδιες Γενικές Διευθύνσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

γ. Ἡ ἐνημέρωση καί συνεργασία τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο γιά τό θέμα τῆς ιδρύσεως ἀντιστοίχου Γραφείου στίς Βρυξέλλες. Πρός τοῦτο ἀπεφασίσθη νά μεταβῇ διά συνεννοήσεις καί προώθησιν τοῦ αἰτήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Φανάρι Συνοδική Ἀντιπροσωπία ἀποτελουμένη ἀπό τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες: 1. Ἀττικῆς Παντελεήμονα, 2. Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμο καί 3. Κερκύρας καί Παξῶν κ. Τιμόθεο, συνοδευομένη

ἀπό τόν Γραμματέα τοῦ Γραφείου Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο Σαββάτο, νῦν Μητροπολίτη Μεσσηνίας».

Ἀπό τό τότε Γραφεῖο Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως διοργανώθηκαν Ἡμερίδες καί Ἐπιμορφωτικά Σεμινάρια σέ συνεργασία μέ τό «Ἐθνικόν Κέντρον Δημοσίας Διοικήσεως» ὡς ἑξῆς:

Κατά τά Ἱεραποστολικά ἔτη 1994 -1995 -1996 γιά τόν σκοπό τῆς καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανώθηκαν τά ἑξῆς Ἐπιμορφωτικά Σεμινάρια: α. Τήν 28η Ἰουνίου 1994, μέ θέμα: «Εὐρωπαϊκές Διαπραγματεύσεις». β. Τήν 20ή Αὐγούστου 1994, μέ θέμα: «Οἱ Διεθνεῖς Σχέσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως», καί γ. Τήν 22α Ἀπριλίου 1996, μέ θέμα: «Εὐρωπαϊκές Πολυμερεῖς Διαπραγματεύσεις καί Προεδρία τῆς Ε.Ο.Κ.».

Τήν 19η Νοεμβρίου 1996 διοργανώθηκε Ἡμερίδα στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης μέ θέμα: «Καταπολέμησις τοῦ Κοινωνικοῦ Ἀποκλεισμοῦ».

Ἀπό τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο ὡς Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ καί Προέδρου τοῦ Γραφείου Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀναπτύχθηκαν τά ἐν συνεχείᾳ θέματα πού σχετίζονται μέ ποιμαντικούς προβληματισμούς, οἱ ὁποῖοι προέκυψαν ἀπό τήν νέα σχέση τοῦ πιστοῦ λαοῦ καί τήν θέση του ἐντός τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ὁμιλίες πρὸς ἐκπαιδευτικούς

α. *Ἡ Εὐρώπη τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καί ὁ ρόλος τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων καί τῆς παιδείας μας*

β. *Ἐν ὄψει τοῦ 4ου πυλώνα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πρὸς μία πολυεθνική καί πολυπολιτισμική Ἑλλάδα ἢ πρὸς μία Ἑλληνορθόδοξη Ἑλλάδα;*

Οἱ ἐν λόγω ὁμιλίες ἐκδόθηκαν μέ τόν τίτλο «Δράξασθε Παιδείας» ἀπό τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου (Ι.Π.Ι.Ε.Τ.), Τήνος 2009.

Ὁμιλίες πρὸς φοιτητές

γ. *Τά προβλήματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί ἡ συμβολή τῶν χριστιανῶν στήν ἀντιμετώπισίν των.*

Ἡ ἐν λόγω ὁμιλία ἐκδόθηκε μέ τόν τίτλο «Τομές Αὐτογνωσίας» ἀπό τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου (Ι.Π.Ι.Ε.Τ.), Τήνος 2009.

Όμιλίες προς νομικούς.

δ. *Τά ανθρώπινα δικαιώματα των θρησκευτικών και έθνικων μειονοτήτων και ό άγώνας Κρατών και Έκκλησιών προς κατοχύρωσίν των*

ε. *Τό δικαίωμα των προσφύγων στό άσυλο και ή ξενοφοβία*

στ. *«Ανάρμοστος» προσηλυτισμός, ή θρησκευτική έλευθερία και ή νομολογία του Εύρωπαϊκού Δικαστηρίου Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων*

Οί έν λόγφ όμιλίες έξεδόθησαν από τόν τίτλο «Νομικά Άνάλεκτα» από τής Έεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου, Καισαριανή 2009.

Δεύτερη περίοδος 1998 και έντεϋθεν

Τό ποιμαντικό ένδιαφέρον τής Έεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, για τά θέματα τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως και για τήν λυσιτελεστέρα όργάνωση τής μελέτης τους όλοκληρώθηκε με τήν άποδοχή από τά μέλη Της τής προτάσεως του Άρχιεπισκόπου Άθηνών και άσης Ελλάδος Χριστοδούλου για τή σύσταση από τήν Έερά Σύνοδο τής Έεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τό έτος 1998, σύμφωνα με τήν πρόβλεψη του Καταστικού Χάρτου Της, τής «Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής Παρακολουθήσεως των Εύρωπαϊκών Θεμάτων», πού λειτουργεί έκτοτε επί τή βάσει του ύπ' άριθμόν 99/1998 Κανονισμού τής Έεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. τ. α' 254/13.11.1998).

Στό άρθρον 2 του έν λόγφ Κανονισμού άναγράφονται οί σκοποί τής Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής, οί όποιοι είναι οί ώς κάτωθι:

«α. Η έπικοινωνία με τά θεσμικά όργανα τής Ε.Ε. προς άμοιβαίαν ένήμερωσιν και άξιοποίησιν των έκατέρωθεν πληροφοριών επί συζητουμένων θεμάτων κοινού ένδιαφέροντος τόσον έκκλησιαστικού όσον και κοινωνικού χαρακτήρος.

β. Η συνεργασία μετά τής Ε.Ε. και του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί θεμάτων, μορφωτικών, πολιτιστικών και κοινωνικών.

γ. Η συμμετοχή στην διαμόρφωσιν και έφαρμογήν αναλόγων κοινοτικών προγραμμάτων και τόν συντονισμόν έφαρμογής των στην Έεράν Άρχιεπισκοπήν Άθηνών και τίς Έερές Μητροπόλεις.

δ. Ο γενικός συντονισμός των φορέων τής έκκλησιαστικής Διοικήσεως έν γενει και των λοιπών έκκλησιαστικών δραστηριοτήτων των έν Ελλάδα δι ιδιωτικών φορέων προς άποτελεσματικήν ύποβολήν των ύπευθύνων προτάσεών των προς τήν Ε.Ε.

ε. Η άμεσος συνεργασία με τό έν Βρυξέλλαις Γραφείον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

Β'

Η δραστηριότητα τής Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής Παρακολουθήσεως των Εύρωπαϊκών Θεμάτων τής Έεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος από τής συστάσεως αυτής περιεστράφη περι τους έν συνεχεία τρείς άξονες:

1. Προβληματισμοί

α. Έμελέτησε και ύπέβαλε εισηγήσεις στην Διαρκή Έερά Σύνοδο για τά έξης θέματα:

- Τό Νέο Εύρωπαϊκό Σύνταγμα
  - Τό μέλλον τής Όρθοδοξίας στην Ένωμένη Εύρώπη
  - Τήν «Στρατηγική τής Λισσαβώνος»
  - Τόν ρόλο τής Έκκλησίας στην Κοινωνία των Πολιτών έντός τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως
  - Τήν διεύρυνση τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως και τους έξ αυτής κινδύνους
  - Τήν θέση των θρησκείων στην Εύρώπη
  - Τό φαινόμενο του ρατσισμού στην Εύρώπη
  - Τήν Όρθοδοξία και τά σημερινά εύρωπαϊκά προβλήματα
  - Τήν «Χάρτα των Θεμελιωδών Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων»
  - Τίς άρχές και βάσεις του Εύρωπαϊκού Πολιτισμού
  - Ο Χριστιανισμός στην Εύρώπη του 21ου αιώνα.
- β. Διοργάνωσε από 4ης έως και 6ης Μαΐου 2004 τό πρώτο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο στην Άθήνα με θέμα: «Άρχές και Άξίες για τήν Οικοδόμηση τής Εύρώπης».

Στόν έκδοθέντα τόμο του Συνεδρίου συμπεριλήφθηκαν οί ένδιαφέρουσες όμιλίες και εισηγήσεις των διακεκριμένων εισηγητών και ειδικών έπιστημόνων.

γ. Συγκάλεσε με τήν μέριμνα Της και τήν συνεργασία των Γραφείων των Άντιπροσωπειών του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τής Εύρωπαϊκής Έπιτροπής τίς έξης Ημερίδες:

Κατά τό Έεραποστολικό έτος 2004-2005 με τόν σκοπό να ένήμερωθουν τά στελέχη των Έερών Μητροπόλεων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος για τά Εύρωπαϊκά θέματα τέσσερις (4) Ημερίδες:

Τήν 29η Άπριλίου 2004, στά Γραφεία τής Άντιπροσωπίας του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Άθήνα.

Τήν 22α Μαΐου 2004, στην Ίερά Μονή της Αγίας Θεοδώρας της Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Τήν 28η Ίουνίου 2004, στό Πνευματικό Κέντρο της Ίεράς Μητροπόλεως Άρτης.

Τήν 22α Νοεμβρίου 2004, στό Καλλιμανοπούλειο Ίεκλησιαστικό Διακονικό Κέντρο της Ίεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αίγιαλείας.

Κατά τό ιεραποστολικό έτος 2005-2006, γιά τό σκοπό νά ένημερωθοῦν τά στελέχη τῶν Ίερών Μητροπόλεων της Ίεκλησίας της Ελλάδος γιά Εὐρωπαϊκά θέματα τρεῖς (3) Ήμερίδες:

Τήν 29η Μαρτίου 2005, στην Ίερά Μητρόπολη Ἀλεξανδρουπόλεως.

Τήν 30ή Μαΐου 2006, στό Διορθόδοξο Κέντρο της Ίεκλησίας της Ελλάδος στην Ίερά Μονή Πεντέλης, και

Τήν 23η Νοεμβρίου 2006, στό Πολιτιστικό και Ίεκπαιδευτικό Ίδρυμα Άγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, της Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Κατά τό ιεραποστολικό έτος 2008-2009, τρεῖς (3) Ήμερίδες μέ θέμα: «Ο Διαπολιτισμικός Διάλογος».

Τήν 6η Νοεμβρίου 2009, στά Γραφεῖα της Ἀντιπροσωπίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στην Ἀθήνα.

Τήν 17η Φεβρουαρίου 2009, στην Ίερά Μητρόπολη Σερρών και Νιγρίτης.

Τήν 2α Ίουνίου 2009, στην Ίερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Ίπίσης ὁργάνωσε και τίς έν συνεχείᾳ Ήμερίδες μελέτης και προβολῆς τῶν ἐξῆς θεμάτων:

Τήν 3η Φεβρουαρίου 2007, στό Διορθόδοξο Κέντρο, της Ίεκλησίας της Ελλάδος της Ίεράς Μονῆς Πεντέλης, μέ θέμα: «Ἑλλάδα, 25 χρόνια στην Εὐρωπαϊκή Ένωση».

Τήν 12η Μαΐου 2007, στό Διορθόδοξο Κέντρο της Ίεκλησίας της Ελλάδος στην Ίερά Μονῆς Πεντέλης, μέ θέμα: «Γνωριμία μέ τό Ίσλάμ», και

Τήν 5η Νοεμβρίου 2009, στό Διορθόδοξο Κέντρο της Ίεκλησίας της Ελλάδος στην Ίερά Μονή Πεντέλης, μέ θέμα: «Ἡ συμβολή τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν στόν Διαφωτισμό και στην ἀναγέννηση τῶν Θετικῶν Ίπιστημῶν».

δ. Ὁργάνωσε ἐπανειλημένως μεταβάσεις στίς Βρυξέλλες Ὁμάδων Κληρικῶν - Ίκπροσώπων τῶν Ίερών Μητροπόλεων της Ίεκλησίας της Ελλάδος γιά νά ἐνημερωθοῦν γιά τά Εὐρωπαϊκά θέματα.

ε. Ίπιμελήθηκε γιά νά καταχωρισθοῦν εἰδήσεις

και κείμενα στόν οἰκείο τόπο της ἰσοσελίδας της Ίεκλησίας της Ελλάδος και τό περιοδικό «Ίεκλησία», πού ἀφοροῦσαν ἀφ' ἐνός μέν στά εὐρωπαϊκά θέματα, ἀφ' ἐτέρου δέ στίς παρεμβάσεις της Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ίπιτροπῆς σέ ἐπίκαιρα εὐρωπαϊκά προβλήματα, ὡς π.χ. α) τό Νέο Εὐρωπαϊκό Σύστημα και οἱ θέσεις της Ίεκλησίας, β) ἡ Ίενοφοβία, γ) ὁ Κοινωνικός Ἀποκλεισμός, δ) οἱ κακοποιημένες Γυναῖκες και ε) τά νέα κοινωνικά φαινόμενα (τρομοκρατία-θεσμός μανδήλας).

2. Παρεμβάσεις

Ἀπό τήν Ίεκλησία της Ελλάδος μέ τήν μέριμνα και εἰσήγηση της Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ίπιτροπῆς Παρακολοθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων ἐστάλησαν οἱ ἐξῆς ἐπιστολές της Ίεράς Συνόδου πρὸς τά ἀρμόδια ὄργανα της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως και της Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά θέματα ἀφορῶντα στό μέλλον της Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως:

α. Στούς πολιτικούς Ἡγέτες της Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἡ ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 5478 και διεκπεραιώσεως 2603/19.12.2000, στην ὁποία ἐκφράζονταν ἀνησυχίες γιά τό περιεχόμενο της *Χάρτας τῶν Θεμελιωδῶν Δικαιωμάτων τῶν Πολιτῶν* στην Εὐρωπαϊκή Ἐνωση.

Ἡ ἰδία ἐστᾶλη και πρὸς τόν Πάπα Ρώμης Ἰωάννη Παῦλο τόν Β'. Σέ ἀπάντηση αὐτῆς ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθμόν 491.588/8.2.2001 ἐπιστολή ἐκ τοῦ Βατικανοῦ, ὑπογραφομένη ἀπό τόν Καρδινάλιο Ἄγγελο Σοντάνο, Πρωθυπουργό τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ.

β. Στόν Νικηφόρο Διαμαντούρο - *Συνήγορο τοῦ Πολίτου* ἡ ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 133 και διεκπεραιώσεως 47/10.1.2001, μέ θέμα: «Ἐλευθερία Ὁρησκείας και Πεποιθήσεων».

Στήν ἐπιστολή αὐτή ἡ Ίερά Σύνοδος της Ίεκλησίας της Ελλάδος ἀντέκρουσε ὡς ἐπιστημονικῶς ἀβασίμους και ἀθεμελιώτους τούς ἰσχυρισμούς της Ἐτησίας Ἐκθέσεως τοῦ ἐπικεφαλῆς της Ἀνεξάρτητης Ἀρχῆς τοῦ «*Συνηγόρου τοῦ Πολίτου*» και εἰδικώτερα τοῦ Τμήματος αὐτῆς τοῦ ἀναφερομένου στην ἐλευθερία «*Ὁρησκείας και Πεποιθήσεων*».

γ. Στόν Πρόεδρο της Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων Ἀπόστολο Κακλαμάνη ἡ ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1191 και διεκπεραιώσεως 533/27.3.2001, μέ θέμα: «*τήν ἀπαλλαγὴν στρατεύσεως τῶν λεγομένων ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως*».

Ἡ Ίερά Σύνοδος ἐξ ἀφορηῆς της ψηφίσεως ἀπό τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων σχετικῆς διατάξεως προ-

βλεπούσης την απαλλαγή στρατεύσεως για πάντες τούς επικαλούμενους λόγους συνειδήσεως, θέτει υπ' ὄψιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας τὰ ὑπάρχοντα νομολογιακά κυρίως δεδομένα καί ἰδίᾳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα θεμελιώνουν ὀριστικῶς καί ἀμετακλήτως, ὅτι τοιοῦτο ἀτομικό δικαίωμα δέν ἀναγνωρίζεται καί οὐδαμῶς κατοχυροῦται, εἴτε ἀπό διάταξη διεθνoῦς τινός, συμβάσεως εἴτε ἀπό διάταξη ἐσωτερικοῦ δικαίου ἢ ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ὡς τοιοῦτο ἀπό ἀπόφαση τινός, εἴτε τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου εἴτε τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

δ. Στόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνο Σημίτη ἢ υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 2195 καί διεκπεραιώσεως 1292/7.6.2001, μέ ἀφορμή τήν προετοιμασία τῆς ψηφίσεως προτάσεως στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο γιά τὰ δικαιώματα τῆς γυναικός, καί τῶν ἴσων ἐυκαιριῶν.

Στήν ἐπιστολή αὐτή ἀναπτύσσονται οἱ ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας σέ σχέση πρός τό προβαλλόμενο αἴτημα τῆς χειροτονίας τῶν γυναικῶν καί τῆς εἰσόδου τους στήν ἱερωσύνη καί τῆς καταργήσεως τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὅρους.

ε. Στόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνο Σημίτη ἢ υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 294 καί διεκπεραιώσεως 145/23.1.2003, ἐπ' ἐυκαιρία τῆς ἀναλήψεως τῆς Προεδρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀπό τήν Χώρα μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπευθύνθηκε στόν Πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδος θέτουσα υπ' ὄψιν αὐτοῦ τίς ἀπόψεις Τῆς, ἐν ὄψει μάλιστα τῆς ἐπεξεργασίας ἀπό τήν Ἐπιτροπή, τοῦ διατελέσαντος Προέδρου τῆς Γαλλίας Ζισκάρ Ντ' Ἐσταίν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος καί ἐπεσήμανε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πιστεύει εἰς τήν εὐρωπαϊκὴν προοπτικὴν τῆς Χώρας ἡμῶν καί εἰς τήν ἀνάγκην νά ἐπιτύχη τό «πείραμα» τῆς συνεργασίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν. Παραλλήλως ὁμως ἀγωνίζεται διά τήν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος καί τῆς πολιτισμικῆς ἰδιοπροσωπίας ἡμῶν ὡς Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Εἰς τό πλαίσιον αὐτό ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπέστειλεν ἐγκαίρως τίς προτάσεις Αὐτῆς πρός τήν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία ἐπεξεργάζεται τό σχέδιον τοῦ νέου Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ κ. Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Ἐσταίν. Ἐπί πλέον ἡ Ἐκκλησία προσεπάθησε νά ἐνημερώσῃ τό ποίμνιον Αὐτῆς ποικιλοτρόπως διά τήν διαδικασίαν καί τήν

σπουδαιότητα τῆς οἰκοδομήσεως τῆς νέας Εὐρώπης τῶν 25 ἢ καί περισσοτέρων Χωρῶν Μελῶν. Ὑπευθυμίζομεν συνοπτικῶς τὰ τρία κύρια σημεῖα τῶν προτάσεων ἡμῶν, ὡς αὐταί ἀναγράφονται εἰς τό ἀπό 30.5.2002 Κείμενον Δήλωσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου:

1. Τό Εὐρωπαϊκόν Σύνταγμα πρέπει νά κατοχυρῶνῃ πλήρως τήν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν καί τὰ θεμελιώδη δικαιώματα καί νά ἀπαγορεύῃ τόν κακόπιστον προσηλυτισμόν.

2. Πρέπει νά διατηρηθῇ ὁ σεβασμός τῆς κοινῆς συνειδήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν πρός τὰς Χριστιανικὰς ρίζας τῆς διαχρονικῆς καί συγχρόνου πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομίας.

3. Ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας πρέπει νά ἀφεθῇ εἰς τό Σύνταγμα καί τό ἐθνικόν δίκαιον ἐκάστης Χώρας, ὅπως προβλέπει ἡ ἀπὸ τοῦ 1997 συνθήκη τοῦ Ἄμστερνταμ, ὥστε νά γίνεταί σεβαστή καί ἡ πολιτιστικὴ ἰδιαιτερότης καί ἡ ἱστορικὴ παράδοσις ἐκάστου Λαοῦ».

στ. Στόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνο Σημίτη καί τόν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Τάσσο Παπαδόπουλο ἢ υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 146 καί διεκπεραιώσεως 769/7.4.2003, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐντάξεως τῆς Κύπρου στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

ζ. Στήν Προεδρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἢ υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 2195 καί διεκπεραιώσεως 1292/7.7.2004, μέ τήν ὁποία ἐκφράζεται ἡ χαρὰ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν αἰσιόδοξη προοπτικὴ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Συντάγματος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τὴν 20ῆ Νοεμβρίου 2004 στήν Ρώμη.

η. Στόν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλευθεριῶν καί Δικαιωμάτων τῶν Πολιτῶν, Δικαιοσύνης καί Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κ. Jean - Louis, τὴν 8.9.2004, περὶ τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Μέ τήν Ἐπιστολή αὐτὴ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾷ στίς προτάσεις «τῆς Ἐκθέσεως» τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου σχετικῶς μέ τήν κατάστασιν τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση (17 Ἰουλίου 2003) καί συγκεκριμένως περὶ τῶν ἑξῆς:

- Γιά τήν ἀνάγκη κατάργησις τῆς νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἀπαγορευούσης τόν προσηλυτισμόν.

- Γιά τήν ἀνάγκη χορήγησις ἀδείας γιά τήν ἀνεγερσὴ τζαμιοῦ εἰς τὴν Ἀθήνα καθὼς καί τὴν δημιουργία νεκροταφείου γιά τούς μουσουλμάνους καί

3. Γιά τήν δυνατότητα καύσεως τῶν νεκρῶν.

θ. Στήν Προεδρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τήν 7.7.2004 σχετικῶς, μέ τήν συμφωνία τῶν Κρατῶν Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά τό Εὐρωπαϊκό Σύνταγμα.

ι. Στόν Ὑπουργό Οἰκονομικῶν Γεώργιο Ἀλογοσκούφη ἡ ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 4112 καί διεκπεραιώσεως 2233/13.12.2004 περί τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἀργίας στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπισημαίνει, ὅτι στίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ὄργάνων πρέπει νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καί οἱ ἀργίες τοῦ Ἑορτολογίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ὄχι μόνον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καί τῶν Διαμαρτυρομένων.

ια. Στόν Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Πέτρο Μολυβιάτη, ἡ ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3894 καί διεκπεραιώσεως 2354/29.12.2004 ἐν ὄψει τῶν νέων διαπραγματεύσεων γιά τήν υἰοθέτηση τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐπικαλουμένη τό αἶτημα ὄλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης νά ἀναφέρεται στήν Συνθήκη ἡ χριστιανική κληρονομιά τῆς Εὐρώπης.

ιβ. Στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας κ. Trajan Basescu τόν Δεκέμβριο τοῦ 2005 ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐντάξεως τῆς Ρουμανίας στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση.

ιγ. Πρός τήν κ. Ρόδη Κράτσα - Τσαγκαροπούλου, Ἀντιπρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐκλογῆς καί τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της τό ὑπ' ἀριθμούς 235/147/17.1.2007 ἔγγραφο.

ιδ. Στόν Πρωθυπουργό κ. Κωνσταντῖνο Καραμανλή τήν 7.3.2007 γιά τήν ἐπικείμενη ψήφιση τῆς «Διακηρύξεως τοῦ Βερολίνου».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος διαβιβάζει κείμενο πού ἔχει προταθῆ καί ἀπό τίς λοιπές Χριστιανικές Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης γιά τήν Διακήρυξη στό ὁποῖο ἀναφέρεται:

«Οἱ Εὐρωπαϊκές ἀξίες ἔχουν τήν ἀρχή τους στίς φιλοσοφικές καί θρησκευτικές παραδόσεις, ιδιαίτερα στή Χριστιανική, οἱ ὁποῖες ἔχουν διαμορφώσει τήν ἡπειρό μας καί παραμένουν μιά ζωντανή πηγή ἀπό τήν ὁποία οἱ Εὐρωπαῖοι ἀντλοῦν τίς ἀξίες τους».

ιε. Πρός τήν Χριστίνα Βάγια, καθηγήτρια τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας τοῦ Τ.Ε.Ι. Ἀθηνῶν τό ὑπ' ἀριθμούς 1200/778/17.4.2008 ἔγγραφο μέ τήν ὁποία ὀρίζεται ἡ συμμετοχή αὐτῆς εἰς τήν Ὀμάδα Ἐργα-

σίας τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν γιά θέματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

ιστ. Πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Γαβριήλ Παπανικολάου, Συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τό ὑπ' ἀριθμούς 1461/988/16.5.2008 ἔγγραφο, δι' οὗ ὀρίζεται ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν διοργανουμένη συνάντηση τῶν Ὑπευθύνων Γραμματέων τῶν Ἐκκλησιῶν - Μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε.

ιζ. Πρός τόν Μητροπολίτην Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο, Διευθυντή τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρά τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει τό ὑπ' ἀριθμούς 199/1246/18.6.2008 ἔγγραφο, δι' οὗ ὀρίζεται ἐκπρόσωπος στήν Γ' Γενική Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν στήν Λυών τῆς Γαλλίας (15-21 Ἰουλίου 2009)

ιη. Πρός τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί τίς Ἱερές Μητροπόλεις τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3372/2059/23.9.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱεράς Συνόδου περί τῆς διοργανουμένης Ἡμερίδος τήν 6.11.2008 ἐπί τῷ τέλει τῆς ἐνημερώσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ἐπί Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

ιθ. Πρός τόν Μητροπολίτη Βελγίου κ. Παντελεήμονα τό ὑπ' ἀριθμούς 3552/2128/7.10.2008 ἔγγραφο περί ἐπικειμένης ἐπισκέψεως Ἱεραρχῶν, Ἱερέων, διακεκριμένων Νομικῶν συνεργαζομένων μετά τῆς Ἐκκλησίας στά Γραφεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Βρυξέλλαις (14-16.10.2008), γιά τόν σκοπό τῆς ἐνημερώσεώς τους περί τῶν ἀρμοδιοτήτων καί ἔργου τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

κ. Πρός τόν κ. Κωνσταντῖνο Ζορμπά τό ὑπ' ἀριθμούς 3539/2123/7.10.2008 ἔγγραφο περί ἀναθέσεως εἰσηγήσεως σέ διοργανουμένη Ἡμερίδα, τήν 6.11.2008, στά Γραφεῖα τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στήν Ἀθήνα.

κα. Πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Γαβριήλ Παπανικολάου, Συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3547/2163/14.10.2008 ἔγγραφο περί τῆς συμμετοχῆς του, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στήν διοργανουμένη 11η Συνάντηση Διαλόγου μεταξύ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (Ἰάσιο Ρουμανίας, 16-17.10.2008).

κβ. Πρός τόν Τιτουλάριο Μητροπολίτη Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη τό ὑπ' ἀριθμούς 4234/2703/-16.12.2008 ἔγγραφο, περί συμμετοχῆς του στήν Τακτική Συνεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς Μορφωτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Π.Σ.Ε. (Bossey Γενεύης, 12-18.1.2008).

κγ. Πρός τόν Μητροπολίτη Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγο τό υπ' αριθμούς 809/517/13.3.2009 έγγραφο, περί διοργανουμένης Ἡμερίδος τήν 17.2.2009, ἐπί τῷ τέλει τῆς ἐνημερώσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ἐπί Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

κδ. Πρός τόν καθηγητή κ. Μάριο Μπέγζο τό υπ' αριθμούς 1037/560/18.3.2009 έγγραφο, περί διοργανουμένης Γ' Ἡμερίδος τήν 31.3.2009, στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐ.Ἐ. ἐπί τῷ τέλει τῆς ἐνημερώσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ἐπί Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

κε. Πρός τόν Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ τό υπ' αριθμούς 1117/716/9.4.2009 έγγραφο, περί διοργανώσεως Ἡμερίδος γιά τήν προβολή τῆς συμβολῆς τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν στόν Ἑλληνικό Διαφωτισμό.

κστ. Πρός τόν καθηγητή κ. Ἐμμανουήλ Δανέζη, ἐπίκουρο καθηγητή ἀστροφυσικῆς τοῦ ΕΚΠΑ τό υπ' αριθμούς 3050/1691/7.9.2009 έγγραφο, περί ἀναθέσεως εἰσηγήσεως σέ Ἡμερίδα στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στίς 5.11.2009.

κη. Πρός τήν κ. Αἰκατερίνη Καρκαλά - Ζορμπά, τό υπ' αριθμούς 3131/1937/13.10.2009, έγγραφο γιά τήν συμμετοχή τῆς στήν ΙΓ' Γενική Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν.

λ. Πρός τήν κ. Αἰκατερίνη Καρκαλά - Ζορμπά, τό υπ' αριθμούς 3982/2066/27.10.2009 έγγραφο, γιά τήν συμμετοχή τῆς στήν Ὁμάδα Ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Helsinki, 5-6.11.2009).

λα. Πρός τήν κ. Αἰκατερίνη Καρκαλά - Ζορμπά, τό υπ' αριθμούς 3979/2085/29.10.2009 έγγραφο, γιά τήν συμμετοχή τῆς στήν Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν.

λβ. Πρός τόν καθηγητή Ἀνέστη Κεσελόπουλο τό υπ' αριθμούς 3979/2086/29.10.2009 έγγραφο, γιά τήν συμμετοχή του στήν Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν.

λγ. Πρός τόν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου τό υπ' αριθμούς 3979/2087/29.10.2009 έγγραφο, περί τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας στήν Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Ἐπιτροπή Ἐκκλησιῶν γιά τούς Μετανάστες στήν Εὐρώπη).

λδ. Πρός τήν κ. Χριστίνα Βάγια, καθηγήτρια τῆς Κοινωνικῆς Ἐργασίας τοῦ Τ.Ε.Ι. Ἀθηνῶν τό υπ' αριθμούς 3979/2088/29.10.2009 έγγραφο, μέ τό ὁποῖο ὀρίζεται ἡ συμμετοχή τῆς στήν Ἐπιτροπή «Ἐκκλησία καί Κοινωνία».

λε. Πρός τόν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου τό υπ' αριθμούς 4728/2679/25.11.2010 έγγραφο περί διορισμοῦ του ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

λστ. Πρός τόν Μητροπολίτη Ἀχαΐας Ἀθανάσιο, Διευθυντή τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρά τῆ Εὐρωπαϊκῆ Ἐνώσει τό υπ' αριθμούς 1729/1201/15.4.2010 έγγραφο, περί τῆς ἐγκρίσεως συναντήσεως πραγματοποιηθησομένης ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Κρήτης τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (27-30.4.2010).

λζ. Πρός τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων τό υπ' αριθμούς 1768/999/28.-3.2011 έγγραφο, περί τῆς προτεινομένης ὑπό τῆς ΜΚΟ «Καλειδοσκόπιο» συνεργασίας μετά τῆς Ἐπιτροπῆς.

λη. Πρός τούς Μητροπολίτες τό υπ' αριθμούς 3080/3219/23.12.2011 Ἐγκύκλιο Σημείωμα περί τῆς ἀποστολῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου Σωτηριάδου ἐπί τοῦ ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μέ θέμα: «Ἐνίσχυση τῆς κοινωνικῆς διάστασης στίς Εὐρωπαϊκές καί Ἐθνικές πολιτικές. Ἀναλύοντας τό στρατηγικό σχέδιο Εὐρώπη 2020» (Βρυξέλλες, 21-23 Νοεμβρίου 2011).

λθ. Πρός τήν κ. Αἰκατερίνη Καρκαλά - Ζορμπά, τό υπ' αριθμούς 7069/3189/21.12.2011, έγγραφο γιά τήν συμμετοχή τῆς μετά τοῦ Μητροπολίτου Ἀχαΐας Ἀθανασίου στήν Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς ἐκλογῆς νέου γραμματέως (Γενεύη, 24-25.1.2012)

μ. Πρός τόν Ἀρχιμανδρίτη κ. Βαρθολομαῖο Σαμαρά, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου, τό υπ' αριθμούς 1386/539/20.3.2012 έγγραφο, περί ὀρισμοῦ τοῦ Σεβ. Περιστερίου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Διεθνή Μικτή Ἐπιτροπή ἐπί τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν.

μα. Πρός Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη τό υπ' αριθμούς 1200/510/15.3.2012 έγγραφο περί συμμετοχῆς του ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Προπαρασκευαστική Ἐπιτροπή Προετοιμασίας τῆς 14ης Γ.Σ. τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Βουδαπέστη Οὐγγαρίας 18-21.5.2012).

μβ. Πρός τόν Μητροπολίτη Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο, Διευθυντή τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρά τῆ Εὐρωπαϊκῆ Ἐνώσει, τό υπ' αριθμούς 2501/1045/

8.6.2012 έγγραφο περί όρισμού εκπροσώπων στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

μγ. Προς τον Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012 έγγραφο, περί όρισμού αυτού ως έκ προσώπου, μεταξύ άλλων, στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013)

μδ. Προς τον Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσόστομο τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012 έγγραφο περί όρισμού αυτού ως εκπροσώπου μεταξύ άλλων στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

με. Προς τον Τιτουλάριο Μητροπολίτη Θεσσαλονικίων κ. Ιωάννη τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012, περί όρισμού αυτού ως εκπροσώπου μεταξύ άλλων στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

μστ. Προς την κ. Μαρίνα Κολοβοπούλου, Λέκτορα της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ, τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012 έγγραφο, περί όρισμού της ως εκπροσώπου μεταξύ άλλων στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

μζ. Προς την κ. Αικατερίνη Ζορμπά, τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012 έγγραφο περί όρισμού αυτής ως εκπροσώπου μεταξύ άλλων στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

μη. Προς την κ. Ευαγγελία Δουρίδα τό ύπ' αριθμούς 2501/1045/8.6.2012 έγγραφο, περί όρισμού αυτής ως εκπροσώπου, μεταξύ άλλων, στην Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Βουδαπέστη 3-8.7.2013).

μθ. Προς τον Αρχιμανδρίτη κ. Ιγνάτιο Σωτηριάδη τό ύπ' αριθμούς 2489/1051/15.3.2012 έγγραφο, περί συμμετοχής του ως εκπροσώπου της Έκκλησίας της Ελλάδος στην Προπαρασκευαστική Επιτροπή Προετοιμασίας της 14ης Γ.Σ. του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Όσλο Νορβηγίας 24-27.6.2012)

ν. Προς τον Μητροπολίτη Αχαΐας κ. Αθανάσιο, Διευθυντή του έν Βρυξέλλαις Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Έκκλησίας της Ελλάδος παρά τη Ευρωπαϊκή Ένώσει, τό ύπ' αριθμούς 2546/1157/20.6.2012 έγγραφο, περί ύποβληθείσης άναφοράς του επί έπισυμβαινόντων είς τά εύρωπαϊκά έκκλησιαστικά fora.

να. Προς τον Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου κ. Δανιήλ τό ύπ' αριθμούς 4452/1974/11.10.2012 έγγραφο, περί ύποβληθείσης ύπό του Μητροπολίτου Αχαΐας κ. Αθανασίου, Διευθυντού του έν Βρυξέλλαις Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Έκκλησίας της Ελλάδος παρά τη Ευρωπαϊκή Ένώσει, προτάσεως για έκδηλώσεις από 1.1.2014 έως 30.6.2014, προεδρευούσης της Ελλάδος της Ευρωπαϊκής Ένώσεως.

νβ. Προς την Συνοδική Επιτροπή Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος τό ύπ' αριθμούς 4430/1932/11.10.2012 έγγραφο, περί άποδοχής προτάσεων ύπό της Επιτροπής επί του νέου Καταστατικού Χάρτου του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (CEC).

νγ. Προς τον Μητροπολίτη Αχαΐας κ. Αθανάσιο, Διευθυντή του έν Βρυξέλλαις Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Έκκλησίας της Ελλάδος παρά τη Ευρωπαϊκή Ένώσει, τό ύπ' αριθμούς 3989/2039/16.10.2012 έγγραφο, περί παραίτησέως του έκ του Προεδρείου και της Κεντρικής Επιτροπής του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Έκκλησιών.

νδ. Προς τον Αρχιμανδρίτη κ. Ιγνάτιο Σωτηριάδη τό ύπ' αριθμούς 4975/2248/14.11.2012 έγγραφο, περί συμμετοχής ως εκπροσώπου της Έκκλησίας της Ελλάδος στην Προπαρασκευαστική Επιτροπή Προετοιμασίας της 14ης Γ.Σ. του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (Όσλο Νορβηγίας 9-12.12.2012).

νε. Προς τον κ. Αντώνιο Παπαντωνίου τό ύπ' αριθμούς 466/286/7.2.2014 έγγραφο, περί όρισμού αυτού ως έκ προσώπου στην έν Βρυξέλλαις Συνάντηση της ομάδος διαπραγματεύσεως μεταξύ του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών (CEC) και της Επιτροπής για τους μετανάστες στην Ευρώπη (CCME) (12.3.2014)

νστ. Προς τον Mr. Jose Manuel Barroso, Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τό ύπ' αριθμούς 2068/1019/15.5.2014, έγγραφο περί όρισμού του Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου Δανιήλ στην Συνάντηση Θερησκευτικών Ηγετών των Χωρών Μελών της Ευρώπης (Βρυξέλλαις, 10.6.2014).

νζ. Προς τους Μητροπολίτες τό ύπ' αριθμούς 2045/951/5.5.2014 Έγκύκλιο Σημείωμα, περί προσκλήσεως συμμετοχής στην διοργανουμένη Ημερίδα μέ θέμα: «Αλληλεγγύη, τό κοινωνικό έργο της Έκκλησίας και ή κοινωνική διάσταση των πολιτικών της Ε.Ε.» (ΥΠ.ΕΞ. 12.5.2014).

νη. Προς τον *Mr. Jean Claude Juncker*, Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την υπ' αριθμούς 4808/2147/29.9.2014 συγχαρητήριο επιστολή για την εκλογή του και την ανάληψη των καθηκόντων αυτού.

νθ. Προς έντιμωτάτους κ.κ. Ευρωβουλευτές την υπ' αριθμούς 4814/2152/29.9.2014 συγχαρητήριο επιστολή επί τη εκλογή των και αναλήψει καθηκόντων αυτών.

ξ. Προς τό Περιοδικό «*Aid to the Church in Need*» της Αυστραλίας τό υπ' αριθμούς πρωτοκόλλου 2003 και διεκπεραιώσεως 1143/27.5.2015 έγγραφο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας μας, δι' οὗ διαβιβάζεται ἡ ἀπό 19.5.2015 διαμαρτυρία Αὐτῆς πρὸς τό Ποντιφικὸ Ἰδρυμα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας «*Aid to the Church in Need*» περὶ τῶν ἀναφορῶν τῆς δημοσιευθεῖσης Ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος ὑπὸ τὸν τίτλον «*Religious Freedom in the World 2014*» (Πίναξ σελίδος 30 τῆς Περιλήψεως πρὸς Ὑψηλόβαθμα Στελέχη) εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Χώρα μας κατατάσσεται μεταξὺ ἐκείνων στίς ὁποῖες ἡ «ἐν γένει κατάστασις τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι «μέση» ἐνῶ ἡ μεταβολή τῆς καταστάσεως προσδιορίζεται ὡς «ἐπικίνδυνος».

ξα. Προς τοὺς:

α. Προς τὸν Ἐξοχότατο *Mr. Donald Tusk*, Πρόεδρο τοῦ Ευρωπαϊκοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ μέλη τοῦ Ευρωπαϊκοῦ Συμβουλίου, τοὺς Ἐξοχωτάτους Προέδρους καὶ Πρωθυπουργοὺς τῶν Κρατῶν μελῶν τῆς Ευρωπαϊκῆς Ἐνώσεως

β. Προς τὸν Ἐξοχότατο *Mr. Jean Claude Juncker*, Πρόεδρο τῆς Ευρωπαϊκῆς Επιτροπῆς,

γ. Προς τὸν Ἐξοχότατο *Mr. Pierre Moscovici*, Ἐπίτροπο τῆς Ευρωπαϊκῆς Επιτροπῆς, ἀρμόδιον γιὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ θέματα,

δ. Προς τὸν Ἐξοχότατον *Mr. Jeroen Dijsselbloem*, Πρόεδρο τῆς Ευρωομάδος καὶ τὰ μέλη αὐτῆς,

ἡ ὑπ' αριθμούς πρωτοκόλλου 2945 καὶ διεκπεραιώσεως 1368/18.6.2015 Ἐπιστολή - Ἐκκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως συμβάλλουν στὴν ἐπίλυση τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.

3. Ἐνημέρωση

Συνετάγησαν καὶ ἀπεστάλησαν πρὸς τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προτάσεως τῶν μελῶν τῆς *Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς* πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ:

α. Τό ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 2419 καὶ διεκπεραιώσεως 979/3.5.1999 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ νά ἐνημερωθοῦν περὶ τῆς δυνατότητος, ἀλλὰ καὶ τῶν προϋποθέσεων χρηματοδοτήσεως ἀναπτυξιακῶν ἔργων καὶ δράσεων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων κατὰ τὴν περίοδο 2000-2006, ἀπὸ τό Γ' Κοινοτικό Πλαῖσιο Στήριξης (Γ Κ.Π.Σ).

β. Τό ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 421 καὶ διεκπεραιώσεως 224/11.2.2002 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα, περὶ χρηματοδοτήσεως ἀπὸ τό Γ' Κ.Π.Σ. μελετῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

γ. Τό ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 265/18.2.2002 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα, περὶ χρηματοδοτήσεως ἔργων ἀπὸ τό Γ' Κ.Π.Σ.

δ. Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 2740 καὶ διεκπεραιώσεως 988/5.6.2002 πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐγκύκλιος μέ θέμα: «*Τό μέλλον τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος*».

ε. Τό ὑπ' ἀριθμὸν 1445/19.8.2004 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα περὶ τοῦ Προγράμματος Κοινοτικῆς Δράσεως.

στ. Τό ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 2108 καὶ διεκπεραιώσεως 1151/18.5.2007 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα γιὰ τὴν χρηματοδότηση ἀναπτυξιακῶν ἔργων καὶ δράσεων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων κατὰ τὴν περίοδο 2007-2013, ἀπὸ τό Ἐθνικό Στρατηγικό Πλαῖσιο Ἀναφορᾶς» (Ε.Σ.Π.Α.)

ζ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 279 καὶ διεκπεραιώσεως 166/10.1.2007 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα «*Περὶ συμμετοχῆς νέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διαχριστιανικὴν Συνάντησιν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Σιμπίου Ρουμανίας*»

η. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 377 καὶ διεκπεραιώσεως 226/29.1.2007 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα μέ θέμα: «*Σύγκλησις τῆς ἀναβληθείσης Ἡμερίδος ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν*»

θ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1025 καὶ διεκπεραιώσεως 606/9.3.2007 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα, δι' οὗ διαπέμπεται ἡ ὑπ' ἀριθμούς 2853 (4025/606) 9.3.2007 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ θέμα: «*25 Μαρτίου 1821-25 Μαρτίου 2007*». Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ὀλοκλήρωση», ἵνα ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίαις τὴν Κυριακὴν 25.3.2007 ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ι. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1190 καὶ διεκπεραιώσεως 662/21.3.2007 Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα μέ

θέμα: «Σύγκλησις Ἡμερίδος μέ γενικόν θέμα: «Γνωριμία μέ τό Ἰσλάμ».

ια. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3920 καί διεκπεραιώσεως 2377/6.11.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα μέ θέμα: «Περί συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας διά τοῦ Ἀναπτυξιακοῦ Ὄργανισμοῦ Αὐτῆς εἰς τό Στρατηγικόν Πλαίσιο Ἀναφορᾶς (Ε.Σ.Π.Α.) διά τήν περίοδον 2007-2013».

ιβ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 996 καί διεκπεραιώσεως 524/12.3.2010 Ἐγκύκλιο Σημείωμα, δι' οὗ διεπέμπεται ἡ ὑπ' ἀριθμούς 2894 (996/524) 12.3.2010 Ἐγκύκλιος μέ θέμα: «Θεολογική θεώρηση τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως», ἵνα ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας τήν Κυριακὴν Ε' Νηστειῶν 21.3.2010.

ιγ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 2532 καί διεκπεραιώσεως 1380/18.6.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμα μέ θέμα: «Περί χρηματοδοτήσεως Προγραμμάτων τοῦ Ν. 4254/2014».

ιδ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 5473 καί διεκπεραιώσεως 2493/5.11.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμα μέ θέμα: «Περί ἐνημερώσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων διά χρηματοδοτικά προγράμματα».

ιε. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 5604 καί διεκπεραιώσεως 2576/10.11.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμα μέ θέμα: «Διαβίβασις ἐγγράφου τοῦ Γραφείου Διεχειρίσεως Ἔργων ΕΣΠΑ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

ιστ. Τό ὑπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 6159 καί διεκπεραιώσεως 2816/11.12.2014 Ἐγκύκλιο Σημείωμα μέ θέμα: «Περί τοῦ Συμφώνου Ἐταιρικῆς Σχέσεως (Σ.ΕΣ) 2004-2020, Ἐταιρικοῦ Συμφώνου γιά τό πλαίσιο ἀναπτύξεως νέου ΕΣΠΑ 2014-2020».

Δ. Ἀνακοινώσεις

Ἐξέδωσε τά ἐν συνεχείᾳ Ἀνακοινωθέντα:

- Τήν 5.5.1999 ἀναφερόμενο στό «Εὐρωπαϊκὸν Μουσεῖον»
- Τήν 1.3.2001 ἀναφερόμενο στήν ἐπέτειο τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση
- Τήν 7.6.2001 ἀναφερόμενο στήν «Γυναῖκα τοῦ σήμερα»
- Τήν 29.6.2003 ἀναφερόμενο στά «χριστιανικά θέματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως»
- Τίς 3.5.2003, 4.5.2003, 5.5.2003, 6.5.2003 ἀναφερόμενα στίς ἐργασίες τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Ἀρχές καί Ἀξίες γιά τήν οἰκοδόμησι τῆς Εὐρώπης». (4-6 Μαΐου 2003)

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων συγκροτήθηκε ἀπὸ τοῦ ἔτους συστάσεως τῆς 1998 ὡς ἑξῆς:

1η Περίοδος 1998-2001

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου Προκόπιος.

Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καί Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος. β. Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς Παντελεήμων. γ. Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων Τιμόθεος. δ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς, Ἀρχιεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. ε. Ὁ Ἐντιμολογιώτατος Γεώργιος Σαριδάκις, Εὐρωβουλευτῆς. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σαββάτος.

2α Περίοδος 2001-2004

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς Παντελεήμων.

Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων Τιμόθεος. β. Ὁ Μητροπολίτης Σεργίων καί Κοζάνης Ἀμβρόσιος. γ. Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιὴλ. δ. Ὁ Ἐπίσκοπος Σαλῶνων Θεολόγος Ἀρχιεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. ε. Ὁ Ἐντιμολογιώτατος Γεώργιος Σαριδάκις. στ. Ἡ Ἐρίτιμος Ἐλένη Κυρανάκη ζ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κάρμας.

3η Περίοδος 2004-2005

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς Παντελεήμων.

Μέλη: Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιὴλ. α. Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καί Μυκόνου Δωρόθεος. β. Ὁ Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν Ἰωάννης. γ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σκλήφας, Ἀρχιεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. δ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Παναγιώτης Κανελλόπουλος. ε. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κάρμας.

4η Περίοδος 2005-2008

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιὴλ.

Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καὶ Μυκόνου Δωρόθεος. β. Ὁ Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν Ἰωάννης. γ. Ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ, Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. δ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σαββᾶτος. ε. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Παναγιώτης Κανελλόπουλος. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου. ζ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς.
Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κάρμας.

5η Περίοδος 2008-2010

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ.
Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καὶ Μυκόνου Δωρόθεος. β. Ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος Χρυσόστομος. γ. Ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος. δ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Μισιακούλης Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. ε. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Παναγιώτης Κανελλόπουλος. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἰωάννης Λιάκος. ζ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου. η. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς.
Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κάρμας.

6η Περίοδος 2010-2013

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ.
Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καὶ Μυκόνου Δωρόθεος. β. Ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος Χρυσόστομος. γ. Ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως Ἀθηναγόρας. δ. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας Γαβριήλ, Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. ε. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἀντώνιος Παπαντωνίου. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Παναγιώτης Κανελλόπουλος. ζ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς. η. Ὁ Ἀξιότιμος Ἀλέξανδρος Κατσιάρας, Διευθυντῆς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Κατραμάδος.

7η Περίοδος 2014-2016

Πρόεδρος: Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ.

Μέλη: α. Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου καὶ Μυκόνου Δωρόθεος. β. Ὁ Μητροπολίτης Χαλκίδος Χρυσόστομος. γ. Ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως Ἀθηναγόρας. δ. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης Κλήμης, Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. ε. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Παναγιώτης Κανελλόπουλος. στ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Θεόδωρος Παναγόπουλος. ζ. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Κωνσταντῖνος Γάτσιος. η. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Βασίλειος Μπένος.

Γραμματεὺς: Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Κατραμάδος.

Στὴν διακονία τῆς *Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς* συνέβαλε ἀποτελεσματικά καὶ ἡ συνεργασία Αὐτῆς μετὰ τοῦ *Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση*. Μὲ τὴν διακονία τῆς ἡ Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποσκοπεῖ νὰ συμβάλῃ στὴν διαμόρφωση τῆς αὐτοσυνειδησίας τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ ζοῦν εἰρηνικά, ἐπιδεικνύοντες ἀλληλεγγύη πρὸς πάντες εὐημεροῦντες καὶ ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τῶν κόπων τους ἐκ τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως, ἔχοντες τὴν αὐτογνωσία ὅτι εἶναι Χριστιανοὶ καὶ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἕλληνες καὶ Εὐρωπαῖοι πολῖτες.

Τρίτη Περίοδος

Τὸ γραφεῖο τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς Βρυξέλλες 1998-

Ἀπὸ τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα ὅμως διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη συστάσεως Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἀπαραιτήτου Γραφείου στίς Βρυξέλλες γιὰ τὴν διεκπεραίωση τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν διευκόλυνση τῆς ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ ὄργανα τῶν Θεσμῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔπρεπε νὰ ζητηθεῖ ἡ ἄδειά Του.

Τὸ θέμα συζητήθηκε ἐπανειλημμένως στίς Διμερεῖς Συζητήσεις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

1. 19 Μαρτίου 1991 στὴν Ἀθήνα
2. 20 Φεβρουαρίου 1995 στὴν Κωνσταντινούπολη
3. Ἀπὸ 29.11 ἕως 2.12.1995 στὴν Κωνσταντινούπολη

4. Από 13.6. έως 17.6.1998 στην Κωνσταντινούπολη

5. Από 9 έως 11.9.1998 στην Αθήνα

Η ίδρυση Γραφείου σχέσεων και επικοινωνίας της Εκκλησίας της Ελλάδος με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα άρχικως και την εν συνεχεία Ευρωπαϊκή Ένωση άπασχόλησε ζωηρως την Ίερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και άναζητήσε έπισταμένως τρόπους για να προωθήσει την διαδικασία για την θεσμοθετημένη αυτόνομη παρουσία Της στην Ευρώπη.

Γιά τό σκοπό αυτό συγκρότησε Ειδικές Έπιτροπές και τό Γραφείο Σχέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος μετά της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Βεβαίως ή Εκκλησία της Ελλάδος είχε δραστηριοποιηθεί στον χώρο της Δυτικής Ευρώπης πρό της ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της έντάξεως της Χώρας μας σ' αυτή.

Έπισημαίνεται, ότι ή Εκκλησία της Ελλάδος διά της Συνοδικής Έπιτροπής Διορθόδοξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων συμμετείχε δραστηρίως και έντόνως στην *Οίκουμενική Έπιτροπή για την Εκκλησία και την Κοινωνία στην Δυτική Ευρώπη και στό Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Εκκλησιών «Conference of European Churches» (C.E.C.)*

Έπειδή όμως στους άναφερθέντες Όργανισμούς, πού συμμετείχε ή Εκκλησία μας, κυριαρχούσαν οι Προτεστάντες, έπιδιώχθηκε ή αυτόνομη παρουσία Της και δραστηριότητά Της, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να μή άναγκάζεται να προωθει τά αιτήματά Της μέσω των Προτεσταντών.

α. Τοιουτοτρόπως τό θέμα έθίγη έμμέσως άτύπως στίς Διμερείς Συνομιλίες μεταξύ Εκκλησίας της Ελλάδος και Οίκουμενικού Πατριαρχείου τό 1990 στην Κωνσταντινούπολη, τεθέν άπό τον Κορίνθου Παντελεήμονα, στίς όποιες ό έπικεφαλής της Άντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος εξέφρασε τίς άπόψεις της Εκκλησίας της Ελλάδος περί της ένεργοϋ παρουσίας Της στό Ευρωπαϊκό γίνεσθαι.

β. Στίς Διμερείς Συνομιλίες του έτους 19.3.1991 άναζητήθηκαν τρόποι για κοινή στάση των δύο Εκκλησιών έναντι της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας δεδομένου, ότι ή Χώρα μας είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας άπό του έτους 1980 τό δέ Οίκουμενικό Πατριαρχείο έχει ικανό ποίμνιο στίς Χώρες της Ευρώπης.

γ. Καθ' όν χρόνον διεξήγετο ή μεταξύ των δύο Εκκλησιών επικοινωνία και συνεννόηση για τό θέμα τό Οίκ. Πατριαρχείο έσπευσε μονομερως να προλάβει την σύσταση του Γραφείου Του τό 1994, πού όνομάσθηκε «Γραφείον της Όρθοδόξου Εκκλησίας παρά τη Ευρωπαϊκή Ένώσει» διά της Ίερας Μητροπόλεως Βελγίου, πού άναγνωρίσθηκε άπό την Κυβέρνηση του Βελγίου.

δ. Περαιτέρω τό Οίκ. Πατριαρχείο συνέταξε Έσωτερικό Κανονισμό (Καταστατικό), κατά τον όποιο τό Οίκ. Πατριαρχείο εκπροσωπεί ένώπιον της Ευρωπαϊκής Ένώσεως σύνολη την Όρθόδοξη Εκκλησία, όπως άπό ένα Γραφείο εκπροσωπείται ή Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, οι Άγγλικανοί, οι Λουθηρανοί, κ.λπ. Κατά τον Έσωτερικό Κανονισμό (Καταστατικό) στό Γραφείο της Όρθοδόξου Εκκλησίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκπροσωποϋνται ως μέλη οι Ίερες Μητροπόλεις του Οίκ. Πατριαρχείου στην Ευρώπη, στην Κρήτη, στα Δωδεκάνησα. Σ' αυτό προβλέπεται να ένταχθούν ως Γραμματείες του Γραφείου και Άντιπροσωπείες των Εκκλησιών των Χωρών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένώσεως εξισούμεναι με τίς Μητροπόλεις του Οίκουμενικού Πατριαρχείου στην Ευρώπη ως π.χ. 1 ψήφο έχει κατά τον Κανονισμό ή Ίερά Μητρόπολη Σουηδίας, 1 ψήφο και ή Εκκλησία της Ελλάδος με τίς Μητροπόλεις Της.

ε. Έπειδή τό σχήμα αυτό δέν ήτο δυνατό να γίνει άποδεκτό άπό την Εκκλησία της Ελλάδος, όπως άποδείχθηκε κι άπό τίς άλλες Άυτοκέφαλες Εκκλησίες για έννοήτους λόγους, ως ήτο άναμενόμενο, τό θέμα άπασχόλησε Κοινή Σύσκεψη Έπιτροπών των δύο Εκκλησιών πού συνεδρίασε στην Κωνσταντινούπολη την 20.2.1995.

Την Έπιτροπή της Εκκλησίας της Ελλάδος άπετέλεσαν οι Μητροπολίτες Άττικής Παντελεήμων, Θηβών και Λεβαδείας Ίερόννημος, Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων Τιμόθεος, ό καθηγητής Βλάσιος Φειδάς και ό Άρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Σαββάτος, Γραμματεϋς (Συνοδικό έγγραφο ύπ' αριθμούς 436/107/9.2.1995).

Στή Σύσκεψη συμφωνήθηκε να συνταχθεί εκ νέου άπό τό Οίκ. Πατριαρχείο Έσωτερικός Κανονισμός (Καταστατικό) λειτουργίας του Γραφείου της Άντιπροσωπείας της Όρθοδόξου Εκκλησίας, λαμβάνοντας ύπ' όψιν της άπόψεις της Εκκλησίας της Ελλάδος να σταλεί στην Εκκλησία της Ελλάδος για μελέτη και διατύπωση παρατηρήσεων και άκολούθως να γίνει συνάντηση της Έπιτροπής της Εκκλη-

σίας της Ελλάδος με την αντίστοιχη του Οικ. Πατριαρχείου προς τελική συμφωνία επί του θέματος του Γραφείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

στ. Στίς Διμερείς Συνομιλίες των δύο Έκκλησιών στην Κωνσταντινούπολη από 9.11.1995-2.12.1995 έτέθη τό θέμα ως έξης:

Τά μέλη της Αντιπροσωπείας της Έκκλησίας της Ελλάδος στίς Διμερείς άσκησαν έντονη κριτική στό Οικουμενικό Πατριαρχείο γιά τήν μονομερή αυτή ένέργειά Του, έχοντας και τό δεδομένο ότι από τό Φεβρουάριο μέχρι τό Δεκέμβριο δέν είχε σταλεί τό τροποποιημένο κείμενο του Κανονισμού.

Οί Αντιπρόσωποι Του ύπεστήριξαν, ότι ένήργησαν καθ' ύπόδειξη της Ευρωπαϊκής Ένώσεως.

Έπειδή ή Ευρωπαϊκή Ένωση σκόπευε νά άναγνωρίσει ένα Γραφείο της Όρθοδόξου Έκκλησίας, όπως ένα Γραφείο διέθετε ή Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία, οί Άγγλικανοί, οί Λουθηρανοί, κ.λπ. Αυτό επιδιώχθηκε από τό Οικ. Πατριαρχείο νά είναι ιδιόκότου ένεκα και του ιστορικού ήγεικού Του ρόλου έναντι των άλλων Όρθοδόξων Έκκλησιών.

Η Αντιπροσωπεία της Έκκλησίας της Ελλάδος ύπεστήριξε, ότι πολλοί και σημαντικοί λόγοι δέν ίκανοποιούν αυτή τήν μορφή παρουσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς, άναπτύσσοντας σθεναρώς τά έπιχειρήματα της Έκκλησίας μας, τά όποια δέν ήτο εύκολο νά άνατραπούν.

Έκ της έπ αυτού γενομένης διεξοδικής συζητήσεως και κριτικής συμφωνήθηκαν τά έξης:

- Στό Γραφείο αυτό θά συστεγάζονται οί Αντιπροσωπείες-Γραμματείες των Όρθόδοξων Έκκλησιών, μεταξύ αυτών και της Έκκλησίας της Ελλάδος.
- Οί Αντιπροσωπείες - Γραμματείες θά συνεργάζονται ίσοτίμως και θά άναλλάσσουν πληροφορίες και άπόψεις.
- Από τούς Αντιπροσώπους της Έκκλησίας μας διά μακρών τονίσθηκε ότι ή Έκκλησία της Ελλάδος έπιθυμεί τήν συνεργασία στην Ευρώπη με τίς άλλες Αντιπροσωπείες των Έκκλησιών υπό τήν αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, πρέπει όμως πάση θυσία νά άποφευχθούν στό μέλλον μονομερείς ένέργειες, πού μόνον προβλήματα θά δημιουργούν.
- Έκ της γενομένης συζητήσεως διεπιστώθη έπίσης, ότι ή θέση του Γραφείου αυτού έναντι μέν της Ευρωπαϊκής Ένώσεως θά είναι άτυπος, έφ' όσον έκάστη Έκκλησία διατηρεί τό δικαίωμά Της γιά

αυτόνομη παρουσία και σχέση Της με τήν Ευρωπαϊκή Ένωση, έναντι δέ της Βελγικής Κυβερνήσεως θά έχει νομική ύπόσταση, έφ' όσον ήδη κατόπιν αίτήσεως της Έρās Μητροπόλεως Βελγίου είχε έκδοθει Διάταγμα πού άναγνωρίζει τό Γραφείο του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

- Ός προς τήν οικονομική έπιβάρυνση της Έκκλησίας της Ελλάδος εκ της λειτουργίας του Γραφείου αυτή, ως έτονίσθη από τόν Σεβ. Έφέσου, θά καθορίζοταν επί αναλογικής βάσεως έν σχέσει με τήν έκταση του Γραφείου, και τόν αριθμό των μετεχουσών Έκκλησιών, στίς όποιες θά συνυπολογίζονται και οί Έιρές Μητροπόλεις του Οικ. Πατριαρχείου, πού ύφίστανται στά Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένώσεως.
- Τέλος, συμφωνήθηκε, ότι άναγνωρίζεται μέν ή Κανονική δικαιοδοσία του Οικ. Πατριαρχείου στην Ευρώπη, έφ' όσον σέ χώρο της κανονικής Του δικαιοδοσίας έδρεύει τό Γραφείο στίς Βρυξέλλες. Αυτόνόητος δέ θεωρείται ή ίσοτίμος συνεργασία όλων των άλλων Όρθοδόξων Έκκλησιών καθώς και ή δυνατότητα νά ενεργούν αυτόνόμως γιά προβλήματα και συμφέροντα πού άφορούν κάθε μία ξεχωριστά από Αυτές.

ζ. Τελικώς, τό τροποποιημένο Σχέδιο του Έσωτερικού Κανονισμού (Καταστατικού) άπεστάλη από τό Οικ. Πατριαρχείο μετά όκτάμηνο με τό ύπ' αριθμόν 1100/21.8.1996. Μελετήθηκε από τό Γραφείο Σχέσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος μετά της Ευρωπαϊκής Ένώσεως πού υπέβαλε τίς έπ αυτού παρατηρήσεις του στη Διαρκή Έιρά Σύνοδο. Πλήν όμως ή Διαρκής Έιρά Σύνοδος άπεφάσισε στην Συνεδρία της 9.1.97 νά μελετηθεί ό Έσωτερικός Κανονισμός ένεκα της σοβαρότητας του θέματος σέ κοινή συνεδρία του Συνοδικού Γραφείου γιά τίς Σχέσεις με τήν Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνοδικής Έπιτροπής Διορθόδοξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, έν όψει μάλιστα έπικείμενης προς τό τέλος του έτους 1997 άφίξεως στην Άθήνα Πατριαρχικής Αντιπροσωπείας γιά Συνομιλίες. Η Κοινή Συνεδρία της Συνοδικής Έπιτροπής Διορθόδοξων και του Γραφείου γιά τας Σχέσεις με τήν Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε τήν 13η Μαρτίου 1997. Έπεξεργάσθηκε τό Σχέδιο Κανονισμού λειτουργίας του Γραφείου, έπέφερε τίς άναγκαίες τροπολογίες και τίς υπέβαλε στην Έιρά Σύνοδο, ή όποια και τίς ένέκρινε στην Συνεδρία της 8.5.97. Τό τροποποιημένο Σχέδιο με τίς παρατηρήσεις της Έκκλησίας της Ελλάδος άπεστάλη στό Οικουμενι-

κό Πατριαρχείο με τό ύπ' αριθμούς πρωτοκόλλου 2774 και διεκπαιρωσέως 582/16.5.1997.

η. Στίς Διμερείς Συνομιλίες μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν στήν Κωνσταντινούπολη 13-17 Ἰουνίου 1998 ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυση τῶν Γραφείων:

α) Τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα, β) Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς Βρυξέλλες.

Ἐνῶ τό θέμα εἶχε ἐξελιχθεῖ σ' αὐτή τήν μορφή στίς Διμερείς Συνομιλίες μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐπανεξετάσθη στίς Διμερείς Συνομιλίες πού διεξήχθησαν στήν Κωνσταντινούπολη μέ τήν εὐκαιρία τῆς Εἰρηνικῆς Ἐπισκέψεως τοῦ ἐκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου 13-17 Ἰουνίου 1998. Ἡ ἴδρυση τοῦ Γραφείου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στίς Βρυξέλλες συνεδέθη μέ τήν ἴδρυση τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα μέ ἀμοιβαιότητα, ὅπως ἀναφέρεται στό ἐκδοθέν Ἀνακοινωθέν ἀπό τοῦς Ἀρχιγραμματεῖς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τό βράδυ τῆς 15ης Ἰουνίου:

«Μεταξύ 13ης καί 17ης Ἰουνίου 1998 ἐπραγματοποιήθη ἡ Εἰρηνική, μετά τήν ἄνοδο αὐτοῦ στόν Θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ἐπίσημος ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς εὐλογημένης ταύτης ἐπισκέψεως διεξήχθησαν καί ἐπίσημοι συνομιλίες ἐπί διμεροῦς καί διορθοδόξου ἐνδιαφέροντος ζητημάτων. Μεταξύ αὐτῶν περιλαμβάνονται:

α).....

β) Ἡ ἴδρυσις Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἔτι περαιτέρω σύσφιγξιν καί προώθησιν τῶν μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀδελφικῶν σχέσεων, παρακολούθησιν δέ καί προαγωγῆν τῶν ἀνακυπτόντων καί ἀπασχολούντων τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν ζητημάτων

γ) Ἡ παρουσία τῆς Ἀγιώτατης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει δι' αὐτοτελοῦς Ἀντιπροσωπείας, συνεργαζομένης μετά τῆς ἀντιστοίχου Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρά τῷ ἐν Βρυξέλλαις Γραφείῳ τῆς «Ἐπιτροπῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει».

Αἱ ἐπί μέρους λεπτομέρειαι ἐπί τῶν κατ' ἀρχὴν ὡς ἄνω ἀποφασισθέντων καθορισθῆσονται ἐν τῷ πλαισίῳ συγκροτηθησομένης Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

δ).....

ε).....»

Ἡ συμφωνία μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καταγράφεται στό ἐν συνεχείᾳ παρατιθέμενο Πρακτικό

«ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐπίσημοις ἐπισκέψεως πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, διεξήχθησαν διμερείς συνομιλίες ὑπό τήν συμπροεδρείαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, καί τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος, καί τῆς συμμετοχῆς ἀπό πλευρᾶς μὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Γέροντος Ἐφέσου κ. Χρυσοστόμου, Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἰωακείμ, Πέργης κ. Εὐαγγέλου, Ἡλιουπόλεως καί Θείρων κ. Ἀθανασίου, Περγάμου κ. Ἰωάννου καί Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, γραμματεύοντος τοῦ Πανοσιολ. Ὑπογραμματέως κ. Ἐλπιδοφόρου ἀπό πλευρᾶς δέ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κορίνθου κ. Παντελεήμονος, Πατρῶν κ. Νικοδήμου, Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου, Σερῶν καί Νιγρίτης κ. Μαξίμου καί Κίτρους κ. Ἀγαθονίκου, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Δανιὴλ Πουρτσουκλή, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰγνατίου Γεωργακοπούλου, ἐκπροσώπου Τύπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, καί Αἰδεσιμολ. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Θωμᾶ Συνοδικοῦ, Πρωτοσυγκελλεύοντος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, γραμματεύοντος τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Στεφάνου Ἀβραμίδου, γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Αἱ συνομιλίες διεξήχθησαν ἐν πνεύματι εἰλικρινείας, ἀδελφικῆς ἀγάπης καί ἀλληλοκατανοήσεως, ἐπί τῷ τέλει τῆς ἐπί μᾶλλον καί μᾶλλον ἐνισχύσεως καί συσφίξεως τῶν ἀδελφικῶν μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σχέσεων.

Κατά τὰς συνομιλίας ταύτας ἐτέθησαν τὰ ἀκόλουθα θέματα:

Α. Ἡ ἴδρυσις τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις

Β'. Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει

Ἐπί τῶν ὡς ἄνω θεμάτων συνεφωνήθησαν τά ἑξῆς:

Α'. Ἐπί τοῦ πρώτου θέματος:

α) Ἰδρύεται Γραφεῖον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις πρὸς προαγωγήν καὶ σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ καλυτέραν παρακολούθησιν καὶ προώθησιν τῶν ἐκάστοτε ζητημάτων αὐτοῦ.

β) Ἡ ἴδρυσις τοῦ Γραφείου δέν ὑποκαθιστᾷ τὴν ἄμεσον ἐπίσημον ἐπικοινωνίαν καὶ ἀλληλογραφίαν μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

γ) Τὸ Γραφεῖον ἀποφεύγει πᾶσαν ἀνάμειξιν εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

δ) Τὸ θέμα τῆς τηρουμένης τάξεως ἐκπροσωπήσεως ἔχει ρυθμισθῆ κατὰ τὰς διμερεῖς συνομιλίας ἐν Φαναριῷ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1995.

Β'. Ἐπί τοῦ δευτέρου θέματος:

α) Παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἐν Βρυξέλλαις λειτουργεῖ «Ἐπιτροπὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἐνιαίαν ἔκφρασιν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῷ χώρῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συγκροτεῖται ἐκ τῶν αὐτοτελῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει τῶν Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν Χωρῶν-μελῶν.

γ) Οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν συμμετεχουσῶν Ἐκκλησιῶν συγκροτοῦν τὸ «Συντονιστικὸν Ὁργανον», τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

δ) Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δεσμεύονται ὅπως συνεργάζονται-ἀνεξαρτήτως τῆς συστεγάσεως αὐτῶν ἢ μή-πρὸς παροχὴν τῆς ἀκριβοῦς ἐνιαίας μαρτυρίας τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας, παραδόσεως, πνευματικότητος καὶ ζωῆς πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν ἐπὶ τῶν γενικοτέρου χαρακτήρος θεμάτων. Ἐπί δὲ τῶν ἐπὶ μέρους ἢ εἰδικῶν θεμάτων ἑκατέρω τῶν Ἐκκλησιῶν ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰς κινήσεις καὶ τοὺς σχεδιασμούς αὐτῆς.

ε) Τοῦτο δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν κρᾶτους-μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

στ) Τὰ ἐπὶ μέρους τῆς ὡς ἄνω συνεργασίας προβλέπονται ἀπὸ κοινῶς ἀποδεκτοῦ γενησομένου Κανονισμοῦ.

Γ. Τὰ οὕτως κατ' ἀρχὴν συμφωνηθέντα τυγχάνουσιν ἐπ' ἀναφορᾷ (ad referendum) πρὸς τὰς Ἱερὰς Συνόδους τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Δ. Αἱ καθιερωμέναι διμερεῖς συνομιλίας συνεχίζονται.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1998.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
† Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου
† Ὁ Φιλαδελφείας Μελίτων»

θ. Ἡ μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διεξαχθεῖσα Ἀλληλογραφία μετὰ τὴν ἴδρυση τῶν Γραφείων στὴν Ἀθήνα καὶ στὶς Βρυξέλλες

Κατὰ τὶς Συνομιλίας, πού ἐγιναν στὴν Κωνσταντινούπολη μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπίσημου Ἐπισκέψεως τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου, ἀποφασίσθηκε, νὰ συνέλθουν οἱ δύο Ἀντιπροσωπεῖες, ἐντὸς τριμήνου τὸ ἀργότερο, γιὰ νὰ καθορίσουν τὶς λεπτομέρειες τῆς λειτουργίας τῶν δύο Γραφείων: τοῦ μὲν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες παρὰ τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει, τοῦ δὲ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἀθήνα.

Ὅμως πρὶν συνέλθουν γιὰ συνομιλίας οἱ δύο Ἀντιπροσωπεῖες διεξήχθη ἡ ἑξῆς ἀλληλογραφία μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

1. Τὴν 13ῃ Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἀπεστάλη τὸ ὑπ' ἀριθμὸς 2993/914 Συνοδικὸ Γράμμα πρὸς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο πληροφοροῦν Αὐτόν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ὁμοφώνως ἀποδέχθηκε ὅσα ἀποφασίσθηκαν στὸ Φανάρι περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες καὶ ὅτι ὡς ἀντιπρόσωπο Αὐτῆς καὶ Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου διόρισε τὸν Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Σαββόπουλο.

2. Στὴν συνέχεια τὴν 4ῃ Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀπεστάλη καὶ δεῦτερο Συνοδικὸ Γράμμα, τὸ ὑπ' ἀριθμὸς 3400/1098, πρὸς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην κ. Βαρθο-

λομαίο, δι' οὗ ἐγνωρίζετο Αὐτῷ, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέχθη τὴν κατ' ἀρχὴν ἴδρυση Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἑλλάδα.

3. Τὴν 12η Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθμούς 965 καὶ 966 καὶ ἀπὸ 10ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. Πατριαρχικὸ Γράμμα, στοῦ ὁποῖο ἐξεφράζετο ἡ ἔκπληξη καὶ ἀπορία τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς μὴ ὄφειλε, προχώρησε μὲν εἰς τὴν ἴδρυση τοῦ Γραφείου Τῆς στίς Βρυξέλλες πρὶν νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀποφασισθεῖσες Συνομιλίες γιὰ νὰ ληφθοῦν οἱ δέουσες ἀποφάσεις, παραλείπουσα νὰ ἀναφερθεῖ στοῦ ἕτερο σκέλος τῶν κατ' ἀρχὴν ἀποφασισθέντων, αὐτὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἀθήνα. Διὸ καὶ παρεκαλεῖτο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τῆς ὑπ' Αὐτὸν Ὑπηρεσίας νὰ ἀναστείλουν πᾶσα ἐνέργεια πρὸς ἴδρυση καὶ ὀργάνωση τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς Βρυξέλλες *«ἵνα τὰ πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γένωνται, ὡς ἐμπρέπει ἡμῖν τοῖς Ὁρθοδόξοις καὶ μάλιστα ὁμαιομοσιν ἀδελφοῖς καὶ Ἐκκλησίαις»*.

Τὸ Γράμμα τοῦτο κοινοποιήθηκε στοῦ Ὑπουργεῖο Ἑξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἦτο φυσικὸ ἢ ἐνέργεια αὐτῆ, ἐβάρυνε ἔτι περισσότερο τὴν ἤδη δύσθυμη ἀτμόσφαιρα, ἢ ὅποια εἶχε δημιουργηθεῖ κατὰ τῆς Συνομιλίας στοῦ Φανάρι λόγω τῆς ἀμετακινήσις τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ἐκ τῶν θέσεων τους.

Προφανῶς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο παρεξήγησε τὴν πρώτη Συνοδικὴ Ἀπόφαση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπουσίαζε ἡ ἴδρυση τοῦ Γραφείου Του στὴν Ἀθήνα ἐκλαμβάνοντάς τιν ὡς ἀθέτηση τῶν συμφωνηθέντων.

4. Σὲ ἀπάντηση τοῦ ὡς ἄνω Πατριαρχικοῦ Γράμματος ἀπεστάλη τὴν 27η Αὐγούστου 1998 τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3531/1183 Συνοδικὸ Γράμμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ ὁποῖο ἐκφραζόταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ βαθυτάτη λύπη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ δύο σκέλη τῶν ἀποφασισθέντων στοῦ Φανάρι ἀνακοινώθηκαν μὲ δύο χωριστὰ Συνοδικὰ Γράμματα καὶ οὐχὶ μὲ ἓνα, ὡς διετείνεται ὅτι ἔδει νὰ γίνῃ ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, πού *«συνείργησεν εἰς τὸν παραπικρασμόν»* τῆς Α.Θ.Π. καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δ' ὁμως τονιζόταν, ὅτι *«ἀναντιρρήτως ἡδυνάμεθα ὡς Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Κράτους-Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἀντιπροσωπείας ἐν*

Βρυξέλλαις, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιέστειλε τὸ αὐτονόητο τοῦτο δικαίωμά Της καὶ δὲν πραγματοποίησε τοῦτο, ἐπειδὴ ἀκριβῶς «διαθέτομεν φίλτρον ἐμπρέπον Ὁρθοδόξοις καὶ ὁμαιομοσιν ἀδελφοῖς καὶ Ἐκκλησίαις, διὰ τοῦτο ἤλθομεν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐν πνεύματι συνεργασίας, ἵνα συντονίσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ὄλην προσπάθειαν καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν ἤδη ἀναπτυχθεῖσαν πρωτοβουλίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Βρυξέλλαις».

Διευκρινίζετο ὅτι οἱ ἀποφάσεις περὶ ἰδρύσεως ἀμφοτέρων τῶν Γραφείων εἶναι ἤδη συμφωνημένες καὶ συνυπογεγραμμένες καὶ ὅλες οἱ μέχρι τοῦδε ἐνέργειες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν προκαταρκτικὲς καὶ τεχνικῆς φύσεως ἀποβλέπουσες στὴν ἐξασφάλιση τῶν ὑλικοτεχνικῶν προϋποθέσεων πρὸς ἐγκατάσταση τῶν ἡμέτερων Ὑπηρεσιῶν στίς Βρυξέλλες καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐγκρίσεως τῶν ἀρμόδιων Εὐρωπαϊκῶν Ἀρχῶν.

5. Στίς 7 Σεπτεμβρίου 1998 ἐλήφθη διὰ Fax τὸ ἄνευ ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου καὶ ἀπὸ 5ης Σεπτεμβρίου 1998 Πατριαρχικὸ Γράμμα ἀναγγέλλον, ὅτι τὸ ἡμέτερον ὑπ' ἀριθμὸν 3400 Συνοδικὸ Γράμμα πού γνωστοποιοῦσε τὴν ἐγκριση ἰδρύσεως Πατριαρχικοῦ Γραφείου στὴν Ἀθήνα ἐλήφθη μόλις τὴν 20ὴν Αὐγούστου, δηλαδή μετὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 965 καὶ 966 Γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Σὲ αὐτὸ ἐκφράζεται ἡ ἱκανοποίηση τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου, διότι *«ἐτηρήθη, καὶ τηρεῖται πλήρως παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἡ τεθεῖσα κατὰ τὰς ἐν Φαναρίῳ ἐπίσημους συνομιλίας ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἴδρυσιν τῶν δύο Γραφείων, καὶ ὅτι ἤρθησαν αἱ περὶ τοῦ ἀντίθετου δοθεῖσαι ἐντυπώσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 13ης Ἰουλίου Συνοδικοῦ Γράμματος καὶ ὅτι, στοιχοῦντες τὴν ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ κατόπιν τῆς παρασχεθείσης σχετικῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Γραφείου Αὐτῆς»*, γνωρίζει στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, *«ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἰδρύει καὶ ἐγκαθίστησιν ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου»* καὶ *«ὅτι θέλει γνωρίσει ἡμῖν προσεχῶς περὶ τοῦ ἀκριβοῦς χώρου τοῦ ἐν λόγω Γραφείου καὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἔχη τὴν εὐθύνην τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπροσωπήσεως Αὐτοῦ»*.

Διά του Γράμματος τούτου ήρθη μέν η παρεξήγηση εισήχθησαν όμως μονομερώς δύο νέα στοιχεία: α) ότι τό Γραφείον δέν αναφέρεται ως αναγράφεται έν τῷ Πρακτικῷ Συμφωνίας τοῦ Φαναρίου δηλ., ως «Γραφείον τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου», ἀλλά ως Γραφείον Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου καί β) ὅτι ὁ διευθυντής τοῦ Γραφείου αναφέρεται ως ὁ έν Ἑλλάδι ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Κλείων τό Γράμμα ἡ Α.Θ.Π. καί αὐθις ἀναφέρεται στήν ἀρχή τῆς ἀμοιβαιότητος «Βέβαιοι ὄντες ὅτι καί αἱ μέλλουσαι ἵνα διεξαχθῶσιν αὐτόθι ἀπό θ' ὡς ἰα' ἀρξαμένου μηνός συνομιλίας θέλουσιν ἐπιβεβαιώσῃ τās έν πνεύματι ἀμοιβαιότητος ληφθεῖσας ἀποφάσεις αὐτῶν περὶ τῶν έν Βρυξέλλαις καί Ἀθήναις Γραφείων τούτων», προφανῶς προἰδεάζον περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιθυμοῦσε τό Οἰκ. Πατριαρχεῖον νά συζητηθεῖ τό θέμα τῶν δύο Γραφείων.

ι. Στίς Διμερεῖς Συνομιλίες τῶν Ἀντιπροσωπειῶν ρυθμίσθησαν οἱ λεπτομέρειες τῆς λειτουργίας τῶν Γραφείων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς Βρυξέλλες 9-11 Σεπτεμβρίου 1998.

Στήν ἐπόμενη φάση τῶν Διμερῶν Συνομιλιῶν μεταξύ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ρυθμίσθησαν οἱ λεπτομέρειες τῆς λειτουργίας τῶν δύο Γραφείων.

Στό Δελτίο Τύπου τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρεται ὅτι:

«Συνήλθαν ἀπό 9-11 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., στό Συνοδικό Μέγαρο οἱ Ἀντιπροσωπεῖες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά διεξαγωγή διμερῶν συνομιλιῶν πάνω σέ θέματα πού ἀφοροῦν καί στίς δύο Ἐκκλησίες.

Τά θέματα τῆς ἡμερήσιας διατάξεως ἦσαν τά ἑξῆς:

α) Ρύθμιση λεπτομερειῶν ἀναφορικά μέ τήν ἴδρυσή καί λειτουργία τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση στίς Βρυξέλλες.

β) Ρύθμιση λεπτομερειῶν ἀναφορικά μέ τή λειτουργία Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα.

γ).....

δ).....

ε).....

στ).....

ζ).....

η).....

»Οἱ διμερεῖς αὐτές συνομιλίες διεξάγονται ἀπό ἔτων (κάθε χρόνο) καί ἔχουν σκοπό τή σύσφιγξη τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τήν προαγωγή τῆς μεταξύ τους ἐπικοινωνίας καί τή συνεργασία ἐπὶ κοινῶν θεμάτων δράσεως στόν Ὁρθόδοξο χῶρο».

Ἐπὶ τούτων, κατά τήν σειράν τῆς ἀναγραφῆς τῶν έν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει, κατέληξαν στά ἀκόλουθα συμπεράσματα.

1. Ἐπὶ τοῦ Θέματος «Ρύθμισις λεπτομερειῶν ἰδρύσεως καί λειτουργίας τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγιώτατης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος έν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει»:

α) Ἀναγνωρίζεται ἡ αὐτόνομος Παρουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος έν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει έν Βελγίῳ.

β) Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δεσμεύονται νά συνεργάζονται πρὸς παροχήν τῆς ἐνιαίας μαρτυρίας εἰς θέματα πίστεως, διδασκαλίας, παραδόσεως, πνευματικότητος καί ζωῆς έν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει.

2. Ἐπὶ τοῦ θέματος «Ρύθμισις λεπτομερειῶν ἰδρύσεως καί λειτουργίας τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου έν Ἀθήναις»:

α) Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐκπροσωπεῖται έν Ἀθήναις διά τοῦ Γραφείου Αὐτοῦ, κατά τά έν Φαναρίῳ ἀπό κοινοῦ ἀποφασισθέντα (Συμφωνία 15ης Ἰουνίου 1998). (Παρατίθεται στά ἐπόμενα).

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παρουσίας ἐκπροσώπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς διαφόρους ἐκδηλώσεις έν Ἑλλάδι, κατά τās ὁποίας δημιουργοῦνται προβλήματα τάξεως, προβαδίσματος καί προσφωνήσεως τῶν ἐκπροσώπων, ἐγένετο ἀπό πάντων δεκτόν ὅτι προσφωνεῖται πρῶτος ὁ κυριάρχης Ἐπίσκοπος, στόν τόπον τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐκδήλωσις, ἐφ' ὅσον αὐτός παρίσταται καί ἀκολούθως οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων Πατριαρχείων καί Ἐκκλησιῶν. Εἰς περίπτωσιν δέ παρουσίας ἐκπροσώπων, προσφωνεῖται πρῶτος ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παρουσίας ἐκπροσώπων τοῦ Πατριάρχου, ἄνευ γνώσεως καί ἐνημερώσεως τῆς κατά τόπου Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, προεβλήθη ἀπό τοῦ Σεβ. Περιγᾶμου ἡ δικαιολογία, ὅτι τήν εὐθύνην τῆς διοργανώσεως τοῦ ὀρισμοῦ καί τῆς

προσφωνήσεως τῶν ἐκπροσώπων ἔχουν οἱ διοργανωταί τῆς ἐκδηλώσεως, καί ὅτι τυχόν ἀτυχή περιστατικά δέν γίνονται ἐσκεμμένα καί ἀπό κακήν πρόθεσιν, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι οἱ διοργανωταί ἀγνοοῦν τήν κανονικήν τάξιν καί τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐθιμοτυπίαν. (Ἀπόσπασμα ΕΚΘΕΣΕΩΣ, Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Διμερή 29 Νοεμβρίου-2 Δεκεμβρίου 1995 εἰς Φανάριον).

β) Ὁ ἐπί κεφαλῆς αὐτοῦ ὀνομάζεται Διευθυντής τοῦ Γραφείου τούτου.

γ) Οὗτος εἶναι Ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου ὁσάκις ὀρίζεται καί πρὸς τοῦτο. Τοῦτο σημαίνει ὅτι διά τὰς περιπτώσεις ἐκτός τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Γραφείου, ὡς αὐταί ἀπεφασίσθησαν ἐν Φαναρίῳ, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ὀρίζει τόν ἑαυτοῦ κατά περίπτωσιν ἐκπρόσωπον.

δ) Τά ὡς ἄνω σημεῖα (α, β, γ) ἀποφασίζονται ἐπ' ἀναφορᾷ πρὸς τὰς ἐκατέρωθεν Συνόδους.»

Συμπεράσματα - Διαπιστώσεις

Ἀπό τίς ἐκτεθεῖσες ἐνέργειες καί προτάσεις, τήν μελέτη τῶν σχετικῶν μέ τό θέμα ἐγγράφων διαπιστώνουμε, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

1. Δέν ἀδιαφόρησε γιά τήν ἱστορική ἐξέλιξη αὐτή τῆς ἐντάξεως δηλ. τῆς Χώρας μας στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση πού ἐπηρροεῖ τήν ἐθνική καί κοινωνική πορεία τοῦ λαοῦ μας. Μελέτησε, προβληματίσθηκε, συζήτησε διεξοδικά μέ ειδικούς ἐπιστήμονες τίς νέες συνθήκες πού διαμορφώθηκαν γιά νά καταθέσει τόν ὑπεύθυνο «ἀγαθό λόγο» Της, ὥστε νά διαφωτί-

σει τόν λαό καί νά τόν προετοιμάσει ὥστε νά κατανοήσει τήν νέα κατάσταση.

2. Ἐπισήμανε τήν ἀνάγκη νά διατηρήσει ὁ λαός μας τήν ἐθνική του συνείδηση καί αὐτογνωσία, νά μὴν ἀλλοιωθεῖ μέσα στήν ἀφομοιωτική χοάνη τῆς πολυπολιτισμικότητας καί τῆς μετανεωτερικότητας τῆς Εὐρώπης. Νά διαφυλάξει τήν ταυτότητα του, ὡς Ἑλλήνων καί Εὐρωπαίων.

3. Ἐτόνισε τήν ὑποχρέωση, ὅτι ὁ Ἑλληνικός Ὁρθόδοξος λαός καλεῖται νά δώσει μαρτυρία τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητας στους εὐρωπαϊκούς λαούς πού ἀπειλοῦνται ἀπό τήν ἐκκοσμίκευση, τόν ὀφελμισμὸ καί τήν ἀλλοτριώση.

4. Προέβαλε καί διεκήρυξε τὰ χριστιανικά θεμέλια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, πού διαμορφώθηκε ἀπό τήν ἑλληνική Φιλοσοφία, τό ρωμαϊκὸ Δίκαιο καί τὴ χριστιανική Διδασκαλία (Ἀθήνα, Ρώμη, Ἱερουσαλήμ).

5. Ἀντιρόπισε στά οικονομικά ὀφέλη τίς πνευματικές εὐθύνες στήν οἰκοδόμηση τῆς Εὐρώπης τονίζοντας, ὅτι ἡ Εὐρώπη δέν νοεῖται μόνο ὡς γεωγραφικός χῶρος, ἀλλὰ ὡς κοινή κληρονομιά τῶν λαῶν πού τούς ἐνώνει, οἱ ἀξίες καί οἱ ἀρχές πού διέπουν τήν ζωή τῶν λαῶν καί συνιστοῦν τό εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο πού ἐξασφαλίζει τήν ἐλευθερία, τήν εὐημερία, τήν ἀσφάλεια, τήν ἀνάπτυξη, τήν καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν καί τεχνῶν, τήν ἀλληλεγγύη, τήν κατανόηση καί τήν κοινωνική δικαιοσύνη.

6. Ἐπιδίωξε τήν συνεργασία μέ τὰ πνευματικά ὄργανα τῶν ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαιοδοσιῶν Ὁρθοδόξων καί Ἑτεροδόξων γιά νά προωθήσει τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ πληρώματός της.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός λειτουργίας
Σχολής Βυζαντινής Μουσικής
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄρθρον 2
Σφραγίδα

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τὰς ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

4) Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 705/21.5.2015 καί 886/28.7.2015 Προτάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου,

5) τὴν ἀπὸ 25.6.2015 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 10.9.2015 ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας θὰ διέπεται ἀπὸ τὸν κάτωθι Κανονισμό:

Κανονισμός λειτουργίας
Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου

ἄρθρον 1

Ἰδρυση τῆς Σχολῆς

Ἰδρύεται Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου μέ τὴν ἐπωνυμία: «Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου "Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης"». Ἐχει ὡς ἔδρα τὸ κτίριο τοῦ Κληροδοτήματος «Κοπάνα» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀριθμ. 58 καί Ἀδειμάντου, στήν Κόρινθο, καί λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελοῦσα ἴδια ὑπηρεσία αὐτῆς, μὴ αὐτοτελοῦς οικονομικῆς διαχείρισεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ Σχολή διαθέτει δική της σφραγίδα, κυκλική σὺν σχήμα, στήν ὁποία ἀναγράφονται τὰ ἐξῆς: Ἐξωτερικά «Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου» καί ἐσωτερικά: «Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς "Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης"», μέ τὴν μορφήν τοῦ Ἁγίου Λεωνίδου σὺν κέντρο.

ἄρθρον 3
Σκοποὶ τῆς Σχολῆς

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς πατροπαράδοτης Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καί δημοτικῆς, ἡ διατήρησις καί ἡ διάδοσις τῆς.

Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη, ἡ διατήρησις, ἡ διάδοσις καί ἡ προβολή τῆς ψαλτικῆς τέχνης, ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀνά τοὺς αἰῶνες ἕως τῆς σήμερον.

β) Ἡ μουσικὴ καί λειτουργικὴ κατάρτισις νέων ἱεροψαλτῶν μέ σκοπὸν τὴν ἐπὶ ἀνδρωσὴν τῶν ἀναλογίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ παράλληλη καλλιέργεια καί διάδοσις τοῦ ἐτέρου κλάδου τῆς Ἑθνικῆς Μουσικῆς, δηλαδή τῆς δημοτικῆς μας παραδόσεως. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἡ Σχολή δύναται νὰ συστήσῃ Χορωδιακὰ Σχήματα Παραδοσιακοῦ Τραγουδιοῦ, καθὼς καί Τμήματα ἐκμαθήσεως παραδοσιακῶν ὀργάνων καί χορῶν.

δ) Ἡ κατάρτισις καί ἡ συστηματικὴ ἐπιμόρφωσις καθηγητῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καί διευθυντῶν Ψαλτικῶν Χορῶν καί Χορωδιῶν Παραδοσιακοῦ Τραγουδιοῦ.

ε) Ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως σὲ θέματα τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Λατρείας.

στ) Ἡ τόνωσις καί ἡ ἀναθέρμανσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί ἐθνικῆς μουσικῆς κληρονομίας στήν συνείδησι τοῦ λαοῦ.

ἄρθρον 4

Ἐπίτευξι τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξι τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ συστηματικὴ καί ὑπευθύνῃ διδασκαλία τῆς Ψαλ-

τικής Τέχνης και της Παραδοσιακής Μουσικής από διδασκάλους κατηρημένους θεωρητικά και πρακτικά.

β) Ἡ συγκρότηση Χοροῦ Ψαλτῶν καθὼς καὶ ἡ συγκρότηση χορωδιῶν καὶ σχημάτων παραδοσιακῆς δημοτικῆς μουσικῆς.

γ) Ἡ προβολὴ τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς μέσω ἐκδηλώσεων, ἐντύπων καὶ ἠλεκτρονικῶν ἐκδόσεων, καὶ κυκλοφορήσεως ψηφιακῶν δίσκων.

δ) Ἡ τέλεση ὑποδειγματικῶν - λειτουργικῶς καὶ μουσικῶς - ἀκολουθιῶν, καὶ ἡ πραγματοποίηση ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν.

ε) Ἡ συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς πολιτισμοῦ γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὀργάνωση καλλιτεχνικῶν σεμιναρίων ἢ ἐκδηλώσεων πού προωθοῦν καὶ προβάλλουν τὸν ἐθνικὸ μουσικὸ πλοῦτο.

ἄρθρον 5

Διοίκηση τῆς Σχολῆς

1. Τὴν Σχολὴ διοικεῖ τριμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον, πού συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο ἢ τὸν νόμιμο αὐτοῦ ἀναπληρωτῆ, καὶ ἕτερα δύο λαϊκὰ ἢ κληρικὰ Μέλη - κατὰ προτίμηση ἕναν κληρικὸ καὶ ἕναν λαϊκὸ - γνώστες τῆς παραδοσιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Δημοτικῆς Μουσικῆς. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ μία φορά τὸν μήνα, κατὰ τὴν ἔναρξη καὶ τὴν λήξη τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. παρίστανται ὁ γραμματεὺς τῆς Σχολῆς καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ἀπὸ τὸ τριμελὲς Δ.Σ. Ὁ γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικά τοῦ Δ.Σ. Ἀκόμη, ὅταν κρίνεται ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸ Δ.Σ., παρίσταται στὶς συνεδριάσεις καὶ ὁ ταμίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Τὰ δύο λαϊκὰ ἢ κληρικὰ Μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μὲ τριετὴ θτεία, πού μπορεῖ νά ἀνανεωθεῖ. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Σχολῆς εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Τό Δ.Σ. μεριμνᾷ γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς καὶ ἐπιλαμβάνεται παντός ζητήματος πού τὴν ἀφορᾷ. Ἄν κάποιο μέλος τοῦ Δ.Σ. δὲν ἀνταποκρίνεται στὶς ὑποχρεώσεις του, ἀντικαθίσταται καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν λήξη τῆς θτείας του μὲ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου.

4. Τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς δύναται, κατόπιν αἰτήματος τοπικῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων, νά δημιουργήσει περιφερειακὰ Παραρτήματα, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ ἐκεῖ διδάσκοντος καθηγητοῦ καὶ τὸν ἔλεγχο τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ διευθυντοῦ.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. συγκαλεῖ σὲ πρώτη συνεδρία ἐντὸς μηνός ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως διορισμοῦ τῶν μελῶν του.

6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ συνεδρίαση καὶ προεδρεῖ αὐτοῦ. Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὅλα τὰ θέματα τῆς Σχολῆς.

Ἐπιγράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα, τοὺς τίτλους σπουδῶν τῆς Σχολῆς (ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν διευθυντῆ), καθὼς καὶ τίς διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς.

7. Ὁ γραμματεὺς τῆς Σχολῆς συντάσσει κάθε ἀπαραίτητο ἔγγραφο, ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραίωση τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Σχολῆς, καὶ τηρεῖ: α. Βιβλίον Πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας, β. Βιβλίον Μητρώου καὶ προόδου τῶν μαθητῶν - Μαθητολόγιον, γ. Βιβλίον Πράξεων τοῦ Δ.Σ. καὶ δ. Βιβλίον Ἐξετάσεων.

ἄρθρον 6

Πόροι τῆς Σχολῆς

1. Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Κάθε δωρεὰ ἢ ἐπιχορήγηση ἀπὸ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.

β) Οἱ ἐτήσιες εἰσφορὲς τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν, πού ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον.

γ) Τὸ ποσὸν πού προβλέπεται ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Ἐσοδα ἀπὸ τίς μουσικὲς ἐκδόσεις, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν διατίθενται γιὰ κάποιο συγκεκριμένο σκοπὸ.

ε) Κάθε ἔσοδο, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγή.

2. Ἡ φοίτηση τῶν σπουδαστῶν στὴ σχολὴ εἶναι δωρεάν. Τό Δ.Σ. ἐάν κρίνει ἀπαραίτητο δύναται νά ἀποφασίσαι γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ διδάκτρων γιὰ τίς σπουδὲς στὴ Σχολή. Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ ὕψος τῶν διδάκτρων καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

3. Οἱ σπουδαστές, ἀκόμη, ὑποχρεοῦνται νά καταβάλλουν ἐξέταστρα, ὅταν πρόκειται γιὰ ἐξετάσεις πτυχίου ἢ διπλώματος, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

ἄρθρον 7

Διδακτικὸ Προσωπικὸ

1. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διορίζεται ὑπερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου. Ἡ Σχολὴ (ἂν κριθεῖ ἀπαραίτητο) μπορεῖ νά προσλάβει Καλλιτεχνικὸ Διευθυντῆ, πρόσωπο διακεκριμένο γιὰ τὸ κύρος του στὴν ἱεροψαλτικὴ ἢ μουσικὴ κοινότητα, τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία της, ὅπως καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Προγράμματος Σπουδῶν. Εἰσηγείται σὸ Δ.Σ. ὁ,τιδήποτε ἔχει σχέση μὲ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς πρέπει ὅπως ὅποτε νά εἶναι κάτοχος Διπλώματος Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ὁδείου ἢ ἄλλων ἀναγνωρισμένων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀναγνωρισμένης Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ νά ἔχει σὸ ἐνεργητικὸ του πενταετὴ εὐδόκιμο προϋπηρεσία μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς σὲ ἀναγνωρισμένο Ὁδεῖο ἢ ἀναγνωρισμένη Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

3. Οι καθηγητές της Σχολής διορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. κατόπιν εισηγήσεως του Διευθυντού και αιτήσεως των ενδιαφερομένων. Πρέπει όπωσδήποτε να είναι κάτοχοι Διπλώματος Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινής Μουσικής Ωδείου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ήμεδαπής ή αναγνωρισμένης Ανωτάτης Μουσικής Σχολής της αλλοδαπής. Κατ' εξαίρεση μπορούν να προσλαμβάνονται στην Σχολή διακεκριμένοι έμπειροτέχνες ή διδάσκαλοι μουσικών οργάνων και δημοτικού τραγουδιού, προκειμένου να διδάξουν μουσικά όργανα ή παραδοσιακό τραγούδι. Ακόμη η Σχολή δύναται να προσλάβει καθηγητή Φωνητικής Τέχνης.

4. Τά ειδικά, δευτερεύοντα υποχρεωτικά μαθήματα Ιστορίας της Εκκλησιαστικής Μουσικής, Τυπικού, Ύμνολογίας, Λειτουργικής, και Μετρικής, θα διδάσκονται από τους καθηγητές της Σχολής με την βοήθεια καταλλήλων χειριδίων, τά όποια θα επιλέγει ό Σύλλογος των Καθηγητών και θα εγκρίνει τό Δ.Σ. Τό ειδικό μάθημα της στοιχειώδους Θεωρίας της Εύρωπαϊκής Μουσικής και του Σολφέζ θα γίνεται από καθηγητή, ό όποιος πρέπει να έχει Δίπλωμα ή Πτυχίο Ωδικής ή Αρμονίας αναγνωρισμένου Ωδείου ή Μουσικής Σχολής και ό όποιος θα διορίζεται από τό Δ.Σ. Ακόμη τό Δ.Σ. δύναται να διορίσει καθηγητές για τά παραπάνω ειδικά μαθήματα (έκτός της Θεωρίας της Εύρωπαϊκής Μουσικής) θεολόγους, κληρικούς ή λαϊκούς, με αναγνωρισμένη άξια και πείρα στά λειτουργικά θέματα.

5. Ό διευθυντής και οι καθηγητές άποτελούν τόν Σύλλογο των Καθηγητών της Σχολής, ό όποιος άποφασίζει μόνο για θέματα σπουδών και οι άποφάσεις του είναι τελεσίδικες. Στόν Σύλλογο προεδρεύει ό διευθυντής, ό όποιος και ένημερώνει στην συνέχεια τό Δ.Σ. της Σχολής για τίς άποφάσεις του Συλλόγου Καθηγητών.

6. Στόν διευθυντή και στους διδάσκοντες δύναται να χορηγηται χρηματικό ποσό για τά έξοδα κινήσεως, τό όποιο καθορίζεται με άπόφαση του Δ.Σ. κατόπιν συνεννόσεως με αυτούς.

Άρθρον 8

Α. Γενικό Πρόγραμμα Σπουδών

1. Η ύλη των μαθημάτων άκολουθεί τό αναλυτικό πρόγραμμα του Ύπουργείου Πολιτισμού και τίς τυχόν προσθήκες ή βελτιώσεις πού προτείνει ό Σύλλογος των Καθηγητών και εγκρίνει τό Δ.Σ.

Η ύλη των μαθημάτων προέρχεται από τά παρακάτω βιβλία:

- α) Άναστασιματάριον και Ειρμολόγιον Πέτρου Λαμπαδαρίου, έκδοση Ιωάννου Πρωτοψάλτου.
- β) Μουσική Κυψέλη, Στεφάνου Λαμπαδαρίου.
- γ) Μουσικός Πανδέκτης (τόμοι 4), έκδοση Ιωάννου Λαμπαδαρίου και Στεφάνου Α΄ Δομεστίκου.
- δ) Δοξαστάριον, Ιακώβου Πρωτοψάλτου.
- ε) Καλοφωνικόν Ειρμολόγιον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

2. Η διδασκαλία των θεωρητικών μαθημάτων όφείλει να γίνεται σύμφωνα με τό «Μέγα Θεωρητικόν της Βυζαντινής Μουσικής» Χρυσάνθου του έκ Μαδύτων και του Θεωρητικού της Πατριαρχικής Έπιτροπής του 1881. Ακόμη, οι διδάσκοντες θα μπορούν κατά την κρίση και τίς δυνατότητες των μαθητών να άντλούν θεωρητικές πληροφορίες από παλαιά θεωρητικά συγγράμματα, καθώς και από συγγράμματα τά όποια βασίζονται σε παλαιές θεωρητικές πραγματείες και σε σύγχρονα έπιστημονικά πορίσματα.

3. Όσον άφορά στό Α΄ έτος, τό έχειρίδιο θα προτείνεται από τόν Σύλλογο των Καθηγητών και θα εγκρίνεται από τό Δ.Σ.

Β. Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών

Στό Α΄ έτος, ό σπουδαστής εισάγεται στην θεωρία και τό σύστημα γραφής της Βυζαντινής Μουσικής.

Στό Β΄ έτος, ό σπουδαστής γνωρίζει τίς κλίμακες των όκτώ ήχων, καθώς και τά βασικά χαρακτηριστικά κάθε ήχου. Βασικό άντικείμενο διδασκαλίας είναι τό Άναστασιματάριον, τό όποιο ό σπουδαστής πρέπει να μπορεί να ψάλλει στό σύνολό του.

Στό Γ΄ έτος, ό σπουδαστής διδάσκειται σύντομα και άργά προσόμοια κατ΄ ήχον, καταβασίες άργές και σύντομες, άργές δοξαολογίες κατ΄ ήχον, καθώς και δοξαστικά και ιδιόμελα (ένδεικτικά).

Στό Δ΄ έτος, ό σπουδαστής διδάσκειται μαθήματα της παπαδικής: χερουβικά, κοινωνικά της έβδομάδος, κοινωνικά των Κυριακών και του ένιαυτου, άργά Πασαπνοάρια και ιδιόμελα της Μ. Τεσσαρακοστής Ιακώβου Πρωτοψάλτου, Μεγάλα Προκείμενα Μ. Τεσσαρακοστής, «Τη ύπερμάχω» άρχαϊον.

Στό Ε΄ έτος συνεχίζεται η διδασκαλία των μαθημάτων της παπαδικής με τό άργόν «Ήδη βάπτεται κάλλμος» Ιακώβου Πρωτοψάλτου, τά άργά μέλη «Κύριε ή έν πολλοίς άμαρτίαις» Πέτρου Λαμπαδαρίου και «Άναστάσεως ήμέρα» Χρυσάφου του νέου, τά άρχαϊα μέλη: «Τόν δεσπότην και άρχιερέα» και «Άνωθεν οι προφήται» Ιωάννου Κουκουζέλου, τά άργά μέλη της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, τό όκτάηχον «Θεοτόκε Παρθένε» Πέτρου του Μπερεκέτου, καθώς και καλοφωνικούς ειρμούς και κρατήματα.

Στά δύο έπόμενα έτη της φοιτήσεως πού άφορούν στό Δίπλωμα Βυζαντινής Μουσικής, ό σπουδαστής έμβαθύνει στά μαθήματα της παπαδικής, σε θεωρητικά και έρμηνευτικά ζητήματα της Ψαλτικής Τέχνης, στην πράξη της διδασκαλίας, στην άπαγγελία των αναγνωσμάτων, καθώς και στην διεύθυνση Ψαλτικού Χορού.

Γ. Δευτερεύοντα Ύποχρεωτικά Μαθήματα

Έπιπροσθέτως των προαναφερθέντων θεωρητικών και πρακτικών μαθημάτων, άπαιτείται η διδασκαλία δευτερευόντων μαθημάτων, στά όποια οι σπουδαστές θα έξεταστούν προκειμένου να πάρουν τίτλο σπουδών

(Πτυχίο ή Δίπλωμα). Ός δευτερεύοντα υποχρεωτικά μαθήματα προβλέπονται τά εξής: α) Ίστορία Βυζαντινής Μουσικής, β) Τυπικό, γ) Ύμνολογία, δ) Λειτουργική καί ε) Μετρική.

Δ. Συμπληρωματικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες

Συμπληρωματικά μαθήματα, διαλέξεις ή σεμινάρια μπορούν νά γίνονται σέ συνεργασία μέ διακεκριμένους ιεροψάλτες, μουσικολόγους ή καθηγητές από άλλους φορείς. Τά μαθήματα αυτά μπορούν νά έχουν έκτακτο καί μικρής διάρκειας χαρακτήρα καί μπορεί νά είναν άνοικτά σέ εύρύτερο φιλόμουσο κοινό.

Άρθρον 9 Χορός Ίεροψαλτών

1. Ο Χορός τών Ίεροψαλτών τής Σχολής άποτελεί σημαντικό καί αναπόσπαστο μέρος αυτής. Διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στήν όλη εκπαιδευτική διαδικασία, καί ταυτόχρονα είναν τόπος συνάντησης καί μετεκπαίδευσης τών άποφοίτων καί τών τελειοφοίτων τής Σχολής. Άποτελεί μέσο προβολής του έργου τής Σχολής.

2. Στόν Χορό τών Ίεροψαλτών συμμετέχουν υποχρεωτικά όσοι μαθητές τής Σχολής έχουν - κατά τήν κρίση του διευθυντού του Χορού - τό άπαιτούμενο φωνητικό τάλαντο καί τήν αντίστοιχη μουσική κατάρτιση, άλλα καί ψάλτες τής Ίερās Μητροπόλεως, οι όποιοι στηρίζουν τό χορωδιακό ιδεώδες.

3. Τά μαθήματα του Χορού πραγματοποιούνται άπαξ τής έβδομάδος καί ή παρουσία πάντων τών μελών είναν υποχρεωτική.

4. Ο Χορός τών Ίεροψαλτών συμμετέχει σέ λατρευτικές καί συναυλιακές εκδηλώσεις τής Ίερās Μητροπόλεως, καθώς καί σέ αντίστοιχες εκδηλώσεις σέ συνεργασία μέ άλλες Ίερές Μητροπόλεις καί άλλους φορείς. Επιπλέον είναν δυνατή ή συμμετοχή του Χορού σέ ήχογραφήσεις ψηφιακών δίσκων σέ συνεργασία μέ άλλους φορείς πολιτισμού, κατόπιν σχετικής άποφάσεως του Δ.Σ. τής Σχολής.

Άρθρον 10 Σπουδαστές τής Σχολής

1. Τό διδακτικό έτος αρχίζει τήν 1η Οκτωβρίου κάθε έτους, καί λήγει τήν 10η Ίουνίου του έπομένου έτους. Οι έγγραφές θά γίνονται από 1ης έως 30ης Σεπτεμβρίου. Για τήν έγγραφή τών σπουδαστών άπαιτούνται:

α) Αίτηση του ενδιαφερομένου ή του κηδεμόνα - αν είναν άνήλικος.

β) Φωτοτυπία Δελτίου Άστυνομικής Ταυτότητας ή Πιστοποιητικό γεννήσεως από τόν οικείο Δήμο, τό όποιο θά πιστοποιεί τήν ηλικία του ενδιαφερομένου.

2. Τό πρόγραμμα τών μαθημάτων τής Σχολής μπορούν νά παρακολουθούν όσοι έχουν υπερβεί τό δέκατο έτος τής ηλικίας τους καί διαθέτουν φωνητικό τάλαντο.

3. Η παρακολούθηση τών μαθημάτων είναν υποχρεωτική, τόσο στό κύριο μάθημα (πράξη καί θεωρία), όσο

καί στό δευτερεύοντα. Η άδικοιόληγη άπουσία από πέντε (5) συνεχόμενα μαθήματα έπισύρει τήν διαγραφή του σπουδαστού από τά μαθητολόγια τής Σχολής. Τά μαθήματα πού συμπύπτουν μέ τίς σχολικές άργίες ή χάνονται μέ ύπατιότητα τών σπουδαστών, δέν αναπληρώνονται από τούς καθηγητές.

4. Στίς υποχρεώσεις τών σπουδαστών είναν επίσης ή συμμετοχή στίς έορταστικές καί άλλες εκδηλώσεις τής Σχολής καί ή παρουσία καί διακονία αυτών στό ιερά άναλογία.

5. Η άξιολόγηση τών σπουδαστών γίνεται μέ τόν συνυπολογισμό τών επίδόσεων τους τόσο κατά τήν διάρκεια τής σχολικής χρονιάς, όσο καί στίς προφορικές ή γραπτές εξετάσεις του Ίουνίου.

6. Σέ κάθε σπουδαστή, άμέσως μετά τήν έγγραφή του, χορηγείται από τήν Γραμματεία Βιβλιάριο Σπουδών, τό όποιο τηρείται μέ εύθύνη του σπουδαστού μέχρι τήν λήξη τών σπουδών του. Τό Βιβλιάριο αυτό χρησιμεύει για βεβαίωση τής ταυτότητας του σπουδαστού καί για τόν έλεγχο τής τακτικής φοιτήσεως του στό ειδικά καί υποχρεωτικά μαθήματα. Στο Βιβλιάριο τών σπουδαστών ύπάρχει καί τό ένδεικτικό τών έτησίων εξετάσεων.

7. Όλοι οι σπουδαστές τής Σχολής προμηθεύονται έγκαίρως, καί μέ δικά τους έξοδα, τά υποδεικνυόμενα από τήν Σχολή καί άπαραίτητα για τήν διδασκαλία βιβλία.

8. Άπαγορεύεται στους μαθητές ή σύσταση μουσικού συλλόγου ή όποιοδήποτε συνδικαλιστικού όργάνου καθ' όσον ύπάρχει Σωματείο Ίεροψαλτών τής Ίερās Μητροπόλεως.

Άρθρον 11 Έξετάσεις τής Σχολής

1. Οι εξετάσεις τής Σχολής διακρίνονται σέ: α) Κατακτήριες, β) Προαγωγικές, καί γ) Άπολυτήριες. Ειδικότερα:

α) Οι Κατακτήριες εξετάσεις διεξάγονται κάθε έτος κατά τόν μήνα Οκτώβριο, από Έπιτροπή πού όρίζει τό Ύπουργείο Παιδείας, Έρευνας καί Θρησκευμάτων, κατόπιν προτάσεως του Διευθυντού τής Σχολής, για τήν κατάταξη νέων μαθητών μέ γνώσεις Βυζαντινής Μουσικής στήν άνάλογη τάξη.

β) Οι Προαγωγικές εξετάσεις διεξάγονται από 1ης έως 10ης Ίουνίου κάθε έτους. Μαθητές μέ μή έπαρκή γνώση όσων διδάχτηκαν κατά τό παρελθόν έτος δέν προάγονται στήν έπόμενη τάξη, άλλα επαναλαμβάνουν τήν προηγούμενη.

γ) Οι Άπολυτήριες εξετάσεις για τήν άπόκτηση Πτυχίου Βυζαντινής Μουσικής, όπως κι αυτές για τήν άπόκτηση Διπλώματος διεξάγονται έντός του μηνός Ίουνίου, ένώπιον τής κατά τά άνωτέρω Έπιτροπής.

2. Η βαθμολογία τών Άπολυτηρίων εξετάσεων αναγράφεται στό Πτυχίο καί περιλαμβάνει τούς εξής χαρακτηρισμούς:

- Άριστα
- Λίαν Καλώς

- Καλῶς
- Σχεδόν Καλῶς
- Μετρίως

Σέ ὅσους λάβουν βαθμό «Σχεδόν Καλῶς» ἢ «Μετρίως» χορηγείται ὀχι Πτυχίο Βυζαντινῆς Μουσικῆς θεωρημένο ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ἀλλά Πτυχίο Ἱεροψάλτου ὑπογεγραμμένο ἀπό τόν Μητροπολίτη καί τόν διευθυντή τῆς Σχολῆς.

3. Στούς σπουδαστές πού ἐπιθυμοῦν νά ἀποχωρήσουν ἀπό τήν Σχολή καί ἔχουν ἐξετασεῖ ἐπιτυχῶς στίς προαγωγικές ἐξετάσεις χορηγείται πιστοποιητικό φοιτήσεως.

4. Ὅλοι οἱ σπουδαστές ὑποχρεοῦνται νά λαμβάνουν μέρος στίς ὀριζόμενες ἀπό τήν Σχολή ἐξετάσεις. Σπουδαστές, πού ἀδικαιολόγητα δέν προσέρχονται στίς ἐξετάσεις, ἀπορρίπτονται.

ἄρθρον 12

Ἐντιμετώπιση προβλημάτων

Γιά ὀποιοδήποτε θέμα πού δέν ρυθμίζεται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό, λαμβάνει μέριμνα καί ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

ἄρθρον 13

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, στό ὀποῖο μετέχει ἀπαραίτητα ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος.

ἄρθρον 14

Κατάργηση τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου «Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης» καταργεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. πού ἐγκρίνεται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο, ὅταν δέν ἐκπληρῶνει τοῦς σκοπούς τῆς καί καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία τῆς, τά δέ περυσιακά στοιχεῖα πού κατέχει ἀνήκουν στό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 15

Ὁ παρών Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης καί διά τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 16

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 2015

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας τῆς σχολῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς «Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14.

2) Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανιούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3) Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου.

4) Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 702/29.7.2015 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου,

5) τὴν ἀπὸ 27.8.2015 γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 10.9.2015 ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου, ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας θὰ διέπεται ἀπὸ τὸν κάτωθι Κανονισμό:

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας
τῆς σχολῆς βυζαντινῆς μουσικῆς
«Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης,
Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς "Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος"», μέ ἔδρα τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται στὴν Μυτιλήνην καί ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 1. Ἡ Σχολὴ τε-

λεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελοῦσα ἰδίαν Ὑπηρεσίαν αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

Ἄρθρον 2

Ἡ Σχολὴ διαθέτει δική της σφραγίδα, κυκλικὴ στό σχῆμα, στὴν ὁποία ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: «Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου», ἐξωτερικὰ καί ἐσωτερικὰ «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς "Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος"», εἰς τὸ κέντρο δέ ἱστορεῖται ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου.

Ἄρθρον 3

Ὡς σκοπὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς ἐλληνορθόδοξης ἐθνικῆς μας Μουσικῆς Παράδοσης, ἡ γνήσια διατήρηση αὐτῆς, ὅσο καί ἡ ὀρθὴ διάδοσή της. Εἰδικότερα σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη, διάδοση καί προβολὴ τῆς πατρῶας Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ὡς σήμερα.

β) Ὁ καταρτισμὸς καί ἡ μόρφωση νέων Ἱεροψαλτῶν μέ σκοπὸ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσὴ τῶν ἀναλογίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

γ) Ἡ μετάδοση στοὺς μαθητὲς τῆς λειτουργικῆς παράδοσης καί συνείδησης τῆς Ἐκκλησίας μας.

δ) Ἡ ταυτόχρονη ἀνάπτυξη καί διάδοση τοῦ ἐτέρου κλάδου τῆς ἐθνικῆς μας Μουσικῆς, δηλαδὴ τῆς δημοτικῆς μας Παράδοσης. Γι' αὐτὸ καί ἡ Σχολὴ μπορεῖ νὰ συστήσει τμήμα ἐνὸργανης δημοτικῆς μουσικῆς, μέ σκοπὸ τὴν διάδοση καί διατήρηση τῶν ἐλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν καί τῶν γνήσιων ἠθῶν καί ἐθίμων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ προστατεύει καί νὰ συντηρεῖ.

Ἄρθρον 4

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ συστηματικὴ καί ὑπεύθυνη διδασκαλία τῆς ψαλτικῆς μας τέχνης, ἀπὸ ἐπίσημους διδασκάλους, οἱ ὁποῖοι κατέχουν θεωρητικὴ καί πρακτικὴ κατάρτιση.

β) Ἡ προβολὴ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Παράδοσης μέσῳ δημοσίων ἐμφανίσεων, ἐκδηλώσεων, ἐκδόσεων, κυκλοφορίας ψηφιακῶν δίσκων καί πραγματοποιήσεως

μουσικῶν σπουδῶν, πού ἀφοροῦν στήν μορφολογία καί στήν ἔκφραση τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς σέ στενή συνάφεια μέ τόν ὑμνογραφικό λόγιο.

γ) Ἡ σύσταση εἰδικοῦ καταρτισμένου βυζαντινοῦ χοροῦ.

δ) Ἡ συνεργασία μέ ἄλλους φορεῖς πολιτιστικῶν στοιχείων καί ἡ ὀργάνωση ἀπό κοινοῦ καλλιτεχνικῶν σεμιναρίων ἢ ἐκδηλώσεων, ὅπως καί ἡ ἐν γένει θεωρητική ἔρευνα καί δημοσιότητα, ὅσον ἀφορᾷ στήν προέλιευση καί ἐξέλιξη τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

ε) Ἡ ἀναζήτηση καί ἡ προβολή ὄλων τῶν τύπων καί τῶν μορφῶν τῆς λατρείας, ἐφ' ὅσον ἡ ψαλτική τέχνη ἀναφέρεται σέ μία ζωντανή λατρευτική μουσική παράδοση καί γενικότερα στή μουσική παιδαγωγία τοῦ τόπου.

ἄρθρον 5

1. Τήν Σχολή διοικεῖ πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο πού συγκροτεῖται ἀπό τόν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου ὡς Πρόεδρο, ἀπό ἕναν κληρικόν πτυχιούχον Ὁδείου ἢ σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὡς ἀντιπρόεδρο καί ἀπό ἕτερα τρία λαϊκά μέλη, πού διακρίνονται γιά τήν καλλιτεχνική εὐαισθησία καί τήν γνώση τῆς πατροπαράδοτης Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

2. Ὅλα τά μέλη τοῦ Δ.Σ. ἐπιλέγονται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου καί διορίζονται ἀπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον μέ τριετή θητεία, πού μπορεῖ νά ἀνανεωθεῖ. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

3. Τό Δ.Σ. μεριμνᾷ γιά τήν διοίκηση καί ὁμαλή λειτουργία τῆς Σχολῆς καί ἐπιλαμβάνεται παντός ζητήματος, πού ἀφορᾷ σ' αὐτήν. Ἄν κάποιο μέλος τοῦ Δ.Σ. δέν ἀνταποκρίνεται στίς ὑποχρεώσεις του ἀντικαθίσταται καί πρὶν ἀπό τήν λήξη τῆς θητείας του μέ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. συγκαλεῖ σέ πρώτη συνεδρία ἐντός μηνός ἀπό τήν ἡμέρα τῆς κοινοποίησης τῆς ἀπόφασης διορισμοῦ τῶν μελῶν του καί κατά τήν πρώτη συνεδρία γίνεται ἡ κατανομή τῶν ἀξιωμάτων. Ἐκτός του προέδρου καί τοῦ ἀντιπροέδρου, ὀρίζεται ὁ ταμίας, ὁ γραμματεὺς καί ὁ ἔφορος τῆς Σχολῆς.

5. Τά καθήκοντα τοῦ Προέδρου καί τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἐπιμερίζονται ὡς ἑξῆς:

Α. Καθήκοντα Προέδρου: ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ συνεδρίαση καί προεδρεύει σέ αὐτό, ὅταν κρίνει σκόπιμο, ὅταν ὑπάρξει λόγος καί ζητηθεῖ ἀπό τρία τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά ὅλα τά θέματα τῆς Σχολῆς. Ὑπογράφει ὅλα τά ἔγγραφα τῆς Σχολῆς μέ τόν γραμματέα. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Σχολῆς. Εἶναι συνυπεύθυνος μέ τόν ταμία γιά τόν χειρισμό τῶν ἐσόδων καί τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς καί ὑπογράφει ὅλα τά ἐντάλματα πληρωμῆς καί τά γραμμάτια εἴσπραξης.

Β. Καθήκοντα ἀντιπροέδρου: ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο κατά τήν ἀπουσία του. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς ἐνέργειές του, γιά τίς ὁποῖες ἐνημερώνει τόν Πρόεδρο.

Γ. Καθήκοντα γραμματέως: ὁ γραμματεὺς συντάσσει κάθε ἔγγραφο τῆς Σχολῆς καί ὑπογράφει αὐτό μαζί μέ τόν Πρόεδρο. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Σχολῆς. Τηρεῖ τά βιβλία καί συντάσσει ὅλα τά πρακτικά τῆς Σχολῆς.

Δ. Καθήκοντα ταμίας: ὁ ταμίας εἶναι συνυπεύθυνος μέ τόν Πρόεδρο γιά τήν διαχείριση τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς Σχολῆς. Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τῆς Σχολῆς καί συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο τό γραμμάτιο εἴσπραξης κάθε φορά πού εἰσπράττει χρήματα ἀπό ὁπουδήποτε. Ἐξοφλεῖ κάθε ἐντάλμα πληρωμῆς καί εἰσγεῖται τόν προϋπολογισμό τῶν ἐσόδων καί τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος στή συνέχεια ὑποβάλλεται στήν Ἱερὰ Μητρόπολη γιά τήν ἐγκριση. Ὅμοίως συντάσσει καί τόν ἀπολογισμό ἐσόδων καί ἐξόδων καί γενικά τηρεῖ ὅλα τά βιβλία διαχείρισης τῆς Σχολῆς.

Ε. Καθήκοντα ἐφόρου: ὁ ἔφορος τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, εἰσγεῖται στό Δ.Σ. ὁ,τιδήποτε θά βοηθήσει στήν καλύτερη λειτουργία τῆς. Ἐπιλύει σέ συνεργασία μέ τόν διευθυντὴ τὰ διάφορα λειτουργικά προβλήματα πού τυχόν δημιουργοῦνται, συμμετέχει στίς συνεδριάσεις τοῦ συλλόγου καθηγητῶν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δ.Σ.

6. Ἡ Σχολὴ ἐκπροσωπεῖται ἀπέναντι σέ κάθε ἀρχή ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς ἢ ὑπό μέλους τοῦ Δ.Σ. εἰδικὰ ἐξουσιοδοτημένου γιά τό σκοπὸ αὐτό.

ἄρθρον 6ο

1. Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Τό δικαίωμα ἐγγραφῆς καί ἡ μηνιαία εἴσφορα τῶν σπουδαστῶν,

β) κάθε δωρεὰ ἢ ἐπιχορήγηση ἀπό φυσικά πρόσωπα, ἢ ἀπό τό Δημόσιο ἢ ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ.,

γ) ἡ ἐτήσια ἐπιχορήγηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ ποσοῦ καθοριζομένου ἀπό τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιο

δ) ἔσοδα ἀπό τίς μουσικεῖς ἐκδόσεις, ἠχογραφήσεις γιά κάποιο συγκεκριμένο σκοπὸ,

ε) κάθε ἔσοδο τό ὁποῖο προέρχεται ἀπό νόμιμη καί χρηστὴ πηγή καί συμφωνεῖ μέ τούς σκοπούς τῆς Σχολῆς.

2. Τό χρηματικὸ ποσὸ τῆς ἐγγραφῆς καί τῆς μηνιαίας εἴσφορας τῶν μαθητῶν, ὀρίζεται ἀπό τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς. Τό ποσὸ τῆς μηνιαίας εἴσφορας διατίθεται γιά τίς ἀμοιβές τῶν διδασκάλων καί γιά λοιπὰ λειτουργικά ἔξοδα τῆς Σχολῆς.

3. Τό Δ.Σ. ἔχει τό δικαίωμα, μέ ἀπόφασή του, νά ἀπαλλοτρίωνε -ὑπὸ μορφή ὑποτροφίας- ἀπὸ τό ποσὸ τῆς ἐγγραφῆς καί τῆς μηνιαίας εἴσφορας τοὺς σπουδαστὲς πού ἀριστεύουν στίς ἐτήσιες προαγωγικὲς ἐξετάσεις ἢ

οικονομικά αδύνατους μαθητές, οι οποίοι έχουν άριστες επιδόσεις.

4. Οι σπουδαστές, επίσης, υποχρεούνται και στην καταβολή εξετάσεων, κυρίως όταν πρόκειται για κατατακτήριες και πτυχιακές εξετάσεις, κατόπιν απόφασης του Δ.Σ.

Άρθρον 7

Πρόσληψη Προσωπικού

1. Ο διευθυντής της Σχολής επιλέγεται από το Δ.Σ. όπως επίσης και οι Καθηγητές της. Η Σχολή μπορεί να διαθέτει και καλλιτεχνικό διευθυντή, πρόσωπο διακεκριμένο για το κύρος του στην ιεροψαλτική ή μουσική κοινότητα, και αυτόν επιλέγει το Δ.Σ. καθορίζοντας τις αρμοδιότητές του.

2. Ο διευθυντής της Σχολής είναι υπεύθυνος για την ομαλή λειτουργία της, εισηγείται δέ στο Δ.Σ. για ό,τιδήποτε έχει σχέση με τη λειτουργία της Σχολής. Προϊσταται του Σύλλογου των Καθηγητών, συγκαλεί το σύλλογο σε συνεδρίαση και ενημερώνει για τις αποφάσεις το Δ.Σ. Είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή του προγράμματος σπουδών. Ο διευθυντής της Σχολής πρέπει όπως ούτως ή άλλως να συγκεντρώνει τα εξής προσόντα (σύμφωνα με το Β. Διάταγμα 16/1966 του από 15.1.1966 Φ.Ε.Κ. «περί ίδρύσεως μουσικών Ίδρυμάτων»): α) πτυχίο ή δίπλωμα μουσικοδιδασκάλου βυζαντινής μουσικής Ωδείου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ημεδαπής ή αναγνωρισμένης ανώτατης μουσικής Σχολής της αλλοδαπής, και β) πενταετή ευδόκιμο προϋπηρεσία μουσικοδιδασκάλου βυζαντινής μουσικής σε ένα από τα παραπάνω Ώδεια ή αναγνωρισμένη Σχολή βυζαντινής μουσικής.

3. Οι Καθηγητές της Σχολής διορίζονται με απόφαση του Δ.Σ., υποχρεούνται να επιτελούν με ζήλο και συνείδηση το διδακτικό τους έργο, να συντελούν στην πρόοδο των μαθητών και στην προβολή της Σχολής, να αποφεύγουν ό,τιδήποτε θα βλάψει τη Σχολή, το κύρος, την αριστηότητά της και την καλή λειτουργία της, να συμβάλλουν μαζί με τη μουσικολογική και στην εκκλησιολογική και ήθικη διαπαιδαγώγηση και διάπληση των μαθητών, μεταδίδοντας σε αυτούς το πνεύμα της αγάπης για την Εκκλησία, του σεβασμού τους προς Αυτήν και της αφοσίωσης, από την οποία οφείλουν να διαπνέονται, ως αυριανά λειτουργικά της στελέχη. Τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού ορίζονται σύμφωνα με το ανωτέρω διάταγμα ως εξής: α) Δίπλωμα ή πτυχίο βυζαντινής μουσικής αναγνωρισμένων ψευδίων ή μουσικών σχολών και β) ευδόκιμη σταδιοδρομία ως διδασκάλων της ψαλτικής τέχνης σε αναγνωρισμένο ψευδείο ή μουσική σχολή.

4. Οι καθηγητές των ειδικών μαθημάτων, δηλαδή Τυπικού, Ιστορίας της Εκκλησιαστικής Μουσικής, Ύμνολογίας, Μετρικής, Λειτουργικής, όπως και στοιχειώδους θεωρίας της ευρωπαϊκής μουσικής και σολφέζ (3 τάξεις), όπως αυτά ορίζονται από το Β. Διάταγμα της 11.11.1957

«περί έσωτερικού κανονισμού Ώδείου Θεσσαλονίκης», διορίζονται από το Δ.Σ. Τα απαιτούμενα προσόντα τους σύμφωνα με το ανωτέρω διάταγμα, είναι για μόν τους διδάσκοντες δίπλωμα ή πτυχίο της ειδικότητας του διδασκόμενου μαθήματος, ενώ για τη διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας της Μουσικής, δίπλωμα ή πτυχίο μουσικολογίας αναγνωρισμένου Πανεπιστημίου ή άλλης ισότιμης Ανώτατης Σχολής, για τη διδασκαλία δέ της θεωρίας της ευρωπαϊκής μουσικής, απαιτείται δίπλωμα ή πτυχίο Ώδικής ή Αρμονίας αναγνωρισμένου Ώδείου ή μουσικής Σχολής. Τα προσόντα των καθηγητών αυτών συμπληρώνονται από τις αναγραφόμενες στην προηγούμενη παράγραφο Γ. ειδικές λειτουργίες τους. Το Δ.Σ. μπορεί να διορίσει για την ανάγκη της διδασκαλίας των προαναφερθέντων μαθημάτων δοκιμασμένους θεολόγους καθηγητές ή Ιερείς με αναγνωρισμένη αξία και πείρα στα λειτουργικά θέματα της Εκκλησίας μας.

5. Ο διευθυντής και οι καθηγητές αποτελούν τον Σύλλογο Καθηγητών της Σχολής. Στόν σύλλογο προεδρεύει ο διευθυντής σπουδών και συμμετέχει ο έφορος της Σχολής. Ο Σύλλογος Καθηγητών αποφασίζει μόνο για θέματα σπουδών και οι αποφάσεις του είναι τελεσίδικες.

6. Ο διευθυντής και οι καθηγητές διδάσκουν στην Σχολή έθελοντικώς ή με συμβολική άμοιβή, κατά την δυνατότητα της Σχολής, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ.

Άρθρον 8

Γενικό Πρόγραμμα Σπουδών

A. Διδασκόμενα Μαθήματα

Η διδασκόμενη ύλη ανά τάξη, όπως και η ύλη των ειδικών υποχρεωτικών μαθημάτων της Σχολής έναρμονίζεται με το από 11.11.1957 Β. Διάταγμα, «περί κυρώσεως του έσωτερικού κανονισμού του Ώδείου Θεσσαλονίκης».

B. Διδακτικά Βιβλία

1. Το από 11.11.1957 Β. Διάταγμα, «περί κυρώσεως του έσωτερικού κανονισμού του Ώδείου Θεσσαλονίκης» προβλέπει την χρήση των εξής διδακτικών βιβλίων:

α) Αναστασιματάριον και Ειρμολόγιον Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου, έκδοσις Ώών. Λαμπαδαρίου

β) Μουσική Κυψέλη Στεφάνου Λαμπαδαρίου

γ) Ειρμολόγιον Πέτρου Λαμπαδαρίου, έκδοσις Ώών Πρωτοψάλτου

δ) Μουσικός Πανδέκτης (τόμοι 4), έκδοσις Ώώννου Λαμπαδαρίου και Στεφάνου πρώτου Δομestίκου

ε) Δοξαστάριον Ώακώβου Πρωτοψάλτου

στ) Καθοφωνικόν Ειρμολόγιον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

2. Τα μουσικά αυτά βιβλία καλύπτουν πλήρως τη διδακτέα ύλη, όπως αυτή ορίζεται από το Β. Διάταγμα,

«περί κυρώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ὡδείου Θεσσαλονίκης», καί ὅπως αὐτή συνοψίζεται στή συνέχεια.

Ἀποτελοῦν θεμελιώδη μουσικά βιβλία, ἀναμφισβήτητου κύρους καί ἀναγκαῖα συγγράμματα γιά κάθε Ἱεροψάλτη.

3. Ἡ διδασκαλία τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ὀφείλει νά γίνεται σύμφωνα μέ τό «Μέγα Θεωρητικόν της Βυζαντινῆς Μουσικῆς» τοῦ Χρυσάνθου, Ἀρχιεπισκόπου Δυρραχίου τοῦ ἐκ Μαδύτων. Ἐπιπλέον αὐτοῦ, μπορεῖ νά γίνει χρήση καί ἄλλων θεωρητικῶν συγγραμμάτων, ὅπως τῶν κατωτέρω: α) Γαβριήλ Ἱερομονάχου «Περὶ τῶν ἐν τῇ ψαλτικῇ σημαδιῶν καί φωνῶν καί τῆς τούτων Ἑτυμολογίας»

β) Ψευδοδαμασκηνοῦ, «Ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης»

γ) Ἐμμανουήλ Χρυσάφου τοῦ Λαμπαδαρίου «Περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ»

δ) Θεωρητικόν Ἀποστόλου Κώνστα τοῦ Χίου

ε) Θεωρητικόν Βασιλείου Στεφανίδου τοῦ Βυζαντίου

στ) καθὼς καί κάθε ἄλλου θεωρητικοῦ συγγράμματος, τό ὁποῖο βασίζεται στίς παλαιές θεωρητικές πραγματείες καί στά σύγχρονα ἐπιστημονικά πορίσματα.

Γ. Διδακτέα Ὡδη

1η Τάξη: Πρώτη εἰσαγωγή τοῦ μαθητῆ στή θεωρία καί τό σύστημα τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ὁ μαθητής γνωρίζει τοὺς φθόγγους, τοὺς χαρακτήρες καί τὰ μουσικά σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης. Διδάσκεται μουσικές ἀσκήσεις καί ἀπλά μουσικά μαθήματα. Ὁ μαθητής διδάσκεται ἀπλά μουσικά κείμενα ἀπό τό σύντομο Ἀναστασιματάριο καί ἀποκτᾷ μία πρώτη γνωριμία μέ τό σύστημα τῆς Ὀκτωῆχου.

2α Τάξη: Ὁ μαθητής γνωρίζει τίς κλίμακες τῶν ὀκτῶ ἤχων, τὰ διαστήματα καί βασικά χαρακτηριστικά του κάθε ἤχου. Τό βασικό ἀντικείμενο διδασκαλίας εἶναι τό Ἀναστασιματάριο, τό ὁποῖο ὁ μαθητής πρέπει νά μπορεῖ νά ψάλλει στό σύνολό του.

3η Τάξη: Ὁ μαθητής διδάσκεται σύντομα καί ἀργά προσόμοια σέ ὄλους τοὺς ἤχους. Καταβασιές καθὼς καί τοὺς σύντομους εἰρμούς αὐτῶν, γιά ὅλες τίς ἑορτές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἀργές δοξολογίες κατ' ἤχον. Πολυέλαιοι καί ἐπιλογή δοξαστικῶν ἀπό τὴν Μουσική Κυψέλη.

4η Τάξη: Ὁ μαθητής διδάσκεται μαθήματα τῆς παπαδικῆς. Χερουβικά, Κοινωνικά της ἐβδομάδος, Κοινωνικά τῶν Κυριακῶν, Κοινωνικά τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἀργά Πασπνοάρια σέ μέλος τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, Ἰδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, 11 Ἐωθινά Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, Μεγάλα Προκείμενα Μ. Τεσσαρακοστῆς, «Τῇ ὑπερμάχῳ» τό ἀρχαῖον, «Νῦν αἰ δυνάμεις», «Γεύσασθε» κ.ἄ.

5η Τάξη: Ὁ μαθητής διδάσκεται ἀργά μαθήματα ὅπως: τό «Ἦδη βάπτεται κάλλαμος» τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλ-

του. Τά ἀργά «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις» Πέτρου Λαμπαδαρίου καί «Ἀναστάσεως ἡμέρα» Παναγιώτου Χρυσάφη. Τό ἀρχαῖον μέλος «Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα» ὅπως καί τό «Ἄνωθεν οἱ Προφῆται» τοῦ Ἰωάννου Κουκουζέλη σέ ἦχο βαρύν, τὰ μέλη τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τό ὀκτάηχον «Θεοτόκε Παρθένε» τοῦ Πέτρου Μπερεκέτου, καλοφωνικοί εἰρμοί κ.α. Ἐπίσης ἀσκήσεις ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνάγνωσης παντός μέλους, ἀργοῦ καί σύντομου, πρακτικῆ ἀπό στασιδιοῦ, ἐξάσκηση καί ὑποδειγματικῆ διδασκαλία στήν προκαταρκτικῆ τάξη.

Δ. Δευτερεύοντα Ὑποχρεωτικά Μαθήματα

1. Ἐπιπροσθέτως τῶν παραπάνω θεωρητικῶν καί πρακτικῶν μαθημάτων, ἀπαιτεῖται ἡ διδασκαλία δευτερευόντων μαθημάτων, τὰ ὁποῖα οἱ μαθητές ὀφείλουν νά παρακολουθοῦν ἀνάλογα μέ τό ἔτος φοίτησης στό ὁποῖο βρίσκονται.

2. Ὡς δευτερεύοντα ὑποχρεωτικά μαθήματα προβλέπονται τὰ ἑξῆς:

α) Ἱστορία τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς

β) Τυπικό

γ) Ὑμνολογία

δ) Λειτουργική

3. Τὰ διδακτικά βοηθήματα γιά τὰ ἀνωτέρω μαθήματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) «Συμβολαί εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς», Γ. Παπαδόπουλου

β) «Τυπικόν» της Μεγάλης Ἐκκλησίας, Γ. Βιολιάκη

γ) «Τυπικόν τοῦ Ἀγ. Σάββα»

δ) «Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία», Κ. Μητσάκη

ε) «Ὑμνολογία», Ἰ. Κωνσταντινίδου

στ) Βιβλία τοῦ καθηγ. Ἰ. Φουντούλη

ζ) Κάθε ἄλλο ἐγκριτο σύγγραμμα, κατὰ τὴν κρίση τοῦ διδάσκοντος.

Ε. Συμπληρωματικές

ἐκπαιδευτικὲς δραστηριότητες

1. Συμπληρωματικά μαθήματα ἢ καί διαλέξεις μποροῦν νά γίνονται σέ συνεργασία μέ διακεκριμένους Ἱεροψάλτες, μουσικολόγους ἢ καθηγητὲς ἀπό ἄλλους φορεῖς. Τὰ μαθήματα αὐτὰ μποροῦν νά ἔχουν ἔκτακτο καί μικρῆς διάρκειας χαρακτήρα καί νά εἶναι ἀνοικτὰ σέ Ἱεροψάλτες τῆς τοπικῆς κοινωνίας, ἀνάλογα μέ τὴν περίσταση.

2. Στό πλῆθισο λειτουργίας τῆς Σχολῆς ὑπάρχει ἡ δυνατότητα διεξαγωγῆς σειρᾶς διαλέξεων, στήν περίπτωση ὅμως αὐτῆ ἀπαιτεῖται σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., πού θά ρυθμίζει τίς λεπτομέρειες τοῦ ὄλου ἐγχειρήματος.

ΣΤ. Χορωδία

1. Ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖ σημαντικό καί ἀναπόσπαστο μέρος αὐτῆς. Ἔχει σημαντικότερο ρόλο στήν ὄλη ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία, εἶναι τόπος συνάντησης

καί μετεκπαίδευσης τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς καί ταυτόχρονα μέσο προβολῆς τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

2. Στὴν χορωδία συμμετέχουν ὅλοι οἱ μαθητὲς τῆς Σχολῆς, ἀπόφοιτοι, καθὼς καί Ἱεροψάλτες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κατὰ τὴν κρίση τῶν διδασκόντων. Οἱ διδάσκοντες ὀφείλουν νὰ ἔχουν ἐνεργὸ δράση σχετικά μὲ τὴν χορωδία καί νὰ φροντίζουν ὥστε ἡ χορωδία νὰ πραγματοποιοῖ τὰ μαθήματά της, γιὰ τουλάχιστον δύο φορές τὸν μήνα. Τὸ ρεπερτόριο τῆς χορωδίας ὀφείλει κατὰ προτεραιότητα νὰ περιλαμβάνει μαθήματα σύμφωνα μὲ τὴν διδακτέα ὕλη τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα μουσικά συγγράμματα, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίση τῶν διδασκόντων εἶναι δυνατὴ ἡ μελέτη καί ἀλλῶν μουσικῶν κειμένων παλαιότερων ἢ καί νεότερων μελοποιῶν (Ἰωάννης Κουκουζέλης, Χρυσάφης ὁ νέος, Μπαλάσιος Ἱερεὺς, Πέτρος Μπερεκέτης, Θεόδωρος Φωκαεὺς, Ματθαῖος ὁ Βατοπαιδινός, Ἰωάσαφ ὁ Διονυσιάτης, Δανιὴλ Κατουνακιώτης, Δοσίθεος Κατουνακιώτης κ.ἄ.).

3. Ἡ χορωδία συμμετέχει σὲ λατρευτικὲς καί συναυλιακὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καί σὲ λατρευτικὲς ἢ συναυλιακὲς ἐκδηλώσεις σὲ συνεργασία μὲ ἄλλες Ἱερᾶς Μητροπόλεις καί ἄλλους φορεῖς. Ἐπιπλέον εἶναι δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ τῆς χορωδίας σὲ ἠχογραφήσεις ψηφιακῶν δίσκων σὲ συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, πού θὰ ρυθμίζει τὶς ἐπιμέρους λεπτομέρειες.

4. Ἡ χορωδία, σὲ κάθε ἐπίσημη ἐκδήλωση στὴν ὁποία συμμετέχει, θὰ φέρει τὸν τίτλο Βυζαντινὸς Χορὸς Μυτιλήνης (Β.Χ.Μ.) καί θὰ ἀναφέρεται καί ὁ πλήρης τίτλος τῆς Σχολῆς στὴν ὁποία ἀνήκει.

ἄρθρον 9ο

Τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς δύναται κατόπιν αἰτήματος, νὰ δημιουργήσει παράρτημα κατὰ Ἀρχιερατικὲς Περιφέρειες, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ ἐκεῖ διδάσκοντος καθηγητοῦ καί τὸν ἔλεγχο τοῦ Δ.Σ. καί τοῦ διευθυντοῦ.

ἄρθρον 10

1. Ἡ Σχολὴ διαθέτει δική της οικονομικὴ διαχείριση. Στὸ τέλος τοῦ κάθε ἔτους ὁ ταμίας συντάσσει τὸν προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό, τοὺς ὑποβάλλει στὸ Δ.Σ. καί τοῦτο εἰς τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, πρὸς ἔγκρισιν.

2. Τὰ τηρούμενα βιβλία τῆς Σχολῆς εἶναι τὰ ἑξῆς:
  1. Μαθητολόγιο
  2. Πρωτόκολλο Ἀλληλογραφίας
  3. Βιβλίον Πρακτικῶν
  4. Βιβλίον Ἐξετάσεων

5. Βιβλίον Ταμείου Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί Ἐντάλματα Πληρωμῶν κανονικὰ θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Ταμῆ.

6. Βιβλίον Περιουσιακῶν Στοιχείων, κινητῶν καί ἀκινήτων.

ἄρθρον 11

Γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα πού δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρὸντα Κανονισμό, λαμβάνει μέριμνα καί ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

ἄρθρον 12

Ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἑρεσοῦ καί Πλωμαρίου «Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος», ἀποτελούμενος ἀπὸ δεκαπέντε (15) ἄρθρα, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καί στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 13

Ὁ παρὸν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 14

Ἡ Σχολὴ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς «Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος», καταργεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., πού ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς της καί καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία της, τὰ δὲ περιουσιακὰ στοιχεῖα καί τὸ ἀρχεῖο πού κατέχει ἀνήκουν στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἑρεσοῦ καί Πλωμαρίου.

ἄρθρον 15

Ἀπὸ τὴν δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἑρεσοῦ καί Πλωμαρίου.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 10 Σεπτεμβρίου 2015

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ζούρβας Ὑδρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διά τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),

3. τήν ὑπ' ἀριθμ. 312/153/7.5.2015 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 156/14.4.2015 Πράξις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου «Ζούρβας» Ὑδρας, περί καταρτίσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς,

4. τό ὑπ' ἀριθμ. 190/6.7.2015 Πρακτικόν συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

5. τήν ἀπό 25.8.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ζούρβας Ὑδρας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ζούρβας
Ὑδρας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν
καί Αἰγίνης

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Ἀδιαιρέτου καί Ὁμοουσίου Τριάδος, τῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα ἐν τῇ χειρὶ Αὐτῆς, τοῦ μόνου Θεοῦ καί Παντοκράτορος, προβαίνομεν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου Θεοτόκου Ζούρβας Ὑδρας, διέποντος τὰ τῆς ὀργανώσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καί τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ρυθμίζοντος δέ τήν πορείαν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τόν Οὐρανόν, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Κανό-

νας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Φύσις καί Σύστασις

Ἡ Ἱ. Μονή Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ζούρβας Ὑδρας ἰδρύθη περί τό ἔτος 1916 περίπου, καί ἀποτελεῖ κανονικὴν Ἱεράν Μονήν, Ν.Π.Δ.Δ. ὑφισταμένης τῆς ὑποστάσεως τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἀμεταβλήτου. Ὡς ἐκ τοῦ περισσοῦ, ἐν ἔτει 1927 ἐξεδόθη τό ὑπ' ἀριθμ. 6/08.04.1927 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 73 Α΄ /29.04.1927), δι' οὗ ἐπεκυρώθη νόμῳ ἡ τοιαύτη ὑπόστασις τῆς Ἱ. Μονῆς ὡς Ν.Π.Δ.Δ. Ἡ Ἱερά Μονή εἶναι Κοινοβιακὴ. Ἡ Ἱερά Μονή θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργίᾳ καί ἐάν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ καί μία μόνον Μοναχὴ, εἰς τό πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντρώνονται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καί τὰ καθήκοντα καί τὰ δικαιώματα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Κοιμηθείσης δέ καί αὐτῆς, ἡ Ἱερά Μονή διατελεῖ σχολάζουσα καί ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, ἄχρι τῆς πληρώσεως αὐτῆς ὑπὸ νέας μοναχικῆς Ἀδελφότητος Γυναικείας ἢ Ἀνδρώας.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ὁ ἁγιασμός καί ἡ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς δι' ἀκριβοῦς ἀσκητικῆς καί μυστικῆς μοναχικῆς βιοτῆς «περί τοῦ κατὰ Θεὸν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σκοποῦ καί τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως», ὡς παρεδόθη αὕτη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τοὺς Θεοπνεύστους καί αἰωνίου κύρους μοναστικούς κανονισμούς αὐτῶν καί κατακυρώθη ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Συνόδων μέ τοὺς Ἱεροῦς καί ἀμεταθέτους Κανόνας τῶν, κατ' ἔμπνευσιν καί μέ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖον καθοδηγεῖ τὴν Ἐκκλησίαν «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».

Ἄρθρον 3

Κανονικαὶ δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ἡ Ἱ. Μονή, ὡς ἐν ἐλάχιστον μέλος τοῦ καθόλου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, στηρίζεται μετὰ Θεόν εἰς τὴν πατρικὴν ἐπίβλησιν καί προστασίαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκό-

που, μέσω του οποίου διαφυλάσσεται ζών και ενεργός ο σύνδεσμος της Αδελφότητας προς τό Σώμα της Εκκλησίας. Αμείωτος θά διατηρηθεί υπό τε της Καθηγουμένης και των Αδελφών της Ί. Μονής η προσοχή προς διαφύλαξιν και εκπλήρωσιν του προς Αυτόν όφειλομένου υϊκού σεβασμού και των υπό των Ίερών Κανόνων και του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος, όριζόμενων υποχρεώσεων εκάστης Ί. Μονής προς τόν κυριάρχον ταύτης Έπίσκοπον, του οποίου αι κανονικά δικαιοδοσίαι είναι αι άκόλουθοι:

α) Μνημονεύεται έν πάσαις ταΐς Ί. Ακολουθίαις της Ί. Μονής, συμφώνως τη Έκκλησιαστική τάξει.

β) Έποπτεύει πατρικώς και προστατευτικώς την έν γενει πνευματικήν ζωήν και όμαλήν λειτουργίαν της Ί. Μονής και παρακολουθεΐ την πιστήν εφαρμογήν των Ίερών Κανόνων και του παρόντος Κανονισμού.

γ) Έγκαθιδρύει δι' ειδικής Έκκλησιαστικής τελετής την υπό της Αδελφότητας εκλεγομένην Ήγουμένην.

δ) Παρέχει την κανονικήν έγκρισιν και εύλογίαν αυτού διά την κουράν των υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων αδελφών και τελεί αυτάς αυτοπροσώπως.

ε) Παρέχει την εύλογίαν του και διορίζει προτάσει της Αδελφότητας, τόν Πνευματικόν της Ί. Μονής και τόν Έφημέριον.

στ) Χορηγεί έγγραφον άδειαν πέραν των πέντε (5) ήμερών εις την Ήγουμένην δι' άπουσίαν εκ της Ί. Μονής.

ζ) Προτάσει του Ήγουμενοσυμβουλίου, ανακρίνει τά Κανονικά παραπτώματα των Μοναχών και άσκει πειθαρχικόν έλεγχον εις τάς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς.

η) Έγκρίνει τάς υπό της Συνάξεως της Αδελφότητας άποφασιζόμενάς εκάστοτε τροπολογίας του παρόντος Κανονισμού και διαπέμπει αυτάς προς έγκρισιν εις την Ίεράν Σύνοδον της Εκκλησίας της Ελλάδος προς δημοσίευσιν αυτών εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

θ) Έλέγχει την νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως της Ί. Μονής και έγκρίνει τόν Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν αυτών.

Άρθρον 4 Διοίκσις Ί. Μονής

Όργανα διοικήσεως της Ί. Μονής είναι:

- α) Η Ήγουμένη
- β) Τό Ήγουμενοσυμβούλιον
- γ) Η Σύναξις της Αδελφότητας

Άρθρον 5 Η Ήγουμένη Καθήκοντα και δικαιοδοσίαι αυτών

α) Η Ήγουμένη επέχει «τό του Σωτήρος πρόσωπον» έν τη Αδελφότητι, κατά τόν Μ. Βασίλειον, ιερουργοΐσα τῷ Θεῷ «τήν των πειθομένων αυτη σωτηρίαν». Είναι η πνευματική μήτηρ, ητις έν επιγνώσει των έαυτης καθκό-

ντων, έν φόβῳ Θεοῦ και άγάπη άσκει πάσαν πνευματικήν έξουσίαν επί των αδελφών, διακονεί και εργάζεται την σωτηρίαν αυτών και την εύόδωσιν του όλου έργου της Αδελφότητας.

β) Διαθέτουσα τάς βασικάς άρετάς της άγάπης, της μακροθυμίας και της διακρίσεως, έτι δέ κατέχουσα όλην την έπιστήμην της Μοναχικής Πολιτείας, διά της προσωπικής αυτης βιοτης της μακροχρόνου έμπειρίας και άσκήσεως, ως και διά της λιπαράς μελέτης της Άγίας Γραφής και των ιερών άγιοπατερικών κειμένων, ρυθμίζει την έν φόβῳ Θεοῦ, εύσεβεία και ύπακοη, έγκαταβίωσιν των αδελφών, έπισκοποΐσα κατά περίπτωσιν της εκάστης χρείαν, θεραπείαν και έπιμέλειαν.

γ) Διατηρεί άγρυπνον τό πνεΐμα και έποπτεύει την ζωήν των Μοναχών. Διαφωτίζει, στηριζει, προκαλεί εις άγώνας και άσκήσεις, προλαμβάνει πάσαν έκτροπήν, έλέγχει, έπιτιμῶ, «συναθλεί τοίς ισχυροίς, των άδυνάτων τά άσθενήματα βαστάζει, πάντα ποιεί και ήγει προς καρτισμόν των συνόντων, ύπογραμμός ακριβής τοίς πάσι γενομένην».

δ) Μετά πραότητα, ταπεινοφροσύνης και κύρους μηδενί μηδέν έπιτρέπει, τό άλλοιοϋν τοϋς Ίερούς Κανόνας, τοϋς κοινοβιακούς μοναστικούς θεσμούς, τάς έπιταγάς του παρόντος Κανονισμού.

ε) Αποσκοποΐσα εις τό ψυχικόν συμφέρον των αδελφών, την εύταξίαν και ίσορροπίαν του Κοινοβίου, συνεργαζόμενη μετά του Ήγουμενοσυμβουλίου, κατανέμει τάς διακονίας και τά έργα αυτών, «καθ' ό εκάστη αδελφή έπιτηδείως έχει».

στ) Όρίζει κατά την κρίσιν της μίαν εκ των αδελφών μελών του Ήγουμενοσυμβουλίου διά νά αντικαθιστῆ αυτην ως προς την διοίκησιν, εις περίπτωσιν άσθενείας ή άπουσίας εκ της Ί. Μονής. Την καθιερωμένην όμως εύλογίαν έν καιρῷ άπουσίας της Ήγουμένης, αι αδελφαί λαμβάνουν από την έχουσαν τά πρεσβεία της κουράς Μοναχήν.

ζ) Συγκαλεί εις συνεδρίασιν τό Ήγουμενοσυμβούλιον και την Όλομέλειαν της Αδελφότητας και προεδρεύει αυτών, πλήν της περιπτώσεως ύποδικίας αυτης, η παρατεταμένης άσθενείας ή άπουσίας εκ της Ί. Μονής, όποτε προεδρεύει η εκ των μελών του Ήγουμενοσυμβουλίου έχουσα τά πρεσβεία της κουράς. Ταύτης δέ κωλυομένης η έπόμηνη.

η) Προτείνει εις τό Ήγουμενοσυμβούλιον η Γεροντίαν την πρόσληψιν η την άποβολήν δοκίμων και τάς προς κουράν ώρίμους πνευματικώς αδελφάς.

θ) Παρέχει εις τάς αδελφάς άδειαν άπουσίας μέχρι τριάκοντα (30) ήμερών εκ της Ί. Μονής, όσάκις κρίνεται τουτον έπιβεβλημένον διά σοβαρόν τινά λόγον η ανάγκην. Πέραν τούτων η άδεια παρέχεται υπό του Μητροπολίτου.

ι) Υπογράφει πάν έγγραφον έξερχόμενον εκ της Ί. Μονής κατά τόν τύπον «Η Καθηγουμένη ...και αι σύν έμοί έν Χριστῷ αδελφαί» ως και τά διπλότυπα εισπράξε-

ων και πληρωμών. Τάς συμβάσεις υπογράφει ή 'Υγουμένη μετ' έξουσιοδότησιν του 'Υγουμενοσυμβουλίου.

ια) 'Εκπροσωπεί την 'Ι. Μονήν ένώπιον παντός Δικαστηρίου και πάσης Διοικητικής, 'Εκκλησιαστικής, Φορολογικής 'Αρχής, Τραπεζών και παντός έν γένει φυσικού ή νομικού προσώπου.

Άρθρον 6

'Η έκλογή της 'Υγουμένης

α) Διά την διακονίαν της 'Υγουμένης εκλέγεται πρόσωπον διακρινόμενον διά την βαθείαν αυτού εύσεβειαν, την προσήλωσιν εις τά ιδεώδη του Μοναχισμού, τό ακραιφνές όρθόδοξον φρόνημα, τάς διοικητικές αυτού ικανότητας και τό χάρισμα του ποιμαίνειν ψυχάς, προσέτι δέ διά τάς άρετάς της αυταπαρνήσεως και αυτοθυσίας.

β) 'Η 'Υγουμένη δύναται νά υποδεικνύεται προφορικώς ή διά διαθήκης υπό της προηγουμένης ταύτης, ήτις ώς έκ της θέσεως και της διακονίας της γνωρίζει τάς δυνατότητας μιας έκάστης των αδελφών διά τό έργον τουτο. Διά τό ένδεχόμενον όμως της μή άποδοχής της θελήσεως της 'Υγουμένης, έστω και υπό μιας αδελφής, επιβάλλεται ή διεξαγωγή μυστικής ψηφοφορίας κατά την κατωτέρω διαδικασίαν.

γ) 'Εντός τριημέρου από της χηρείας της θέσεως της 'Υγουμένης, ή έχουσα τά πρεσβεία της κουράς έκ των μελών του 'Υγουμενοσυμβουλίου αδελφή, ήτις και εκτελεί χρέη τοποτηρητριάς, συγκαλεί τό 'Υγουμενοσυμβούλιον, τό όποιον όρίζει την ήμέραν της συγκλήσεως της αδελφότητας, διά την έκλογήν νέας 'Υγουμένης. 'Η ήμέρα αύτη δέον νά είναι ή ένάτη από του θανάτου ή της παραιτήσεως ή της καθ' οίονδήποτε τρόπον παύσεως της 'Υγουμένης. Της όρισθείσης ήμέρας αι αδελφαί λαμβάνουν γνώσιν δι' άνακοίνωσεως τοιχοκολληομένης, ήλλη και ένυπογράφως, πέντε ήμέρας τουλάχιστον ένωρίτερον.

δ) Τά της προετοιμασίας και διεξαγωγής των εκλογών εκτελεί ή 'Εφορευτική 'Επιτροπή, άποτελουμένη έκ των δύο πρώτων κατά την τάξιν του Μοναχολογίου Μοναχών και της τελευταίας τοιαύτης, ήτις και εκτελεί χρέη γραμματέως.

ε) Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν άπασαι αι έχουσαι μοναχικήν κουράν αδελφαί (μικρόσχημοι - μεγαλόσχημοι), άνεξαρτήτως χρόνου κουράς αυτών. 'Ο κατάλογος τούτων έξάγεται έκ του Μοναχολογίου της 'Ι. Μονής.

στ) 'Η όλομέλεια της 'Αδελφότητας, συνερχομένη προς άνάδειξιν 'Υγουμένης, εύρίσκεται έν άπαρτίγ παρόντων των τεσσάρων πέμπτων των μελών αυτης.

ζ) 'Η έκλογή διενεργείται μετά την Θεϊαν Λειτουργίαν, θά προηγήται δέ ταύτης τριήμερος νηστεία και ειδική και εκτενής προσευχή όλων των αδελφών. Μετά τό πέρας της Θ. Λειτουργίας παραμένουν έν τώ Ναώ μόνον αι έχουσαι τό δικαίωμα του εκλέγειν αδελφαί και ουδείς

έτερος κληρικός ή λαϊκός και άρχεται ή ψηφοφορία από των νεωτέρων τη κουρά 'Αδελφών, ένώπιον της 'Εφορευτικής 'Επιτροπής.

η) 'Επιδίδεται εις έκάστην των Μοναχών δακτυλόγραφον ψηφοδέλιτιον και φάκελος έσφραγισμένα διά της σφραγίδος της 'Ι. Μονής και άπερχομένη μία έκάστη εις ιδιαίτερον όρισθέντα τόπον έν τώ Καθολικώ, ένώ πραγματοποιείται ή έκλογή, και άναγράφει τό σημεϊον του Σταυρου + πρό του όνόματος της αδελφής την όποιαν κατά τη γνώμη της θεωρεί ως την άξιωτέραν διά τό αξίωμα της 'Υγουμένης. Θέτει τό ψηφοδέλιτιον έντός του φακέλου και ρίπτει αυτό εις την ψηφοδόχον (κάληνν) ένώπιον της έφορευτικής επιτροπής. Δεύτερος Σταυρός ή έτερον σύμβολον καθιστά τό ψηφοδέλιτιον άκυρον. Αι ψηφίζουσαι αδελφαί δέν έξέρχονται του Καθολικου μέχρι πέρας της έκλογικής διαδικασίας, της καταμετρήσεως των ψήφων και των ψηφοδελτίων και της έκλογής της 'Υγουμένης.

θ) 'Η σφράγισις και άποσφράγισις του κιβωτιδιου, καθώς και ή καταμετρησις των ψήφων, γίνονται ένώπιον όλων των παρισταμένων μελών της 'Αδελφότητας.

ι) 'Υγουμένη εκλέγεται ή λαβούσα τό ήμισυ συν ένα των ψήφων των ψηφισασών αδελφών. 'Αλλως επαναλαμβάνεται ή ψηφοφορία μεταξύ των δύο πλειοψηφισασών αδελφών. Εις περίπτωσην ίσοψηφίας μεταξύ δύο, τίθεται κληρος ένώπιον της 'Αδελφότητας, αναπεμπομένης ειδικής προς τουτο προσευχής. Τυχόν ένστάσεις υποβάλλονται ευθύς άμέσως μετά την καταμετρησιν των ψήφων και επιλύονται κατά την αυτην ώραν. Εις περιπτώσιν άποδοχής των ένστάσεων επαναλαμβάνεται ή έκλογική διαδικασία.

ια) Μετά τό πέρας της έκλογής, υπογράφεται πρακτικόν παρά πασών των παρισταμένων αδελφών τ-Ης 'Ι. Μονής, όλοκληρουμένης και τελειομένης ούτω τυπικώς και ουσιαστικώς της διαδικασίας άναδείξεως 'Υγουμένης. Ευθύς μετά την υπογραφήν του Πρακτικού και την σχετικήν ευχαριστήριον προσευχήν, ή 'Υγουμένη αναλαμβάνει έγκύρως την άσκησιν των καθηκόντων αυτης.

ιβ) 'Εντός πενθημέρου από της έκλογής, τό 'Υγουμενοσυμβούλιον ή ή Γεροντία υποβάλλει έγγραφον εις τόν οικειον 'Επίσκοπον, διά του όποιου άναγγέλλεται ή έκλογή νέας 'Υγουμένης και εκζητούνται αι ευλογίαι Αυτου. 'Ο 'Επίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' ειδικής τελετής, έν ήμέρα όριζομένη υπ' Αυτου εις την δι' εκκλησιαστικής τελετής έγκαθίδρυσιν της νέας 'Υγουμένης, επιδίδων εις αυτην τά διακριτικά του αξιώματος αυτης: Σταυρόν, ήγουμενικόν Μανδύαν και ήγουμενική Ράβδον.

ιγ) 'Η ούτως εκλεγείσα 'Υγουμένη είναι ισόβιος, επιφυλασσομένων των διά της παρ. 5 του άρθρου 39 του Ν. 590/1977 (Περί του Καταστατικού Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος) ειδικώς όριζομένων. Εις περιπτώσιν καθ' ήν αύτη άθετη τί έκ των παραγγελημάτων του παρόντος 'Εσωτερικου Κανονισμού, ή παραχαράττη έξ άμε-

λείας ή ραθυμίας τήν ακρίβειαν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀποδειχθῆ ἀνεπαρκῆς καί μετὰ ἐπανελημμένας συστάσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δέν ἐπανελήθη εἰς τήν τάξιν ἀλλήλα συνεχίζῃ ἐκτρεπομένη, τότε παύεται ἐκ τῆς Ἡγουμενίας ἀθουρύβως καί ἀφιλονείκως δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τουλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καί καλοῦνται αἱ ἔχουσαι, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δικαίωμα ψήφου ἀδελφῆ, ὅπως διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφασίσουν σχετικῶς. Ἐάν ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἀδελφότητος ἔχῃ σύμφωνον καί τήν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τότε δι' ἐγγράφου ἀνακοινοῦται εἰς τόν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον ἢ κένωσις τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης καί κηρύσσονται ἐκλογαί, κατὰ τὰ εἰδικῶς, ὡς ἀνωτέρω, ὀριζόμενα.

ιδ) Εἰς περίπτωσιν βαρείας ἀσθενείας - ἀνικανότητος τῆς Ἡγουμένης, διά τήν ἀσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς, βεβαιουμένης διά γνωματεύσεως τριῶν ἰατρῶν, καλουμένων ὑπό τῆς Ἀδελφότητος, κηρύττεται, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου, ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης κενή καί, ἐφ' ὅσον δέν ὑποβλήθῃ ἔνστασις ὑπ' αὐτῆς, κινεῖται ἡ διαδικασία νέας ἐκλογῆς, κατὰ τὰ ὡς ἄνω. Ἐπιπλέον παραπέμπεται τὸ θέμα εἰς τὴν Α/βάθμιον καί ἐν περιπτώσει νέας ἐνστάσεως εἰς τὴν Β/βάθμιον ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις γνωματεύει ἀνεκλήτως.

ιε) Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς παύσεως μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Ἡγουμένης, χρεὶν τοποτηρητρίας ἐκτελεῖ ἡ πρώτη τῆ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ιστ) Παρητημένη ἢ πεπαυμένη Ἡγουμένη δύναται νά ἐπανεκλεγῆ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως αὐτῆς καί ἐφ' ὅσον χρευῖ ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης.

ιζ) Ἐπὶ ἀριθμοῦ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε μοναχῶν, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 39 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς γνώμης τῶν ἐγκαταβιουσῶν ἀδελφῶν, ταύτης μὴ οὔσης δεσμευτικῆς διά τὸν Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 7

Ἡγουμενοσυμβούλιον ἢ Γεροντία

α) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τῆ προεδρίᾳ τῆς Ἡγουμένης, ἀποτελεῖ σῶμα ἀσκοῦν τήν διοίκησιν τῆς Ἱ. Μονῆς καί τήν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

β) Εἶναι τριμελὲς μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῆ μέχρι 12 μέλη. Πενταμελὲς ὅταν τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος εἶναι μέχρι καί 20. Ἐπὶ 21 μελῶν καί ἄνω ἑπταμελὲς.

γ) Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἀνά 5ετίαν καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

δ) Ταῦτα δέον νά διακρίνονται διά τὸν ἔνθερον περὶ τήν Μοναχικὴν πολιτείαν ζῆλον, τήν Ὁρθόδοξον Μοναχικὴν σκέψιν, τήν ἀκρίβειαν καί συνέπειαν περὶ τήν Μοναχικὴν Βιοτήν, διά τὸ πνεῦμα συνεργασίας καί διά τὰς διοικητικὰς τῶν ἰκανότητας.

ε) Κατὰ τήν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλου, ὅπως ἐκφράζου ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις τῶν, συμπεριφέρονται δέ ἐναντι ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν καί σεμνοπρέπειαν. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνουσῶν καταχωρίζονται εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας (εἰς δικαιολογημένην ἀπουσίαν μέλους τινός) βαρύνει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

ζ) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ ὡσάκις ἂν δεῖσῃ. Εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐπὶ παρουσίᾳ καί τῶν τριῶν μελῶν του, ὅταν εἶναι τριμελὲς. Ἐπὶ παρουσίᾳ τεσσάρων μελῶν, ὅταν εἶναι 5μελὲς καί ἐπὶ παρουσίᾳ πέντε μελῶν, ὅταν εἶναι 7μελὲς.

η) Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀποχωρήσεως μέλους τινός ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ Γεροντίας, ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διά μυστικῆς ψηφοφορίας, ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

θ) Τὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας διά τήν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγουμένου - συμβουλίου ἢ Γεροντίας διεξάγονται ὡς καί διά τήν ἐκλογὴν Ἡγουμένης. Ἡ εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου, εἰς ὃν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀκακοιοῦνται γραπτῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς, παρέχεται, ἐν εὐαρεστίᾳ, γραπτῶς.

ι) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διαχειρίζεται τήν περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καί πωλήσεις κινήτων καί ἀκινήτων οἰασδῆποτε ἀξίας, ἀποφασίζει τήν ἐκτέλεσιν νέων οἰκοδομῶν ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν κτιρίων καί γενικῶς ἀποφασίζει κυριαρχικῶς, τηροῦν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καί τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, περὶ πάσης ὑποθέσεως καί περὶ παντός πράγματος τῆς Ἱ. Μονῆς.

ια) Κωλυομένης τῆς Ἡγουμένης, ἐξουσιοδοτεῖ μέλος του διά τήν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ οἰασδῆποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί ἐνεργεῖ τὰς πάσης φύσεως δικαιοπραξίας μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί Πολιτικῶν Ἀρχῶν, Τραπεζῶν καί παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου. Δι' εἰδικὴν ὑπόθεσιν δύναται τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον νά ἐξουσιοδοτήσῃ καί νομικὸν σύμβουλον πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ιβ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καί Ἀπολογισμὸν τῆς Ἱ. Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον πρὸς ἔγκρισιν.

ιγ) Παρέχει εἰς τήν Ἡγουμένην ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τῶν τεσσάρων (4) ἡμερῶν, ἐάν τοῦτο τὸ ἀπαιτήσουν ἔκτακτοι ἀνάγκαι τῆς Ἱ. Μονῆς.

ιδ) Ἀποφασίζει, τῆ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τήν πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν τῶν δοκίμων. Ὡσαύτως ἀποφασίζει, τῆ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τήν κουράν τῶν πνευματικῶς ὠρίμων ἀδελφῶν καί ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλει σχετικὸν πρακτικὸν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καί

παρακαλεῖ θυγατρικῶς διά τήν τέλεισιν τῶν σχετικῶν ἱεροτελεσιῶν.

ιε) Ἀποφαίνεται περί τῆς μεταβολῆς τῶν μή θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί εισηγείται τά δέοντα εἰς τήν Ἀδελφότητα, μόνην ἀρμοδίαν διά τά περαιτέρω.

ιστ) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ ὡς Ταμίαν (Οἰκονόμον), ἥτις διενεργεῖ εἰσπράξεις καί πληρωμάς διά γραμματίων θεωρουμένων δεόντως ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Ἔτερον δέ μέλος του ὡς Γραμματέα. Ὅσακις κρίνεται ἀναγκαῖον, τό Ἠγουμενοσυμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, ὀρίζει βοηθόν Γραμματέως, ἀδελφὴν τινά ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις συμμετέχει τῶν συνεδριῶν ἄνευ ψήφου.

ἄρθρον 8

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται τά ἑξῆς ἐπίσημα βιβλία:

1. Βιβλίον πρακτικῶν Ἠγουμενοσυμβουλίου
2. Βιβλίον πρακτικῶν Γενικῶν Συνάξεων Ἀδελφότητος
3. Βιβλίον εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον)
4. Μοναχολόγιον
5. Βιβλίον ἐγγραφῆς Δοκίμων
6. Κτηματολόγιον
7. Βιβλίον ὑλικοῦ
8. Βιβλίον Ταμείου
9. Καθολικόν Ἐσόδων Ἐξόδων
10. Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱ. Μονῆς
11. Κατάλογον Ἀγίων Λειψάνων, Κειμηλίων, Περιπτύστων Εἰκόνων, Χειρογράφων, Ἱερῶν Σκευῶν

ἄρθρον 9

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀπαρτίζεται ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, ἥτοι μικροσχήμων καί μεγαλοσχήμων. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τά 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται παρά τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου εἰσηγήσει τῆς Ἠγουμένης ἢ τῆς τοποτηρητρίας:

α) Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἴλιαν σοβαροῦ προβλήματος τῆς Ἱ. Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῆ συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος.

β) Πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἠγουμένης καί τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

γ) Εἰς περίπτωσιν τροποποιήσεως, προσθήκης ἢ καταργήσεως ἄρθρου τινός ἐκ τῶν μή θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Δι' ἔγκρισιν ἐκποιήσεως, ἐάν δεήσῃ, περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἀδελφότητος.

ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διά τό ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, ἅπαξ τοῦ ἔτους.

στ) Κατά τήν περίοδον τοῦ δευτέρου 10ημέρου τοῦ Ἰανουαρίου μὲνός ἐκάστου ἔτους, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Ἱ. Μονῆς καί τῆς ζωῆς καί λειτουργίας αὐτῆς. Κατά τήν ἐνιαύσιον Γενικὴν ταύτην Σύναξιν θά ἀναγιγνώσκωνται ὁ Προϋπολογισμὸς καί ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους καί θά συζητῶνται καί ἄλλα πνευματικά ἢ γενικώτερα θέματα ἀφορῶντα εἰς τήν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱ. Μονῆς καί τὸν πνευματικὸν καί μοναχικὸν καταρτισμὸν τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

ζ) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διά ἔκτακτα γεγονότα θρησκευτικά ἢ ἔθνικά.

η) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 10

Ἐποχρεώσεις καί καθήκοντα τῶν ἀδελφῶν

α) Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νά ζῶσι συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ταύτας διέγραψαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί αἱ Ἱ. Σύνοδοι εἰς τὰ αἰωνίου κύρους ἔργα καί ἀποφάσεις αὐτῶν καί ἐβίωσαν στρατιαί Μοναχῶν κατὰ τήν μακράϊωνα ἱστορίαν τοῦ παλαιόφτου Μοναστικοῦ ιδεώδους.

β) Ἐκάστη ἀδελφή δέον νά ἐνθυμῆται, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κοῦρας τῆς εἰσέρχεται εἰς μίαν νέα κατάστασιν καί τάξιν. Γεννᾶται εἰς νέαν ζωὴν καί καταγράφεται εἰς νέαν πνευματικὴν οἰκογένειαν μέ αἰωνίου καί ἀκαταλύτου δεσμοῦς. Ἔρχεται εἰς «σύμβασιν πνευματικῆς συμβίψεως, τῆς ἄλυτον καί αἰώνιον τὴν συνάφειαν κεκτημένης», κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον.

γ) Φυσικοτάτην ἀπόρροιαν τῆς θεμελιώδους καί πρώτης ἀρχῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ ἀληθὴς καί τελεία ὑπακοή, τὴν ὁποίαν ἐκάστη Μοναχὴ ὀφείλει πρὸς τὴν Ἠγουμένην «μηδὲν παρά γνώμην αὐτῆς διαπραττούσα».

δ) Εἰς τὴν Κοινοβιακὴν ζωὴν, ἰδιαίτερα βαρύτητα ἔχει ἡ ἐνσυνείδητος ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος, διά τῆς ὑπακοῆς τῶν Μοναχῶν πρὸς τὴν Ἠγουμένην καί πρὸς ἀλλήλους. Ἡ ἐν ἐπιγνώσει ἄσκησις τοῦ ἀγωνίσματος τούτου, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, καθιστᾶ τὴν Μοναχὴν «ἀγγελίον καθαρὸν» ἀπὸ τύφου καί ἐπάρσεως, ἐλεύθερον εἰς ἐπιπνοίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί δεκτικὸν τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἐξ ἄλλου «πᾶν τό πλήρωμα τῆς συνοδίας» κατὰ τὸν ἴδιον πάλι Πατέρα, μακρὰν ἀπὸ κάθε ἀκαταστασίαν, τὴν ὁποίαν ἐγκυμονοῦν τά μερικά θελήματα, «ἐν θέλημά ἐστι». Πάντα τά θελήματα εἰς τὴν κοινοβιακὴν ζωὴν ἐλευθέρως καί αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρὸς τὴν «εὐλογία» τῆς Ἠγουμένης. Ἡ εὐλογία αὕτη συνέχει καί συγκρατεῖ τά πάντα εἰς τὴν Ἱ. Μονήν, διερμνεύει τὸν λόγον καί τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, διασφαλίζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος, «ὄλον συγκρατεῖ τὸν θεσμόν» τοῦ Κοινοβίου.

ε) Ἡ ἀκριβὴς τήρησις καὶ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὴν Ἡγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοός καὶ τῆς καρδίας ἐκάστης Μοναχῆς, εἶναι «ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ», διὰ τὴν πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Μοναχῶν, διότι κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον «ἅπαν τὸ ἐξώθεν αὐτοῦ (τοῦ Ἡγουμένου) γινόμενον, κληρὸν τίς ἐστί καὶ ἱεροσυλία πρὸς θάνατον ἄγουσα, οὐ πρὸς ὠφέλειαν, κἂν δοκῇ ἀγαθὸν εἶναι» καὶ «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποουλὸς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ».

στ) Εἰς τὰς μεταξὺ τῶν σχέσεις αἱ Ἀδελφαὶ τηροῦν μετὰ σχολαστικότητος τὴν ἱεραρχίαν. Αἱ μικρότεραι ὑπακούουσιν καὶ σέβονται τὰς μεγαλυτέρας, αἱ δὲ μεγαλυτέραι ἀγαποῦν καὶ συμπαρίστανται θετικῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροτέρων. Ποτὲ ἁμαρτία, σφάλμα ἢ ἀπροσεξία μιᾶς ἀδελφῆς δέν πρέπει νὰ γίνεταί ἀφορμὴ εἰς τὸ νὰ ψυχρανθοῦν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἄλλων ἀδελφῶν, εἴτε μεγαλυτέρων εἴτε μικροτέρων.

ζ) Ἡ ἐνσυνείδητος ἄσκησις τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐξοβελίζει παντελῶς τὰς κακίας τοῦ φθόνου, τῆς κρίσεως καὶ τοῦ σχολιασμοῦ, τῆς παρησιίας, τῶν μερικῶν ἐταιρειῶν, τῆς ἀντιλογίας, τῆς ἰδιορρυθμίας καὶ ὅσων ἄλλων διαβιβρώσκουν καὶ ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ Κοινοβίου.

η) Ἐπειὶ αἱ Ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταβιοῦν ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ παραμονὴ τῶν εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ εἰς ἄλλην Ἱ. Μονὴν ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον χώρον ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀποκρῶν λόγος, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ὀρισθῆ ὑπ' αὐτῆς.

θ) Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὅσων προεγράφησαν περὶ τῶν αἰωνίων καὶ ἀκαταλήτων πνευματικῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι τελειουργοῦνται ἐν τῇ μοναστικῇ ἀδελφότητι καὶ διακρατοῦνται «τῇ τοῦ Πνεύματος ἁρμοιολογίᾳ», ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται μετάπεμψις ἢ μεταγραφή ἀδελφῆς εἰς ἕτερον Ἱ. Μονὴν, ἄνευ τῆς ἀβιάστου καὶ μοναδικῶς ὑπευθύνου γνώμης καὶ συγκαταθέσεως τῆς Ἡγουμένης. Ὁμοίως δέν γίνεται δεκτὴ Μοναχὴ ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος προερχομένη (ξενόκουρος), πλὴν σπανίων καὶ ἐξαιρετικῶν τινῶν περιπτώσεων, μετ' ἀπολύτως ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ι) Εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἀναγκαίας ἐξόδους ἀποστέλλονται ἀδελφαὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ὠρίμων, ὥστε ἡ διακονία τῶν νὰ μὴ γίνεταί ἀφορμὴ πνευματικῶν δυσκολιῶν εἰς τὰς ἰδίας καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα. Εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐκ τοῦ Μοναστηρίου ἐξοδὸν αἱ ἀδελφαὶ θὰ ἐξέρχονται ἀνά δύο.

ια) Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια τῶν ἀδελφῶν ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὴν Ἀδελφότητα καὶ λαμβάνονται τὰ πλεόν ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ ἀνάρρωσιν.

ιβ) Ἀποφεύγονται αὐστηρῶς αἱ πολυτελεῖς ἐνδυμασίαι. Ἡ Μοναχὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπέριττος καὶ ταπεινὴ εἰς τὴν ὄλην ἐμφάνισιν, διότι «εὐκόσμισις σώματος, ψυχῆς ἐστὶ καταστροφὴ». Ἡ αὐτὴ θεμελιώδης ἀρχὴ πρέπει νὰ

ἰσχύη καὶ διὰ τὸ κελλίον, τὰ ἀπαραίτητα ἀτομικὰ εἶδη καὶ τὴν ἐν γένει σωματικὴν δίαιταν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Μόνον τὰ ἱερά ἀντικείμενα, τὰ ἱερά ἄμφια καὶ πᾶν ὅ,τι χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ναῷ διὰ τὴν Θ. Λατρείαν, μόνον αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ πλεόν εὐπηρεπέστερα.

ιγ) Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ὑποδημάτων, θὰ φέρῃ ἀδρῶς τὴν σφραγίδα τῶν Ἀγιορειτικῶν Κοινοβίων, ὡς ταύτην παρέλαβον καὶ βιοῦν αἱ σύγχρονοι ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ τὴν μεταδώσουν καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέρους, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ὥστε καὶ ἡ τελευταία χρονικῶς ἀδελφὴ τῆς Ἀδελφότητος νὰ εἶναι ὅ,τι καὶ ἡ σημερινή.

ιδ) Ἐκάστη μοναχὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Μοναχικὴ ζωὴ εἶναι «ἡλύσις μὲν τῶν δεσμῶν τῆς ὑλικῆς ταύτης καὶ προσκαίρου ζωῆς, ἐλευθερία δὲ τῶν ἀνθρωπίνων καθηκόντων», γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀπληθαγγμένη οἰασθήποτε κοινωνικῆς ὑποχρέωσως. Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη ἐπικοινωνίας τινός μετὰ συγγενικῶν ἢ ἄλλων προσώπων, τοῦτο θὰ γίνεταί μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἤθους, κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης, ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαῖον ὑπ' αὐτῆς, παρουσία πρεσβυτέρας ἀδελφῆς.

ιε) Μοναχὴ εἰσερχομένη διὰ τῆς κουρᾶς εἰς τὸ σκάμμα τοῦ Μοναχικοῦ Πολιτεύματος ἐλευθεροῦται παντελῶς ἀπὸ οἰανδήποτε προσωπικὴν «κτίσιν» ὑλικῶν πραγμάτων κινητῶν ἢ ἀκινήτων. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, Μοναχὸς τίς ἐάν ἀφήσῃ εἰς ἑαυτὸν κτῆμα γήινον καὶ παρουσίαν τινὰ φθαρτὴν, θάπτει τὸν νοῦν του εἰς αὐτὰ ὡς εἰς βόρβορον, καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ψυχὴν του εἰς τὴν θέαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκίνητον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπουρανίου ὠραιότητος καὶ τῶν ὑπεσχημένων ἀγαθῶν. Ἀντιθέτως, «Μοναχὸς ἄυλος, ὡσπερ εὐστολὸς ὁδοιπόρος» κατὰ τὸν Ἅγιον Ἐφραίμ τὸν Σύρον.

Ἄρθρον 11

Εἰσαγωγή καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

α) Πᾶσαν ψυχὴν προσερχομένην καὶ ἐπιζητοῦσαν νὰ σκώσῃ «τὸν χρυστὸν ζυγόν» τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὀφείλει ἡ Ἀδελφότης νὰ συγκαταριθμῆσῃ μετὰ τῶν δοκίμων μελῶν τῆς, οὐχὶ ἀδοκιμάστως καὶ «ἀνίπτους ποσίν», ἀλλ' ἐφ' ὅσον προηγουμένως λάβῃ προσωπικὴν πείραν διὰ τὸ σταθερὸν καὶ γνήσιον τῆς ἀποφάσεως τῆς προσερχομένης.

β) Πρὸ τῆς εἰσόδου, ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῆς Ἱ. Μονῆς, εἰς τὸ «καταμανθάνειν τὸν παρελθόντα βίον τῶν προσιόντων» καὶ «ὁποῖοι τὸ ἥθος εἰσι μὴ ἄστατοι καὶ πρὸς τὰς κρίσεις εὐκίνητοι».

γ) Ἐφ' ὅσον διατυπωθῇ γνησία διάθεσις καὶ ἔνθεος ζῆλος διὰ τὴν ζωὴν τῆς ἀφιερώσεως ἐν τῷ Κοινοβίῳ, οἰαδήποτε ἡλικία καὶ κατάστασις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου. «Μὴ ἐξουθενεῖ γέροντας, ἐάν βουληθῶσιν ἐλθεῖν εἰς τὸν κόπον τοῦ μοναχι-

κοῦ βίου· καί γάρ ὁ Κύριος τους περί τήν ἑνδεκάτην οὐκ ἀπεβάλετο· οὐ γάρ οἶδας μήποτε ἐκλογῆς σκεῦος ἐστίν οὗτος». Καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου: «Μηδέ τας περιστατικές ἀποταγὰς βδελυζώμεθα ἢ κατακρίνωμεν».

δ) Ὡς κατώτατον ὄριον εισόδου ὀρίζεται τό 18^ο ἔτος τῆς ἡλικίας.

ε) Ἡ εἴσοδος δοκίμου εἰς τήν Ἱ. Μονήν γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ θά ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως θέλει νά ἀσπασθῆ τόν μοναχικόν βίον.

στ) Ἡ ἐγγραφεῖσα ὡς δόκιμος παραδίδει πάντα τὰ ἐαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν παρά τῆς Ἀδελφότητος, εἰς τρόπον ὥστε νά παραλάβῃ αὐτά, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐάν πρὸ τῆς ρασοφορίας τῆς ἠθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῆ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ζ) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας τῶν προσερχομένων εἰς τήν Ἱ. Μονήν εἶναι τριετής, δυναμένη νά συντηθῆ ἢ νά ἀυξηθῆ, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δοκίμου εἰς τὰς πνευματικές ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς, ἢ εἰς ὅλως σοβαράς καί ἐκτάκτους περιστάσεις.

η) Τό θέμα τῆς κουρᾶς τῶν δοκίμων ἀδελφῶν πρέπει νά ἀπασχολῆ ἰδιαιτέρως τήν Ἀδελφότητα, περισσότερο δέ τήν Ἠγουμένην, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς τήν μάνδραν τοῦ Κοινοβίου πρόσωπον ἀκατάλληλον ἢ ἀνεπίδεκτον πνευματικῆς καλλιτεργείας, καθ' ἃ παραδίδουν εἰς ἡμᾶς οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Δοκιμάζεται μετὰ διακρίσεως καί ἀγάπης ὁ πρὸς τόν Θεόν πόθος των, ἡ διάπυρος θέρμη, «ἡ ἐνήρξαντο» τό τῆς δοκιμασίας στάδιον, ἡ ἐν τοῖς διαφόροις πειρασμοῖς ὑπομονή καί ἐγκαρτέρησις, ἐάν «πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκεινται» καί οὕτως ἀκινδύνως, διά τῆς κουρᾶς, συναριθμοῦνται μεταξύ τῶν μοναχῶν τοῦ Κοινοβίου.

θ) Διά τήν ὁμαλίην, εὐρυθμον καί καρποφόρον λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς θά λαμβάνηται πάντοτε πρόνοια, ὥστε ὁ ἀριθμός τῶν ἀδελφῶν νά μὴ ὑπερβαίνει τὰς τεσσαράκοντα (40). Ἐάν ὁ ἀριθμός οὗτος ἀυξηθῆ μέχρι τῶν πενήτηκοντα (50), τότε δύναται ἐντὸς πενταετοῦς τουλάχιστον διαστήματος, ἡ Ἠγουμένη νά λάβῃ μέριμναν διά τήν δημιουργίαν Μετοχίου ὑποτελοῦς εἰς τήν Ἱ. Μονήν ἢ νέας μοναστικῆς Ἀδελφότητος, μέ Ἠγουμένην ὑποδεικνυομένην μεταξύ τῶν παλαιότερων ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ νέα αὕτη Μονή δύναται νά ἔχῃ πνευματικὴν σχέσιν μέ τήν παλαιάν, θά εἶναι ὁμως ἀνεξάρτητος περὶ τήν Διοίκησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 12

Οἱ πόλοι περίξ τῶν ὁποίων πλέκεται ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ἡ λατρευτικὴ ζωὴ μέ τὰς ποικίλας μορφὰς τῆς, ἡ πνευματικὴ μὀρφωσις διά τῆς ἀγιογραφικῆς καί ἀγιοπατερικῆς μελέτης καί τό διακόνημα ἢ

ἀπαραίτητος χειρωνακτικὴ ἐργασία, συμφώνως πρὸς τοὺς μοναχικοὺς κανόνες καί τήν παράδοσιν ὀλων τῶν αἰώνων.

ἄρθρον 13

Λατρευτικὴ ζωὴ

α) Κέντρον περίξ τοῦ ὁποίου ἐκτυλίσσεται ἡ καθημερινὴ ζωὴ τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ὁ Ναός, τό Καθολικόν αὐτῆς. Τό παρθενικόν ἦθος εἶναι λατρευτικόν. Ὁ Ναός διά τήν Μοναχὴν γίνεται ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ, διά τῆς ὁποίας αὕτη κατορθώνει νά ἀτενίξῃ νοερῶς καί νά ἐπικοινωνῆ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μέ τοὺς κόσμους τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων, αἰνοῦσα μετ' αὐτῶν τόν ἐν Τριάδι Θεόν. Τήν ὥραν τῆς λατρείας διδάσκεται πῶς πρέπει νά πιστεῦῃ, πῶς πρέπει νά ζῆ, πῶς πρέπει νά ἀγαπᾷ. Ἀποκτᾷ τόν νοῦν τοῦ Χριστοῦ καί τόν τρόπον ζωῆς τῶν Ἁγίων. Διά τοῦτο εἰς τό Κοινόβιον τό βάρος πίπτει ἐπὶ τῆς λατρευτικῆς ζωῆς.

β) Διά τῶν θησαυρῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Παραδόσεως καί τῆς ὁμοφώνου Πατερικῆς σκέψεως, ἔχει παραδοθῆ εἰς ἡμᾶς καί ἡ τάξις τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας καί προσευχῆς. Περί τήν 3ην πρωινήν ὥραν «ἐν νυκτὶ βαθείᾳ, βαθυτάτης ἡσυχίας οὔσης, μηδενός ἐνοχλοῦντος, μηδενός ἐκκρούοντος τῆς δεήσεως» ἐκάστη Μοναχὴ «τόν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συναγοῦσα» διαλέγεται κατ' ἰδίαν τῷ κοινῷ πάντων Δεσπότη, διά κομβοσκοινίου καί τῆς μονολογίστου εὐχῆς, ἐπὶ μίαν ὥραν, πληροῦσα τόν ἀτομικόν τῆς κανόνα. Ἐν συνέχειᾳ, εἰς κοινήν σύναξιν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἀρχίζουν αἱ καθημεριναὶ Ἀκολουθίαι «οἱ διατετυπωμένοι καιροὶ τῶν προσευχῶν», κατὰ τόν Μ. Βασίλειον, τουτέστιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου, τῆς Τρίτης, Ἑκτῆς καί Ἐνάτης ὥρας, τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ἀποδείνου κατὰ τόν τύπον τοῦ «ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου». Τό ὠράριον τῶν Ἀκολουθιῶν ἐντὸς τοῦ 24ώρου παραλλήλας κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιόδους.

γ) Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν καί εἰς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου τηρεῖται τό μοναστικόν τυπικόν καί δὴ καί τό ἀγιορειτικόν. Πρὸς τοῦτο ἡ Καθηγουμένη ἐνημερώνει τόν διὰ πρώτων φοράν ἐρχόμενον εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἱερέα, ὥστε νά μὴ παρατηρῆται ἀρρυθμία καί διασαλευεῖται ἡ μοναχικὴ τάξις, ἦτις δέον νά ἐπικρατῆ ἐν παντί.

δ) Κατὰ τὰς Δεσποτικές καί Θεομτορικές ἑορτάς, ὡς καί κατὰ τὰς μνήμας τῶν Μεγάλων Ὁσίων καί Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, τελεῖται παννυχίς. Τίμιον ὀραματισμόν τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ ἡ συγκρότησις ὀμάδος ἀδελφῶν ἀκοιμήτως προσευχομένων.

ε) Τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας, ὀφείλουν νά παρακολουθοῦν πᾶσαι αἱ ἀδελφαί, ἐκτός ἀπὸ τὰς ἐκούσας λόγους ὑγείας, πρᾶγμα τό ὁποῖον θά ἐλέγχεται μετὰ σχολαστικότητος ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης.

στ) Αι Ἀκολουθίαί θά ἀναγιγνώσκονται καί θά ψάλλονται εὐκρινῶς, αἱ δέ ἀδελφαί θά φροντίζουν νά ζοῦν τά νοήματα αὐτῶν μέ τόν νοῦν καί τήν καρδίαν των, ὥστε διά τῆς πολυχρονίου ἐντρύφσεως εἰς αὐτά νά δυναθῶν ν' ἀποκτήσουν «νοῦν Χριστοῦ» κατά τήν Ἁγίαν Γραφήν.

ζ) Εἰς τήν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἡγουμένης ἐπαφίεται ἡ προσθήκη ἀτομικῆς ἢ γενικῆς προσευχῆς τῶν Ἀδελφῶν, διά περιστάσεις καί ἀναγκας, διά τὰς ὁποίας κρίνει τοῦτο ἐπιβεβλημένον, ὀρίζουσα καί τόν χρόνον καί τό εἶδος τῆς τοιαύτης προσευχῆς.

η) Ἡ ἀναζητήσις καί ἰατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται ἀδιαλείπτως καί ἐκτός του Ναοῦ διά τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἰδίᾳ δέ διά τῆς χρήσεως καί ἐπιμελείας ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ τῆς μονολογίστου προσευχῆς «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με». Διά τήν περαιτέρω συστηματικὴν «καλλιέργεια» τῆς νοερᾶς προσευχῆς ὑπὸ τινός ἀδελφῆς, θά ὑπάρῃ προσωπικὴ συνεργασία ταύτης μετὰ τῆς Ἡγουμένης, ἐντὸς πάντοτε τῶν πηλαισίων καί τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας καθιέρωσεν καί καθαγίασεν ἡ παναρχαία καί πανσεβάσμιος μυστικὴ Ὁρθόδοξος Μοναστικὴ Παράδοσις.

θ) Κλίμα ἀναγκαῖον διά τὴν ἐν γένει ἱατρευτικὴν ζωὴν καί τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ἀποτελεῖ ἡ σιωπὴ καί ἡ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐπικράτησις ἀτμοσφαιρας πλήρους «ἡσυχίας», τὴν ὁποίαν ὡς ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρότερα ἀγωνίσματα δέον νά ἀσκή ἐκάστη ἀδελφή.

ι) Ὡσαύτως πλὴν τοῦ Ναοῦ κατ' ἐξοχὴν ἱερός θεωρεῖται ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς, ἐπειδὴ πάντα τὰ τῆς Μοναχικῆς ζωῆς ἀποβλέπουν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς κατὰ Χριστὸν τελειώσεως τῶν Μοναχῶν. Διά τοῦτο αἱ ἀδελφαί θά τρώγουν ἐν σιωπῇ παρακολουθοῦσαι τὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καί γίνεται ἐναλλιάξ ὑφ' ὀθῶν τῶν ἀδελφῶν. Εἰς τὴν Τράπεζαν παρακάθονται μόνο μοναχαί καί δόκιμοι.

ια) Πάντα τὰ ἀνωτέρω τηροῦνται, ὑπαρχουσῶν τῶν σχετικῶν προϋποθέσεων, κατὰ τὴν διάκρισιν τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 14 Διακονήματα

Ἡ, εἰς τὰ ποικίλα διακονήματα τῆς Ἱ. Μονῆς, ἄσκησις τῶν Μοναχῶν, ἡ διά τῆς ἐπιμελοῦς καί ἀόκνου ἐργασίας ἐπιτελουμένη, εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μέ τὴν μοναχικὴν τὴν τελείωσιν καί ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἀπαραιτήτων καί βασικῶν προϋποθέσεων διά τὸν καταρτισμὸν καί τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς προσωπικότητος αὐτῶν. «Ἐπεὶ διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος», κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, «διπλοῦν εἶναι προσήκει καί τό τῆς ἀρετῆς σπούδασμα, πόνοις τε σώματος καί ψυχῆς ἀσκήμασι κατορθούμενον. Πόνοι δέ σώματος οὐκ ἡ ἀργία, ἀλλὰ τό ἔργον ἐστὶ». Ἐκάστη ἀδελφή γνωρίζουσα ὅτι ἡ διακονία αὐτῆς ἀποτελεῖ «ἀρετῆς σπούδασμα», πρέπει «καί τὰ εὐτελέστερα τῶν ἔργων μετὰ πολλῆς αἰρείσθαι τῆς σπουδῆς καί προθυ-

μίας... ὅτι πᾶν ὃ διά τὸν Θεὸν γίνεται, οὐκ ἔστι μικρόν, ἀλλὰ μέγα καί πνευματικόν καί τῶν Οὐρανῶν ἄξιον καί τοὺς ἐκεῖθεν ἡμῖν ἔλκον μισθοῦς...».

Ἡ διακονία δέν πρέπει νά γίνεται ἀφορμὴ πνευματικῆς ἀδιαφορίας καί ἀσυγχωρήτου περισπασμοῦ διά τὴν Μοναχὴν. Αὕτη, ὅσον τῆς εἶναι δυνατόν, θά ἐξασφαλίξῃ ἑαυτὴν «ἐν πάσῃ νήψει», κατὰ τὴν ἄσκησιν δέ τοῦ διακονήματός της, θά φοβῆται τὴν «ἐκ περιτοῦ καί ἐκ περιφρονήσεως παράχρησιν, ὡς Θεοῦ ἑποπτεύοντος». Οἱ βασικότεροι τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους διακονοῦν καί διά τῶν ὁποίων ἀσκοῦνται αἱ ἀδελφαί εἶναι: τοῦ οἰκονομείου, τῆς ἐκκλησίας, τῆς βιβλιοθήκης, τῆς φιλοξενίας, τοῦ μαγειρείου, τῆς καθαρότητος, τῶν οἰκοστίτων ζῶων.

α) Ἡ Οἰκονόμος ἀσκεῖ, ἐντὸς τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος, τὴν ἔμπονον διακονίαν τοῦ στέφους τῶν μαρτύρων, πρωτοδιακόνου Στεφάνου, κατὰ τὸν Ἁγ. Θεόδωρον Στουδίτην, μετὰ πολλῆς διακρίσεως, ὑπομονῆς, πραότητος καί ἀγάπης. Συνεργαζομένη μετὰ τῆς Ἡγουμένης, μεριμνᾷ διά τὴν προμήθειαν καί συντήρησιν τῶν τροφίμων καί ὀθῶν τῶν χρεωδῶν πραγμάτων τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφεύγουσα τὰ ἄκρα τῆς ἐλλείψεως καί ὑπερβολῆς. Συνεργαζομένη μετὰ τῆς μαγειρίσσης, χορηγεῖ καθ' ἐκάστην τὰ ἀναγκαζοῦντα εἰς εἶδος καί ποσότητος, διά τὴν παρασκευὴν τῆς καθημερινῆς τροφῆς. Ἐν γένει διακονεῖ μετ' ἐπιμελείας τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν, μιμουμένη τὸ τελούμενον ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὴν σύναξιν τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου «διεδίδετο ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν». Ἡ Οἰκονόμος ἔχει βοηθόν, ἥτις ἐπιμελεῖται τῆς καθαρότητος καί εὐταξίας τῶν ἀποθηκῶν καί κεληρίων τῆς Ἱ. Μονῆς.

β) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀποσκοποῦσα εἰς τὸν ἁγιασμόν τὸν ἀκολουθοῦντα τοὺς ἀγαπώντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐπιμελεῖται, μετὰ σχολαστικότητος, προσοχῆς καί ἱεροῦ δέους, τῆς καθαρότητος καί εὐταξίας τοῦ Ναοῦ, καί τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν σκευῶν, ἱερῶν κληυμάτων καί ἀμφίων. Προετοιμάζει τὰ τῆς Θ. Λειτουργίας καί τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, πρώτη πάντων εἰσερχομένη εἰς τὸν Ναόν, τελευταία δέ ἐξερχομένη.

γ) Αἱ ἀδελφαί αἱ διακονοῦσαι εἰς τὰ συναφῆ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν - ἱατρευτικὴν ζωὴν διακονήματα τῆς πλάσεως τοῦ κηροῦ, τῆς κατασκευῆς τοῦ θυμιάματος καί τῆς ἐτοιμασίας τῶν προσφῶρων, μετὰ ἱεροπρεπείας καί ἐπιμελείας προσφέρουν θυσίαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ τὰ προῖοντα τῆς διακονίας των, συνεννοούμεναι καί συνεργαζόμεναι ἐγκαίρως πάντοτε μετὰ τῶν ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικῶν, πρὸς ἀποφυγὴν οἰασθήποτε ἐλλείψεως καί ἀταξίας εἰς τὰ τῆς ἱατρείας τοῦ Θεοῦ.

δ) Ἡ ἐπὶ τοῦ τυπικοῦ τεταγμένη ἀδελφή, φροντίζουσα διά τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν καί κατάρτισιν της εἰς τὴν τάξιν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί τῶν ἐν περιστάσει ἱεροτελεστιῶν, κατὰ τὸ τυπικόν της Ἐκκλησίας καί τῆς μοναστικῆς παραδόσεως, τηρεῖ ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἐν τοῖς ψαλλομένοις, ἐν τοῖς ἀναγι-

γνωσκομένοις καί ἐν τοῖς τελουμένοις, ποιούσα τοῦτο «ἐμφρόνως καί συντόμως, θεοπρεπῶς τε, πραέως κεκριμένως», κατά τόν Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην.

ε) Ἡ διακονία τῶν ψαλτηριῶν ἐπιτελουμένη ἐν κατανύξει, ἐν ἐγρηγόρσει καί συμμετοχῇ εἰς τά ψαλλόμενα, εἰς ἑαυτάς μέν πολλήν τήν ἀπό τῶν στίχων ὠφέλειαν προσπορίζει, τήν δέ Ἀδελφότητα «μετάρσιον ἐν τῷ τῆς τρυφῆς Παραδείσῳ μετοικίζει». Εἰς τοῦτο τά μέγιστα θά συμβάλῃ καί ἡ σύντονος προσπάθεια, διά τήν καλλιέργειαν καί ἄσκησιν τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

στ) Ἡ Βιβλιοφύλαξ φροντίζει γιά τήν τάξιν καί καθαριότητα τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς καί τῶν βιβλίων. Ἐν συνεννοήσει μετά τῆς Ἡγουμένης μεριμνᾷ διά τήν συμπλήρωσιν καί ἐμπλουτισμόν αὐτῆς καί τυχόν ἀνανέωσιν ἐφθαρμένων βιβλίων. Ἐξυπηρετεῖ τās εἰς τά βιβλία ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν καί ἔχει τήν συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων χειρογράφων καί κειμηλίων τῆς Ἱ. Μονῆς.

ζ) Ἡ ὁμάς τῶν Ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι διακονοῦν εἰς τό μαγειρεῖον, τήν τράπεζαν καί τό μαγικεῖον (ζυμωτήριον), ὑπό τήν ὑπευθυνότητα καί συνεργασία τῆς Οἰκονόμου, «πολύν φέρουσι τόν κόπον καθ' ἡμέραν» παρασκευάζουσαι τά τῆς Κοινοβιακῆς Τραπεζῆς, ἐπιμελούμεναι τῆς καθαριότητος καί ἀποκαταστάσεως τῶν σχετικῶν χώρων καί ἀντικειμένων, «ἀλιζουσαι ἐν ταυτῷ εὐχάς ὡσπερ ἀρτύσεις» τά παρασκευαζόμενα διά τά τέκνα τοῦ Θεοῦ, τās ἀδελφάς των. Ἡ ἐπίπονος διακονία των καθίσταται «πλητρίς πταισμάτων» κατά τόν Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην, ἀσκουμένη βεβαίως ἐν ἐπιγνώσει καί συνειδήσει.

η) Αἱ ἐπί τοῦ ἀρχονταρικίου τεταγμένοι ἀδελφαί εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ τήν καθαριότητα τῶν ξενῶνων καί τήν ὑποδοχήν καί ἐξυπηρέτησιν τῶν προσκυνητῶν καί ξένων. «Μετά πολλῆς σπουδῆς χρηστοποιοῦνται τήν φιλοξενίαν, ἵνα μή μόνον ἀγγέλους, ἀλλὰ καί τόν Θεόν ὑποδέξῃται ἡ Μονή» καί διακονοῦν περιπατοῦσαι ἐν σοφίᾳ ἵνα ἐκ τῆς διακονίας των, εἰς τās καρδίας τῶν φιλοξενουμένων ἐναπομένουν «ὑπομνήματα» ἀνθρώπων ὄντως ἀφιερωμένων εἰς τόν Θεόν.

θ) Τήν καθαριότητα τῶν ἐσωτερικῶν καί ἐξωτερικῶν χώρων τῆς Ἱ. Μονῆς ἀσκεῖ ὁμάς ἀδελφῶν εἰς χρονικά διαστήματα κατά τās ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡστε τά πάντα νά ἀπνηχοῦν τήν ψυχικήν εὐκοσμίαν καί ἁρμονίαν τῶν μοναχῶν.

ι) Τήν ἐπίπονον διακονίαν τῆς καθαριότητος, συντηρήσεως καί ἐν γένει ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκοσίων ζῶων τῆς Ἱ. Μονῆς ἐκτελεῖ ἡ Μοναχή μετά συνειδήσεως, ἔχουσα πρό ὀφθαλμῶν παραδείγματα ὀσίων μοναχῶν οἵτινες ἐξηγιάσθησαν ἐν τῇ διακονίᾳ ταύτῃ καί πολλῶν μεγάλων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, οἵτινες μετά πολλῆς ταπεινώσεως καί χάριτος ἐκένωσαν ἑαυτούς κατά τήν τέλει τῆς διακονίας των αὐτῆς, εἰς τās οικείας Μονάς τῆς μετανοίας των.

ια) Σύν τούτοις πρέπει νά καταβάλληται πάντοτε ἡ δέουσα προσοχή καί προσπάθεια, ὡστε νά καλλιιεργῶνται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἡ καθαρὰ καί παραδοσιακῇ βυζαντινῇ ἀγιογραφία, ἡ ἐκκλησιαστικῇ χρυσοκεντηκῇ, ἡ ραφή ἱερῶν ἀμφίων, ὡς καί οἰαδήποτε ἄλλα διακονήματα συναφῆ καί ἁρμόζοντα πρὸς τήν μοναχικήν ζωή.

Ἡ Ἱ. Μονή πάση θυσίᾳ θά συντρέχῃ τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, τῆς σωτηρίας δηλαδή τῶν ψυχῶν καί διά τοῦ γραπτοῦ λόγου, ἤτοι διά τῆς ἐκδόσεως βιβλίων καί ἄλλων καταλλήλων ἐντύπων μέ καθαρῶς Ἀγιογραφικῆν καί Πατερικῆν γραμμῆν, μακράν πάσης ὀθνεῖας καί μή καθαρῶς ὀρθοδόξου σκέψεως καί ἐκφράσεως. Ἐκάστη ἐκ τῶν ἀνωτέρω διακονιῶν καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καί βασιλείας οὐρανῶν πρόξενος», ἐφ' ὅσον ἐπιτελεῖται «ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρίς, ὀργῆς τε καί γογγυσμοῦ», κατά τόν Μ. Βασίλειον.

Ἄρθρον 15

Ὁ Πνευματικός τῆς Ἱ. Μονῆς

α) Ὁ Πνευματικός τῆς Ἱ. Μονῆς διορίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Δέον νά εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, πνευματικόν, ὠρίμου ἡλικίας, ἱερομόναχος ὅπως ἴσως καί γνώστης οὐ μόνον τῆς θεωρίας ἀλλὰ καί τῆς πράξεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὡστε διά τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐμπειρίας, νά εἶναι εἰς θέσιν νά βοηθήσῃ οὐσιαστικῶς τās μοναχάς.

γ) Ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα προσοχή εἰς τήν τέλεισιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως, ἐκ μέρους πάντων, τοῦ τε Πνευματικοῦ, τῆς Ἡγουμένης καί τῶν ἀδελφῶν. Ἡ κακή τέλεισις καί χρήσις τοῦ μυστηρίου τούτου ἐγένετο κατ' ἐπανάληψιν ἀφορμῇ καταστροφῆς τῶν ψυχῶν καί διαλύσεως Ἱ. Μονῶν.

δ) Ὁ Πνευματικός συνεργάζεται καί συνεννοεῖται μετά τῆς Ἡγουμένης ἐπί τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καί τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐπιτιμιῶν τῶν ἀδελφῶν, διά νά ἀποφεύγῃται ἡ τυχόν ἀλλοίωσις καί ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καί ἡ σύγκρουσις πρὸς τās ἐντολῆς καί κατευθύνσεις τῆς Ἡγουμένης.

ε) Καθήκοντα ἐφημερίου ἢ λειτουργοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐκτελεῖ ἱερεὺς, κατά τό δυνατόν ὠρίμου ἡλικίας, τόν ὁποῖον ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, καθοῦν καί δέχονται ὑπό ἀποκλειστικῆν αὐτῶν εὐθύνην ἡ Ἡγουμένη καί τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 16 Φιλοξενία

α) Ἡ Ἱ. Μονή, ἀκολουθοῦσα τήν μοναστικῆν παράδοσιν, παρέχει, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της, φιλοξενίαν εἰς πρόσωπα πνευματικά. Γενικῶς οἱ ἐπισκέπται τυγ-

χάνουν τῆς, κατά τό δυνατόν, καλύτερας ὑποδοχῆς, φιλοξενίας καί ἐκδηλώσεως ἀγάπης. Τήν διακονίαν ταύτην ἐκτελεῖ κατάλληλος πρὸς τοῦτο ἀδελφή, ἥτις φέρει τήν ὀνομασίαν «ἀρχοντάρισσας» καί ἥτις ἐπιτελεῖ τό ἔργον αὐτῆς μετά προσηνείας, συνέσεως καί σοβαρότητος.

β) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ διανυκτέρευσις -φιλοξενία ἀνδρῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἔστω καί στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, πλὴν τῆς εἰς εἰδικούς ξενῶνας φιλοξενίας, ἐκτός τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἱ. Μονῆς κειμένου.

γ) Αἱ φιλοξενοῦμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καί τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, δέν εἰσέρχονται εἰς τοὺς χώρους διαμονῆς καί ἐργασίας τῶν Μοναχῶν.

δ) Αἱ φιλοξενοῦμεναι δύνανται νά συμμετέχουν εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς ἀδελφότητος καί εἰς ἐργασίας τινάς, πάντοτε τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἱγουμένης.

ε) Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱ. Μονῆς παραμένει κλειστή διὰ τοὺς προσκυνητὰς κατὰ τὰς ὥρας 12-3 μ.μ. καί μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὡς καί κατὰ τό πρῶτον τριήμερον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

στ) Διὰ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις δι' οἰονδήποτε λόγον προσέρχεται εἰς τὴν Ἱ. Μονήν, καί αἱ Μοναχαί ὡς ἄτομα καί τό Κοινοβιακόν συλλογικῶς, ὀφείλουσιν συμπάθειαν, εὐσηπταχίαν καί ἀγάπην, μεταποιουμένην πάντοτε εἰς προσευχὴν, ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν του καί συμπαράστασιν, ἐν τῷ μέτρῳ πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 17

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς -Διάθεσις αὐτῶν

α) Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι:

1) Οἱ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενοι

2) Οἱ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν

3) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί

4) Πᾶν ἄλλο ἔσοδον ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς

β) Αἱ, ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμενοι, πρόσσοδοι διατίθενται ὡς ἀκολουθῶς:

1) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς

2) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς

3) Διὰ τὴν προώθησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καί τὴν ἀντιμέτωπισιν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν αὐτῆς

4) Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων

5) Διὰ τὴν φιλοξενίαν

6) Διὰ τὴν συμπαράστασιν εἰς τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας

καί τὴν φιλανθρωπίαν, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας δυνατότητας καί τὰς ἐπικρατούσας συνθήκας ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἢ Γεροντίας.

γ) Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἢ Γεροντίας.

ἄρθρον 18

Σφραγὶς τῆς Ἱ. Μονῆς

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἔχει σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα εἰς τό κέντρον αὐτῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, περίξ δέ τῆς εἰκόνας εἰς δύο ὁμοκέντρους κύκλους, τὰς ἐπιγραφάς: Εἰς τὸν ἐξωτερικόν κύκλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ», εἰς δέ τὸν ἐσωτερικόν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΖΟΥΡΒΑΣ ΥΔΡΑΣ».

ἄρθρον 19

Τροποποιήσις Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καί καταργήσεως ἄρθρου ἢ καί ἄρθρων τινῶν ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν του παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει ἡ Ἀδελφότης, κατόπιν ἡτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσῃ πρὸς τοῦτο τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς. Τῶν τροποποιήσεων τούτων λαμβάνει γνῶσιν ὁ Μητροπολίτης διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τε καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγκρισιν.

ἄρθρον 20

Διὰ πᾶν μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διὰ τυχόν λεπτομερείας ἀναφυσσομένης κατὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποφασίζει τό Ἱγουμενοσυμβούλιον, συμφῶνως πρὸς τὴν μοναστικὴν παράδοσιν καί τὰ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας παραδεδωμένα καί κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἀπόφασις αὐτὴ νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀθῆναι, 25 Αὐγούστου 2015

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 637π.ε./29.5.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλιπικού,
3. τὴν ἀπὸ 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας:

Αἱ Ἐνορίαι

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου, τοῦ χωρίου Γαλήνη (πρώην ἸΑχαψη), μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γαλήνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Νάξου, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1842, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων - Γάμων Κηδεϊῶν τῆς Ἐνορίας.

2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦ χωρίου Δανακός, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δανακοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1860, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γεννήσεων τῆς Ἐνορίας.

Β' Ἱεραὶ Μοναί

1. Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Φανερωμένης Νάξου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κορωνίδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1597, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Σιγιλλίου γράμματος τοῦ ἐπιτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρεί-

ας Μελετίου Πηγᾶ (Δ. Ζακυνθνοῦ, «Ἀνέκδοτα ἔγγραφα τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας», περ. Ἑλληνικά, τ. 2, 1929).

2. Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς Λογγοβάρδας Πάρου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ναούσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πάρου, τοῦ Δήμου Πάρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πάρου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1652, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Σιγιλλίου γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Παΐσιου (Νικολάου Χρ. Ἀλιπράντη, «Ἡ Ἱερά Κοινοβιακή Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς Λογγοβάρδας Πάρου», Ἀθήνα 1980).

3. Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Φωτοδοτή Νάξου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δανακοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1559, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Σιγιλλίου γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ραφαήλ (Περικλέους Γ. Ζερλέντη «Γράμματα τῶν τελευταίων Φράγκων Δουκῶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους», Ἐν Ἑρμουπόλει 1924).

4. Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Σαγκρίου Νάξου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δαμαριῶνος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1648, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐγγράφου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωαννικίου τοῦ ἀπὸ Ἡρακλείας (Περικλέους Γ. Ζερλέντη «Ἱστορικαὶ ἔρευναι περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Νήσων» τ. Α', Ἐν Ἑρμουπόλει 1913).

5. Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Νάξου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἀρσενίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Νάξου, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφερείας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1693, ὡς ἐμφαίνεται σὲ ὑποσχετικὸ ἐγγράφου τοῦ ἱερομονάχου Νικοδήμου Βάβουλα πρὸς τὸν Μητροπολίτη Παροναξίας Ἰωάσαφ (Κώδιξ Α' τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας).

6. Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἐλευθερίου Σαγκρίου Νάξου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαγκρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Νάξου, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφέρειας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1636, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἀνακαινίσεως εἰς τό ὑπέρθυρο τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Ν. Κεφαλληνιάδης «Τό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου στό Σαγκρί» 1978).

7. Ἱερά Μονή Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡ Καλορίτσας Νάξου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δαμαριῶνος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφέρειας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1691, ὡς ἐμφαίνεται ἀπό μαρτυρίες τῶν περιηγητῶν Ι. Coroneli, Ἰγνατίου Λίχτλε καί ἔγγραφο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ἐν ἔτει 1781 (Ν. Κεφαλληνιάδης «Οἱ Ἐκκλησίες τῆς Νάξου καί οἱ θρῦλοι των» Τόμος Α', Ἀθήνα 1971).

8. Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Δέτη Νάουσας Πάρου, μέ ἔδραν τῆ Δημοτικήν Κοινότητα Ναούσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πάρου, τοῦ Δήμου Πάρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Πάρου, τῆς Περιφέρειας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1805, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἀνακαινίσεως εἰς τό ὑπέρθυρον τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παρά Ἰωάσαφ τοῦ μοναχοῦ καί τό ὑπ' ἀριθμ.

Φ.Ε.Κ. 901/ 10.11.1982 Τεύχος Β', «Χαρακτηρισμός τῆς ἄλλοτε Μονῆς τοῦ Δέτη ἡ Θαλασσίτη στή Νάουσα τῆς Πάρου ὡς ἱστορικοῦ διατηρητέου Μνημείου».

9. Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου ἡ Ἁγίας Νάξου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κορωνίδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δρυμαλίας, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφέρειας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1559, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Σιγιλλίου γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ραφαήλ (Περικλέους Γ. Ζερλέντη «Γράμματα τῶν τελευταίων Φράγκων Δουκῶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους», Ἐν Ἐρμουπόλει 1924).

10. Ἱερά Μονή Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡ Ὑψηλοτέρας Νάξου, μέ ἔδρα τήν τοπικήν Κοινότητα Γαλήνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Νάξου, τοῦ Δήμου Νάξου καί Μικρῶν Κυκλάδων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νάξου, τῆς Περιφέρειας Νοτίου Αἰγαίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1600, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ κτιτορικῆς ἐπιγραφῆς εἰς τό ὑπέρθυρο τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. (Ἐορτολόγιο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, Ἀφιέρωμα στά Μοναστήρια μας, 1995).

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23ῃ Σεπτεμβρίου

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθῶννης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 834/447/4.8.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου,
3. τήν ἀπό 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς:

Α' Ἐνορία

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κερατέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερατέας, τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1839, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς μελέτης Δημητρίου Β. Γόνη, «Ὁ Νεόφυτος Μεταξᾶς ὡς ἐπίσκοπος Ἀττικῆς (1833-1850)», ἐν τῷ τόμῳ «Πρακτικά ἡμερίδος εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ ἀπό Ταλαντίου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Νεοφύτου Μεταξᾶ - Ἀταλάντη, 15.10.2011», ἐκδόσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Ἀθῆναι, 2012, σελ. 109.

2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Μαρκοπούλου Μεσογαίας (Πλατεία Δημοσθένους Σωτηρίου), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαρκοπούλου Μεσογαίας, τοῦ Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1839, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς μελέτης Δημητρίου Β. Γόνη, «Ὁ Νεόφυτος Μεταξᾶς ὡς ἐπίσκοπος Ἀττικῆς (1833-1850)», ἐν τῷ τόμῳ «Πρακτικά ἡμερίδος εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ ἀπό Ταλαντίου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Νεοφύτου Μεταξᾶ - Ἀταλάντη, 15.10.2011», ἐκδόσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Ἀθῆναι, 2012, σελ. 109.

3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπάτων, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Σπάτων - Λούτσας (Βασ. Παύλου καί Κωστή Παλαμᾶ), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σπάτων - Λούτσας, τοῦ Δήμου Σπάτων - Ἀρτέμιδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1848, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Ἀρχιμανδρίτου Νικηφόρου Ἀθαν. Πασσᾶ, «Ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπάτων - Συμβολή στήν Ἱστορία τῆς Πόλης», (Σπάτα 1998, σ. 13).

4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Κορωπίου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κορωπίου (Βασ. Κωνσταντίνου 298), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κρωπίας, τοῦ Δήμου Κρωπίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1910, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀνηρημένου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Πίνακος συνδρομητῶν τῶν ἐτῶν 1858-1864.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Καμαρίζης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίου Κωνσταντίνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα κατά τά ἔτη 1911-1914, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς Πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 389/13.5.1911 τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς καί ἐκ τοῦ Βιβλίου Γάμων καί Γεννήσεων καί Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Πηλάκας Κερατέας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πηλάκας Κερατέας (Ἁγίων Ἀναργύρων 11-13), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερατέας, τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1914, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου θανάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Παιανίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Παιανίας (πλ. Ζωοδόχου Πηγῆς), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παιανίας, τοῦ Δήμου Παιανίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1914, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/19.4.1914 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

8. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παντοβασίλεισσης), μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ραφίνας (Βασ. Γεωργίου 23), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ραφίνας, τοῦ Δήμου Ραφίνας - Πικερμίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1930, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Γεννήσεων καί Βαπτίσεων καί ἐκ τοῦ Βιβλίου Γάμων τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

9. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων Ἀναβύσσου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἀναβύσσου (Λεωφ. Καραμανλή), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀναβύσσου, τοῦ Δήμου Σαρωνικοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1934, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Γεννήσεων καί Βαπτίσεων τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

10. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Εἰρήνης Παλαιᾶς Φωκαίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Παλαιᾶς Φωκαίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παλαιᾶς Φωκαίας, τοῦ Δήμου Σαρωνικοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1934, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου θανόντων τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

11. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χριστοφύρου Πικερμίου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πικερμίου (Λ. Μαραθῶνος καί Σπάτων - Πικερμίου), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πικερμίου, τοῦ Δήμου Ραφίνας - Πικερμίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1935 ὡς Ένορία

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πικερμίου (ὁ νῦν κοιμητηριακός Ναός τῆς περιοχῆς), ὡς ἐμφαίνεται εἰς τήν σφραγίδα ἐγγράφου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ, μετονομασθεῖσα τό ἔτος 1954 εἰς Ένορίαν Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χριστοφύρου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ἀπό 23.7.1954 ἔγγραφο τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας καί Ἐρσκειυμάτων.

12. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλλήνης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Παλλήνης (Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ 10), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παλλήνης, τοῦ Δήμου Παλλήνης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Γεννήσεων καί Βαπτίσεων τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

13. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου Λαυρίου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαυρεωτικῆς (Ἀγ. Ἀνδρέου 18), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαυρεωτικῆς, τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1960, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 14/27.4.1960 ἔγγραφο τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθῶν Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 625/2.7.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Ἰγνατίου,
3. τήν ἀπό 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης:

Α' Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Σκουφᾶς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκουφᾶ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρταίων, τοῦ Δήμου Ἀρταίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1924, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἄρτης τοῦ ἔτους 1924.

2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἄρτης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἄρτης (Πλατεία Ἀγίου Δημητρίου), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρταίων, τοῦ Δήμου Ἀρταίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1924, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἄρτης τοῦ ἔτους 1924.

3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἄρτης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἄρτης (Πλατεία Ἀγίου Νικολάου), τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρταίων, τοῦ Δήμου Ἀρταίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1924, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἄρτης τοῦ ἔτους 1924.

4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Θεοδώρων χωρίου Παλαιοκάτουνον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοκατόνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό

τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 317/4.5.1961 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἀνεμορράχη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀνεμορράχης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1934, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 85/7.2.1934 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἄνω Ἀθαμάνιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄνω Ἀθαμανίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 12.3.1961 ἐγγράφου τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Πέτρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πέτρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γεωργίου Καραϊσκάκη, τοῦ Δήμου Γεωργίου Καραϊσκάκη, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 26023/2.4.1953 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Βουργαρέλιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουργαρέλιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1930, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 201/15.3.1930 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Δίστρατον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Διστράτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1934, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 784/13.8.1959 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτης.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Διχομοίριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Διχομορίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἠράκλειας, τοῦ Δήμου Γεωργίου Καραϊσκάκη, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ἄρτης, τῆς Περιφερείας Ἠπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ

έτους 1947, ως εμφανίζεται εκ του υπ' αριθμ. 309/9.-12.1947 εγγράφου του Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πέτα, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πέτα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Πέτα, τοῦ Δήμου Νικολάου Σκουφᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 4620/20.3.1953 μισθωτηρίου ἐγγράφου.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Θεοδώριανᾶ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Θεοδωριάνων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Θεοδωριάνων, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1930, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 1/25.1.1930 ἐγγράφου πρός τόν Μητροπολίτην Ἴαρτνης.

13. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Καταρράκτῆς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καταρράκτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀγνάντων, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1933, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 27/13.2.1933 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

14. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Κάτω Ἀθαμανίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Ἀθαμανίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1952, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 81/31.7.1952 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

15. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κάτω Καλεντίνῃ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Καλεντίνῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1930, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 85/7.2.1930 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

16. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Κάψαλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καψάλων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1930, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 85/7.2.1930 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

17. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Κεντρικόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεντρικοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 1/22.1.1961 ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

18. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κομποτίον, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κομποτίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Κομποτίου, τοῦ Δήμου Νικολάου Σκουφᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 4/20.2.1961 ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

19. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Κυψέλη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυψέλης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀθαμανίας, τοῦ Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1966, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 31/30.11.1966 ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

20. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Λιμίνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λιμίνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀρταίων, τοῦ Δήμου Ἀρταίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1933, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 924/24.8.1933 - ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

21. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Μεγάρχη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεγάρχης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Πέτα, τοῦ Δήμου Νικολάου Σκουφᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1940, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 8/17.3.1940 ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

22. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Νεοχωράκιον, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Νεοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἀράχθου, τοῦ Δήμου Νικολάου Σκουφᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 6560/ 15.6.1968 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

23. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πέτα, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πέτα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Πέτα, τοῦ Δήμου Νικολάου Σκουφᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1971, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 311/7.12.1971 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

24. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ρετσιανά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ρετσιανῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότῃτος Ἡρακλείας, τοῦ Δήμου Γεωργίου Καραϊσκάκη, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότῃτος Ἴαρτνης, τῆς Περιφερείας Ἡπείρου, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1957, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ υπ' αριθμ. 1065/21.12.1957 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἴαρτνης.

25. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Σελήδες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σελήδων,

της Δημοτικής Ενότητας Κομποτίου, του Δήμου Νικολάου Σκουφά, της Περιφερειακής Ενότητας Άρτης, της Περιφέρειας Ηπείρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1945, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. 6/22.7.1945 εγγράφου του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιεροῦ Ναοῦ.

26. Ένορία του Ιεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Τετράκωμον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τετρακώμου, της Δημοτικής Ενότητας Αθαμανίας, του Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, της Περιφερειακής Ενότητας Άρτης, της Περιφέρειας Ηπείρου, ιδρυθείσα πρό του έτους 1930, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. 228/9.4.1930 εγγράφου του Μητροπολίτου Άρτης.

27. Ένορία του Ιεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν χωρίου Φράστα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φραστών, της Δημοτικής Ενότητας Αγνάντων, του Δήμου Κεντρικῶν Τζουμέρκων, της Περιφερειακής Ενότητας Άρτης, της Περιφέρειας Ηπείρου, ιδρυθείσα πρό του έτους

1948, ως εμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. Δ.Υ./8.1.1948 εγγράφου του Έφημερίου του Ιεροῦ Ναοῦ.

Β' Ίερά Μονή

1. Ίερά Μονή Μελατών, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Πέτα, της Δημοτικής Ενότητας Πέτα, του Δήμου Νικολάου Σκουφά, της Περιφερειακής Ενότητας Άρτης, της Περιφέρειας Ηπείρου, ιδρυθείσα κατά τόν 18ον αἰῶνα. Έγγραφον ἀναφέρον τήν Ίεράν Μονήν τό υπ' αριθμ. 556/21.7.1930 εγγραφόν του Μητροπολίτου Άρτης.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Ἀθήναις τῆ 23ῆ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 731/12.6.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου,
3. τήν ἀπό 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος:

Α' Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Λαμίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαμίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαμιέων, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 192/8.5.1955 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἐλένης χωρίου Νέα Μαγνησία, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Μαγνησίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαμιέων, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8951/28.5.1953 τοῦ Ὑπουργείου Κ. Προνοίας.

3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Νέα Ἀμπλιανη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Ἀμπλιανῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαμιέων, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/2.11.1964 τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Κουμαρίσιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κουμαρίσιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Γοργοποτάμου, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1956, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/6.8.1956 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου χωρίου Σκαμνός Οἴτης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Οἴτης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Γοργοποτάμου, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1959, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17549/20.2.1959 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Καπνοχώριον Καστανέας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστανέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Β'/10.3.1968 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Καρυά Ὑπάτης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ροδωνιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 18/9.9.1958 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου χωρίου Λαδικοῦ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαδικοῦς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1962, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/27.12.1962 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου χωρίου Λουτρά Ὑπάτης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λουτρῶν Ὑπάτης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1954, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Δ.Υ./6.12.1954 Πράξεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Λυχνός, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λυχνοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 25.10.1953 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἁγία Παρασκευή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Τιθορέας, τοῦ Δήμου Ἀμφικληίας - Ἐλατείας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό 1917, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 40369/2.10.1917 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου χωρίου Κυπαρίσιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυπαρίσιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀταλάντης, τοῦ Δήμου Λοκρῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Φθιώτιδος, τῆς Περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1956, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 147302π.ε./18.1.1956 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

13. Ένορία του Ίερού Ναού Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Μάζιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαζίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλεσίνης, τοῦ Δήμου Λοκρῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1969, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/19.10.1969 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

14. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Προφήτου Ἠλίου χωρίου Κορομηλιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κορομηλιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ξυνιάδος, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1969, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 24/26.10.1969 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

15. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Μακρυρράχη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μακρυρράχης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ξυνιάδος, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1976, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/τ.Α'/27.1.1976 Φ.Ε.Κ. «περί ἀποσπάσεως τῆς Ἐνορίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων εἰς τήν τριαύτην Φθιώτιδος».

16. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Παναγιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ξυνιάδος, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό 1917, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 13432/31.5.1917 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

17. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Πολυδένδρι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πολυδενδρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δομοκοῦ, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τό 1917, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 40369/4.10.1917 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν καί Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

18. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἅγιος Σώστης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Σώστου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σπερχειάδος, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/29.8.1950 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

19. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Κάτω Καλλιθέα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σπερχειάδος, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1946, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 18.11.1946 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

20. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος χωρίου Ἀχλαδίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀχλαδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐχιναιῶν, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3/26.10.1953 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

21. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων χωρίου Γλύφα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γλύφας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πελασγίας, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφε-

ρειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/4.4.1955 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

22. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου χωρίου Κυπαρισσῶν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πελασγίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐχιναιῶν, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16/2.10.1955 Πράξεως τοῦ Ίερού Ναοῦ.

23. Ένορία τοῦ Ίερού Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Εὐαγγελιστρίας) Λαμίας, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαμίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαμιέων, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1923, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμπούλου, ὑπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεῖα Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 392).

24. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Βαρδάτες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βαρδάτων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γοργοποτάμου, τοῦ Δήμου Λαμιέων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμπούλου, ὑπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεῖα Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 436).

25. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Βασιλικῶν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βασιλικῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χαιρωνείας, τοῦ Δήμου Λεβαδαίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Βοιωτίας, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1911, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμπούλου, ὑπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεῖα Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 494).

26. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων χωρίου Νέα Μάκρυσση, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέας Μάκρυσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Δομοκοῦ, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1956, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμπούλου, ὑπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεῖα Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 499).

27. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Γαβράκια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γαβρακίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Θεσσαλιώτιδος, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1875, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμπούλου, ὑπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεῖα Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 503).

28. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Νέο Μοναστήριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νέου Μοναστηρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Θεσσαλιώτιδος, τοῦ Δήμου Δομοκοῦ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους

1958, ως εμφανίζεται εκ του βιβλίου του Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 498).

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἁγίου Κωνσταντίνου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἁγίου Κωνσταντίνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Δήμου Μώλου - Ἁγίου Κωνσταντίνου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1971, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 484).

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Λογός, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἁγίου Κωνσταντίνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Δήμου Μώλου - Ἁγίου Κωνσταντίνου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1897, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 482).

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ἁγίου Γεωργίου Τυμφρηστοῦ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Τυμφρηστοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφρηστοῦ, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 469).

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου χωρίου Παλαιά Γιαννιτσοῦ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιᾶς Γιαννιτσοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μακρακώμης, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 438).

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Λευκάδα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λευκάδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σπερχειᾶδος, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1926, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 461).

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου χωρίου Περιβόλιον Ὀμιθαίων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περιβόλιου Φθιώτιδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σπερχειᾶ-

δος, τοῦ Δήμου Μακρακώμης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1936, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 450).

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης χωρίου Ἁγία Μαρίνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίας Μαρίνης Φθιώτιδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στυλίδος, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1888, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 470).

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βλασίου χωρίου Αὐλάκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αὐλακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Στυλίδος, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1934, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 435).

37. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης χωρίου Ἄξινο, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄξινο, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐκιναιῶν, τοῦ Δήμου Στυλίδος, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968, ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀρχιμ. Θεοφίλου Ν. Σιμοπούλου, υπό τόν τίτλον «Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Μεταβυζαντινά Μνημεία Φθιώτιδος» (Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 436).

Β' Ἱερά Μονή

1. Ἱερά Μονή Ἀγάθωνος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λυχνός, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ὑπάτης, τοῦ Δήμου Λαμιῶν, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Φθιώτιδος, τῆς Περιφέρειας Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα ἐπί τουρκοκρατίας ως εμφανίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Σπύρου Κοκκίνη, «Τά Μοναστήρια τῆς Ἑλλάδος. Ὁδηγός, Ἱστορία, Θησαυροί, Βιβλιογραφία», (Ἀθήναι 1976, σελ. 231, 241, 266), ως διατηροῦμένη ὑπό τοῦ Ὁθωνος (1833) καθώς καί ἐκ τῆς Ἱεροσκευτικῆς καί Ἠθικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, (τόμος 1ος, σ. 106 ἐξ.), ως ἰδρυθεῖσα τόν 15ον αἰώνα.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 549/31.7.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ,
3. τὴν ἀπὸ 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων:

Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Μνητάτα, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μνητάτων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1939, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ διοριστηρίου ἐγγράφου ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλιου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου - Οἰτύλου καὶ Κυθήρων καὶ ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καὶ Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Μνητάτων Κυθήρων.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων, μέ ἔδρα τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἀντικυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1924, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῆς Πράξεως Βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Ἀντικυθήρων.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως Σωτῆρος Χριστοῦ χωρίου Κάτω Λειβάδι, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κάτω Λειβαδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1962, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γεννήσεων - Βαπτίσεων καὶ Γάμων τῆς τότε Κοινότητος Κάτω Λειβαδίου Κυθήρων.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Ἰωάννου Προδρόμου χωρίου Στραποδί, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Στραποδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς

Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γεννήσεων - Βαπτίσεων καὶ Γάμων τῆς τότε Κοινότητος Κυθήρων.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ χωρίου Πιτσιανίκα, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Πιτσιανικῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1936, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γεννήσεων καὶ Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος χωρίου Καλοκαιρινές, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καλοκαιρινῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1938, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καὶ Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Μυρτιδίων Κυθήρων.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Αὐλήμων, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Αὐλήμωνος, τοῦ Δημοτικοῦ διαμερίσματος Μνητάτων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1972, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καὶ Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Μνητάτων Κυθήρων.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Χριστοῦ χωρίου Ἀρωνιάδικα, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀρωνιαδίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καὶ Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Ἀρωνιαδίκων Κυθήρων.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς «Ἰθαριωτίσσης» χωρίου Ποταμοῦ, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ποταμοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1937, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Ποταμοῦ Κυθήρων.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Καραβάς, μέ ἔδρα τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καραβά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθή-

ρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Καραβᾶ Κυθήρων.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Καθησπεριάνικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καθησπεριανίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Μυρτιδίων Κυθήρων.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Μυλοποτάμος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μυλοποτάμου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1970, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων.

13. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μηνᾶ χωρίου Λογοθετιάνικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λογοθετιανίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Λογοθετιανίκων Κυθήρων.

14. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων χωρίου Φατσάδικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φατσαδικῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1935, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Κοντολιανίκων Κυθήρων.

15. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου χωρίου Ἅγιος Ἡλίας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίου Ἡλίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων.

16. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἐλέσης χωρίου Πούρκον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πούρκου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

17. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ χωρίου Κεραμωτό, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεραμωτοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1960, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων.

18. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Εἰρήνης χωρίου Κατούνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κατουνίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1937, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Λειβαδίου Κυθήρων.

19. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Ἀλεξανδράδες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀλεξανδράδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων.

20. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Θεοδώρου χωρίου Ἀλοϊζάνικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀλοϊζανίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1937, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Φριλιγκιανίκων Κυθήρων.

21. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Κηπεριωτίσης χωρίου Φριλιγκιανίκα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φριλιγκιανίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1938, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Φριλιγκιανίκων Κυθήρων.

22. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου χωρίου Καστρισιάνικα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρισιανίκων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1938, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως - βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Φριλιγκιανίκων Κυθήρων.

23. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου «Κοντελετοῦς» χωρίου Λειβαδίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λειβαδίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

24. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐλεούσης χωρίου Φράτσια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φρατσίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1951, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Φρατσίων Κυθήρων.

25. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης χωρίου Δρυμών, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δρυμώνος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφε-

ρείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1944, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Πράξεων Συνεδριάσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

26. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους χωρίου Φράτσια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φρατσίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Φρατσίων Κυθήρων.

27. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικήτα χωρίου Κάλιαμος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλιᾶμου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1967, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

28. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθήρων, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κυθήρων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1938, ὡς ἐμφαί-

νεται ἐκ Ληξιαρχικῶν Πράξεων Γάμων καί Γεννήσεων - Βαπτίσεων τῆς τότε Κοινότητος Κυθήρων.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης χωρίου Βιαραδίκια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βιαραδικῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῆς Πράξεως Γεννήσεως - Βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Βιαραδικῶν.

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Καρβουνάδες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καρβουνάδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κυθήρων, τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Νήσων, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ Ληξιαρχικῆς Πράξεως Γεννήσεως - Βαπτίσεως τῆς τότε Κοινότητος Καρβουνάδων.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 190/85/10.6.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Διονυσίου,
3. τήν ἀπό 10.9.2015 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης:

Α΄ ΕΝΟΡΙΑΙ

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κυρίας τῶν Ἀγγέλων χωρίου Ἀγαθιάς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγαθιά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγανά, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6/1948 ἀδείας γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1595/2922/10.6.1964 ἐγγράφου τοῦ Γραφείου Πολεοδομίας Νομοῦ Ζακύνθου.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Βιγλατσούρας χωρίου Μουζάκιον, μέ ἔδραν τόν οικισμόν Ἀγριλιάς τῆς τοπικῆς Κοινότητος Μουζακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγανά, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 53/1947 ἀδείας γάμου καί τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1959 - 1960.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἄγιος Δημήτριος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Δημητρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 256/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13249/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κηρύκου χωρίου Ἄγιος Κήρυκος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Κηρύκου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 63/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 138685/2193/23.10.1968 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἱεροσχευμάτων.
5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Λέοντος χωρίου Ἄγιος

Λέων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Λέοντος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 38/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 818/2.10.1968 ἐγγράφου τῆς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων χωρίου Ἄγιοι Πάντες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίων Πάντων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13248/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Θύρσου χωρίου Ἀθικανᾶς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀθικανᾶ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 147/1949 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 8576/20.6.1961 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἀμπελοκήπων, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἀμπελοκήπων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 140/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 40407/7016/18.12.1958 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργεῖου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀναφωνητρίας χωρίου Ἀναφωνήτρια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀναφωνητρίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐλιτίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 83/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1134/10.2.1960 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου χωρίου Ἀργασίου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀργασίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 157/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13269/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου χωρί-

ου Βανάτου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βανάτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 65/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13266/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Βασιλικός, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βασιλικοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 124/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1335/2639/13.5.1964 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

13. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἄνω Βοηίμες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄνω Βοηιμῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13390/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

14. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Βοηίμες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βοηιμῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 67122/497/4131/5.8.1961 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

15. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυριδῶνος χωρίου Βοηίμες, μέ ἔδραν τόν οικισμόν τῶν Κάτω Βοηιμῶν, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Βοηιμῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 17/1949 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 36153/6245/-26.8.1958 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

16. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βουγιάτου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βουγιάτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 39/1947 ἀδείας γάμου.

17. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παντοκράτορος Γαϊτανίου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Γαϊτανίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 54/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 6136/3.6.1959 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

18. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου χωρίου Γαλλάρου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γαλλάρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περι-

φερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 51/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13246 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

19. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἄνω Γερακαρίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄνω Γερακαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3921/877/ 16.11.1971 ἐγγράφου τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π.

20. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας χωρίου Κάτω Γερακαρίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Γερακαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 32/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13264 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

21. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Μέσῳ Γερακαρίον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μέσῳ Γερακαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 228/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13263 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

22. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλῖα χωρίου Γυριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γυριον, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 47798/7802/2.7.1971 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

23. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἄγιος Δημήτριος, μέ ἔδραν τόν οικισμόν Δράκα, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ἀγίου Δημητρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀθλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 160/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 27926/4057/9.8.1960 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

24. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἐξω Χώρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἐξω Χώρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/1949 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 4246/659/17.2.1960 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

25. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γερασίμου περιοχῆς Ἀγίας Βαρβάρας Κήπων τῆς πόλεως Ζακύνθου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς

Ένотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 23/1948 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 7771/1634/17/6/1971 έγγραφου του Ύπουργείου Οικονομικών.

26. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Λαζάρου πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Ένотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1947, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 77/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 5444/1177/29.7.1971 έγγραφου του Ο.Δ.Δ.Ε.Π.

27. Ένορία του Ίεροϋ Μητροπολιτικού Ναοϋ Άγίου Νικολάου των Ίένων πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Έнотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 147/1948 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 438/868/5.3.1965 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

28. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίας Τριάδος πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Έнотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 69/1948 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 13273/13.9.1962 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

29. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Χαρηάμπους πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Έнотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1949, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 34/1949 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 13215/13.9.1962 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

30. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άναλήψεως καί Άγίων Τεσσαράκοντα πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Έнотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 234/1948 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 13272/13.9.1962 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

31. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Φανερωμένης πόλεις Ζακύνθου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τής Δημοτικής Έнотτος Ζακύνθου, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 48/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 10342/227/30.1.1959 έγγραφου του Ύπουργείου Έθνικής Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

32. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπεραγίας Θεοτόκου Σγουροπουλιάς χωρίου Καλαμακίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλαμακίου, τής Δημοτικής Έнотτος Λαγανά, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους

1949, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 2/1949 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 14973/ 3.10.1961 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

33. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπεραγίας Θεοτόκου του Βράχου χωρίου Καλλιθέα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιθέας, τής Δημοτικής Έнотτος Άθικών, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 6/1948 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 48682/8679/ 17.12.1959 έγγραφου του Ύπουργείου Συγκοινωνιών καί Δημοσίων Έργων.

34. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Παντοκράτορος χωρίου Καλλιπάδου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλλιπάδου, τής Δημοτικής Έнотτος Άρκαδίων, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1947, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 6/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 13259/13.9.1962 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

35. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Ξεω Χώρα, μέ έδραν τόν οικισμόν Καμπίου, τής τοπικής Κοινоттос Ξεω Χώρας, τής Δημοτικής Έнотτος Έλιτών, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1948, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 100/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 48449/7881/2.7.1971 έγγραφου του Ύπουργείου Βιομηχανίας.

36. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπεραγίας Θεοτόκου Κατασταρίου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κατασταρίου, τής Δημοτικής Έнотτος Άθικών, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1947, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 13/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 1217/16.9.1958 έγγραφου τής Μητροπόλεις Ζακύνθου.

37. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Ύπεραγίας Θεοτόκου Κεριώτισσας χωρίου Κερίων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κερίου, τής Δημοτικής Έнотτος Λαγανά, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1947, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 10/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 13261/13.9.1962 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

38. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Κοιλιωμένος, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κοιλιωμένου, τής Δημοτικής Έнотτος Άρτεμισίων, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του έτους 1947, ως έμφαίνεται εκ τής ύπ' αριθμ. 58/1947 Άδειάς Γάμου καί του ύπ' αριθμ. Πρωτ. 1561/3.10.1958 έγγραφου τής Νομαρχίας Ζακύνθου.

39. Ένορία του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Νικολάου χωρίου Βανάτου, μέ έδραν τόν οικισμόν Κουκουναρίας, τής τοπικής Κοινоттос Βανάτου, τής Δημοτικής Έнотτος Άρκαδίων, του Δήμου Ζακύνθου, τής Περιφερειακής Έнотτος Ζακύνθου, τής Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, ιδρυθείσα πρό του

έτους 1948, ως εμφανίζεται εκ της υπ' αριθμ. 15/1948 'Αδείας Γάμου και του υπ' αριθμ. Πρωτ. 67273/ 1583/11.7.1969 εγγράφου του Υπουργείου 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

40. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Κυψέλη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυψέλης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 21/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 60504/405/5.8.1961 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

41. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου χωρίου Λαγκαδακία, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαγκαδακίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 175/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 106481/553/ 3885/25.8.1966 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

42. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Λαγόποδο, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαγοπόδου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 21/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 13258/ 13.9.1962 εγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

43. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Φανερωμένης χωρίου Λιθακιάς, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λιθακιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαγανά, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 103/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 3344/8.5.1958 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

44. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου χωρίου Λούχα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λούχας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 62/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 1066/29.3.1973 εγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

45. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς χωρίου Μαριαί, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαριών, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 14/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 7724/5359/9.11.1958 εγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

46. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαύρας χωρίου Μαχαιράδον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαχαιράδου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφε-

ρείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 8/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 146441/3503/10.12.1959 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων.

47. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολαίου χωρίου Μουζακίου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Μουζακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαγανά, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 102/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 5841/1960 εγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

48. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Μπόχαλη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μπόχαλης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 108/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 6449/167/1961 εγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

49. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ταξιαρχῶν χωρίου Ὀρθωνιές, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὀρθωνιῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἐλατίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 84/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 7985/1663/13.6.1974 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

50. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου χωρίου Παντοκράτωρ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παντοκράτορος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Λαγανά, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 74/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 7983/1667/ 14.6.1974 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

51. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Βαρβάρας χωρίου Πηγαδάκια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πηγαδακίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀθικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1947, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 60/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 10442/1613/25.4.1960 εγγράφου τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καί Δημοσίων Ἔργων.

52. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου χωρίου Πλάνος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πλάνου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφανίζεται ἐκ τῆς υπ' αριθμ. 54/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ υπ' αριθμ. Πρωτ. 549/10.7.1968 εγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

53. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Ρωμήριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ρωμηρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότιος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότιος Ζακύνθου, τῆς Περιφέρειας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948, ως εμφαι-

νεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 104/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13257/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

54. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Σαρακηνάδων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαρακηνάδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 52/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 5025/17.10.1960 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

55. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀναφωνητρίας χωρίου Σκουληκάδων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκουληκάδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀηλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 14/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 161148/137/15.3.1973 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

56. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Τραγάκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τραγακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 24/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3404/6203/19.12.1964 ἐγγράφου τῆς Διεύθυνσης Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ζακύνθου.

57. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίας χωρίου Ἁγία Μαρίνα (Φαγιά), μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἁγίας Μαρίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 48/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 92981/8.7.1970 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἱεροσχευμάτων.

58. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Φιοιλήτιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φιοιλητίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρτεμισίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4/1947 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13255/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

59. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Κατασταρίου, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Χαρτάτων τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Κατασταρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀηλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 242/1948 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 13252/13.9.1962 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

60. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κα-

λιπάδων, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Χουρξουλιδίου, τῆς τοπικῆς Κοινότητος Καλλιπάδου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀρκαδίων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 239/1949 Ἀδείας Γάμου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 4474/12.10.1960 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου.

Β' Ἱεραὶ Μοναί

1. Ἱερά Μονή Στροφάδων καί Ἁγίου Διονυσίου Ζακύνθου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ζακύνθου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα κατὰ τόν 13ο αἰῶνα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς Μονῆς, ἐξ ἱστορικῶν πηγῶν καί ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 255/13.9.1952 Φύλλου Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Προδόμου Λαγκάδας Κατασταρίου, μέ ἔδραν τόν οἰκισμὸν Χαρτάτων, τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Κατασταρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀηλικῶν, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα κατὰ τόν 16ο αἰῶνα καί ἐπανιδρυθεῖσα τό ἔτος 1617, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς Μονῆς, ἐξ ἱστορικῶν πηγῶν καί ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 255/13.9.1952 Φύλλου Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἱερά Μονή Ὑπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης χωρίου Ὀρθωνιές, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὀρθωνιῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἑλλάτων, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1550, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς Μονῆς, ἐξ ἱστορικῶν πηγῶν καί ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 255/13.9.1952 Φύλλου Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Κρημῶν χωρίου Βοηίμες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Βοηιμῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τοῦ Δήμου Ζακύνθου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Ζακύνθου, τῆς Περιφερείας Ἰονίων Νήσων, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1535, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς Μονῆς, ἐξ ἱστορικῶν πηγῶν καί ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 255/13.9.1952 Φύλλου Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀπόφασις περὶ ὀρισμοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους
εἰς τὸ Ἀνώτατον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας
(Α.Υ.Σ.Ε.),

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5166/2460/5.11.2015 Πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἡ ὁποία ἐξεδόθη συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 42, παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῷ ἀρθρῷ 2, παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977 «περὶ τῶν

ἀρμοδιοτήτων, συνθέσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.)», ὀρίζεται ἀναπληρωματικὸν μέλος εἰς τὸ Ἀνώτατον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.), ὁ Ἐντιμότατος κ. Ἀριστείδης Μπίκος, Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τιμῇ, ἀναπληρῶν τὸν Ἐντιμότατον κ. Γεώργιον Κούρτην, Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἑ.τ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Γεωργίου Καβάλλας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καβάλλᾳ τῆ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Φιλιππων, Νεαπόλεως, καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου Καβάλλας,
Ἀγίου Νικολάου Θάσου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καβάλλᾳ τῆ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Φιλιππων, Νεαπόλεως, καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Νεκταρίου Ἀργους Ὁρεστικοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑπο-

βάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίας Τριάδος Ἀργυρουπόλεως,
Ἀγίας Βαρβάρας Ἀργυρουπόλεως,
Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀλίου,
Ἀγίων Ἀναργύρων Νέας Σμύρνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ τῆ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παναγίας τῶν Χαλκῆων τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῆ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Παναγίας Δεξιᾶς Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-

κοινική ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τά περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Πολυδενδρίου,
Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Ἀρχαγγέλου,
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Καλοχωρίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Χαράδρας,
Ἁγίων Ἀποστόλων Κωστοχωρίου,

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Νέων Μαθιάρων (β' θέσις),

Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Κυμίνων (β' θέσις).

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πηλατέος (β' θέσις),

Ἁγίου Νικολάου Ἀνατολικοῦ (β' θέσις),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

**Ἱερά Μητρόπολις
Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Βεροίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τάς Διακονικές ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τά περαιτέρω.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

**Ἱερά Μητρόπολις
Παραμυθίας, Φιλιππῶν, Γηρομερίου
καί Πάργας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Δημητρίου Κεραμίτσας Φιλιππῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τά περαιτέρω.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιππῶν,
Γηρομερίου καί Πάργας ΤΙΤΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Μαχαιρᾶ Ἀστακοῦ,

Ἁγίου Νικολάου Ποταμούλας Μακρυνείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἱερᾷ Πόλει Μεσολογγίου τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τρίκκης καί Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Νικολάου Τρικάλων (Μητροπολιτικός),

Παναγίας Ἐπισκέψεως Τρικάλων,

Ἁγίας Παρασκευῆς Τρικάλων,

Ζωοδόχου Πηγῆς Σαραγίων Τρικάλων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τάς Διακονικές ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑπο-

βάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Τρικάλοις τῆ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Τρίκκης καὶ Σταγῶν**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Οἰκουμένου Χαϊδεμένου,
Ἁγίου Νικολάου Πύλης,
Ἁγίου Πάντων Πρίνου,
Ἁγίου Νικολάου Λεπτοκαρυᾶς,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσοχώρας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαρδικίου,
Προφήτου Ἡλιοῦ Δέσης,
Ἁγίου Γεωργίου Γριζάνιου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Ἄετοῦ,
Ἁγίων Ἀποστόλων Δροσοχωρίου,
Μεταμορφώσεως Σωτήρος χωρίου Σωτήρα,
Ἁγίου Δημητρίου Γεωργανάδων,
Ἁγίου Γεωργίου Κορυφῆς,
Ἁγίου Νικολάου Κορυφῆς,
Ἁγίου Νικολάου Παχτουρίου,

Ἁγίου Νικολάου χωρίου Ἅγιος Νικόλαος (Καμνάι),
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τρικάλοις τῆ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Φωκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Κωνσταντίνου Λευκαδιτίου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Προσπλίου,
Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Μαλανδρινίου,
Ἁγίας Παρασκευῆς Συκέας,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πενταγιῶν,
Ἁγίου Δημητρίου Περιθειωτίσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-

να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῆ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Φωκίδος ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένους καὶ Βάρης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εἰσοδίων Θεοτόκου Γλυφάδας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βαρκίτζης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γλυφάδῃ τῆ 20ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένους καὶ Βάρης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Καθαμάτας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καθαμάτῃ τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις

Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Ἱερισσοῦ,
Ἁγίας Ἀκυλίνης Ζαγκλιβερίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά

καί νόμιμα προσόντα, όπως εντός μηνός από της δημοσίευσης της παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὑΐου καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ξάνθης καί Περιθεωρίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίων Δώδεκα Ἀποστόλων Ξάνθης,
Ἀγίου Γεωργίου Ξάνθης,
Ἀγίου Γεωργίου Ἐκίνου,
Ἀποστόλου Θωμᾶ Σουνίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημοσίευσης τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ξάνθῃ τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίας Ματρῶνης Καταβάσεως,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημοσίευσης τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 30ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Δημητρίου Κλειδίου,
Ἀγίου Δημητρίου Μεσαίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημο-

σίευσης τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργοῦδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίας Τριάδος Ναυπλίου,

Ἀγίας Τριάδος Στέρνας,

Ἀγίου Ἀθανασίου Μαλιαντρείου,

Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου Σταθαϊκῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημοσίευσης τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἀργοῦδος ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων καί Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Κήπου,

Ἀγίου Νικολάου Πύργου,

Τιμίου Προδρόμου Πτελέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημοσίευσης τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 20ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Κορυδαλλοῦ,

Ἀγίας Παρασκευῆς Χαϊδαρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό της δημο-

σιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νικαίᾳ τῆ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
᾿Υδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Σπετσῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μνηδὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν ᾿Υδρᾷ τῆ 1ῃ Σεπτεμβρίου 2015

† Ὁ ᾿Υδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Γενέσεως τῆς Θεοτόκου Ἀποικίων ᾿Ανδρου,

Ἀγίου Σπυρίδωνος Ἀρτεμῶνος, νῆσου Σίφνου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μνηδὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστατίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγ. Ἰωάννου Φυσίνης,

Ἀγίων Ἀναργύρων Δάφνης,

Ἀγίου Δημητρίου Ρωσσοπουλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μνηδὸς ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μυρίνῃ τῆ 29ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστατίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Σερρῶν καὶ Νιγρίτης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Βαῖτοτοπίου,

Ἀγίου Γεωργίου Θερμῶν,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ξηροτόπου,

Ἀγίων Ἀντωνίου καὶ Μαρίνης Σερρῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μνηδὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σέρραις τῆ 20ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Σπυρίδωνος Λευκάδος,

Εἰσοδίων Λεύκης Ἰθάκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μνηδὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λευκάδι, τῆ 26ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίων Ἀναργύρων Λευκάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως

έντός μινός από τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λευκάδι, τῆ 26ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Νέας Κρήνης καί Καθαμαριάς**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμαριά τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Νέας Κρήνης καί Καθαμαριάς ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Ἰσαρι,
Ἁγίου Νικολάου Κυπαρισσιῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῆ 22ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ποθιανῆς καί Κιθικισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Δαφνοχωρίου,
Ἁγίου Φανουρίου Κοθιχίδος,
Ἁγίου Δημητρίου Κρητικῶν,
Ἁγίας Εἰρήνης Καλλιηρόνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπό τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθίκις τῆ 22ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ποθιανῆς καί Κιθικισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ποθιανῆς καί Κιθικισίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Κιθίκις,
Ζωοδόχου Πηγῆς Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἁγίων Πεντεκαίδεκα Ἱερομαρτύρων Κιθίκις,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικάς ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κιθίκις τῆ 22ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ποθιανῆς καί Κιθικισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

**Ἱερά Μητρόπολις
Σταγῶν καί Μετεώρων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Καθαμαπάκας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καθαμαπάκῃ τῆ 21ῃ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

**Ἱερά Μητρόπολις
Σταγῶν καί Μετεώρων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἀρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Βησσαρίωνος Καθαμαπάκας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως

έντός μινός από τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καλαμπάκᾳ τῆ 21ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Σταγῶν καί Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 21ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Βασιλείου Ἀλεξανδρουπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῆ 21ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Μονολόφου,
Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Λαγυνῶν,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Σοχοῦ,
Ἀγίου Νικολάου Λαγυνῶν (β' θέσις),
Ἀγίου Γεωργίου Σοχοῦ (β' θέσις),
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιλκίς τῆ 21ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ΙΩΑΝΝΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καί Τυρνάβου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς Λαρίσης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λαρίσῃ τῆ 27ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καί Τυρνάβου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καί 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἀγίου Ἀχιλλίου Λαρίσης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικήν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μινός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λαρίσῃ τῆ 27ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος καί Ἀθμυροῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Ἀθανασίου Καλαμακίου Πηλίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Βόλῃ τῆ 30ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Δημητριάδος ΙΓΝΑΤΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Νεκταρίου Μεσογῆς,
Ἀγίου Δημητρίου Γαζατικῶν Κάτω Κορακιάνας,
Ἀγίας Τριάδος Καρουμπάτικων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρα τῆ 30ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἴαρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἀγίου Δημητρίου Ἴαρτης,
Ἀγίου Γεωργίου Ἴαρτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νεομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἴαρτῃ τῆ 29ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἴαρτης ἸΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἴαρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίας Παρασκευῆς Γλυκορρίζου,
Ζωοδόχου Πηγῆς Συκεῶν,
Τιμίου Προδρόμου Πέρα Καθελνίνης
Ἀγίου Μηνᾶ Καθελνίνης,
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ραφταναίων,

Ἀγίου Θωμᾶ Τσόπελας,
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χριστῶν,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἑλλάτης,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Διχομορίου,
Ἀγίου Νικολάου Ρωμανοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἴαρτῃ τῆ 29ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Ἴαρτης ἸΓΝΑΤΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως
καὶ Πολυκάστρου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Ἀθανασίου Κάρπης,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Διχομορίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γουμενίσσῃ τῆ 2ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εὐαγγελιστρίας - Ἀναλήψεως Ἀργοστολίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νεομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 29ῆ Ὀκτωβρίου 2015

† Ὁ Κεφαλληνίας
Ὁ Ἠλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ Τοποτηρητῆς

**Ἱερά Μητρόπολις
Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
Πευκοφύτου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Ναυπάκτου,
Ἁγίου Νικολάου Ἀντιρρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ Κανονισμοῦ 230/2012 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Φανερωμένη)

Δήμου Αἰγίου (Μητροπολιτικός),
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 4ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δ.Κ. Μοναστηρίου
Δήμου Αἰγίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 4ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Θήρας Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καὶ τῶν ἄρθρων 4,5,7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἑναπαντῆς τοῦ Κυρίου Φηρῶν Θήρας,
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χώρας Ἀμοργοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θήρᾳ τῆ 5ῃ Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.11.2015

**Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρός
τόν Πρεσβύτερον
Δημήτριον Ἀδαμόπουλον τοῦ Σωτηρίου,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι νά ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπί τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τήν 7ην Δεκεμβρίου 2015, ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 6.00 μ.μ., ἵνα δικασθῆς ἐπί τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλλῳ, συνωδᾶ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἀθῆναι, 11.9.2015

Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

**Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρός
τόν Πρεσβύτερον
Κωνσταντῖνον Καλαϊτζίδην τοῦ Ἰωάννου,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τρίκκης καί Σταγῶν
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνου καί Μοναχοῦς, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπί τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τήν 7ην Δεκεμβρίου 2015, ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 6.00 μ.μ., ἵνα δικασθῆς ἐπί τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλλῳ, συνωδᾶ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἀθῆναι, 11.9.2015

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. 4.11.2015

Συνήλθε τὴν Τετάρτη 4 Νοεμβρίου 2015, στὴν δεύτερη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Νοέμβριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς γιὰ τὸ Διαθρησκευτικὸ Συνέδριο πού διεξήχθη τὸν Ὀκτώβριο στὴν Ἀθήνα μὲ θέμα «Θρησκευτικὸς καὶ Πολιτιστικὸς Πλουραλισμὸς καὶ Εἰρηνικὴ Συνύπαρξη στὴ Μέση Ἀνατολή». Τὸ Συνέδριο διοργάνωσε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖο καὶ καθόρισε τὸν τρόπο διεξαγωγῆς του σὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες.

Ἀκολούθως ἐνεκρίθη ἡ εἰσήγηση τῆς Σ.Ε. Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος γιὰ τὴν ὑπογραφή Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἰνστιτούτου Διαιτησίας καὶ Ἐναλλακτικῶν Μεθόδων Ἐπίλυσης Διαφορῶν (Ι.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ.).

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τὸν Ἀπολογισμὸ Ἐσόδων Ἐξόδων τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 2014, ὁ ὁποῖος συνοπτικά ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα: 8.792.293,69 €

Ἔξοδα: 8.001.283,93 €

Διαφορὰ Χρήσεως: 791.009,76 €

Ἰδιαιτέρως σημειώνεται ὅτι γιὰ τὴν πληρωμὴ φόρων δαπανήθηκαν 2.476.428,15 € ἐκ τῶν ὁποίων γιὰ πληρωμὴ του:

1. Ἐνιαίου Φόρου Ἰδιοκτησίας Ἀκινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) 1.722.288,30 € (μέχρι τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2014)

2. Φόρου ἐπὶ μισθωμάτων 740.661,92\$

3. Ἐκτάκτου εἰδικοῦ τέλους δομημένων ἐπιφανειῶν 13.477,93 €

4. ΦΑΠ 3.414,47 €

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διέκοψε τὴν Συνεδρία τῆς, διότι ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἡλείας κ. Γερμανὸς καὶ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος πρόκειται νὰ πραγματοποιήσουν ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸν Πρόεδρο τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλέξιο Τσίπρα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου

*Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου
στὸν Πρωθυπουργό*

Ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸν Πρόεδρο τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλέξιο Τσίπρα πραγματοποίησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος στίς 4.11.2015 συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Συνοδικούς Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Γερμανὸ καὶ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο.

Ὁ Πρωθυπουργὸς μίλησε γιὰ τὴν προσφορὰ βοήθειας στοὺς ἀνήμπορους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ μὴ μένει κανένας μόνος του σὲ αὐτὴ τὴν κρίση καὶ σὲ αὐτὲς τὶς δυσκολίες, ὑπογραμμίζοντας ὅτι αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικό καὶ ὅτι «αὐτὴ εἶναι ἡ κοινὴ ἀφετηρία ἀπὸ τὴν ὁποία πορεύονται οἱ δράσεις μας».

Ἐπιβεβαιώθηκε, ὡστόσο, τὸ κλίμα συνεργασίας Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐπείγοντων κοινωνικῶν προβλημάτων, ὅπως τὸ Προσφυγικὸ καὶ ἡ ἀκραία φτώχεια.

Συμφωνήθηκε νὰ ἐπανασταθεῖ ἡ Μεικτὴ Ἐπιτροπὴ Κράτους - Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας Νίκου Φίλη, μὲ πρῶτο θέμα συζήτησης τὴν ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Ὁ Πρωθυπουργὸς δήλωσε ὅτι ἐν ὄψει τῆς Συνταγματικῆς Ἀναθεώρησης θὰ συσταθεῖ μεικτὴ ἐπιτροπὴ νομικῶν, πού θὰ συζητήσει καὶ θὰ καταγράψει τὰ ζητήματα πού σχετίζονται μὲ τοὺς διακριτοὺς ρόλους Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Στὴ συνάντηση συμμετείχαν, ἐπίσης, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας, Ἐρευνας καὶ Θερησκευμάτων

κ. Νίκος Φίλιπς καί ἡ ἀναπληρώτρια Ὑπουργός Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης κ. Θεανῶ Φωτίου.

*Πραγματοποιήθηκε τό Δ΄ Ἐπιστημονικό
Συνέδριο μέ θέμα:*

«Ἑλληνικός καί Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός»

(23.10.2015)

Ἄρχισαν στίς 23 Ὀκτωβρίου οἱ ἐργασίες τοῦ Δ΄ Διεθνoῦς Συνεδρίου, τό ὁποῖο διοργανώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης. Γενικό θέμα τοῦ Συνεδρίου, τό ὁποῖο ἔχει θέσει ὑπό τήν αἰγίδα του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, εἶναι: «Ἑλληνικός καί Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός».

Ἀναγνώσθηκε ἀπό τόν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Κλήμεντα ὁ χαιρετισμός τοῦ Μακαριωτάτου, στόν ὁποῖο τονίστηκαν τά ἑξῆς: «...Αἰσθανόμεθα χαρά καί τιμή πού ἡ Ἐκκλησία κατορθώνει, στόν παρόντα κρίσιμο καιρό, νά συγκεντρώσει τόσους λαμπροῦς ἐρευνητές πρός τοῦτον τόν κοινό σκοπό. Γνωρίζουμε ὅτι τά φῶτα καί τά ἀγαθά τῆς γνώσεως ἀπό μόνα τους δέν ἀρκοῦν, ἄν δέν καλλιεργηθοῦν μέ σύνεση· χρειάζεται νά συναντηθοῦν καί μέ τή σοφία τοῦ Θεοῦ... Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τή δύναμη νά ἀναγεννᾷ τήν ἱστορία καί τους ἀνθρώπους, ἐάν ἐκφράζεται μέσα ἀπό φωτισμένες μορφές. Ἐνῶ ὁ Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός εἶχε στό στόχαστρο τήν Ἐκκλησία, ἐδῶ οἱ πνευματικές ζυμώσεις, παρᾶ τίς διαφορές, συντελοῦνται μέ τήν Ἐκκλησία πρωτοστατοῦσα... Ἡ συμβολή τοῦ Κλήρου στήν προαγωγή τῆς παιδείας καί τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Γένους ὑπῆρξε καταλυτική. Κάθε ἐκπαιδευτική προσπάθεια εἶχε ὡς ἀφετηρία καί κατευθυντήρια γραμμή τήν Ἐκκλησία. Κληρικοί λόγιοι ἀναδεικνύονται σέ πρωταγωνιστές τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαφωτισμοῦ... Ἡ Ἐκκλησία ποτέ δέν ἀντιστρατεύεται τήν Ἐπιστήμη, ἀντιθέτως τήν ἐπιστρατεύει, γιά νά ἀνοιγοῦν νέοι δρόμοι ἐν Χριστῷ. Δέν ἐγκλωβίζεται στό στενό Της ἔργου, ἀλλά ἀνατροφοδοτεῖται μέ νέες σκέψεις, νέες τοποθετήσεις καί νέα γλῶσσα, βασιζόμενες στήν ἴδια ἀλήθεια, τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Προτιμᾷ πάντα τήν ἀλήθεια,

ὅσο κι ἄν αὐτή στοιχίζει, καί δέν εἶναι κτηκική οὔτε ἴζητεῖ τά ἑαυτῆς».

Ἀκολούθησε ὁ χαιρετισμός τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τά Μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, τόν Μητροπολίτη Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, τόν Βουλευτή Ἐπικρατείας τοῦ Σύριζα κ. Κώστα Γαβρόγλου, ἐκπρόσωπο τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ. Βούτση, τόν χορηγό καί ἐκδοτικό οἶκο «Ἀρχονταρίκι», ὅλους τοὺς παρισταμένους καί τόνισε ὅτι «...Οἱ 23 εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες θά ἐκφωνηθοῦν, θά μᾶς βοηθήσουν νά μελετήσουμε εἰς βάθος τό ζήτημα καί –γιατί ὄχι– νά πάρομε μία γέυση τῆς ποικιλίας προσεγγίσεων καί τῶν διῆσταμένων ἀπόψεων πού ἐκφράζονται στήν ἐποχή μας...»

Στή συνέχεια ἔλαβε χώρα ἡ πρώτη συνεδρία μέ πρόεδρο τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιο.

Ἡ πρώτη Εἰσηγήση εἶχε ὡς θέμα: «Ἡ πρόσληψη τῆς ἀρχαιότητος στόν ἑλληνικό 18ο αἰῶνα: μία νέα ἀνάγνωση μέσῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ». Ἡ εἰσηγήτρια, Ἑλλογιμωτάτη κ. Ἄννα Ταμπάκη, Καθηγήτρια τοῦ τμήματος Θεατρικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρουσίασε πτυχές τοῦ θέματος, τονίζοντας μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «Στόχος τῆς ἀνακοίνωσής μου εἶναι ἡ ἐπισήμανση καί ἡ ἀνάλυση τῶν νέων στοιχείων πού προσκομίζει τό διαφωτιστικό ρεῦμα, μέσῳ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπιδράσεων, σέ μία σχέση τόσο οἰκεία καί διαρκῆ στήν παιδεία τοῦ Γένους, ὅπως εἶναι αὐτή τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος καί τοῦ στοχασμοῦ τῆς».

Ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Χαρίτων Καρανάσιος, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ διάσπαση τοῦ Λόγου στόν Νέο Ἑλληνισμό: Ἀντίθεση, συνύπαρξη καί συμπόρευση πολιτικοῦ, προφητικοῦ καί ὀρθοῦ λόγου». Ὁ Εἰσηγητής μετά τή διατύπωση ἐμπεριστατωμένων ἐπιστημονικῶν θέσεων ἐτόνισε ὅτι: «Ἐως τά μέσα τοῦ 18ου αἰῶνα ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση ἀποτελοῦσε τό κυρίαρχο στοιχεῖο τῆς ταυτότητος τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ. Μέ τήν εἰσαγωγή ὁμως στήν ἑλληνική ἐκπαίδευση τοῦ εὐρω-

παϊκού νεωτεριστικού καί επιστημονικού πνεύματος κατά τήν ἐποχή τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καί νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ, παρατηροῦνται ἀντιθέσεις στόν λόγο καί στό ἦθος τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα τόν κίνδυνο διάσπασης τοῦ νέο-ελληνικοῦ λόγου καθῶς καί σύγχυσης στήν ταυτότητα τοῦ Γένους».

Ἡ τρίτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Νεοελληνικός Διαφωτισμός καί παιδική ἡλικία». Ἡ Εἰσηγήτρια, Ἑλλογιμωτάτη κ. Ἑλένη Ἀγγελομάτη - Τσουγκαράκη, Ὀμότιμη καθηγήτρια τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου, ὑπογράμμισε ὅτι: «Ἡ πίστη τοῦ διαφωτισμοῦ στή φύση, στόν λόγο, τήν ἠθική φιλοσοφία καί τή δύναμη τῆς γνώσης εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα μεταξύ ἄλλων τήν σέ θεωρητικό ἐπίπεδο ἐπανεξέταση τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Οἱ θεωρίες τῆς αἰσθησιοκρατίας καί τοῦ ἐμπειρισμοῦ ἐπηρέασαν ἄμεσα τήν ἀντίληψη γιά τήν παιδική ἡλικία... Οἱ θεωρητικές ἀναζητήσεις ἐκφράστηκαν μέ διάφορες παιδαγωγικές θεωρίες καί ἀντίστοιχες πρακτικές παιδαγωγικές μεθόδους».

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῆς τρίτης εἰσηγήσεως ἀκολούθησε διάλογος ἐπί τῶν ἀναπτυχθέντων θεμάτων.

Ἡ τέταρτη Εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Ἰδεολογικές καί κοινωνικό-πολιτικές τάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καί Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ». Εἰσηγητής ἦταν ὁ Ἑλλογιμώτατος καθηγητής κ. Κωνσταντῖνος Κοτσιόπουλος, Ἐπίκουρος Καθηγητής Κοινωνιολογίας τοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Ο εἰσηγητής τόνισε: «Στόν Εὐρωπαϊκό Διαφωτισμό εἶναι πολύ ἔντονο τό ἀντιθροσκευτικό πνεῦμα, λόγω ἐξουσιαστικῶν καί καταπιεστικῶν χαρακτηριστικῶν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ κυριαρχεῖ ὁ ὀρθολογισμός, ἡ ἐκκοσμίκευση, ὁ ἡδονισμός καί ἡ φυσική θρησκεία ὡς ἄρνηση τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ. Στόν Νεοελληνικό Διαφωτισμό δέν ὑπάρχει κυρίαρχο ἀντιθροσκευτικό πνεῦμα λόγω κυρίως τοῦ φιλολαϊκοῦ, ἀντιθεοκρατικοῦ καί δημοκρατικοῦ χαρακῆρα τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολῆς. Οἱ σύγχρονες συνέπειες τοῦ Διαφωτισμοῦ εἶναι ἡ ἐμπορευματοποίηση καί ὁ ἀτομικισμός σέ κοινωνικό ἐπίπεδο, ἡ φυσιοκρατία καί ὁ ἀγνωστικισμός σέ φιλοσοφικό ἐπίπεδο, καί ἐπικρατεῖ ἡ κυριαρχία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων σέ πολιτικό ἐπίπεδο».

Ἡ πέμπτη εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Ὁ Νεοελληνικός καί ὁ Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός στά σύγχρονα σχολικά βιβλία». Εἰσηγητής ἦταν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας, Πολιτικός Ἐπιστήμων, Ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» καί μέλος τῆς Ε.Σ.Ε. Πολιτιστικῆς Ταυτότητας, ὁ ὁποῖος τόνισε μέ γλαφυρότητα τά ἑξῆς: «Ἐπάρχουν τρεῖς τάσεις στά σύγχρονα βιβλία Ἱστορίας. Ἄλλα παραδέχονται τή σύνθεση τῆς Ἑλληνορθόδοξης Παράδοσης καί τοῦ Ρωμαίου μέ κάποιες ἰδέες πού ἦρθαν ἔξωθεν. Ἄλλα βιβλία ἀρνοῦνται τόν ρόλο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί λησμονοῦν ἀκόμα καί τόν Ἅγιο Κοσμᾶ. Ἐπάρχει καί μία τρίτη ὁμάδα βιβλίων. Ἐκεῖνα πού παραθέτουν κείμενα καί ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν καί νεοελλήνων Διαφωτιστῶν καί ἀφήνουν τά παιδιά νά βγάλουν τό συμπέρασμα. Πάντως ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης διακηρύσσει ὅτι ἡ Ἑλληνική Ἐπανάσταση δέν μοιάζει μέ ἐπαναστατικά κινήματα τοῦ Ἐξωτερικοῦ».

Ἡ τελευταία εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Τό κρυφό Σχολεῖο, οἱ Ἑλλήνες διαφωτιστές τοῦ 19ου αἰῶνα καί ἡ ἀποδομητική ἱστοριογραφία τῆς ὕστερης μεταπολίτευσης». Ὁ εἰσηγητής, κ. Γεώργιος Καραμπελιάς, ἐκδότης καί ἀρχισυντάκτης τοῦ διμηνιαίου περιοδικοῦ «Ἀρδην», τόνισε μέ ἐνάργεια τά ἑξῆς: «Τό κρυφό σχολεῖο δέν ὑπῆρξε ἐφεύρεση τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ ἀποδομητές ἱστορικοί, ἀλλά ἀντίθετα οἱ διαφωτιστές διανοούμενοι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνα Κωνσταντῖνος Κούμας, Στέφανος Κανέλλος, καί Ἰάκωβος Ρίζος-Νερουλός ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι πού ἀναφέρθηκαν σέ αὐτό ἀνοικτά... Γιά πρώτη φορά παρουσιάζονται σήμερα μαρτυρίες, ἀπό τόν ἡγέτη τοῦ ἀγγλόφιλου κόμματος καί μετέπειτα πρωθυπουργό Ἀλέξανδρο Μαυροκορδάτο καί τόν ἀκραῖο δημοτικιστή καί ποιητή Ἀθανάσιο Χριστόπουλο... Ὅσοι ἀρνοῦνται τόν σωστικό ρόλο τῆς Ὁρθόδοξίας γιά τόν Ἑλληνισμό τῆς τουρκοκρατίας, ὅσοι χαρακτηρίζουν ληστές τούς Σουλῶτες, μῦθο τόν χορό τοῦ Ζαλόγγου, ὅσοι ἔχουν μεταβάλει τόν Ρήγα Βελεστινλή σέ μετενσάρκωση γάλλου Ἰακωβίνου καί ἔχουν ἀναγορεύσει μία ἀπό τίς πιό ἀπάνθρωπες ἐξουσίες τῆς Ἱστορίας στήν ἀνεκτική Ὁθωμανική Αὐτοκρατορία», οἱ ἴδιοι ἐπιθυμοῦν νά ἀποδομήσουν τόν μῦθο τοῦ κρυφοῦ σχολεῖοῦ».

Ὁλοκληρώθηκαν τό Σάββατο 24 Ὀκτωβρίου οἱ ἐργασίες τοῦ Δ' Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, μέ θέμα τόν «Ἑλληνικό καί Εὐρωπαϊκό Διαφωτισμό» στό συνεδριακό κῶρο τῆς Στοᾶς τοῦ Βιβλίου. Στή δεύτερη συνεδρία μέ προεδρεύουσα τήν κ. Στέλλα Πριοβόλου, Ὁμότιμη Καθηγήτρια τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συμμετείχαν οἱ παρακάτω εἰσηγητές:

Ὁ κ. Ἀλφρέδος Σταϊνχάουερ, ἐρευνητής στό Πάντειο Πανεπιστήμιο, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ πολιτική οἰκονομία ὡς θεοκρατία: ἡ σύσταση μίας νέας ἐπιστήμης στόν γαλλικό Διαφωτισμό». Ὁ εἰσηγητής ἀνέφερε ὅτι «...σήμερα κυριαρχεῖ ἡ ἀντίληψη μίας ἀκατάλυτης σύγκρουσης μεταξύ τοῦ διαφωτιστικοῦ προτάγματος καί τῆς θρησκείας. Ὅμως μία τουλάχιστον περίπτωση ἀποκαλύπτει βαθύτερη σχέση μεταξύ τῶν δύο. Στήν περίπτωση τῶν φυσιοκρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιτέλεσαν καταλυτικό ρόλο στή σύσταση τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τό θεολογικό ἐπιχείρημα καθίσταται μέρος τοῦ διαφωτιστικοῦ λόγου».

Ὁ δεύτερος εἰσηγητής κ. Κωνσταντῖνος Πέτσιος, καθηγητής Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἰωαννίνων, παρουσίασε τό θέμα: «Ἡ ἔννοια καί τό περιεχόμενο τῆς «Μεταφυσικῆς» στό Νεοελληνικό Διαφωτισμό: πηγές καί φιλοσοφικά ρεύματα». Ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι «ἀπό τήν μελέτη τῶν πηγῶν διαπιστώνουμε ὅτι στή φιλοσοφική σκέψη τοῦ νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ ὁ ὅρος Μεταφυσική νοηματοδοτεῖται ἀπό δύο θεμελιώδη ρεύματα ἰδεῶν: κατ' ἀρχήν ἀπό τήν ἀριστοτελικῆς ἀφειτηγίας ὑστερομεσαιωνική ἀντίληψη πού κωδικοποιεῖται μέ τό ἔργο τοῦ Edmundus Purchotius καί ἀπνεχεῖται στή φιλοσοφική σύνθεση τοῦ Βικεντίου Δαμοδοῦ, καί, περί τά μέσα τοῦ 18ου αἰῶνα, ἀπό τό *Metaphysicae Opus* τοῦ Christian Wolff».

Ὁ κ. Χαράλαμπος Μηνάογλου, Δρ Νεότερης Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρουσίασε τό θέμα: «Διαφωτιστικός ἀποκρυφισμός: ὁ μεταφυσικός ὀρθολογισμός τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνα». Μέ τήν εἰσήγησή του παρουσίασε ἱστορικές πηγές, οἱ ὁποῖες ἀναδεικνύουν ὅτι τό ἔργο πολλῶν διαφωτιστῶν πού εἶχαν σχέση μέ τόν παγανισμό καί τόν ἀποκρυφισμό, εἶχε ὡς εὐρύτερη συνέπεια νά στραφεῖ ἐναντίον

τοῦ χριστιανισμοῦ ἄλλοτε ἔντονα καί ἄλλοτε ἥπια καί νά ἀπορρίψει τόν χριστιανισμό. Στίς ἀρχές καί στά μέσα τοῦ 18ου αἰῶνα, μέ ἀποκρυσταλλωμένο τό ἔργο τῶν διαφωτιστῶν, ὁ γνωστός καμπαλιστής Σπινόζα μιᾶ γιά τήν ἀπάτη τῆς Θρησκείας, ἀρνεῖται τόν χριστιανισμό καί γιά νά ἀποδοθεῖ ἀντικειμενικότητα στό ἔργο του, ἀργότερα ἐκφράζονται ἀπόψεις ἐναντίον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Μουσουλμανισμοῦ ἄν καί τό κοινό τῆς ἐποχῆς ἦταν κυρίως χριστιανοί τουλάχιστον κατ' ἐπίφασιν... Μέσα ἀπό τά ἱστορικά ἔργα φιλοσόφων καί καμπαλιστῶν καθρεφτίζεται ἡ ἀποψη ὅτι καμία ἀπό τίς τρεῖς μεγάλες θρησκείες δέν κατέχει τήν Ἀλήθεια ἢ ὅτι καί οἱ τρεῖς θρησκείες κατέχουν τήν Ἀλήθεια ὄχι ὁμως τήν ἀπολυτότητά της ἀλλά μέρος της.

Ὁ κ. Ἀστέριος Ἀργυρίου, Ὁμότιμος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου, παρουσίασε τό θέμα: «Σημεῖα ἐπαφῆς τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ καί τῆς νεοελληνικῆς ἐσχατολογικῆς καί ἀποκαλυπτικῆς σκέψης», ἐπικεντρώνοντας τό ἐνδιαφέρον του στήν ἐσχατολογική καί ἀποκαλυπτική σχέση. Μέ τή βοήθεια μερικῶν παραδειγμάτων παρμένων ἀπό κείμενα τῆς γραμματείας πού τήν ἐκφράζει, ἀνέδειξε ὅτι ὁ διαχωρισμός μεταξύ νεωτεριστῶν καί συντηρητικῶν λογίων κατά τήν περίοδο τοῦ νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ εἶναι μᾶλλον τεχνητός καί δέν ἐκφράζει τήν πολύπλοκη πραγματικότητα... «Αὐτό τό πνευματικό κίνημα εἶναι εὐρύτατο καί κάθε προσέγγισή του μέ κριτήρια ἰδεολογικά τῆς δικῆς μας ἐποχῆς ἀποβαίνει μονομερῆς καί ἐπιβλαβῆς».

Μετά τή συζήτηση καί τό σύντομο διάλειμμα ἐπαναλήφθηκαν οἱ ἐργασίες μέ ὁμιλητή τόν Πρωτοπρεσβύτερο κ. Γεώργιο Μεταλλινό, Ὁμότιμο Καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὁ ὁμιλητής εἶχε ὡς θέμα: «Ὁ Βολταῖρος - Προσωποποίηση τοῦ ἄθεου Διαφωτισμοῦ γιά τοὺς παραδοσιακοὺς Ὀρθοδόξους». Ὁ π. Γεώργιος ἐστίασε τήν προσοχή του σέ συγγραφείς ὅπως ὁ Βολταῖρος, ὁ Ἀγάπιος Κολλυβάς Παπαντωνάτος, ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης, ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης, ὁ Ἀθανάσιος Πάριος, δείχνοντας τά νέα ρεύματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας, πού μέσῳ τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης καί τῶν πολιτικῶν διαπλοκῶν της προωθοῦνταν ἀκάθεκτα στήν «καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή». Τό πνεῦμα τοῦ Διαφωτισμοῦ

μέσω εκείνων τῶν λογίων, πού ταυτίζονταν μέ τήν Εὐρώπη, ὅπως ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς, διείσδυσε ἀλλοιωτικά στήν ἑλληνική κοινωνία, ἀφοῦ πρῶτα ἀλώθηκε ὁ χῶρος τῆς διανόησης καί τῆς πολιτικῆς, διαμορφώνοντας, διά τῆς παιδείας, μία ἔθνική συνείδηση, πλήρως ἀποστασιοποιημένη ἀπό τίς προγονικές ρίζες καί μέ σαφῆ ἀντιβυζαντινισμό, ἀφοῦ κύριο συστατικό τοῦ «Βυζαντίου» εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, πού διαφοροποιεῖ ριζικά τήν Δύση ἀπό τήν Ρωμαϊκή Ἀνατολή.

Ὁ κ. Ἰωσήφ Βιβιλάκης, καθηγητής Θεατρολογίας, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Τό δράμα ὡς χρηστικό ἐργαλεῖο ποιμαντικῆς». Ὁ ὁμιλητής ἐξέτασε τή σπουδαιότητα τῆς σύνθεσης δράματος σέ ὀρθόδοξο περιβάλλον ἀπό κληρικούς μέ σκοπό τήν πληροφόρηση καί τήν διαπαιδαγώγηση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Τό θέατρο ὡς σκηνική πρακτική συνεχίζει κατά τήν περίοδο τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας νά θεωρεῖται προβληματικό γιά τόν χριστιανικό πληθυσμό, ὡστόσο τό δράμα ὡς εἶδος στά μισά του 18ου αἰῶνα λογίζεται ὡφέλιμο καί ἀξιοποιεῖται ἀπό λόγιους, κύκλους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν ἐδραίωση τῆς ὀρθῆς πίστεως, τήν ἐπανασύνδεση μέ τήν ἀρχαιότητα καί τή διάπλαση αὐτοσυνειδησίας τῆς ὀρθόδοξης κοινότητας σέ μία πολυθρησκευτική αὐτοκρατορία.

Ἱερά Μητρόπολις Σάμου

*Τιμητική Ἐκδήλωση γιά τά 20 χρόνια
Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Σάμου κ. Εὐσεβίου*

Παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου πραγματοποιήθηκε στίς 5.10.2015 ἡ ἐορταστική ἐπετειακή ἐκδήλωση γιά τήν συμπλήρωση εἴκοσι χρόνων ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου, Ἱκαρίας καί Κορσεῶν κ. Εὐσεβίου.

Ἡ Ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε σέ αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου Royal Olympic καί παρέστησαν ὁ Μητροπολίτης Προικονήσου κ. Ἰωσήφ, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Βαρθολομαίου, ἀρκετοί Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, βουλευτές, ἐκπρόσωποι τῆς

Περιφέρειας, τοπικῶν φορέων, συλλόγων καί ὀργανισμῶν, ὁ Διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας κ. Ἀλ. Κατσιάρας, ἀκαδημαϊκοί, δημοσιογράφοι, ἀρκετοί κληρικοί ἀπό διάφορες Μητροπόλεις καί λαϊκοί ἀπό τή Σάμο καί τήν Ἀθήνα.

Τήν ἐκδήλωση διοργάνωσε τό «Κέντρο Ἐκκλησιαστικῶν, Ἱστορικῶν καί Πολιτισμικῶν Μελετῶν» τῆς Μητροπόλεως Σάμου σέ συνεργασία μέ τήν «Ἀδελφότητα Σαμίων Ἀθηνῶν», τήν «Πανικαριακήν Ἀδελφότητα Ἀθηνῶν» καί τόν «Σύλλογον Φουρνιωτῶν Ἀθηνῶν».

Τήν ἐκδήλωση συντόνιζε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτης Σωτήριος Κοσμόπουλος.

Μετά τοῦς ἐπίσημους χαιρετισμούς τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Βουλευτῆ Σάμου καί τῶν ἐκπροσώπων φορέων, συλλόγων καί τοπικῶν ἀρχῶν, ἀρχισε ἡ παρουσίαση τοῦ ἐπετειακοῦ τιμητικοῦ τόμου μέ τίτλο «Εὐχαρίας Ἀντίδοσις» πού ἐξεδόθη πρὸς τιμήν τοῦ Μητροπολίτη.

Πρῶτος μίλησε ὁ Διευθυντής τοῦ Κέντρου κ. Μανόλης Βαρβούνης. Γιά τόν Μητροπολίτη καί τό ἔργο του μίλησαν οἱ Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος.

Στή συνέχεια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέδωσε στόν Μητροπολίτη τόν εἰδικό τιμητικό τόμο καί ἐξῆρε τόν χαρακτήρα καί τό ἔργο του λέγοντας πῶς «ἡ ἐπιλογή νά εἶναι κοντά του στή διαχείριση τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, σέ δύσκολες μέρες πού καθημερινῶς βομβαρδίζεται σημαίνει ὅτι ὑπάρχει μία ἰδιαίτερη ἐκτίμηση στό ἔργο του, στόν τρόπο ἀντιμετώπισης». Εὐχήθηκε, ὡστόσο, «καί ἄλλες δεκαετίες νά διακονῆσει τήν ἀκρόρεια τῆς πατρίδας μέ τόν ἴδιο ζῆλο καί τήν ἴδια ἐπιτυχία».

Ὁ Μητροπολίτης Σάμου καί Ἱκαρίας κ. Εὐσέβιος εὐχαρίστησε ὅσους συνεργάστηκαν γιά τήν ἐκδήλωση καί τήν ἐκδοση τοῦ τιμητικοῦ τόμου, ἀλλά καί ὅλο τό ποίμνιό του γιά τήν ἀγάπη, τήν ἐμπιστοσύνη καί τό σεβασμό του στό πρόσωπό του. «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος χαρακτήρισε αὐτούς πού τόν ἀγάπησαν χαρά καί στεφάνι», εἶπε ὁ Μητροπολίτης τονίζοντας πῶς «χαρά καί στεφάνι μου εἶστε ὅλοι σεῖς οἱ Σαμιῶτες καί ἡ τιμή σήμερα ἐπιστρέφει σέ σᾶς».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Ἵπουργεῖο Ἰεζωτερικῶν

*Ἡ Διεθνῆς Διάσκεψη
γιά τήν Εἰρηνική Συνόπαξη
στή Μέση Ἀνατολή*

Ἐπίκεντρο ἑνός σημαντικοῦ διαλόγου, ὑπό τή σκιά τῶν δραματικῶν συγκρούσεων σέ διάφορες περιοχές τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἔγινε ἀπό 18-20 Ὀκτωβρίου στή Ἀθήνα μέ στόχο νά ἑνώσει γιά πρώτη φορά ὄλες τίς χριστιανικές Ἐκκλησίες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡγέτες καί προσωπικότητες τοῦ μουσουλμανικοῦ καί ἑβραϊκοῦ κόσμου, καθώς καί ὑπουργούς Ἰεζωτερικῶν τεσσάρων χωρῶν.

Ἡ Διεθνῆς Διάσκεψη μέ θέμα «Θρησκευτικός καί πολιτιστικός πλουραλισμός καί εἰρηνική συνόπαξη στή Μέση Ἀνατολή», πού διοργανώνει τό ὑπουργεῖο Ἰεζωτερικῶν, μέ πρωτοβουλία τοῦ Νίκου Κοτζίᾶ, καί ἀρχίζει σήμερα, εἶναι μία ἑλληνική προσπάθεια γιά τόν συντονισμό τῶν προσπαθειῶν στήν προστασία τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν καί τόν σεβασμό τῆς πολυπολιτισμικότητας καί τῆς πολυθρησκευτικότητας στή Μ. Ἀνατολή. Ἐνας ἀπό τοὺς βασικούς στόχους τῆς ἑλληνικῆς διπλωματικῆς πρωτοβουλίας εἶναι ἡ ἀνάδειξη τοῦ ρόλου τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν στήν ὑπεράσπιση τῆς ἀνθρώπινος ζωῆς καί τῆς συμβολῆς τους στήν ἐπίτευξη τῆς εἰρηνικῆς συμβίωσης σέ συνθηκὲς ἀξιοπρέπειας καί ἀμοιβαίας κατανόησης.

Τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Διάσκεψης κήρυξε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε στὸν καιρετισμό του: «Ἡ Συνδιάσκεψη ἀποκτᾶ σήμερα ἰδιαίτερα καίρια σημασία καί τοῦτο γιατί γίνεται σέ μία στιγμή τεράστιας ἱστορικῆς κρισιμότητας. Οἱ φωτιές τοῦ πολέμου στή Μέση Ἀνατολή ἔχουν καταλύσει κάθε ἔννοια εἰρηνικῆς συνόπαξης καί ἐπιπλέον ἀπειλοῦν, ὄχι μόνο τὴν ἑν γένει εἰρήνη στήν περιοχή, ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἀπειλή γιά τόν κόσμο γενικότερα. Πέραν τούτου τό φαινόμενο τῶν προσφύγων πολέμου μέ τίς διαστάσεις πού ἔχει πάρει, οἱ ροές προσφύγων πολέμου δέ συμβιβάζονται μέ καμιά ἔννοια δικαιοσύνης καί πολιτισμοῦ.

[...] Ἡ Μέση Ἀνατολή ὑπῆρξε πρωτίστως λίκνο πολιτισμῶν καί λαῶν πού συνυπῆρξαν εἰρηνικά. Ὁλόκληρη ἡ Μέση Ἀνατολή εἶναι γεμάτη ἀπό πολιτισμούς, πού διαμορφώθηκαν ὑπό εἰρηνικὲς συνθηκὲς. Σέ αὐτό συνέβαλε ἀποφασιστικά ὁ ἑλληνικός πολιτισμός, ὁ ὁποῖος συνομίλησε, συνδημιούργησε μαζί τους, ἰδίως κατὰ τὴν ἑλληνιστική περίοδο. Σέ αὐτό συνέβαλε ἐπίσης καθοριστικά ἡ Ὁρθοδοξία, γιατί ξέρουν ὄλοι ὅτι ἡ ὀρθόδοξη ἱεραποστολή ἦταν ἐκείνη ἡ ὁποία μέσα ἀπὸ τὴν ἑλληνική γλῶσσα καί τὸν ἑλληνικό πολιτισμό, μετέφεραν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀνά τοὺς αἰῶνες.

Καί Ὁλοκλήρωσε τὴν ὁμιλία του λέγοντας: «Ἡ κατάσταση στή Μ. Ἀνατολή δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά συνεχιστεῖ. Ἡ Μ. Ἀνατολή πρέπει νά ξαναγίνει αὐτό πού ἦταν: κῶρος συνόπαξης, λίκνο πολιτισμῶν. [...] Καί κάτι ἀκόμη, πού ἀφορᾷ στήν Ὁρθοδοξία: τό Σπῆλαιο καί ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ δέ συμβιβάζονται ἰδίως μέ μία Μεσόγειο, πού ἐξ ὀρισμοῦ συμβολίζει ἱστορικά τό Φῶς καί τὴν Εἰρήνη, ἡ ὁποία μετατρέπεται σέ κωενετῆρι ψυχῶν. Μπροστά σ' αὐτὴν τὴν τραγωδία οὐδεμία ὀρθόδοξη συνείδηση μπορεῖ νά κοιμᾶται ἥσυχ».

Ὁ Ἵπουργός Ἰεζωτερικῶν κ. Νίκος Κοτζίᾶς ἀνέφερε κατὰ τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν: «Σήμερα καλοῦμαστε νά συμβάλουμε στήν ὑπεράσπιση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, πρωτίστως ἐκεῖνο στή ζωή, ἀλλὰ καί τὰ κοινωνικά δικαιώματα καθὼς καί τὴν ἐλευθερία ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Τό δικαίωμα στίς ἐστίες πολιτισμοῦ τους, νά ἐπιλέγουν ὅποιο δόγμα καί ρεῦμα πίστες ἐπιθυμοῦν.

[...] Ἡ ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος σέ πολυπολιτισμικότητα καί πολυθρησκευτικότητα, εἶναι μάχη ἐνάντια στὸν πόλεμο. Ἰπὲρ τῆς ἀνεύρεσης πολιτικῆς λύσης στή Συρία καί συνολικά στή Μέση Ἀνατολή. Ἰπὲρ τῆς δημιουργίας κράτους τῆς Παλαιστίνης καί ἐγγύησης τῆς ἀσφάλειας τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ... Ἡ Ἑλλάδα σήμερα στηρίζει τὴ λύση τοῦ Συριακοῦ, ζητᾷ ἀπὸ τὴν ΕΕ τὴ διαμόρφωση μίας εἰδικῆς στρατηγικῆς μέ χαρακτηριστικά ἐταιρικῆς σχέσης ἔναντι τῆς Ἰορδανίας καί τοῦ Λιβάνου.

[...] Ὡς πρὸς τοὺς πρόσφυγες, ἐκεῖνο πού προέχει σήμερα εἶναι ἡ ὑπεράσπιση τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας. Καί εἴμαστε περήφανοι πού παρὰ τὴν βαθιὰ κρίση πού βρίσκεται ἡ χώρα μας, ὁ λαὸς μας, οἱ ἄπλοιοι καθημερινοὶ ἄνθρωποι στὰ ἑλληνικὰ νησιά ἔδειξαν τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπό τους, τίς ἀξίες τους, συμπεριφέρθηκαν μὲ τρόπο πού ἀντιστοιχεῖ στὸν πολιτισμὸ μας καί στὶς ἀξίες/ἀρχές πού πιστεύουν».

Θέλω καί ἀπὸ αὐτὴν τὴ θέση νὰ εὐχαριστήσω τίς ἐκκλησίες καί ἰδιαίτερα τὸν ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, γιὰ τὴν βοήθεια πού παρέχουν στοὺς μετανάστες καί πρόσφυγες, ὅπως ἔπραξαν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μὲ τοὺς κοινωνικά ἀδύναμους.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Γιάννης Ἀμανατίδης ἀνέφερε στὴν ὁμιλία του: «ἡ Μέση Ἀνατολή βρίσκεται στὴ μέση μίας περιόδου μετάβασης, ὅπου ἡ ρευστότητα καί οἱ συγκρούσεις συνέβαλαν στὸν κατακερματισμὸ τῶν κρατῶν καί τὴν παρασάλευση τῆς ἔννομης τάξης.

[...] Στὴ δύσκολη προοπτικὴ νὰ ἐξευρεθεῖ ἀποτελεσματικὴ λύση γιὰ τὴν παύση τῶν συγκρούσεων καί τὴν οἰκοδόμηση τῆς εἰρήνης, πρέπει νὰ ἐπιδιώξουμε τὴ συνεργασία μὲ τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες, εἰδικότερα μὲ ἐκείνους πού διαθέτουν ἰσχυρὰ ἐρείσματα καί μακρὰ παρουσία στὴ Μ. Ἀνατολή. Οἱ θρησκευτικὲς ὁμολογίες δὲν ὑφίστανται μόνον ὡς λατρευτικὲς συσσωματώσεις, ἀλλὰ ἔχουν, ἐπίσης, μεγάλες δυνατότητες γιὰ τὴν ὀργάνωση τοπικῶν δράσεων, ὥστε νὰ ἐνεργοποιηθοῦν παράγοντες τῆς διεθνοῦς κοινότητας ὑπὲρ δίκαιης καί ἰσότητος διευθέτησης. Ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἡγέτες τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς τὰ μέλη τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων, οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες θὰ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν στὴν προώθηση τῶν ἐπόμενων διπλωματικῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν συγκρούσεων».

*Ὁ χαιρετισμὸς
τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου
στὴ Διάσκεψη γιὰ τὴ Συνύπαρξη στὴ Μέση
Ἀνατολή*

«Ἡ ἀρμονικὴ καί μακρὰ συνύπαρξη τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν στὴ Μέση Ἀνατολή μέσα στοὺς αἰῶνες ἀποδεικνύει ὅτι μποροῦν νὰ ξεπερα-

στοῦν τὰ προβλήματα» τόνισε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος στὶς ἐργασίες τῆς Διεθνοῦς Διάσκεψης στὴν Ἀθήνα, μὲ θέμα «Θρησκευτικὸς καί πολιτιστικὸς πλουραλισμὸς καί εἰρηνικὴ συνύπαρξη στὴ Μέση Ἀνατολή». Στὴ συνέχεια τῆς ὁμιλίας του, ἀναφέρθηκε στὶς ἀτυχεῖς καταστάσεις πού βιώνουμε τὰ τελευταῖα χρόνια, μὲσφ τῆς τραγικῆς στρέβλωσης τοῦ Ἰσλάμ ἀπὸ ριζοσπαστικὲς τρομοκρατικὲς δυνάμεις. «Στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διαπράττουν τρομερὰ ἐγκλήματα», ὑπογράμμισε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐπισήμανε ἀκόμη τὴν ἀνάγκη ἑκκλησιῶν ὅλων τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν νὰ δημιουργήσουν πλαίσιο διαχείρισης θρησκευτικῆς κρίσης, καί ἀπύθυνη παράκληση πρὸς τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες τῆς Μ. Ἀνατολῆς νὰ ἐμπλακοῦν στοὺς διάλογο. Ἐπιπροσθετα, ὑπογράμμισε ὅτι: «ὅταν ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ κρίσεις πού ἀφοροῦν στὴ θρησκεία, χρειάζονται λεπτοὶ χειρισμοὶ στὴ διπλωματία σὲ συνεργασία μὲ τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες».

Ἀκολούθως, μίλησε γιὰ τὴν ἄμεση σχέση τῆς θρησκείας μὲ τὴν προστασία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία ἡ θρησκεία νὰ συμβάλλει στὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη ὅλων τῶν λαῶν.

Ἀναφορικά μὲ τὸ προσφυγικὸ, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνέφερε ὅτι οἱ ἀφίξεις μεταναστῶν καί προσφύγων στὴν Ἑλλάδα θὰ ξεπεράσουν τίς 400.000. «Ἡ Ἑλλάδα εἶναι βασικὴ χώρα ὑποδοχῆς προσφύγων καί κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ ἱκανοποιεῖ τίς ἀνάγκες τους», σημείωσε καί ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀλλάξει τὸ πρόγραμμα τῆς Ε.Ε. γιὰ τὴ μετεγκατάσταση τῶν προσφύγων.

Τέλος, ἐπισήμανε ὅτι πρέπει νὰ ἀξιοποιηθοῦν τὰ κοινωνικά δίκτυα γιὰ νὰ ὑπάρξει ἐπικοινωνία μὲ τίς νέες γενιές καί ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ἡ νεότερη γενιά νὰ ξεπεράσει τὰ προβλήματα τοῦ παρελθόντος.

*Ὁ χαιρετισμὸς
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου*

Δέν ἔχω ἐτοιμάσει μίαν ἐκτενῆ ὁμιλία γιὰ τὴν σπουδαιότητα, τοῦ νὰ σταθοῦμε δηλαδή σήμερα, περισσότερο ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ στὴν σύγχρονη ἀνθρώπινη ἱστορία, δίπλα στὸν πρόσφυγα, στὸν μετανάστη. Ἀσφαλῶς, τοῦτο δέν εἶναι μίαν

ύποχρέωση πού ἐπιτάσσει μόνο τό Εὐαγγέλιο. Τό προϋποθέτει ἡ ἀνθρώπινη φύση μας. Ἀποτελεῖ τή μοναδική διέξοδο στό πρόβλημα γιά τή χριστιανική μας ἠθική.

Ἔχω τήν βεβαιότητα ὅτι θά ἀκούσουμε πολλές καί σπουδαῖες ὁμιλίες γιά τίς ἐνέργειες τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὄλων μας ἀπέναντι στούς μετανάστες καί πρόσφυγες. Θά δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νά προβληματιστοῦμε καί, ἴσως, μέ τή συνεργασία ὄλων, νά πάρουμε ἀποφάσεις πού θά συμβάλουν στήν ἐπούλωση τῆς χαίνουσας πληγῆς τοῦ μεταναστευτικοῦ - προσφυγικοῦ γεγονότος πού ρέει ἀσταμάτητα τά τελευταῖα χρόνια.

Γιά νά εἶμαι εἰλικρινής, κάθε φορά πού καλοῦμαι νά μιλήσω γιά τό μείζον αὐτό ζήτημα τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν πρὸς τήν Εὐρώπη, ἀντιμετωπίζω μεγάλες δυσκολίες. Ἄδυνατῶ νά βρῶ τίς λέξεις γιά νά περιγράψω τήν τραγωδία πού ἐξελισσεται, ἡ ὁποία ἀντί νά περιορίζεται, διαρκῶς ἐξαιπλώνεται.

Στίς ἀρχές τούτης τῆς χρονιάς εἶχα ἀπευθύνει, γιά πολλοστή φορά, ἔκκληση στούς ἡγέτες τῆς Εὐρώπης νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους. Νά λάβουν τίς κατάλληλες πρωτοβουλίες γιά ἓνα καλύτερο αὐριο αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὡστε στήν ἀντίπερα ὄχθη, στό τρομακτικά ἐπίπονο ταξίδι τους πρὸς τήν Εὐρώπη, νά τοὺς περιμένει ἡ ἐλπίδα καί νά μὴν καρδαοκεῖ ὁ θάνατος.

Λίγους μῆνες μετά συναντήθηκα μέ ἐκπροσώπους τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Τοὺς τόνισα γιά ἀκόμη μία φορά πὼς οἱ μετανάστες - πρόσφυγες, ἀφοῦ τοὺς ἐξαναγκάσαμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μέ τίς ἐνέργειές μας νά ἐγκαταλείψουν τίς πατρίδες τους, τώρα τοὺς στέλνουμε ὡς πρόβατα στή σφαγή. Δέν ἀμφιβάλλω πὼς στό ἴδιο πνεῦμα ἦταν καί οἱ δικές σας δηλώσεις. Εἶμαι βέβαιος πὼς κάνατε καί περισσότερα ἀπὸ τά ἐλάχιστα πού ἔπραξα ἐγὼ μέ τίς λιγοστὲς μου δυνάμεις.

Καί φτάσαμε στό σήμερον. Σήμερον, ἀναρωτιέμαι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά: Ἀντί νά εἶμαστε ὅλοι ἐδῶ συγκεντρωμένοι καί νά κλαῖμε γιά τά προσφυγόπουλα πού κείτονται καθημερινά νεκρά στήν ἄμμο, μήπως ἔπρεπε νά μεριμνήσουμε νωρίτερα γιά νά μὴν ξεριζωθοῦν μαζί μέ τοὺς γονεῖς τους, ἀπὸ τά σπίτια τους; Ἀντί νά βλέπουμε ὅλα αὐτά τά χρόνια τά ἀπελπισμένα βλέμματα τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων νά ξεχώνονται

στὶς θάλασσες καί νά στοιβάζονται σέ βάρκες καί νά ξεψυχᾶνε σέ φορτηγά, μήπως ἔπρεπε νά μεριμνήσουμε γιά νά παραμείνουν ἀσφαλεῖς στὸν τόπο τους καί νά φωνάξουμε σέ ὅσους ἀποφάσισαν νά τοὺς ἐκτοπίσουν ἀπὸ τὸν τρόπο τους; Ὅσοι κουβέρτες καί ἂν τοὺς μοιράσει ὁ δυτικός πολιτισμὸς τῆ ζεστασιά τοῦ σπιτικοῦ τους δέν θά τῆ βροῦν. Ὅσα νερά κι ἂν τοὺς δώσουμε, δέν ξεδιψᾷ ὁ πόθος τους γιά νά νιώσουν ξανά τήν ἀσφάλεια πού ὅλοι ἐμεῖς τοὺς στερήσαμε. Ἄλλοι μέ τίς ἐνέργειές τους καί ἐμεῖς μέ τήν ἀνοχή μας.

Πολλοὶ θά μᾶς κατηγορήσουν ὅτι διαμαρτυροῦμαστε ἑτεροχρονισμένα. Φωνάζουμε σήμερον, διαμαρτυροῦμαστε σήμερον, κλαῖμε σήμερον. Ἴσως καί νά ἔχουν δίκαιο. Δέν ἔπρεπε κανένας νά ἔχει κουράγιο γιά λυγμούς. Δέν ἔπρεπε νά ἔχει κανένας δύναμη γιά διαμαρτυρίες. Ἐπρεπε νά εἶχαν ἐξαντληθεῖ πρὸ πολλοῦ, τότε πού λαμβάνονταν οἱ ἀποφάσεις γιά τὸν ξεριζωμὸ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων καί ἐμεῖς ἔπρεπε νά βρισκόμασταν στήν πρώτη γραμμή νά σταματήσουμε τό κακό.

Στό μέτρο πού μου ἀναλογεῖ, ὡς θρησκευτικὸς ἡγέτης, ἀναλαμβάνω τήν εὐθύνη καί ζητῶ συγγνώμη προσωπικά γιά κάθε ἄνθρωπο πού ἔφυγε, παιδί ἢ μεγαλύτερο. Γιατί δέν ἔπραξα περισσότερα, ὡς θρησκευτικὸς ποιμένας, ὡς μέλος τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης, γιά νά σταματήσω αὐτό τό ταξίδι, πού ἀντί γιά τό εἰσιτήριο τῆς ἐλπίδας, μοίρασε στὶς παλάμες τῶν ἀνθρώπων τήν ἀπέραντη θλίψη.

Σήμερον καλοῦμαστε νά ἀφήσουμε τά λόγια. Σήμερον καλοῦμαστε νά προχωρήσουμε σέ ἀκόμη περισσότερες πράξεις γιά αὐτὲς τίς ταλαιπωρημένες ψυχές. Νά ἀναλάβουμε πρωτοβουλίες μέ οὐσία καί συγκεκριμένα ἀποτελέσματα. Ὅτιδήποτε διαφορετικὸ συνιστᾷ πράξη προδοσίας ἀπέναντι στήν χριστιανική μας καί ὄχι μόνον ὑπόσταση.

*Τό Ἀνακοινωθέν
τῆς Διεθνούς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν
(20.10.2015)*

Ἡ Διεθνὴς Διάσκεψη γιά τὸν «Θρησκευτικὸ καί Πολιτιστικὸ Πλουραλισμὸ καί τήν Εἰρηνική Συνύπαρξη στή Μέση Ἀνατολή», πού διεξήχθη στήν Ἀθήνα ἀπὸ τίς 18 ἕως τίς 20 Ὀκτωβρίου 2015, εἶχε ὡς ἀντικείμενο τήν ἐπείγουσα ἀνθρωπιστική κρίση μέ τήν ὁποία βρίσκονται σήμερον ἀντιμέτωποι οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες καί οἱ πολιτιστικὲς

όντοτιες στήν περιοχή τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, λόγω τῶν συνεχιζόμενων συρράξεων, ἐντάσεων καί τοῦ ἐξτρεμισμοῦ.

Οἱ συμμετέχοντες στή Διάσκεψη, Πατριάρχες καί Προκαθήμενοι Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, θρησκευτικοί ἡγέτες τοῦ Μουσουλμανικοῦ καί Ἑβραϊκοῦ κόσμου, καθώς καί ἄλλες ἐξέχουσες θρησκευτικές προσωπικότητες, ἐκπρόσωποι τῆς διεθνούς πολιτικῆς σκηνῆς, τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητας καί τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, ἐξέφρασαν τίς ἀνσυχίες τους σχετικά μέ τήν πρωτοφανῆ ἀνθρωπιστική κατάσταση καί καταδίκασαν τίς παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τίς τρομοκρατικές πράξεις, ἀλλά καί τίς πράξεις βίαιου ἐξτρεμισμοῦ πού διαπράττονται κατά τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτιστικῶν κοινοτήτων, λόγω τῶν παρατεταμένων συγκρούσεων στήν περιοχή καί εἰδικότερα στή Συρία καί τό Ἰράκ.

Ἐπίδωξη τῆς Διάσκεψης ἦταν νά συμβάλει στήν αὐξηση τῆς εὐαισθητοποίησης σχετικά μέ αὐτά τά ἐπιτακτικά ζητήματα καί νά ἐνισχύσει τίς διεθνεῖς προσπάθειες γιά τήν ἄμεση παροχή ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας σέ αὐτές τίς κοινότητες, τήν προστασία τους ἀπό τή βία, τοὺς διωγμούς καί τήν ἄνιση μεταχείριση, καθώς καί τήν ἀσφαλῆ, ἐθελούσια ἐπιστροφή καί ἐπανεγκατάστασή τους στίς ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐστίες τους.

Οἱ συμμετέχοντες ὑπογράμμισαν ὅτι πρέπει νά καταβληθεῖ κάθε προσπάθεια προκειμένου νά σταματήσουν ἐπείγοντως οἱ συρράξεις καί νά διασφαλιστεῖ ὁ σεβασμός τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καί τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν ἐν λόγω κοινοτήτων, καθώς καί τοῦ δικαιώματός τους νά παραμείνουν στή γῆ τῶν προγόνων τους, ὅπου διατήρησαν συνεχῆ παρουσία ἐπί χιλιάδες χρόνια, ὑπερασπιζόμενες οἰκουμενικές ἀξίες, ὅπως ἡ ἀνοχή, ἡ πολυπολιτισμικότητα, ὁ πλουραλισμός καί ἡ εἰρηνική συνύπαρξη.

Ἡ Διάσκεψη παρεῖχε τήν εὐκαιρία γιά τή διεξαγωγή μίας συζήτησης ἐπί τῶν πρωτοβουλιῶν πού συμβάλλουν στήν ἐνίσχυση τῆς ἐνότητας ἐναντίον τῆς βίας πού διαπράττεται στό ὄνομα τῆς θρησκείας ἢ τῆ βία πού προέρχεται ἀπό τή μή ἀνοχή τοῦ

θρησκευτικοῦ πλουραλισμοῦ, μέ σκοπό νά ὑποστηριχθεῖ ἡ θρησκευτική καί πολιτιστική ποικιλομορφία στήν περιοχή καί νά καθιερωθεῖ ἕνας διάλογος πού θά ἐδράζεται στίς ἀρχές τῆς ἀμοιβαίας κατανόησης καί συνεργασίας. Οἱ συμμετέχοντες μοιράστηκαν τίς μαρτυρίες τους, τήν ἐμπειρία τους σέ ζητήματα διαθρησκευτικότητας καί βέλτιστες πρακτικές.

Οἱ συζητήσεις τῆς Ὀλομέλειας ἐπικεντρώθηκαν, ἐπίσης, σέ τρόπους ἀνοικοδόμησης τῶν κατεστραμμένων ὑποδομῶν, βελτίωσης τῆς ὑγείας, τῆς ἐκπαίδευσης καί τῶν συνθηκῶν διαβίωσης τῶν ἐν λόγω κοινοτήτων μέ ὄρους ἀξιοπρέπειας, συμμετοχῆς καί ἀμοιβαίας κατανόησης, καθώς καί σέ τρόπους προώθησης τῆς ἀνάπτυξης στήν περιοχή μετά τό τέλος τῆς κρίσης.

Ἐπιπλέον, καταδικάστηκε δριμύτητα ἡ ἐκ προθέσεως καταστροφή καί λεηλασία θρησκευτικῆς καί πολιτιστικῆς κληρονομιάς, ὅπως ἐκκλησίες, τεμένη, τόποι θρησκευτικῆς λατρείας, μνημεῖα καί μουσεῖα τῆς περιοχῆς καί ἐκφράστηκε στήριξη σέ κάθε προσπάθεια διασφάλισης τῆς ἀποτελεσματικῆς προστασίας τῶν ἐν λόγω πολιτιστικῶν θησαυρῶν.

Ἡ Διάσκεψη ἐμπλουτίστηκε περαιτέρω ἀπό τίς ἐμπειρίες πού ἔχουν ἀποκομισθεῖ ἀπό ἤδη ἀναληφθεῖσες διεθνεῖς πρωτοβουλίες. Οἱ συμμετέχοντες ἐξέτασαν τρόπους γιά τήν ἀνάληψη μελλοντικῶν δράσεων, τήν ἀντιμέτωπιση τῆς ἐπείγουσας ἀνθρωπιστικῆς κατάστασης καί τήν ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν λόγω κοινοτήτων.

Οἱ συμμετέχοντες ὑπογράμμισαν τήν ἀνάγκη ἐπαγρύπνησης καί ἀντάλλαξαν ἀπόψεις ἐπί μίας ἑλληνικῆς πρότασης γιά τή δημιουργία ἑνός μηχανισμοῦ παρακολούθησης πού θά πάρει τή μορφή ἑνός Κέντρου πού θά ἐξετάζει τήν κατάσταση ὅσον ἀφορᾷ ζητήματα θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἢ ἐλευθερίας θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καί πολιτιστικοῦ πλουραλισμοῦ, θά κωδικοποιεῖ τά διάφορα προβλήματα καί θά ἐπεξεργάζεται συγκεκριμένες προτάσεις καί βιώσιμες λύσεις. Οἱ συμμετέχοντες στή Διεθνή Διάσκεψη θά κληθοῦν νά συμμετάσχουν στίς δραστηριότητες τοῦ ἐν λόγω Κέντρου.